

8 VELIKI INTERVJU
UROŠ KRIŽANIČ, DIREKTOR ZAVODA
ZA ŠPORT IN REKREACIJO DOMŽALE

10 TEMA MESECA
ČRPAJNA EVROPSKIH
SREDSTEV V OBČINI DOMŽALE

26 KULTURA
DRAGA
POTOČNJAK

**OBČINA
DOMŽALE**

prostor zadovoljnih ljudi

SLAMNIK

GLASILO OBČINE DOMŽALE

26. FEBRUAR 2015 | LETNIK LVI | ŠTEVILKA 2 | IZDAJA KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE | CENA 1,09 EUR

slamnik@kd-domzale.si

Domžalske smeti odslej v Ljubljani

Leta 2009 potrjen pristop h gradnji Regijskega centra za ravnanje z odpadki Ljubljana (RCERO) s prvim marcem postaja realnost.

'Tovarno odpadkov', kot ji neformalno rečejo, so pognali, konec minulega leta pa je dobila tudi obratovno dovoljenje. Potovanje 'naših smeti' v Celje bodo Prodnikovi tovornjaki zamenjali s potjo v Ljubljano, kamor bodo smeti odvažali po začasnih pogodbah, vse dokler se ne uredijo trajna razmerja znotraj največjega kohezijskega projekta na področju okolja v Sloveniji, ki ga trenutno upravlja ljubljanska Snaga. RCERO sicer sestavljajo objekti za predelavo odpadkov, čistilna naprava za izcedne vode in razširjeno odlagališče. Sicer gre za največji tovrstni objekt v tem delu Evrope, ki bo letno sprejel in predelal do 171.000 ton različnih odpadkov. Prav zmožnost sprejemati različne vrste odpadkov je še posebej pomembno pri RCERU, saj bo – po ustreznem predelavi – na odlagališču ostalo manj kot pet odstotkov odpadkov, ki jih ne bo mogoče ponovno uporabiti. Kot pravijo, bodo tudi ti brez škodljivih vplivov na okolje. **> 3**

Pri katerih projektih je Evropa 'pomagala' občini?

V obdobju 2014–2020 bodo na račun kohezijskih sredstev podjetja, lokalne skupnosti in drugi deležniki v Sloveniji lahko črpali iz približno 3 milijarde in 255 milijonov evrov težke malhe.

Marsikatera slovenska občina v zadnjih mesecih pospešeno pripravlja projekte, saj že nekaj časa čakamo na objavo razpisa za celovito energetske sanacije stavb v lasti občin. Ministrstvo za infrastrukturo pripravlja tudi navodila, Skupnost občin Slovenije pa v začetku marca skupaj z lokalnimi energetske agencijami pripravlja vseslovensko predstavitev razpisa, navodil, pa tudi energetske pogodbeništa, kot enega od mo-

žnih – ključnih? – modelov financiranja energetske prenove stavb v občinah. Bodimo iskreni – občine danes težko same financirajo vse potrebne sanacije objektov, ki jih je načel zob časa. Ne glede na to pa z vrha Evrope po uresničevanju zastavljenih ciljev na področju energetske učinkovitosti zvesto žugajo s posledicami neuresničevanja zavez. V decembrskem intervjuju z županom smo se dotaknili tudi investicij v Občini Domžale, ki so bile aktivne v minulem letu, prav

tako se jih kar nekaj obeta v letu 2016. Mi smo tokrat preverili predvsem črpanje evropskih sredstev, pa tudi nepovratnih nacionalnih virov, saj pogosto slišimo, da ima naša občina še velike rezerve na tem področju. Kako se razdeljujejo sredstva na višjih ravneh, je seveda različno, zagotovo pa tisti, ki imajo večjo podporo, ki privajajo projekte, za katere odločevalci menijo, da so boljši, imajo prednost. A pojdemo lepo na začetek k celotnemu kolaču, s katerim razpolaga Slo-

venija. V obdobju 2014–2020 bodo na račun kohezijskih sredstev podjetja, lokalne skupnosti in drugi deležniki v Sloveniji lahko črpali iz približno 3 milijarde in 255 milijonov evrov težke malhe. Gre za evropske strukturne in kohezijski sklad, kjer gre 159,8 milijona evrov za področje prometa, 64 milijonov evrov za programe evropskega teritorialnega sodelovanja, vse ostalo pa je namenjeno uresničevanju Strategije EU 2020. Evropska unija si je ob tem zadala štiri ključna prednostna področja, ki naj bi spodbujala gospodarsko rast in ustvarjala nova delovna mesta. To so raziskave in inovacije, informacijske in komunikacijske tehnologije, povečanje konkurenčnosti malih in srednje velikih podjetij ter podpora za prehod na gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika.

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

AKTUALNO

Najboljši športniki in športni delavci

Kulturni dom na Viru je 1. februarja 2016 gostil najboljše športnice, športnike in športne delavce Občine Domžale. Na prireditvi, ki je potekala pod okriljem Zavoda za šport in rekreacijo Domžale, so podelili priznanja za športne dosežke posameznikov in ekip v minulem letu in priznanja posameznikom za dolgoletno delo v društvi in jubileje društev. Za najboljšo športnico in športnika sta bila proglašena biatlonka Teja Gregorin in kickboksar Marjan Bolhar. Matjaž Brojan je prejel nagrado za življenjsko delo. **> 4**

PORTRET

Bogoslav Kalaš

Do 20. marca je v ljubljanski Moderni galeriji na ogled pregledna razstava akademskega slikarja Bogoslava Kalaša. Umetnik, ki živi in ustvarja v Radomljah, po mnenju kustosa dr. Marka Jenka vzbuja občudovanje. To je večnoma povezano z izvirnim in njemu lastnim likovnim postopkom, s t. i. aerografijo, pri kateri je s strojem za slikanje razvil postopek, ki temelji na načelu prenosa motiva avtorske fotografije z mehničnim prenosnikom – strojem za slikanje – in barvami na nov nosilec – platno, papir ... **> 25**

OBRAZI DOMŽAL

Prof. dr. Slovenko Polanc

Med nami v Domžalah živijo številni uspešni Slovenci, ki tako in drugače prispevajo družbi. Na področju kemije se je v Sloveniji med zelo pomembne raziskovalce uvrstil dr. Slovenko Polanc, prejemnik številnih priznanj: Prešernove in Krkine nagrade, nagrade Sklada Borisa Kidriča, izbran je bil za najboljšega učitelja študentom biokemije na FKKT in je prejemnik priznanja ameriškega združenja za recenziranje člankov, od leta 2015 pa tudi zaslužni profesor Univerze v Ljubljani. **> 32**

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **25. marca 2016**.

Rok za oddajo prispevkov je v **četrek, 10. marca 2016, do 12. ure**.

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa in komentar k fotografiji.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš e-naslov.

V skladu z Odlokom o javnem glasilu Občine Domžale Slamnik nenaročeni prispevki ne bodo honorirani, končno odločitev o objavi prispevkov in njihovi dolžini pa sprejema uredništvo.

Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-naslovu: **urednistvo.slamnik@gmail.com**

NAGRADNO ŽREBANJE

OPRAVITE TEHNIČNI PREGLED
MED 15.1.2016 IN 30.6.2016
TER OSVOJITE SCOOTER

HONDA VISION NSC50

TEHNIČNI PREGLEDI TAZIN

AKTUALNO

Drage bralke,
dragi bralci,

v februarjem Slamniku vam predstavljamo novega direktorja Zavoda za šport in rekreacijo Uroša Križaniča, ki bo svojo funkcijo direktorja nastopil v marcu. Nova energija, nove ideje, predvsem pa bogate športne izkušnje prihajajo na vrh domžalske krovne športne organizacije. Še več priložnosti bodo dobili rekreativci, pravi novi direktor, ki se izzivov, ki so pred njim, veseli, pričakuje pa, da bosta na njegovi poslovni športni poti na prvem mestu dialog ter vključenost vseh športnih organizacij in športnikov, ki bodo to želeli.

Za Temo meseca smo raziskali, kako uspešno ozioroma neuspešno je črpanje evropskih sredstev v Občini Domžale. V zadnjih petih letih so imele Domžale odobrenih dvanajst projektov, od energetskih in drugih sanacij do odmevne izgradnje garažne hiše. Ponovno predstavljamo tudi projekt Donirana hrana, ki poteka v naši občini že od leta 2014, znotraj kategega je v manj kot dveh letih vrednost donirane in razdeljene hrane krepko preseгла 200.000 evrov. Zbrali smo nekaj izjav prostovoljcev, ki z nesebično pomočjo omogočajo, da projekt živi, kot tudi izjave prejemnikov pomoči.

K pogovoru smo povabili tudi psihoterapevko Andrejo Vukmir, ki je v letošnjem letu skupaj z nekaterimi svojimi priznanimi kolegi pripravila serijo nadvse koristnih predavanj z naslovom Življenjski cikli družin, prof. dr. Slovenka Polanca, prejemnika številnih priznanj s področja kemije, igralko, dramatičarko in pisateljico Drago Potočnjak, katere predstavo Zavednenezavedno, ki je nastala v koprodukciji z domžalsko produkcijsko hišo Parnas, si bomo v Kulturnem domu Franca Bernika lahko ogledali v marcu, predstavljamo pa še portret Bogoslava Kalaša, akademskega slikarja in upokojenega likovnega pedagoga; njegovo veliko pregledno razstavo Stroj za slikanje si trenutno lahko ogledate v Moderni galeriji v Ljubljani.

Želim vam prijetno in zanimivo branje,

Špela Keber,
odgovorna urednica

Z urednico Špelo Keber se lahko osebno pogovorite v sredo, 9. marca 2016, med 16. in 17. uro v prostorih Kulturnega doma Franca Bernika Domžale, Ljubljanska cesta 61, Domžale. Prosimo, da svoj prihod obvezno predhodno najavite do 8. marca do 12. ure Tini Kušar na telefonsko številko 01 722 50 50.

Slavnostna akademija ob slovenskem kulturnem prazniku

V petek, 5. februarja, je v KD Franca Bernika potekala slavnostna akademija ob slovenskem kulturnem prazniku. Kot je že tradicija v Domžalah, smo si tudi letos lahko ogledali glasbeno uprizoritev poezije izbranega slovenskega poeta.

Slavnostni govornik Lenart Zajc je v svojem govoru izpostavil Prešernovo pesem Pevcu. Kot je dejal, ta pesem nazorno prikazuje življenje kulture in umetnosti v sodobni družbi.

Govor slavnostnega govornika Lenarta Zajca na slavnostni akademiji v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale

Dober večer! Spoštovane dame in gospodje, gospod župan, v čast mi je, da vas lahko nagovorim pred slovenskim kulturnim praznikom.

*Kdo zna
noč temno razjasnit, ki tare duha!*

*Kdo ve
kragulja odgnati, ki kljuje srce
od zore do mraka, od mraka do dne!*

*Kdo uči
izbrisat 'z spomina nekdanje dni
brezup prihodnjih odzvet spred oči,
praznoti ubežati, ki zdanje mori!*

*Kako
bit češ poet in ti pretežko
je v prsih nosit al pekel, al nebo!*

*Stanu
se svojega spomni, trpi brez miru!*

Prešernove pesmi Pevcu za nocojšnjo prireditev nisem izbral le zato, ker jo slovstveni in kulturni zgodovinar Ivan Prijatelj imenuje Alfa in omega Prešernove poezije, izbral sem jo tudi zato, ker mislim, da med vsemi najbolj zrcali položaj kulture in umetnosti v sodobni družbi. Prešernov Pevce je ta prometejski lik, ki ljudem razjasni temo, in mu zaradi tega kragulj kljuje srce, Prešernov Pevce je ta, ki uči, kako preživeti in nositi težo življenja, sam pa ostaja zapisan večnemu trpljenju. Pevce je ta, ki zavestno prevzema nase vso težo lastnega ravnjanja, ob tem pa v svojem trpljenju ostaja sam, ljudje ne razumejo njegovega poslanstva.

Spoštovane, spoštovani, katera pesem bi lahko bolj nazorno izrazila položaj kulture in umetnosti v sodobni slovenski družbi? France Prešern je popeljal Slovence na pot omikanih narodov, ki zmorejo ustvarjati vrhunsko literaturo v lastnem jeziku. Privilegij, ki ga marsikatero ljudstvo nima. Mi smo imeli srečo, srečo, da smo imeli v svoji zgodovini ljudi, kot je bil Prešeren, in srečo, da so mu sledili drugi, ki so se zavedali neprecenljivega pomena ustvarjanja in lastnem jeziku, ter s tem ohranjanja in ustvarjanja naše identitete. Ljudje, ki so bili težkim in temnim časom navkljub pripravljene prevzemati to prometejsko breme in so delovali za to, da smo stali in obstali do današnjih dni.

Danes, ko se je uresničil tisočletni sen slovenskega naroda, in smo ustvarili lastno državo, bi pričakovali, da bosta slovenska kultura in umetnost kipeli in vreli v neustavljivi ustvarjalnosti, ter polnili naša srca s ponosom in veseljem. Pa ni tako.

Obdaja nas stvarnost, v kateri velja, da šteje le tisto, kar je izmerljivo z denarjem in kar prinaša dobiček. Lepota ni lepa, dokler ni stehtana, izmerjena in ocenjena kot najlepša in kot taka nagrajena – z denarjem, seveda. Šele ko je lepota, pa naj bo človeška, naravna ali umetniška, izmerjena in ovrednotena v denarju, smo jo pripravljene priznati kot lepoto, sicer pa ne obstaja; v stvarnosti, ki nas obdaja, je ni. Ker se zdi, da smo na takšno vrednotenje kulture in umetnosti pristali, namesto da bi ga v kali zatrli, se nam dogaja to, kar doživljamo zdaj: zatoni kulture in umetnosti, dvig resničnostnih šovov, cenjenih komedij in kiča, pač, ker ga je enostavno prodajati, pa čeprav vsi vemo, da ni vreden ene same črke, ki jo je zapisal veliki pesnik, v čigar imenu praznujemo kulturni praznik. In to je

Slavnostna akademija ob slovenskem kulturnem prazniku

Koncert uglasbene poezije Srečka Kosovele v izvedbi SNG Nova Gorica

ta največji absurd, ki odseva vso našo dobo: resnično lepoto menjamo za ničvreden kič.

Je to tisto, za kar je veliki pesnik svojemu narodu prinesel ogenj in razsvetlil temo? Je to tisto, zaradi česar so se naši predniki uprli tlačiteljem našega naroda ter z orožjem in razumom bili boj za lastno identiteto in za identiteto naroda? Je to popolno razvrednotenje vsega vredno žrtve pesnika-Prometeja? Smo res tako daleč, da smo zaradi malikovanja denarja pozabili na resnično vrednost lepega in dobrega? Je res največji domet, ki ga to ljudstvo še zmore, spopad kuharskih mojstrov na komercialni televiziji?

Ne, ni tako hudo. Je slabo, vendar ne tako zelo slabo, in ne bo tako zelo slabo, dokler se bomo zavedali absurdnosti in nevzdržnosti položaja, v katerega nas pehajo plehki misleci in praktiki tržno ekonomske logike. Dokler še vemo, da kultura in umetnost nista tu zato, da bi prinašali profit, pač pa zato, da preženeva temo, in nam ka-

žeta pot skozi življenje; da iz življenja preženeva brezup in samoto, da ima vsako naše dejanje začetek in konec v zgodbi svobodnega, ustvarjalnega življenja. Dokler se bomo tega zavedali, Pevčeva žrtev ne bo nesmiselna.

Spoštovane, spoštovani, mislim, da se vsi, ki smo danes zbrani v tem našem hramu kulture, zavedamo pomena kulture in tega, kako pomembno je za nas in za našo samobitnost, da živimo kot ustvarjalni, svobodni ljudje. Tu smo gledalci, bralci, ustvarjalci in distributerji slovenske kulture in dokler ustvarjamo, pomagamo ustvarjati, ali spremljamo izvirno slovensko umetnost in kulturo, toliko časa žrtev Pevca - Prometeja ne bo zaman, saj sami skrbimo za to, da ohranjamo podarjeni ogenj in svetlobo. In v Domžalah številni v resnici skrbimo za razvoj naše, samobitne kulture in umetnosti, glasbeniki, slikarji, pisatelji in pesniki, založniki ... toliko nas je, da nima smisla, da bi vse naštevali, raje bom uporabil besede igralko, dramatičarke in pisate-

ljice Drage Potočnjak, njeno predstavo Zavednenezavedno, ki je nastala v:

»Dom Franceta Bernika je eden najbolje opremljenih in programsko najboljših kulturnih domov v Sloveniji. A verjetno je bil tudi odnos do kulture v občini Domžale dolga leta veliko resnejši kot marsikje drugje v državi.«

S to lepo, mislim bom zaključil svoj nagovor in se vam zahvalil, da ste mi prisluhnili. Želim vam lep kulturni praznik in še naprej prijeten večer.

V kulturnem programu je SNG Nova Gorica izvedlo koncert uglasbene poezije Srečka Kosovele Postani obcestna svetilka v režiji Andreja Jusa ter scenarista in skladatelja Branka Rožmana. Vloge so odigrali: Ana Faccchini, Kristijan Guček, Miha Nemeč, Žiga Saksida, Marjeta Slamič in Vladimir Hmeljak.

Čestitamo ob slovenskem kulturnem prazniku!

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

SLAMNIK JE GLASILO OBČINE DOMŽALE, IZHAJA V NAKLADI 13 400 IZVODOV IN GA PREJEMAJO VSA GOSPODINJSTVA BREZPLAČNO. Ustanoviteljica glasila je občina Domžale. **Izdajatelj:** Kulturni dom Franca Bernika Domžale, zanj direktorica Cveta Zalokar / **Odgovorna urednica:** Špela Keber / **E-naslov:** urednistvo.slamnik@gmail.com / **Trženje oglasnega prostora:** Nataša Gliha, 041 654 695, carniola1@siol.net. / **Oblikovna zasnova:** Mojca Bizjak, Klemen Gabrijelčič / **Prelom in priprava za tisk:** Zavod Zank / **Jezikovni pregled:** Primož Hieng / **Tajnica:** Tina Kušar, tel.: (01) 722 50 50, faks.: (01) 722 50 55, slamnik@kd-domzale.si, Ljubljanska cesta 61, Domžale / **Uradne ure:** od ponedeljka do petka od 10. do 12. ure, ob sredah tudi od 14. do 16. ure / **Tisk:** Delo d.d., Dunajska 5, 1509 Ljubljana / **Priprava prispevkov:** prispevke v digitalni obliki je potrebno oddati v doc zapisih, digitalne fotografije pa ločeno v jpg formatu (brez stiskanja) najmanj 200 dpi. Prispevki natisnjeni na papirju, morajo biti zaradi optičnega prepoznavanja besedil natisnjeni v arial ali times new roman pokončnih fontih velikosti 12 (do največ 16) pt. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja prispevkov.

Občina Domžale v prihodnosti še bolj ‚zelena‘ občina

Podjetje Prodnik bo s 1. marcem vozilo mešane odpadke v Regijski center za ravnanje z odpadki Ljubljana, ki prinaša dolgoročno ureditev problematike ravnanja z odpadki kar za tretjino Slovenije.

Starejši občani se še morda spomnijo daljnega leta 1968, ko so v Domžalah prvič sistematično odpeljali odpadke. Dolgo časa se ni nič spremenilo, postopek je potekal podobno, le vsako leto bolj sistematično. V začetku 21. stoletja pa je bilo potrebno korenito spremeniti naš način ravnanja z odpadki, saj jih preprosto pridelamo preveč. Nekoč prazne jame so zasuli z odpadki in iz njih zgradili prave hribe. V Domžalah smo bili vedno korak pred mnogimi ostalimi občinami. Tako smo med prvimi občinami začeli ločevati odpadke na ekoloških otokih – papir, steklo in plastiko. Pred leti je vsak občan na dom dobil tri smetnjake za ločevanje bioloških odpadkov, embalaže in mešanih odpadkov. Sedaj smo šli še korak naprej in bomo ločevali še boljše in pametneje. Če smo včasih odvrgli 100 odstotkov v jamo, bomo zdaj v prihodnosti ‚zgoraj‘ 5 odstotkov.

Občinski svet je leta 2009 potrdil dolgoročno rešitev za odlaganje odpadkov s pristopom h gradnji Regijskega centra za ravnanje z odpadki Ljubljana (RCERO). ‚Tovarno odpadkov‘ so uspešno zgradili in decembra 2015 je dobila dovoljenje za začasno obratovanje. S 1. marcem bodo tako tovornjaki podjetja Prodnik prvič odpeljali smeti v RCERO Ljubljana na podlagi začasne pogodbe. Pozneje bo Občina Domžale začasno pogodbo zamenjala s koncesijo in tako trajno uredila razmerja. Za naše občane to ne bo prineslo nobenih sprememb – urnik odvoza ter način odvoza ostajata ista, prav tako pa se ne spreminjajo cene. Razlika je zgolj v tem, da bodo tovornjaki namesto v Celje peljali na Barje, kjer bodo zdaj odpadki iz vaših črnih smetnjakov veliko bolj kvalitetno predelani.

RCERO je največji kohezijski projekt s področja okolja v državi in ga sestavljajo objekti za predelavo odpadkov, čistilna naprava za izcedne

vode in razširjeno odlagališče. Celotni projekt, za katerega je Evropska komisija izdala odločbo aprila 2009, po pooblastilu Mestne občine Ljubljana (MOL) in preostalih občin vodi javno podjetje Snaga Ljubljana. Regijski center je primer dobre prakse na področju povezovanja in sodelovanja občin ter povezovalni element ravnanja z odpadki v Sloveniji med občinami ter regijami.

Gre za edinstven objekt v Sloveniji in največji v tem delu Evrope, ki letno sprejme ter predela skupaj tudi do 171.000 ton odpadkov na leto – mešane gospodinjstvene odpadke, tem podobne odpadke iz storitvenih dejavnosti, kosovne odpadke in ločeno zbrane biološke odpadke. Prav zaradi različne sestave odpadkov, ki jih je sposoben sprejemati, je RCERO Ljubljana edinstven. Iz tovarne za predelavo odpadkov, kot RCERU poljudno rečemo, bo šlo do 30.000 ton odpadkov, ki bodo namenjeni recikliranju, do 60.000 ton goriva, ki bo prve in druge kakovosti, ter 7000 ton komposta. Slednji bo uporabljen v vrtnarstvu in pri urejanju odlagališča. Poleg tega bo iz mešanih in bioloških odpadkov nastalo tudi veliko plina za proizvodnjo elektrike in toplote za lastno rabo. Po predelavi na odlagališču bo tako končalo manj kot pet odstotkov odpadkov, ki jih ni mogoče ponovno porabiti kot surovine ali energente, pa še ti odloženi odpadki so brez škodljivih vplivov na okolje.

Občinski svetniki in nekateri zaposleni na Občini Domžale so si objekt tudi v živo ogledali in bili izredno navdušeni. Gre za najboljši in najsodobnejši sistem predelave odpadkov v Sloveniji in v tem delu Evrope. Dejansko je to tovarna, kjer uporabljajo najmodernejše in trajnostne tehnologije za ravnanje z odpadki v evropskem merilu. Kakovost gradnje je izredno visoka, saj objekt gradi priznana avstrijsko

Regijski center za ravnanje z odpadki Ljubljana (Foto: Snaga Ljubljana)

Občinski svetniki in zaposleni Občine Domžale na ogledu RCERO Ljubljana (Foto: Ajda Vodlan)

podjetje Strabag, s tem pa zagotavlja zelena delovna mesta. V tovarni bodo zaposleni visoko usposobljeni tehnični kadri, ker je vse delo strojno.

Morda se nam včasih ta ‚moder- ni zeleni boj‘ zdi že pretiran, sploh ko pomislimo na ves čas, delo in denar, ki ga zapravimo za uničevanje odpadkov. Sploh finančni stroški botrujejo k temu, da mnogokrat prav vsi nergamo nad komunalnimi podjetji. Po drugi strani se pa hitro spomnimo, kako smo ponosni na našo zeleno državo in da prav vsi uživamo v lepem ter pospravljenem okolju. Zavedamo se, da sami nismo sposobni predelati vseh naših odpadkov, ki jih ustvarimo, in da je svež zrak dejansko neprecenljiv. Tudi na Občini Domžale se trudimo in delamo za lepo okolje, saj si želimo, da bi bila kakovost bivanja v naši regiji čim boljša.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

Pustni karneval na Viru je bil tudi letos malo za res in malo za hec

26. tradicionalni pustni karneval na Viru

V Pustni deželi Vir imajo tamkajšnji oblastniki oblast res trdno v rokah, saj njihovi strogi pustni zakoni z vsemi členi vključno s pikami in vejicami v pustnih dneh uravnavajo vse vidike življenja, med drugim tudi vreme, saj kljub napovedi vremenarjev, da bo deževalo, tega obiskovalci in udeleženci 26. tradicionalnega pustnega karnevala, ki so prišli od blizu in daleč, niso videli oziroma občutili. Čeprav je bilo na pustno nedeljo, 7. februarja, vreme bolj kislo, daleč od tistega pomladanskega dneva poprej, se je malo pred 14. uro Bukovčeva cesta na Viru začela polniti z obiskovalci, ki so prišli od blizu in daleč, da si ogledajo pustne maske, ki so nastopile na letošnjem 26. tradicionalnem pustnem karnevalu na Viru. Tudi tokrat so imeli kaj videti, saj je na karnevalu nastopilo kar 33 skupinskih pustnih mask, vsem pa je bilo enako, da so bile izvirne, saj so prikazovale marsikaj zanimivega, predvsem pa domišljjskega, saj le-ta nima meja. Ker je za pusta vse dovoljeno, so se nekatere skupinske maske ponorčevale tudi iz naših in tujih politikov. Konec koncev je čisto logično, saj jih nihče več ne jemlje resno.

Pustni karneval si je ogledal tudi župan Občine Domžale Toni Dragar, ki je nato čez dva dni spet prejel ključ občinske blagajne, ki pa je bila še bolj prazna, kot je bila takrat, ko je predal občinsko oblast pustni družini z Vira. Na karnevalu sta se županu pridružili tudi podžupanji

mag. Renata Kosec in mag. Jana Miklavčič v vlogi članov komisije, ki je ocenjevala nastopajoče pustne maske. Poleg podžupanja sta bila v komisiji še domžalski kipar, slikar in restavrator Jože Tönig in Anita Kadenšek, pevka ansambla Veseli svatje. Da pa so se obiskovalci bolj podrobno seznanili z vsako nastopajočo pustno masko, sta na hudomušen način poskrbela voditelja programa, Primož Ložar in Rok Kokotec.

Na letošnjem karnevalu je sodelovalo 33 skupinskih mask, in sicer: maskota Pustne sekcije Striček, Kralj Matjaž in Bergmandelci izpod Pece, Tminska pustna muzika, Hiša na travniku, C(m)erar in njegovi klovni, Air Prevc osvaja vesolje, Državni Minioni, Pirati s Karibov, Hip Hop Squad, Krampusi, Klovni na monoci-

klu, Angry Birds, Vir ima talent, Graparji, Čebelice, Orači iz Jablovca, Narodnozabavni kremenčki, Svetovna politična elita, Minioni, M&M – si, Grini, Virska pustna oblast Zupan, kurenti iz Ormoža, Vranski generali – Vranarji, Godba Domžale, Solinarjevo afriško pleme, Prevojski Škratki, Vitezi iz Ribnice, Rekreatijski center ter Kekec in njegova družina iz Kečkeve dežele.

Da pa tudi tokrat pust ni bil brez suhih ust in da se je po pustno rajalo, so organizatorji za to poskrbeli v velikem ogrevanem šotoru v Športnem parku Vir, kjer se je po karnevalu začela prava pustna zabava s Kvartopirci in Ognjenimi muzikanti. Seveda so organizatorji najboljše pustne maske na podlagi odločbe komisije tudi bogato nagradili. Pustno rajanje je bilo že tudi dan poprej. Najprej otroško, kjer je za animacijo poskrbela Plesna šola Miki, zvečer pa za malo večje otroke, za katere sta poskrbeli skupina Gadi in ansambel Saša Avsenika.

V torek na pusta so skozi ves dan potekala še žalne slovesnosti, s sežigom pusta na saharškem hribu, ki mu je sledila obvezna sedmna. Tudi letos se je Pustna sekcija Striček iz Vira s predsednikom Petrom Koscem - Pipijem, ministri, prostovoljci in sodelujočimi maskami potrudila, da se je na Viru dogajalo in da je bilo kar nekaj dni za hec. No, malo pa tudi za res.

MIHA ULČAR
FOTO: GREGA PIRC

AKTUALNO

Podelitev priznanj najboljšim športnicam, športnikom in športnim delavcem občine Domžale v letu 2015

Dodobra napolnjena dvorana Kulturnega doma na Viru je v ponedeljek, 1. februarja 2016 gostila najboljše športnice, športnike in športne delavce Občine Domžale.

Na prireditvi, ki je potekala pod okriljem Zavoda za šport in rekreacijo Domžale, so bili prisotni tudi župan Občine Domžale Toni Dragar in obe podžupanji, mag. Renata Kosec in mag. Jana Miklavčič. Podelili so priznanja za športne dosežke posameznikov in ekip v preteklem letu in priznanja posameznikom za dolgoletno delo v društvih in jubilejev društev. Za najboljšo športnico in športnika leta v občini Domžale v preteklem letu sta bila proglašena biatlonka Teja Gregorin in kickboksar Marjan Bolhar. Matjaž Brojan, dolgoletni radijski novinar, kulturni delavec in publicist, že prejemnik Zlatega priznanja Občine Domžale, športnik v mladih letih, športni delavec, živa enciklopedija športa v občini Domžale, je prejel nagrado za življenjsko delo.

Slavnostni govornik na prireditvi, ki jo je povezoval Ervin Čurlič, je bil v. d. direktorja Zavoda za šport in rekreacijo Domžale mag. Janez Zupančič. V glasbeno-plesnem programu med podelitvijo priznanj so sodelovali Glasbena skupina Incredible trio, ki jo sestavljajo mladi glasbeniki: Anja Žunič (flavta), Enej Nik Juran (marimba) in Luka Štifter (violina), ki znanje nabirajo v Glasbeni šoli Domžale, ter plesalke in plesalci Plesnega kluba Miksi: Klara Senica, Andraž Koritnik, Neža Škofljanc in plesalci electric boogieja.

Leto 2015 je na področju športa prineslo izjemne uspehe, ki so jih dosegle domžalske športnice in športniki, tako na domači kot na mednarodni ravni. Vsi ti uspehi pa niso ostali neopaženi, saj so tako kot vsako leto, prav vsakega izmed njih nagradili s priznanjem za uspešno športno udejstvovanje.

Priznanja najboljšim mladim tekmovalkam in tekmovalcem do starejših deklic in dečkov na domačih prvenstvih. Podelila sta jih Mojca Grojzdek, namestnica predsednika strokovnega sveta Zavoda za šport in rekreacijo, in Lado Gorjan, član strokovnega sveta Zavoda za šport in rekreacijo:

Maja Per (Atletski klub Domžale), za 1. mesto v gorskih tekih za Pokal Slovenije; Ana Spahič (Atletsko društvo AS Domžale), državna rekorderka za pionirke do 12 let v mnogoboju, državna prvakinja v svoji kategoriji v teku na 200 m, v vortexu, mnogoboju, teku na 60 m in v skoku v daljino v dvorani; Žan Vrhovnik (Atletsko društvo AS Domžale), državni rekorder v kategoriji do 12 let v skoku v višino v dvorani in na

prostem, državni prvak v skoku v višino in daljino v dvorani; državni prvak v skoku v višino na prostem; Tilen Ulčar (Atletsko društvo AS Domžale), državni rekorder v kategoriji do 14 let v teku na 60 m z ovirami in 200 m z ovirami; državni prvak v skoku v daljino v dvorani, državni prvak v teku na 200 m, 60 m z ovirami, 200 m z ovirami, skoku v daljino in mnogoboju na prostem; Matic Maričič (Telesno vzgojno društvo Partizan Domžale), 1. mesto državno prvenstvo v petanki med cicibani; Matej Starbek (Smučarski klub Ihan), 1. mesto skupno v kategoriji mlajših dečkov za Pokal Slovenije, 1. mesto skupno poletni Pokal Geoplin; Jakob Mali (Atletski klub Domžale), večkratni zmagovalec v gorskih tekih za Pokal Slovenije; Ekipa do 14 let – pionirji (Atletsko društvo AS Domžale), 2. mesto ekipno Prvenstvo Slovenije, 2. mesto ekipno Prvenstvo Slovenije v mnogoboju v dvorani in na prostem; Pia Lovrič (Teniški klub Domžale), 1. mesto državno prvenstvo do 14 let, 1. mesto državno prvenstvo ekipno do 14 let; Mark Andrejič Goljar (Teniški klub Domžale), 1. mesto državno prvenstvo med dvojicami poleti, 1. mesto državno prvenstvo med dvojicami v dvorani; Ekipa deklic Teniškega kluba Domžale v sestavi Pia Lovrič, Nina Lednik, Živa Falkner in Zala Cikajlo (Teniški klub Domžale), 1. mesto državno prvenstvo ekipno do 14 let; Lovro Planko (Smučarski klub Ihan), 1. mesto skupno v kategoriji starejših dečkov za Pokal Geoplin v teku na smučeh, 1. mesto skupno poletni Pokal Geoplin v teku na smučeh.

Priznanja najboljšim v starostni kategoriji kadeti, mladinci in člani, ki so postali državni prvaki ali dosegli odmevne rezultate na domačih in mednarodnih tekmovanjih. Podelila sta jih Mojca Grojzdek, namestnica predsednika strokovnega sveta Zavoda za šport in rekreacijo, in Janez Bizjak, član strokovnega sveta Zavoda za šport in rekreacijo Domžale:

Teja Miheličič (Klub borilnih veščin Domžale), 1. mesto državno prvenstvo; Tjaša Janežič (Športno društvo Sovice), 3. mesto evropsko prvenstvo v hip-hopu, 3. mesto evropsko prvenstvo v freestylu, 1. mesto državno prvenstvo v hip-hopu, 1. mesto državno prvenstvo v freestylu; Zala Mežan (Športno društvo Sovice), 3. mesto evropsko prvenstvo v hip-hopu, 1. mesto državno prvenstvo v hip-hopu; Nina Boljka (Športno društvo Sovice), 3. mesto evropsko prvenstvo v freestylu, 1. mesto državno prvenstvo v

Mag. Janez Zupančič, Matjaž Brojan, Marjan Bolhar, mama Teje Gregorin in župan Toni Dragar

freestylu; Gregor Šnajder (Atletski klub Domžale), 1. mesto v Pokalu Slovenije za mlajše mladice, v metu krogle; Nina Pavlič Hren (Atletski klub Domžale), 1. mesto v Pokalu Slovenije v disciplini 3000 m zapreke, vsestranska atletinja v različnih tekaških disciplinah. Bila je tudi članica reprezentance na Evropskem prvenstvu; Blaž Dragar (Športno društvo Energija), 2. mesto državno prvenstvo v krosu z gorskimi kolesi med mladinci; David Ivartnik (Športno društvo Energija), 1. mesto državno prvenstvo v krosu z gorskimi kolesi med mlajšimi mladinci; Vita Movrin (Športno društvo Energija), 1. mesto državno prvenstvo v krosu z gorskimi kolesi med mladinkami; Ana Movrin (Športno društvo Energija), 2. mesto državno prvenstvo v krosu z gorskimi kolesi med mladinkami; Jakob Aljaž Kaplja (Teniški klub Radomlje), 1. mesto zimsko državno prvenstvo; 1. mesto poletno državno prvenstvo, 1. mesto ekipno državno prvenstvo, član mladinske državne reprezentance; Luka Naglič (Smučarski klub Ihan), 3. mesto skupno v razvrstitvi mlajših mladincev za Pokal Slovenije v biatlonu; Gregor Dimc (Športno

društvo Energija), 1. mesto državno prvenstvo v krosu z gorskimi kolesi med mlajšimi člani; Mitja Tancik (Športno društvo Energija), 2. mesto v skupnem točkovanju slovenskega pokala v krosu z gorskimi kolesi med člani; Petra Pavlič (Teško atletski klub Domžale), 1. mesto člansko državno prvenstvo, 1. mesto pokal Alpe-Adria; Manca Slabanja (Smučarski klub Ihan), 5. mesto svetovno prvenstvo z žensko štafeto v teku na smučeh v Almatyju, 4. mesto FIS tekma v Seefeldu.

Priznanja za dolgoletno uspešnost v športu in dolgoletno delo v klubih/društvih. Podelila sta jih mag. Renata Kosec, podžupanja Občine Domžale, in Joško Korošec, predsednik sveta Zvoda za šport in rekreacijo Domžale:

Andraž Mrak in Dejan Djurovič, electric boogie pari (Plesni klub Miksi Domžale), 1. mesto evropsko prvenstvo, 4. mesto svetovno prvenstvo; Klemen Bauer (Smučarski klub Ihan), 15. mesto na tekmi svetovnega pokala v Ruhpoldingu; 7. mesto s štafeto Slovenije na tekmi svetovnega pokala v Ruhpoldingu; Jože Pirnat (Atletski klub Domžale); Alenka Zavadlav (Atletsko

društvo AS Domžale); Bojan Bešter (Telesno vzgojno društvo Partizan), Darko Birjukov (Nogometni klub Domžale); Aleš Gregorič (Smučarski klub Ihan); Igor Ogrinc (Teniški klub Domžale); Milenko Spasič (Nogometni klub Domžale); Roman Lazar (Atletsko društvo AS Domžale); Elvira Rošič Ključanin (Žensko košarkarsko društvo Ledita); Primož Krajšek (Smučarski klub Ihan).

Priznanje za življenjsko delo v športu je podelil Toni Dragar, župan Občine Domžale:

Matjaž Brojan, dolgoletni radijski novinar, kulturni delavec in publicist, že prejemnik Zlatega priznanja Občine Domžale. Športnik v mladih letih, športni delavec, živa enciklopedija športa v občini Domžale:

Priznanji najboljši športnici in športniku v letu 2015. Podelila sta ju Toni Dragar, župan Občine Domžale, in mag. Janez Zupančič, v. d. direktorja Zavoda za šport in rekreacijo.

Športnika leta 2015 sta postala Teja Gregorin in Marjan Bolhar.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Medobčinski otroški parlament o pasteh mladostništva

26. otroški parlament – priložnost za vzgojo otrok in mladostnikov za demokracijo

ZPM DOMŽALE Otroški parlament je javna tribuna otrok na temo, ki jo izberejo osnovnošolci na državnem otroškem parlamentu, hkrati pa pomeni tudi obliko sodelovanja otrok v družbenem dogajanju. Letošnji že 26. otroški parlament na temo Pasti mladostništva je bil tako tudi letos priložnost za vzgojo otrok in mladostnikov za demokracijo. Otroci so se o temi najprej pogovarjali po posameznih osnovnih šolah, v različnih ustvarjalnih oblikah so se pogovarjali o tej zanimivi temi in skušali najti tudi odgovore na vprašanja: kako se pastem mladostništva izogniti, kje poiskati pomoč, kako s skupnimi močmi doseči, da bi bilo otroštvo prijetno in lepo, kako bi čim bolj kvalitetno zapolnili prosti čas, veliko besed pa je bilo namenjenih tudi pozitivni samopodobi in ugotovitvi, da veliko lahko na tem področju storijo sami.

Zveza prijateljev mladine Domžale je letošnji 26. Medobčinski otroški parlament pripravila z gostiteljico, Osnovno šolo Venclja Perka Domžale. Udeležile so se ga osnovne šole z območja, ki ga pokriva ZPM Domžale, razen OŠ Mengeš, kjer so prav ta dan imeli šolski parlament in OŠ Janko Kersnik Brdo, kjer je parlamentarcem prihod onemogočila bolezen.

Po pozdravu gostiteljev, ki so se potrudili, da je bil 4. februar za parlamentarce prijeten dan, smo najprej prisluhnili ravnateljici OŠ Venclja Perka Petri Korošec, ki je parlamentarcem zaželela dobro delo, in ni pozabila omeniti, da skupaj gradimo šolo ter se zahvaliti kolegicam Alenki, Bojani in Karlini, ki so otroški parlament pripravile. Predsednica ZPM Domžale Ema Škrjanc Ogorc je po pozdravu in dobrih željah poudarila pomen vzgoje za demokracijo

in se zahvalila gostiteljem, v imenu katerih je koordinatorica projekta Karolina Strehar s sodelavkami predstavila časovnico letošnjega medobčinskega otroškega parlamenta, ki ga je vodil Aleš Belšak. Med gosti je bila tudi Petra Zega, predstavnica ZPM Slovenije.

Parlamentarci z OŠ Domžale so skušali odgovoriti na vprašanje, kaj lahko naredimo sami in opozorili na pomen zaupanja; OŠ Dob je na pasti mladostništva opozorila s kratkim filmom, ustvarjenim na taboru vedoželjnih; OŠ Roje je opozorila, da je Pametna glava, najboljša zabava, pozabili pa niso niti na pomen pomoči, dobrotelnosti, pogovorov in zdrave prehrane; OŠ Dragomelj je predstavila prizadevanja za pozitivno samopodobo in pomen osebe, ki ji lahko zaupaš. OŠ Jurij Vega Moravče je pripravila kratek film in akcijski načrt. OŠ Preserje pri Radomljah je med dru-

gim opozorila na nepotrebnost spreminjanja samega sebe zato, da bi bil všeč drugim. OŠ Rodica se je predstavila s filmom in opozorila na nezdravo prehranjevanje, uporništvo kot posledico slabih odnosov s starši, OŠ Trzin je opozorila na prednost in pomanjkljivosti elektronskih medijev, ki jih je treba uporabljati primerno. OŠ Venlja Perka je predstavila težave pa tudi dobre stani mladostništva in pomen varovanja zasebnosti. Zelo zanimiva pa je bila 'igra' besed, z izborom katerih so šolarji utemeljevali svoje odločitve.

Sledilo je delo po skupinah, ki so ga gostitelji popestrili z legicami, s katerimi so posamezne skupine konkretno predstavljale svoje predloge, pobude in mnenja o izbrani temi.

Medobčinski otroški parlament se je zaključil s poročanjem posameznih skupin, ki so opozorile zlasti na: pomen

odnosa učenec – učitelj, kjer od učiteljev pričakujejo, da so iskreni in nanje vplivajo s svojim zgledom; potrebo po primeren prostoru, kjer bi se lahko pogovarjali o svojih problemih, za kar so zadolžili občino; pomen samostojnega odločanja mladostnikov, ki se zavedajo, da je lažje plavati z kot proti toku; pomen družine, kjer od staršev pričakujejo podporo ter zgled in pomoč; predvsem pa zaupanje; pomen upoštevanja drugačnosti in različnosti. Zelo pomembno pa je, da so večkrat poudarili lastno odgovornost za izogibanje in premagovanje pasti mladostništva.

Sledil je nastop Dese Muck in predstavitev njenih izkušenj iz otroštva in mladosti kakor tudi iz vzgoje treh hčera.

Parlament se bo nadaljeval z regijskim srečanjem in zaključkom na državnih ravni.

VERA VOJSKA

SMEŠNE CENE, RESNI PRIHRANKI.

STOP. OBIŠČITE NAŠ NAKUPOVALNI PARK, KJER
PREJMETE KODO ZA NAGRADNO IGRO, IN OSVOJITE
RESNE NAGRADE! NAGRADNA IGRA BO POTEKALA
OD 7. 3. DO 25. 3. 2016

 Stop.Shop. Slovenija

**STOP.
SHOP.**

ENOSTAVNO HITREJE, VEDNO CENEJE.

PIKAPOLONICA
OTROŠKI SVET

ZOOTIC

D
DEICHMANN

TAKKO

LJUBLJANSKA CESTA 151, DOMŽALE

IZ URADA ŽUPANA

Pomlad prihaja v Domžale

Kot vsako leto poprej smo tudi letos z odličnim pustnim sprevodom na Viru pregnali zimo. Pusta smo pokopali in z novim upanjem stopamo pomladi naproti. Ta letni čas vedno asociiramo s prebujanjem, svežino in barvami. Pomlad tako pomeni nov začetek, tako v naravi kot v družbi. Tudi občina se prebujata v novo pomlad; čaka nas mnogo zanimivih in pestrih dogajanj.

Kot v preteklosti bomo tudi letos nadaljevali s sobotnimi dogajanjmi Dobrodošli v Domžalah na našem tržnem prostoru, ki je vedno tako dobro obiskan. Načrtujemo obisk z Jezerskega in iz Bele krajine, velikonočne dobrote in še mnogo več presenečenj.

April je za nas izredno pomemben, saj bomo 19. aprila praznovali občinski praznik in na slavnostni seji podelili občinska priznanja. V Češminovem parku bomo ponovno praznovali skupaj in predstavili domžalsko dogajanje. Za glasbene navdušence pripravljamo Irish fest, za športne pa bomo ponovili Urbani gladiator, ki je bil lani prava uspešnica.

Ker ne želimo zgolj ponašljati starih uspehov, temveč se vedno trudimo za še boljše dogajanje, pa pripravljamo novost na domžalskem tržnem prostoru – Kuhna na plac. Tisti, ki poznate ljubljansko Odprto kuhno, dobro veste, o čem govorimo. Ostalim pa lahko namignemo – vsekakor ne boste odšli lačni.

Če se bomo maja samo zaljubljeno gledali, pa bomo junija toliko aktivnejši, saj v mesto prihajajo kolesarji. Skozi Domžale bodo namreč vodila kar tri različna tekmovanja – Kronometer in družinsko-šolski maraton Franja ter državno prvenstvo v cestnem kolesarstvu. Takrat pa bomo že stopili v poletje in sanjali zgolj še o dopustu. Glede na zgoraj napisano pa sem prepričan, da bomo čas do odhoda na morje preživeli prav prijetno.

Toni Dragar, župan

Župan sprejel domžalske športnike

V sejni sobi Občine Domžale je v sredo, 17. februarja 2016, potekal sprejem za domžalske športnike, ki so v zadnjem času dosegali vidne rezultate.

Zbrane je nagovoril župan in izrazil svoje veselje nad velikim številom uspešnih športnikov v Domžalah. Poudaril je, da se Občina Domžale ves čas trudi ustvariti pogoje za nadarjene mlade in za izpolnitev njihovih talentov.

Najprej je župan pozdravil najmlajše atlete – Anžeta Hribarja (gimnastičar, državni prvak Slovenije 2015 v skupini OV3) in njegovo sestro Lucijo Hribar (gimnastičarka, državna prvakinja Slovenije 2015 med mladinkami). Zatem sta sledila še dva atleta – Žan Vrhovnik, (dvoranski državni prvak 2016 v skoku v višino v kategoriji do 14 let) in Juš Smole (državni prvak v skoku v višino v kategoriji mlajši mladinci).

Tinkara Brezovšek je bila odsotna (kinologinja, članica slovenske tričlanske ekipe svetovnih prvakov), nas je pa z obiskom razveselil Matjaž Dobravec (mojstrski naslov v aikidoju, 5. dan) in nam prijazno razložil, kaj sploh pomeni 5. dan v aikido.

Sledila je ženska jamarska reševalna enota, ki je zmagala na 45. patrolnem teku na Pokljuki. O uspehih

Domžalski športniki nas vsakič znova navdušujejo s svojimi rezultati.

in motivaciji je spregovoril predsednik jamarskega društva Aleš Stražar. Poudaril je, da ni težko zmagovati, ko te vsi spodbujajo, ampak je težko najti motivacijo po porazu, ko si sam in te nihče ne spodbuja.

Povabili smo tudi naša skakalca, vendar je Anže Lanišek na žalost zaradi tekem odsoten. Zato pa nas je obi-

skal Tilen Bartol (prvo uvrstitev na oder za zmagovalce je osvojil 11. decembra 2015 s tretjim mestom v Reni, dan za tem je na istem prizorišču dosegel svojo prvo zmago na celinskem pokalu v smučarskih skokih).

Za konec so sledili še domžalski borci. Da se z borilnimi športi ne ukvarjajo le fantje, sta dokazali Pe-

tra Žejavec (3. mesto na evropskem kickboxing pokalu Golden Glove 2016 v kategoriji KL-65/+65 kg), in Teja Mišelčič (mladinska državna prvakinja v kickboxu). Jan Gajšek je sicer bil odsoten (3. mesto na evropskem kickboxing pokalu Golden Glove 2016 v kategoriji KL +80 kg in 2. mesto v kategoriji +94 mladinci/ člani), vendar pa nas je z obiskom počastil Marjan Bolhar (2. mesto na evropskem pokalu Golden Glove 2016 v kategoriji KL-79 kg; naj mladinec v boksu, dvakrat članski prvak v boksu do 75 kg, dvakratni dobitnik Zlatega pasu prvakov, dvakrat Jeklena pest Slovenije). Pred kratkim je tudi dobil nagrado najšportnik Domžal 2015. Marjan nam je za konec predstavil še svojega trenerja. To je Igor Pavec, ki mu je vedno stal ob strani in ga spodbujal.

To je bil prijeten dogodek, prepričani pa smo, da bo tudi v prihodnosti veliko priložnosti, da se pri županu oglasijo najboljši, najhitrejši in najmočnejši.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Domžale bodo v juniju v znamenju kolesarstva

Tradicionalni kolesarski festival Maraton Franja BTC City, ki bo potekal od 10. do 12. junija, se bo tudi letos odvijal v občini Domžale.

Domžale so bile že lani del Maratona Franja BTC City.

Junija bodo Domžale gostile kar dva velika kolesarska dogodka v okviru Maratona Franje BTC City, kronometer Ljubljana–Domžale–Ljubljana v petek, 10. junija 2016, dan pozneje pa še Hoferjev družinsko-šolski maraton. Konec junija sledi še državno prvenstvo v cestnem kolesarstvu, na katerem se bodo pomerili najboljši slovenski profesionalni kolesarji in domače ekipe.

Kronometer Ljubljana–Domžale–Ljubljana, ki je bil lani v Domžalah izveden prvič in po besedah organizatorjev je poleg državnega prvenstva v kronometru za vse kategorije tudi edina ženska dirka za profesionalne kolesarke pri nas. Po besedah direktorja Maratona Franje BTC City Gorazda Penka je bil kronometer izpeljan odlično, prav tako pa se je zelo hitro uveljavil tudi v ženskem svetovnem kolesarstvu. Nastop na junijski dirki so poleg laniških udeleženk potrdile tudi članice norveške reprezentance, tako da se na letošnjem kronometru obeta rekordno število deklet.

Hoferjev družinsko-šolski maraton – sobota, 11. junij 2016: Organizatorji so se odločili za spremembo trase Hoferjevega družinsko-šolskega maratona. Dobrih dvajset kilometrov dolg maraton bo potekal iz središča BTC City mimo Šentjakoba in Ihanu do Domžal, kjer je predviden edini postanek in prek Dragomlja nazaj do

cilja v BTC Cityja. Glede na dolgoletne izkušnje in trend večanja števila rekreativnih kolesarjev organizator predvideva rekordno udeležbo družin na maratonu. Družinsko-šolski maraton je v sklopu projekta kandidiral tudi na evropskem razpisu Erasmus + in bil med 440 projekti kot najbolje ocenjen projekt tudi izbran. Že zdaj vabimo vse družine iz občine Domžale, naj se v čim večjem številu udeležijo največjega kolesarskega praznika pri nas.

Državno prvenstvo v cestnem kolesarstvu – nedelja, 26. junij 2016: Občina Domžale bo na zadnje nedeljo v juniju letos gostila tudi državno prvenstvo v cestnem kolesarstvu, na katerem se bodo pomerile naslednje kategorije: moški elite, ženske elite ter mlajši in starejši mladinci. Poleg etapne Dirke po Sloveniji je cestno državno prvenstvo edino tekmovanje v Sloveniji, kjer se za prvaka Slovenije pomerijo najboljši slovenski profesionalni kolesarji in domače ekipe.

Kolesarji bodo vozili na 13,8 kilometra dolgem krogu s startom in ciljem v Ihanu. Posebnost trase in državnega prvenstva nasploh bo kilometrski makadamski odsek v Dobovljah, kar bo zagotovo prispevalo k popestritvi dirke tako za kolesarje kot gledalce.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Predvidene investicije v 2016

Brv čez Radomljo v Dobu: Gradnja izvaja podjetje AGM Nemec, d. o. o., vrednost del znaša 55.150,97 evra z DDV, dela bodo zaključena 30. junija 2016. S tem bo vzpostavljena peš povezava med Dobom in Krtino.

Obnova vodovoda in kanalizacije Mestni trg: JKP Prodnik v okviru porabe omrežnine obnavlja vodovodno in kanalizacijsko omrežje, po zaključku teh del bomo izvedli obnovo ceste.

Bukovčeva cesta Vir: Občina Domžale do predvidoma konca meseca aprila 2016 na Bukovčevi cesti na Viru pri Domžalah izvaja investicijsko vzdrževalna dela rekonstrukcije ceste

in pločnika ter rekonstrukcije vodovoda, vključno s hišnimi priključki.

Kanalizacija Studenec: Lani je bila na tem območju zgrajena kanalizacija, za kar trenutno pridobivamo uporabno dovoljenje. Trenutno se izvajajo dela na obnovi vodovodnega omrežja, takoj zatem, v marcu, pa bomo začeli s celovito obnovo cestnega omrežja, ki je bilo razkopano zaradi navedene gradnje.

Pločnik Krakovska: V marcu bomo začeli z gradnjo pločnika na Krakovski cesti v Domžalah, na odseku od Brejčeve do Mlinščice. Dela bodo končana v 30 dneh.

OBVESTILO O REKONSTRUKCIJI BUKOVČEVE CESTE NA VIRU PRI DOMŽALAH - II. ETAPA

Občina Domžale predvidoma konca aprila 2016 na Bukovčevi cesti na Viru pri Domžalah izvaja investicijsko vzdrževalna dela rekonstrukcije ceste in pločnika ter rekonstrukcije vodovoda, vključno s hišnimi priključki. Dela bodo izvajali pod delno prometno zaporo z občasno popolno zaporo, zato bo promet otežen.

Voznike prosimo za strpnost in dosledno upoštevanje prometne signalizacije v času izvajanja del. Zahvaljujemo se vam za razumevanje!

Občina Domžale je pristopila k projektu Mreža postajališč za avtodome

Vseslovenski projekt Mreža postajališč za avtodome po Sloveniji je v enem letu aktivnosti postavil dobre temelje za prihodnje delo.

V projekt so vključene slovenske občine, ki jih družijo zavest, da so popotniki z avtodomi dragoceni gostje, ki si želijo raziskovati in doživeti Slovenijo od blizu in nikakor ne le z avtoceste. V sredini januarja se je projekt predstavil tudi na največjem sejmu za turizem in prosti čas CMT Stuttgart 2016.

Občine-partnerice v projektu so poleg nosilne Mirne še Benedikt, Bled, Brežice, Divača, Dobropolje, Dobrovnik, Dolenjske Toplice, Domžale, Gornji Grad, Hrpelje-Kozina, Idrija, Ivančna Gorica, Jesenice, Kočevje, Koper, Kostanjevica na Krki, Kozje, Krško, Ljutomer, Lukovica, Markovci, Metlika, Miran-Kostanjevica, Mokronog-Trebelno, Nova Gorica, Novo mesto, Ormož, Po-

stojna, Radenci, Radlje ob Dravi, Ravna na Koroškem, Razkrižje, Semič, Sevnica, Slovenj Gradec, Slovenske Konjice, Šentjernej, Šentjur, Šentrupert, Škocjan, Škofja Loka, Šmarješke Toplice, Trebnje, Trzič, Velenje, Velike Lašče, Vrhnika, Zagorje ob Savi, Zreče, Žalec, Žiri, Železniki in Žužemberk.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

Deseti festival gorniškega filma

Jubilejno leto festivala

Februar je potekal v znamenju 10. festivala gorniškega filma, ki je ob svoji desetletnici med 15. in 19. februarjem 2016 razprl krila kar na petih prizoriščih: v Cankarjevem domu v Ljubljani, Mestnem kinu Metropol v Celju, Mestnem kinu Ptuj, Kulturnem domu Krško in Mestnem kinu Domžale, kjer so se 20. in 21. februarja 2016 zvrstile projekcije zmagovalnih filmov.

Največji tovrstni festival v Sloveniji, ki ga je organiziralo Društvo za gorsko kulturo z direktorjem Silvom Karom na čelu, je v prvih devetih letih gledalcem – do zdaj jih je bilo okrog 35.000 –, ponudil štiristo filmov, letos je bilo na ogled šestinštirideset filmov z vsega sveta, med nji-

mi številni, ovenčani z mednarodnimi festivalskimi nagradami.

V petek, 19. februarja 2016, je ob 10. festivalu gorniškega filma na Občini Domžale potekal sestanek Medna-

Glavno nagrado Mesta Domžale za najboljši film je prejel film Jurek.

rodnega združenja gorniškega filma (The International Alliance for Mountain Film). Zbrane je najprej nagovoril župan, ki jih je pozdravil v Domžalah ter jim spregovoril nekaj kratkih besed o našem mestu in občini. Poudaril je, da smo v Domžalah vedno veseli mednarodnih gostov, ki krepijo pomen naše občine ne le v Sloveniji, temveč tudi svetu.

Zvečer isti dan so v Cankarjevem domu podelili glavno nagrado mesta Domžale za najboljši gorniški film. Nagrado je tričlanska žirija namenila poljskemu filmu Jurek o znamenitem alpinistu Jerzyju Kukuczki.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: IGOR KUSTER

Srečanje Mednarodnega združenja gorniškega filma je potekalo na Občini Domžale.

OBČINA DOMŽALE

JAVNI RAZPIS ZA IZBOR BANKE ZA SODELOVANJE PRI DODELJEVANJU DOLGOROČNIH PODJETNIŠKIH POSOJIL

Na podlagi Pravilnika o dodeljevanju sredstev za spodbujanje razvoja podjetništva v občini Domžale, načrtuje Občina Domžale za leto 2016 subvencioniranje obrestne mere pri podjetniških posojilih v višini 40.000 EUR.

Proračunska sredstva v višini 40.000 EUR bodo namenjena kot neposredna subvencija k plačilu obresti pri posojilih, ki jih bodo posojiljemalci najeli pri izbrani banki po pogojih in na način določen v medsebojni pogodbi o sodelovanju med občino in banko. Posojila se bodo dodeljevala za naložbe v gospodarstvo in sicer samostojnim podjetnikom, mikro in malim podjetjem, ki imajo sedež dejavnosti na območju občine Domžale.

Občina Domžale bi rada proračunska sredstva oplenitila tudi z bančnimi sredstvi, da bi bila razpisana vsota posojil čim večja. Zato vabimo banke, da pošljejo ponudbe za poslovno sodelovanje pri dodeljevanju dolgoročnih podjetniških posojil z Občino Domžale.

Dokumentacija in navodilo za pripravo ponudbe sta objavljena na spletni strani Občine Domžale www.domzale.si

le.si, pod rubriko **Za občane in občanke/ Razpisi, povabila in javna naročila/ Podjetništvo, turizem in kmetijstvo**, dvignete pa jo lahko tudi na vložišču Občine Domžale, soba št. 4, Ljubljanska 69, Domžale.

Ponudnike vabimo, da svoje ponudbe za poslovno sodelovanje oddajo v zaprti ovojnici, s pripisom »PONUDBA BANKE ZA POSOJILA ZA PODJETNIŠTVO«, kot priporočeno pošiljko najpozneje do **9. 3. 2016** do 24. ure (datum poštnega žiga), na naslov Občina Domžale, Oddelek za finance in gospodarstvo, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale ali osebno na vložišču Občine Domžale, soba št. 4, Ljubljanska 69, 1230 Domžale.

Ponudniki bodo obveščeni o izidu javnega razpisa najpozneje do 11. 3. 2016.

Dodatne informacije lahko dobite na telefonski številki 01 721 07 42 ali 01 721 42 51, Občina Domžale, Oddelek za finance in gospodarstvo.

ŽUPAN TONI DRAGAR

Otroško pustno rajanje v Češminovem parku

Veselo razposajene pustne maske vseh starosti so na sobotno pustno dopoldne, 6. februarja 2016, zavzele Češminov park sredi Domžal, kjer so z otroškim pustnim rajanjem začeli mahati zimi v slovo.

»Želimo odgnati zimo, hočemo pomlad,« so klicale maskare. Pomladno vreme s soncem na nebu je nakazovalo, da se bodo želje številnih mask v Češminovem parku kmalu uresničile. Pisana družina se je zabavala pod taktirko Malega Bujja, ki je skakal, plesal in vabil v povorko, na čelu katere so bili harmonikarji šole Gamsi. Med maske se je pomešal tudi hrošček Simon, maskota Domžal, ki vedno poskrbi, da najmlajšim udeležencem občinskih dogodkov ni dolgčas. Tričlanska komisija je izbrala najboljše maske v petih kategorijah: najboljša maska za deklice – princeske, najboljša maska za dečke – super junaki, najboljša živalska maska, najboljša doma izdelana maska in družinska maska. Vsi našemljeni obiskovalci so se lahko sladkali s krofi, migali z boki, uganjali norčije in pričakali vrhunec rajanja, ko so se med maske glasno pomešali kurenti iz Ormoža.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Številne maskare so zavzele Češminov park.

17. Gostičevi dnevi

VABIMO VAS NA SLOVESNOSTI
V SPOMIN NA OPERNEGA PEVCA
JOŽETA GOSTIČA

Ljubljana - Zagreb - Homec - Domžale
31.1 - 6. 3. 2016

Nedelja, 6. marec, ob 11.00

Cerkev Marijinega rojstva na Homecu
SPOMINSKA SVETA MAŠA
Ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Franc Šuštar
W. A. Mozart: Missa brevis in D-dur, K. 194
Zbor Consortium musicum
Zborovodja
dr. Mirko Cuderman
Organist
Uroš Pele

Nedelja, 6. marec, ob 17.00

Kulturni dom Franca Bernika Domžale
SLAVNOSTNI KONCERT
Solisti Opere HNK Zagreb ter
SNG Opera in balet Ljubljana
Rezervacije: blagajna@kd-domzale.si, 01 722 50 50

Pokrovitelj
Občina Domžale

www.gosticevi-dnevi.net
Informacije: 051 319 675

Dobrodošli v Domžalah

Predstavitve slovenskih pokrajin z
običaji, kulinariko, kulturo ...

VABLJENI NA TRŽNI PROSTOR
med 8.00 in 13.00 uro. Lepo nam bo!

sobota • 5. marec
JEZERSKO

sobota • 12. marec
SEJEM ROKODELCEV

sobota • 19. marec
VELIKONOČNI SEJEM

OBČINA DOMŽALE
prostor zadovoljnih ljudi

VELIKI INTERVJU

KLJUČNO JE, DA DOMŽALČANI LAHKO UPORABLJAJO NAŠE REKREATIVNE POVRŠINE

UROŠ KRIŽANIČ, NOVI DIREKTOR ZAVODA ZA ŠPORT IN REKREACIJO DOMŽALE

Zavod za šport in rekreacijo Domžale (ZŠRD) z marcem dobiva novega prvega moža. Na januarski seji je Občinski svet za direktorja zavoda potrdil 38-letnega Uroša Križaniča, športnega pedagoga in dozdašnjega učitelja športne vzgoje na Osnovni šole Preserje pri Radomljah.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Iztok Dimc

Nova energija, nove ideje, predvsem pa bogate športne izkušnje prihajajo na vrh domžalske krovne športne organizacije. Še več priložnosti bodo dobili rekreativci, pravi novi direktor, ki se izzivov, ki so pred njim, veseli, pričakuje pa, da bo na njegovi poslovni športni poti na prvem mestu dialog ter vključenost vseh športnih organizacij in športnikov, ki bodo to želeli. Prostora za to je več kot dovolj, je prepričan.

Vstopaš v nove čevlje, športne copate boš nekako postavil v kot in prešel v bolj poslovni svet. Kaj vidiš kot svoj največji izziv pri prevzemu odgovornosti, ki jih prinaša vodenje Zavoda za šport in rekreacijo Domžale?

Športnih copat ne želim postaviti v kot, še vedno bodo stale na pragu in me čakale, grem pa zagotovo v drugačen svet. Največji izziv mojega vodenja bo spremeniti miselnost in uporabnost športa. Želim začeti pri človeku, to je najtežji del, potem so tukaj športne organizacije, sodelovanje stroke, predsednikov, direktorjev, da se med seboj povežejo. Vzpostaviti želim dialog med vsemi subjekti, da bomo predstavljali prostor, kjer se da sodelovati. Naša regija je na športnem področju zelo uspešna in če želimo iti še korak naprej, bo potreben dialog med športnimi organizacijami. Če se vrnem nazaj na posameznika, meni pojem rekreacija zelo veliko pomeni. Rekreacija ni samo veselje ob žoganju, teku, skoku, kolesarjenju itd., nekateri so s to izkušnjo odrasli in jo imajo, nekateri pa ne, in predvsem tiste bi rad spodbudil, da rekreacija, šport postane higiena za zdravje v vseh starostnih obdobjih. Starost se podaljšuje, ljudje so vse dlje v službah, upokojitev je poznejša in dejstvo, da ljudje nimajo izkušnje, da lahko koristijo rekreacijo, mi predstavlja velik izziv. Vem, da sam ne morem narediti veliko, lahko pa o tem spregovorim, vključim ljudi na zavodu in športna društva, da z organizacijo športnih prireditev šport približajo vsem občanom, tudi z izvedbo strokovnih izobraževanj, predavanj ...

Zavedati se moramo, da imamo dobro organiziran šolski šport, tekmovalni šport, ki je na zelo visokem nivoju, kakšne bodo na tem področju dopolnitve in spremembe, bo treba reševati v sodelovanju in z vključevanjem. Ključno pa je, da Domžalčani lahko uporabljajo naše rekreativne površine, da koristijo zeleno os Kamniške Bistrice. Naša naloga je, da podajamo informacije o tem, saj ko imajo ljudje informacije, se šele lahko odločijo ali bodo površine koristili ali ne. Eden od mojih izzivov bo tudi rahločutno spremljati napredek športnih društev, kaj zares potrebujejo kot organizacije in kaj so le želje posameznikov. Želim vedeti, kakšni so njihovi cilji in pa kakšno delo so opravili do zdaj. Tudi sam bi rad najprej

Želim si, da ljudje dobijo izkušnje, da rekreacija predstavlja druženje in zabavo, predvsem pa, da šport predstavlja higieno zdravlja in ni samo izbira.

nekaj naredil, pridobil kakovostno izkušnjo, zato enako pričakujem od ostalih. Bi se pa rad navezal tudi na vizijo občine, kar se tiče turizma, saj tudi s športnimi prireditvami lahko pripeljemo turizem v mesto. Treba je vedeti, ali smo na to pripravljeni; če imamo zadostne zmogljivosti, motiv in kader. Priložnost pa vidim tudi v povezovanju z mejnima Zavodoma za šport v Ljubljani in Kamniku, pogovoriti se želim, poznati njihove načrte in najti priložnosti za dopolnjevanje. Ne želim, da se delimo, ampak da sodelujemo in skupaj naredimo napredek, v katerega nas žene naša draga dobra evolucija.

V svojem programu si zapisal, da je pomembno povezovanje z okoljem. Na kakšen način se nameravaš uresničevati ta del svojega poslanstva?

Eno je povezovanje s sosednjimi zavodi, drugo pa je, da si želim prisluhniti, vključevati ideje uporabnikov, krajevnih skupnosti. Moja ideja je, da vsaj enkrat letno organiziramo skupno srečanje, se pogovorimo in ugotovimo, kakšne so njihove potrebe in izkušnje. Določene krajevne skupnosti zelo dobro delujejo, so aktivne. V pomladnih in jesenskih mesecih smo skupaj z učenci izvajali fartlek ob Bistrici, sem imel priložnost opazovati Šolo zdrava v Radomljah, in s ponosom ugotovil, da so zelo dobro organizirani, da so naredili že korak naprej od njihovih staršev. Želim si, da bi imeli vsi priložnost enkrat mesečno priti na zavod na pogovorne ure, s konkretnimi

predlogi, za katere potrebujejo podporo ali pa, da na ta način beležimo dejavnosti, ki se izvajajo in za katere velikokrat sploh ne vemo. Res je, da sem tudi sam z letošnjim proračunom omejen, zato bo to pravi čas za učenje, spremljanje, fazo analize. Ko bo ta narejena, pa verjamem, da imam toliko strokovnega znanja, da bom lahko opravil kvalitetno načrtovanje za naprej v sodelovanju z uporabniki.

Katere so tvoje ključne kompetence, ki ti bodo pomagale pri uspešnem vodenju ZŠRD?

Med mojimi kompetencami bi izpostavil dialog, znam poslušati in uporabiti dane informacije, pomemben mi je spoštljiv odnos do sogovornika. Sogovorniku lahko podam predlog, nato pa ga ta razvija naprej. Kar pa se tiče preteklih izkušenj, sem jih ogromno nabral pri delu v vrhunskih športnih organizacijah. Svojo pot sem začel v Košarkarskem klubu Domžale, nadaljeval na Slovanu in v Olimpiji, kjer sem bil v zlatih časih Olimpije v vlogi pomočnika Sašu Filipovskemu in Zmagu Sagadinu. Takrat sem dejansko spoznal, kako te velike in uspešne organizacije delujejo; strokoven trenajni proces, vodenje in organizacija vrhunškega evropskega kluba, tekmovalje v Evro in Jadranski ligi, pri slednji sem bil odgovoren za spremljanje in pripravo na nasprotnika ter te informacije podal glavnemu trenerju. Pri tem delu sem dobil določeno mero samozavesti, spoznal, kako delujejo vrhunski športniki, kaj potrebujejo od nas trenerjev, in spoznal, kako pomembno je, da imaš vizijo in usmeritev, kot sta jo imela Sašo in Zmago. Ko sem se odločil za družino, sem zapustil profesionalne trenerske vode in zadnjih 12 in pol let 'živel' z Osnovno šolo Preserje pri Radomljah. Tu sem razvijal drugačen način dela, bolj pedagoško usmerjen, a če imaš vizijo imeti kakovostno poučevanje, če se zavedaš, da si tukaj zaradi učencev in včasih pomoč star-

šem in ne zaradi sebe, ko vidiš, da imaš možnost spreminjati stare utečene navade poučevanja in hkrati lahko spremljaš napredek, ti da to nov zagon in to je bila zame edina pot za pripravo otrok za življenje. Saj to je tisto, kar si pedagoški želi. Zahvaliti se moram odličnemu vodstvu šole, ravnateljici Ani Nuši Kern, ki je zaupala vame, pa tudi vsem sodelavcem, da smo se osvobodili starih prepričanj, si začeli zaupati, se razvijali in zdaj uživamo v svojem delu. Vse to ne pomeni, da počivaš, vsak dan opraviš analizo, z novimi znanji pomiriš nesoglasja, ki jih imaš v sebi. Vse to počnemo s pravim odnosom do sebe in s ljudmi. Zavedati se je treba, da je v vsakem od nas nekaj otroka, je pa pri otrocih tako, da ti dajo tisoč priložnosti, odrasli pač ne. Sodelujem tudi v strokovnem svetu Golf zveze Slovenije in pa v različnih svetih zavodov v naši in ljubljanski občini.

Skozi pedagoško delo si pogosto sodeloval v razvojnih skupinah in različnih pilotnih projektih. Ali lahko, tudi skozi te izkušnje, pričakujemo novosti na področju vodenja zavoda, morda drugačna kadrovska politika?

Mislím, da je prav, da se to od mene pričakuje in v prvi vrsti si želim postati demokratičen vodja. Sem v službi za ljudi in zelo pomembno je, da s svojim delovanjem ustvarjam pogoje, kjer bodo ljudje lahko izkazovali in razvijali svoje kompetence. Bom pa najprej počakal, da se spoznamo, da ugotovim, kakšne so ambicije ljudi in potem korak za korakom. Na zavodu smo izpostavljeni in je treba skrbeti za napredovanje, in če bo moja vizija postala tudi njihova, vidim samo možnost za uspeh, seveda je vloga lahko tudi obrnjena, če je to dobro in vodi v napredovanje. Če se bo pokazala potreba po večjem številu sodelavcev, je to seveda dobro, a v tem trenutku to zame še ni pomembno. Bom pa ve-

sel podobnega intervjuja v prihodnje, ko bom lahko več povedal tudi o teh izkušnjah in načrtih. Pomembno je, kako izbiraš ljudi, da prepoznaš njihova močna in šibka področja, opaziš, kaj se pri njih svetlika, in da jim lahko zaupaš, da imajo odkrit odnos, da so pripravljeni na razvoj, se zavedajo, da je treba, da kaj novega spoznamo. Moramo odpreti oči, poslušati drug drugega in si upati. Da ni strahu pred spremembami, je zelo pomembno, da imamo dobre odnose.

Da to zadovoljstvo ustvarimo, kaj mora ZŠRD predstavljati športnim organizacijam v našem mestu?

Vizija in poslanstvo ZŠRD sta zelo pomembna, s tem ko jo obelodanimo in če smo uspešni pri realizaciji, če znamo biti odprti, mislim, da bi temu sledile tudi naše športne organizacije, pa naj gre za tekmovalni, rekreativni ali šolski šport. Če želimo do tega priti, moram najprej narediti analizo stanja, moramo se pogovarjati, slišati različna mnenja, jim predstaviti moje videnje in razumeti njihovo. Šele nato se bo sprožil proces razvoja, pri meni in pri drugih. Na ta način pa bo šel razvoj naprej.

Prihajaš iz šolstva, šolskega športa. Morda beseda o tem in kako si se do zdaj povezoval z ZŠRD?

Zavod je organiziral šolske športne prireditve, na katere smo se kot šola prijavljali z namenom, da učenci dobijo izkušnjo športnega tekmovanja. Nismo stremeli k zmagovanju, razumevamo tudi, da nekateri otroci tekmujejo popoldan v svojih klubih, in če tekmuješ proti otrokom, ki so v selekcijah z učenci, ki teh znanj in izkušenj nimajo, je pomembno, da jih usmeriš ne v rezultat, ampak, da so pomembni ekipa, sodelovanje, odnosi, njihov nastop. Pomembno je, da so dobili priložnost za sodelovanje, druženje in izkoristiti priložnost, da se otroci učijo zmanjševati svojo frustracijo. In temu rečemo šola za življenje. Kot Glasserjeva kakovostna šola smo našemu poslanstvu tudi v športu sledili. Tudi če smo imeli v svojih vrstah športnika, ki je že bil kategoriziran, nas ti običajno niso veliko potrebovali, pa smo ga usmerjali v vodenje in sodelovanje. Osebnost me je rahlo zmotilo, ko sem pred leti na šoli sodeloval, ko smo izbirali športnika leta, ni se skladalo z vizijo in poslanstvom, ki sem ga občutil, niti ne z vizijo Glasserjeve šole, da bi nekoga izpostavili, istočasno pa pozabili na občutke in povezovalne navade ostalih otrok. Pri tej starosti so otroci v letih, ko je treba še posebej paziti na to in odrasli smo za to odgovorni. Otroci se s tekmovanjem srečujejo že v panožnih zvezah, ko trenirajo, hodijo na tekmovanja, šolski šport pa naj ima drugačno poslanstvo: razumevanje razlik, sodelovanje, strpnost, veselje, igra in zabava.

Tvoja vizija pa je tudi izvajanje športnih počitniških programov, kajne?

Izvedel sem številne šole v naravi, na tem področju imam veliko izkušenj in kompetenc. O tem bi vam lah-

ko govoril in govoril. Vem, kako pomembno je za starše, da ob koncu šolskega leta, ko še nimajo dopusta, pade na starše veliko breme organizacije teh dni. Zavod za šport in rekreacijo bi v prihodnosti lahko skupaj z našimi osnovnimi šolami, športnimi društvi in infrastrukturo, ki jo imamo pri tem, aktivno sodeloval kot organizator počitniških športnih programov.

Že pred intervjujem si omenil, da je pomembno, da otroci na določeni točki postanejo samostojni. Kot učitelj si dejansko lahko vplival na razvoj njihove samostojnosti. Kako jih osamosvajati?

Temu mi v šoli rečemo učenje za življenje ali usposabljanje za življenje. Dober primer tega so prvi koraki v prometu. Danes starši v času, ko je tisoč in ena stiska, razmišljajo le o tem, kako otroka varno pripeljati iz točke A do točke B. Vmes pa pozabimo, da smo ga v bistvu okradili izkušenj na poti. Sem tudi prometni mentor, za to področje skrbim na nivoju osnovnih šol v naši regiji. Moja naloga v moji šoli je, da skušam otroke s pomočjo učiteljic opremiti s prvimi veščinami ter narediti z njimi prve korake na tej poti. Za to pa je treba vložiti entuziazem ter biti potrpežljiv in vztrajen. Pomembno je, da poznamo razvojne stopnje otroka, njegove kognitivne in konativne lastnosti kot na primer, da vemo, da je njegov periferni vid drugačen od našega, drugače zaznava okolico, ima drugače usmerjen sluh, ima drugačno logiko razmišljanja. Nekaj znanja o tem kot učitelj ali starš moraš imeti, a če je tvoj cilj, da bo otrok na koncu usposobljen in odgovoren udeleženec v prometu, da bo prevzel odgovornost za izbiro vedenj, se znal ustrezno obleči ... si na pravi poti. Situacije je treba izkoristiti za učenje, mi odrasli pa ga pri tem ne smemo okraštiti izkušenj. Spoznati mora, da je njegova naloga samo njegova in potem, ko si jo lahko lasti, začne sprejemati odgovornost zase. Želim si, da ko se bom nekoč sprehajal in če bom hodil po napačni strani poti, da mi bo človek naproti znal to ustrezno sporočiti, brez jeze. Prepotoval sem veliko sveta, vedno so me zanimali ljudje in odnosi in moram reči, da pred nami vidim lepo prihodnost, a treba bo delati na tem, saj se sama ne bo spremenila. In to družbeno odgovornost imamo vsi v sebi.

Čeprav zadnja leta živiš v Ljubljani, pa si odraščal v Domžalah. Še vedno si aktiven v lokalni skupnosti, si član Sveta za varnost in preventivo v prometu. Prihajša iz Glasserjeve šole, kaj pa ostale, lahko sledijo vašemu ritmu? Recimo na področju športa?

Ne bi bilo pošteno, če bi sodil delo drugih šol, ker vseeno premalo vem o ostalih. Šolo vidim kot prostor, v katerem sodelujemo vsi in nismo ločeni na šport, matematiko, jezike itn. Vidim pa, kako lahko šport uspešno uporabljamo pri poti do cilja, kompetent, sočuten in odgovoren otrok. Priprčan sem, da se povsod srečujemo z enakimi izzivi kot pri nas, kako se odzivajo in kakšna vedenja izbirajo, pa je stvar posameznika. Nekateri učitelji so rojeni za delo z ljudmi, nekateri niso in s tem ni nič narobe. Je pa zelo pomembno, da se učitelji usmerjamo v razvoj lastne osebnosti in zavedanja. Ne moreš spreminjati drugih, lahko pa spremeniš sebe in slediš sebi. Ko se bo drugi odločil za spremembo, pa je dobro, da ima na voljo ustrezne informacije. In pri tem pomembno vlogo odigra vodstvo šole, ravnatelj.

V preteklosti si dobro sodeloval s sodelavci, nadrejenimi. Kaj pa sodelovanje z vodstvom občine? Kakšna so tvoja pričakovanja?

Od vodstva občine v prvi fazi pričakujem, da ne izvaja pritiskov, da mi omogoči prostor, v katerem bom lah-

Pomembno je, kako izbiraš ljudi, da prepoznaš njihova močna in šibka področja, opaziš, kaj se pri njih svetlika in da jim lahko zaupaš, da imajo odkrit odnos, da so pripravljeni na razvoj, se zavedajo, da je potrebno, da kaj novega spoznamo. Moramo odpreti oči, poslušati drug drugega in si upati. Da ni strahu pred spremembami, pa je zelo pomembno, da imamo dobre odnose.

ko prišel do izraza. Najprej bo potreben seveda čas, pomembno je, da dobim kvalitetne informacije, kar se tiče upravnih postopkov, infrastrukture, poleg tega pa želim in pričakujem sodelovanje. So stvari, ki se jih bom morala na novo naučiti. Ko bomo pripravljeni in ko bomo mi nekaj pokazali s svojim delom, želim, da bo občina imela posluh za sredstva ter kadrovske in drugo vrsto pomoči, ko bo to potrebno. Tukaj ne vidim težave, dobil sem res veliko podporo občinskih svetnikov in svetnic, bil sem zelo presenečen in čutim, da moram to podporo upravičiti. To pa je sedaj na meni.

Z vidika infrastrukture, kaj v naši občini najbolj pogrešaš na področju športa? Kaj potrebujemo, da bomo imeli zadovoljene pogoje za kvalitetno športno udejstvovanje?

Vsekakor moram najprej narediti analizo stanja, pridobiti informacije. Lahko pa na to področje gledamo z vidika uporabnika kot vrhunškega športnika ali rekreativca, slednje je v tem primeru še toliko več vredno. Profesionalci že imajo dodelane sisteme, marketing, trenajni proces. Oni bodo potrebovali zelo malo naše podpore. Kar se tiče rekreativcev, pa mi je zelo všeč ideja rekreacijske osi Kamniške Bistrice, na kateri se že dela, tudi tek ob njej je zelo prepoznaven. Bi bilo pa dobro narediti načrt krožne poti, ko govorimo o tekaških površinah. Treba je narediti pregled, kje se vključuje največje število ljudi na to pot. Prav tako je potrebno urediti sistem kolesarskih poti in kot sodelavec SPV-ja na občini bo to lažje usklajevati. Še kot učenec na OŠ Vencija Perka sem bil prvi tekmovalc državnega tekmovanja. Kaj veš o prometu in še danes v meni tli ljubezen do prometa in kolesarstva in čutim dolžnost, da to ljubezen vračam naši občini, kot sem zdaj to ljubezen kazal učencem naše šole. Kolesarjenje je še posebej pomembno za rekreativce, sam sem prekolesaril pot ob Donavi, na to pot smo s skupino učiteljev peljali tudi učence. Razmišlja se, da bi se ob reki Savi naredila kolesarska pot, podobno kot ob Donavi in ne vem, zakaj se ne bi Kamniška Bistrica priključila takemu projektu. Lahko bi združevali eno in dvodnevne izlete. To so načrti, ki se jim moramo priključiti tudi na nacionalnem nivoju, ko bo priložnost. Ne smemo pa pozabiti niti na varno kolesarjenje starejših občanov ter ob pomoči SPV in ZŠRD bi lahko tudi zanje organizirali srečanja in izobraževanja, tudi prek krajevnih skupnosti in drugih športnih društev. Spremljam tudi rekreativno dogajanje ob reki v nemškem Heidelbergu, kjer imajo rekreativna društva mladi, starejši, družine. Zelo rad bi sodeloval z njimi na različnih nivojih. Moramo izkoristiti take prostore, ki jih imamo tudi pri nas, za splošno druženje. Ni treba, da je vse tekmovalne narave, dovolj je, da daš prostor,

organiziraš začetne dejavnosti, da ljudje dobijo izkušnjo s prostorom, nato pa ga bodo že vzeli za svojega. Ne smemo pozabiti na zimске športe, nujne so poti za tek na smučeh, morda se v prihodnje tudi organizirano, kot so se na primer v Medvodah. To bi si želel v Domžalah, a ne smemo prehitovati, treba je videti vse pogoje in videti kapital, ki ga imamo v ljudeh, ljudeh, ki so povezani s športom. V naši občini deluje ogromno športnih društev, telovadnice so polno zasedene in na tem področju smo eni boljših v Sloveniji, smo prijazni do rekreativnih športnih društev, ki pa bi jim jaz ponudil še dodatne programe, izobraževanje za uporabnike. Tukaj so še rezerve.

Ena od vedno aktualnih zadev je sofinanciranje programov športnih organizacij v občini. Kaj lahko športne organizacije na tem področju pričakujejo v prihodnje?

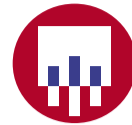
V prvi fazi bi želel javen in odprt dialog z vsemi uporabniki, da se javno predstavijo in nato naredimo skupaj strategijo prioritete. Ne zdi se mi pošteno, da prihajajo do mene informacije samo dela njih, vsem moramo omogočiti, da so slišani. Moj cilj je pomagati tistim, ki jim še ne gre z organizacijskega in kadrovskega vidika. Finančni vidik pride na koncu. Res je denar tisti, ki odloča, kaj boš izvajal, a če nimaš ljudi, ki bodo to kakovostno opravljali, nima smisla temu namenjati sredstev. Ko bo volja, vizija in bodo ljudje želeli peljati projekte, bodo vrata vedno odprta. Kdor pride samo z motivom zaslužiti in njegovo osnovno poslanstvo ni šport, mislim, da takrat še ni čas za sodelovanje ... ko se bo to razvilo, pa se lahko ponovno vrne. Kot diplomiran športni pedagog bom stal za tem, to lahko od mene pričakujejo tudi ostali sogovorniki in ne bojim se pritiskov ter ne bežim od odgovornosti.

Domžale so na športnem področju svojevrsten fenomen. V lanski sezoni smo imeli dva prvoligaša v nogometu, letos imamo dva košarkarska prvoligaša. Je naše mesto dovolj veliko za oba in kaj to pomeni za sam šport?

Čestitam vsem štirim ekipam, verjamem pa, da je v športu zelo pomembno dolgoročno načrtovanje, ki je pripeljalo do uspeha. V obeh primerih gre za ekipne igre z žogo, kar pomeni velike finančne vložke in moja vizija je, da oba kluba sodelujeta. Tudi v času, ko sem sodeloval z Olimpijo in Slovanom, je bilo jasno, da morata biti predsednika klubov sodelovalna, da sta se med seboj dopolnjevala. To je smiselno tudi v našem primeru, kako bodo to izvedli, pa je stvar vodstva in stroke. Ravno sem spremljal finale pokala v košarki, kjer je tekmovala Lastovka in še posebej sem bil vesel, ko sem videl na tribunah v Tivoliju tudi mlade košarkarje Heliosa, ki so na finalni tekmi navijali za Lastovko. To so koraki, ki si jih lahko želimo v naši občini. Če bomo delovala razpršeno, ne bomo dorasli ostalim v Sloveniji in Evropi, zato se moramo povezovati.

Če pogledaš od daleč, kje domišljajševski potencial domžalskega športa danes, ko še nisi čisto vpet v soustvarjanje?

Želim si, da bi vse več uporabnikov lokalov zamenjalo lokale za rekreativne površine. Želim si, da ljudje dobijo izkušnje, da rekreacija predstavlja druženje in zabavo, predvsem pa, da šport predstavlja higieno zdravja in ni samo izbira. Priložnost vidim tudi v povezovanju in sodelovanju z Zdravstvenim domom Domžale, imamo dobre ljudi, športne in zdravstvene delavce. Ne želim si, da šport delimo na šolski, rekreativni in tekmovalni šport, smo uporabniki istih površin in želim, da organizacija poteka na nivoju sodelovanja. Le če bomo delovali celostno, bo učinek pravi. □

Kulturni dom Franca Bernika Domžale

torek, 1. marec
20.00 / abonma gledališki RUMENI in IZVEN
četrtek, 3. marec
20.00 / abonma gledališki RDEČI in IZVEN
petek, 4. marec
20.00 / abonma gledališki ZELENi in IZVEN
ponedeljek, 7. marec
20.00 / abonma gledališki ORANŽNI in IZVEN

Draga Potočnjak: ZAVEDNONEZAVEDNO

psihotriler / Mini teater, Parnas, d.o.o. Domžale / režija: Mare Bulc / igra: Milan Štefe, Rok Vihar / Ko kriminalka sreča psihodramo, se na odru zgodi Zavednone-zavedno.

sobota, 5. marec / 10.00 / Sobotna otroška matineja / za IZVEN

CIRKUS BUFFETTO

klounvska predstava / režija, nastopata: Natalija Sultanova in Ravil Sultanov / 40' / 3+ / Kloun Buffetto obo s slovnosno popravi čisto pravi circus, ki nas bo nasmejalo do solz.

nedelja, 6. marec / 17.00 / za IZVEN

17. Gostičevi dnevi: SLAVNOSTNI KONCERT

koncert / nastopajo: solisti Opere HNK Zagreb ter SNG Opera in balet Ljubljana / organizacija: Kulturno društvo Jože Gostič Homec, Društvo prijateljev zagrebške Opere, SNG Opera in balet Ljubljana, Opera HNK Zagreb

ponedeljek, 14. marec / 20.00 / abonma glasbeno-scenski PRVI in IZVEN

sreda, 23. marec / 20.00 / abonma glasbeno-scenski DRUGI in IZVEN

KATALENA "Enci benci Katalenci"

koncert / nastopajo: Vesna Zornik (vokal), Polona Janežič (klaviature), Boštjan Gombač (klarinet), Tibor Mihelič Syed (bas kitara), Boštjan Narat (kitara), Robert Rebolj (bobni) / edinstvena slovenska etno zasedba z novo ploščo otroških pesmic za odrasle

torek, 15. marec / 20.00 / abonma koncertni MODRI in IZVEN

sreda, 16. marec / 20.00 / za IZVEN

IRENA GRAFENAUER in OLEG MAISENBERG "Intima glasbene redkobesednosti in moč glasbene alkimije"

program: Schubert, Debussy / nastopata: Irena Grafenauer (flavta), Oleg Maisenberg (klavir) / Moč glasbene alkimije ... največja slovenska flavtistka ob spremljavi rusko-avstrijskega pianista.

sobota, 19. marec

10.00 / Sobotna otroška matineja / za IZVEN

Rokgre, po stari korejski pravljici: BABIČINA MARMELEDA

gledališka predstava za otroke / KD Dob / režija: Mihael Starbek / igrajo: Vilma Hrovat, Janja Grošelj, Sara Štih, Vid Potočan, Luka Intihar, Eva Otrin / 35' / 3+ / Babica je cel dan kuhala slastno borovničevo marmelado in se zvečer končno lahko odpravila k počitku. Takrat pa ...

torek, 29. marec / 20.00 / abonma gledališki ORANŽNI in IZVEN

sreda, 30. marec / 20.00 / abonma gledališki RUMENI in IZVEN

četrtek, 31. marec / 20.00 / abonma gledališki RDEČI in IZVEN

petek, 1. april / 20.00 / abonma gledališki ZELENi in IZVEN

Vinko Möderndorfer: OBISKI

Slovensko stalno gledališče Trst / režija: Vinko Möderndorfer / igrajo: Primož Forte, Maja Blagovič, Vladimir Jurc, Tina Gunzek / Družinska satira s štirimi nastopajočimi, ki bo nasmejala s prepri in presenetila s preobrti.

KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE

Ljubljanska 61, Domžale

T 722 50 50

www.kd-domzale.si

sledite nam tudi na Facebooku
facebook.com/kd.francabernika

TEMA MESECA

USPEŠNA IN NEUSPEŠNA ČRPANJA EVROPSKIH SREDSTEV V OBČINI DOMŽALE

V obdobju 2014–2020 je na nivoju Evropske unije za namene kohezije namenjenih 351,8 milijarde evrov, od tega bo delež kolača, ki ga bo prejela Slovenija, znašal približno 3 milijarde in 255 milijonov evrov sredstev.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: arhiv Slamnika

Od tega bo delež kolača, ki ga bo prejela Slovenija, znašal približno 3 milijarde in 255 milijonov evrov sredstev, ki jih bomo v Sloveniji lahko namenili za štiri prednostna področja (raziskave in inovacije, informacijske in komunikacijske tehnologije, povečanje konkurenčnosti malih in srednje velikih podjetij ter podpora za prehod na gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika), ki so razdeljena tudi na enajst tematskih ciljev, ki jih je opredelila Evropska komisija, in znotraj katerih države članice lahko financirajo ukrepe evropske kohezijske politike. Z naslednjimi tematskimi cilji naj bi države, tudi občine, pomagale k skupnemu doseganju Strategije EU 2020:

- Spodbujanje socialnega vključevanja ter boj proti revščini in kakršni koli diskriminaciji
- Povečanje konkurenčnosti malih in srednjih podjetij ter kmetijskega sektorja ter sektorja ribištva in akvakulture
- Izboljšanje institucionalnih zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih strani ter prispevanje k učinkoviti javni upravi
- Podpora prehodu na gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika v vseh sektorjih
- Povečanje dostopnosti do informacijskih in komunikacijskih tehnologij ter njihove uporabe in kakovosti
- Spodbujanje prilagajanja podnebnim spremembam ter preprečevanje in obvladovanje tveganj
- Vlaganje v izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje za spretnosti ter vseživljenjsko učenje
- Krepitev raziskav, tehnološkega razvoja in inovacij
- Ohranjanje in varstvo okolja ter spodbujanje učinkovite rabe virov
- Spodbujanje trajnostnega in kakovostnega zaposlovanja in mobilnosti delovne sile
- Spodbujanje trajnostnega prometa in odprava ozkih grl v ključnih omrežnih infrastrukturah

Vse to, če pomislimo še na dokaj veliko malho finančnih sredstev, se sliši zelo idealno. A ko pridemo do črpanja, ki ne predstavlja le 'napisati in poslati' vloge, se stvari pogosto ustavijo. Seveda ne za tiste, ki stvari obvladajo.

Evropska kohezijska politika je v aktualnem obdobju razdelila Slovenijo na dva dela – Vzhodno in Zahodno kohezijsko regijo. Domžale glede na geografsko razdelitev črpajo iz sredstev Zahodne Slovenije, kjer je 60 odstotkov sredstev iz Evropskega sklada

Centralna čistilna naprava Domžale - Kamnik

Garažna hiša P+R, Domžale

Energetska sanacija OŠ Domžale

Rekonstrukcija in nadgradnja domžalskega vodovodnega sistema

za regionalni razvoj, 40 odstotkov pa iz Evropskega socialnega sklada. Skupaj je temu delu Slovenije namenjenih 855 milijonov evrov. Poleg tega se naša občina (in podjetja) lahko borijo tudi za sredstva iz skupnega deleža za vso Slovenijo, ki znaša še dodatnih 1,055 milijona evrov, ta skupna sredstva so namenjena izgradnji okoljske in prometne infrastrukture ter trajnostni rabi energije. Največ sredstev je namenjenih Vzhodni Sloveniji (1,270 milijona evrov).

»Sredstva Evropskega sklada za regionalni razvoj in Evropskega socialnega sklada bodo namenjena predvsem vlaganjem v raziskave in razvoj, krepitvi in razvoju človeških virov, vlaganjem v izobraževalni sistem in sistem usposabljanja za hitrejši prehod na trg dela, spodbujanju podjetništva, zagonu novih podjetij, internacionalizaciji, razvoju novih poslovnih modelov za mala in srednja podjetja ter posledično ustvarjanju novih delovnih mest. Vlaganja bodo usmerjena v področja, ki imajo jasen tržni potencial, povečujejo dodano vrednost in bodo prispevala k večji dostopnosti do finančnih virov. S spodbudami bo Slovenija ustvarila pogoje za dolgoročno stabilno okolje, kar bo, upoštevajoč družbene izzive (demografska gibanja, pritiski na okolje, dostop do hrane, itd.), spodbudilo razvoj novih, kakovostnih delovnih mest in ohranjanje obstoječih s spremenjeno strukturo gospodarstva.« pravi na Službi Vlade RS za razvoj in evropsko kohezijsko politiko, ki skrbi za izvrševanje tega področja pri nas.

Projekti izvedeni tudi brez EU sredstev

Recimo, da zdaj razumemo, koliko sredstev je in bo namenjenih za t. i. evropske projekte v prihodnje. Mi pa smo tokrat pogledali tudi za nazaj, kako uspešna je bila Občina Domžale pri črpanju sredstev v zadnjih petih letih. Domžale so imele odobrenih dvanajst projektov, še enajst jih je bilo zavrnjenih (med njimi tudi nekateri, ki so bili pozneje odobreni). Gre za zelo različne projekte, od energetskih in drugih sanacij do izobraževalnih programov. Kot smo ugotovili, so bili nekateri projekti, za katere ni bilo odobrenih evropskih sredstev, kljub temu izvedeni. Seveda je treba v takih primerih zagotoviti lastna finančna sredstva, v kolikor ni vzpostavljen kakšen drug, za občino finančno ugodnejši model.

Med 'mehkimi' projekti, ki jih je občina (so)priljavila za nepovratna sredstva, je 16.862 evrov vreden projekt Comenius Regio partnerstva s Turčijo, sredstva niso bila odobrena, projekt pa tudi ne izveden. Neuspešno je občina dvakrat poskušala pridobiti nepovratna finančna sredstva za celovito obnovo kulturnega spomenika Oklo v vrednosti 74.027 evrov. 'Skozi' pa ni šlo niti sofinanciranje gradnje Gasilskega doma Dob, vloga za projekt v višini 680.000 evrov je bila popolna, a dvakrat zavrnjena. Projekt pa, kot lahko vidimo 'v naravi', izveden. Med domžalskimi projekti, v katerih 'razdeljevalci' sredstev niso prepoznali dodane vrednosti ali pa je enostavno zmanjkalo denarja za sofinanciranje, je še sanacija kotlovnice na osnovnih šolah Dob in Preserje. Projekt, ki prav tako ni dobil evropskih sredstev, je tudi kanalizacija v Krtini, ki pa je bil kljub temu izveden, njegova vrednost je 532.762 evrov. Izveden pa je bil (prav tako neodoben) projekt gradnje vrtca Krtina, katerega vrednost je ocenjena na 2,93 milijona evrov. Vrtec, katerega

gradnja je predstavljala eno izmed večjih investicij v Krtini, je vrata najmlajšim odprl prvega septembra 2014.

'Evropska' zelena os Kamniške Bistrice

Vložek v kakovostno bivanje učencev in učenek in seveda zmanjšanje stroškov energije je rabe (proračunskih) sredstev so tudi energetske sanacije osnovnih šol. Občina je dobila odobrena nepovratna finančna sredstva za energetske sanacije treh osnovnih šol: Domžale, Rodica in Dob. Investicija v energetske sanacije Osnovne šole Domžale je bila 543.048 evrov, od tega je dobrih 75 odstotkov oziroma 418.048,98 evrov prispevala Evropa. Energetska sanacija osnovne šole Rodica je znašala 563.272 evrov, nepovratne spodbude so bile v višini 313.271,96 evra, za energetske sanacije Osnovne šole Dob pa je občina namenila 526.467 evrov, iz naslova kohezijskih sredstev pa pridobila 276.466,96 evra.

Izvedeni so bili še projekti sanacije javne razsvetljave v Občini Domžale, skladno z direktivami in zahtevami EU na tem področju. Projekt je bil vreden 399.270 evrov, višina pridobljenih nepovratnih sredstev pa je bila 199.635 evrov. Omenimo še gradnjo kanalizacije v krajevni skupnosti Ihan, saj pred tem naselja Prelog, Ihan in Goričica niso bila v celoti priključena na kanalizacijsko omrežje. Vrednost projekta, za katerega so pridobili tudi 360.000 evrov nepovratnih sredstev, je bila 498.618 evrov. Izvedena je bila tudi rekonstrukcija ceste Depala vas, za katero je bilo prejetih 175.190 evrov kohezijskih sredstev. Poleg odobrenih sredstev za manjše projekte, kot je Portal neprometnih vsebin (35.856 evrov) in Mreža P+R zbirnih središč v LUR (36.251 evrov je seveda vezanih na novo garažno hišo), pa ne smemo pozabiti niti na financiranje projektov, vezanih na izgradnjo zelene osi ob Ka-

mniški Bistrici. Skupna vrednost projekta je 858.905 evrov, od tega pa bo 371.540,45 evra pridobljenih iz Evrope. Občina Domžale je namreč spomladi 2013 pridobila sredstva za nadgradnjo Kamniške Bistrice kot zelene osi regije z novimi programi in izvedbo novih odsekov, s čimer so v minulih letih že uresničili nekaj kilometrov novih poti in počivališč z dodatnimi parkovnimi ureditvami.

Daleč največ prahu je dvigala evropska investicija v gradnjo Garažne hiše Domžale P+R, katere investicija znaša 2,2 milijona evrov, od tega pa je občina prejela skoraj 1,5 milijona evrov iz Kohezijskega sklada.

Domžale s prvo odobreno vlogo nove finančne perspektive

Seveda ne moremo niti mimo odobrenih sredstev za oskrbo s pitno vodo na območju Domžale – Kamnik ter projekt odvajanja in čiščenja odpadne, vodena na območju Domžal in Kamnika, kjer je govora o nadgradnji Centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik. »Kot del evropskega projekta poteka kompletna rekonstrukcija vrtnice na mengeškem polju v sodelovanju z občinama Trzin in Mengeš. Veliko navora je vložena v nadgradnjo Centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik, projekt, v katerem sodeluje sedem partnerjev in kjer so nam obljubili evropska sredstva,« je decembra o projektu povedal župan Toni Dragar. Po nadgradnji bo ČČN Domžale-Kamnik četrti največji sistem za čiščenje odpadne vode v Sloveniji. Domžale se na tem mestu lahko tudi pohvalijo, saj sta bila, kot so zapisali v Službi Vlade RS za razvoj in kohezijsko politiko, ki je organ upravljanja za evropske strukturne sklade in Kohezijski sklad, zadnja omenjena projekta prvi izdani odločbi o finančni podpori projektov v okviru izvajanja programskega obdobja 2014–2020 v Sloveniji. »Gre za naložbi v skupni vrednosti dobrih 50 milijonov evrov. Za projekta bo slabih 31 milijonov evrov prispeval Kohezijski sklad EU,« so zapisali avgusta 2015. Za nadgradnjo ČČN bo prispevek Kohezijskega sklada slabih 24 milijonov, preostalih 7 milijonov pa gre, kot omenjeno, za projekt Oskrbe s pitno vodo na našem območju, znotraj katerega bo zgrajenih dobrih 30.000 metrov vodovodnih cevovodov, deset črpalniš in pet vodohranov. »Projekt v vrednosti dobrih 11 milijonov evrov bo tako omogočil priključitev približno 38.000 prebivalcev na sistem javne oskrbe s pitno vodo, prispeval k zmanjšanju vodnih izgub in izboljšanju kakovosti oskrbe s pitno vodo ter življenjskih pogojev prebivalcev.«

Smo pa tik pred zaključkom redakcije izvedeli tudi dobro novico, da bo Srednja šola Domžale kmalu dobila prepotrebno telovadnico. V minulih tednih so namreč že začeli s pripravo gradbišča in pripravljalnimi deli, več o tem, kakšna telovadnica se že konec letošnjega leta obeta domžalskih srednješolcem, in verjamemo, da tudi sicer lokalni skupnosti, pa bomo poročali v naslednji številki Slamnika.

Investicije gredo v Domžalah naprej – z evropskim denarjem ali brez njega. □

Kohezijska politika je namenjena vsem regijam in mestom v Evropski uniji za podporo ustvarjanja delovnih mest, poslovne konkurenčnosti, gospodarske rasti, trajnostnega razvoja in izboljšanja kakovosti življenja državljanov. Kohezijska politika podpira evropsko solidarnost, saj je večji del sredstev namenjen manj razvitim evropskim državam in regijam, da bi čimprej dohitele ostale ter da bi se zmanjšala gospodarska, socialna in teritorialna neskladja, ki še vedno obstajajo v EU.

NAJVEČJE TEŽAVE IMAMO Z ODNOSI!

ANDREJA VUKMIR, PSIHOTERAPEVKA

Psihoterapevka Andreja Vukmir, ki v Domžalah vodi družinski in terapevtski center Pogled, je skupaj z nekaterimi svojimi priznanimi kolegi pripravila serijo nadvse koristnih predavanj z naslovom Življenjski cikli družine. Predavanja bodo vse leto potekala drugi ali tretji četrtek v mesecu v dvorani Marjance Ručigaj v Trzinu. Dotaknila se bodo prav vseh tem, ki jih družina doživlja v svojem razgibanem razvoju skozi različna življenjska obdobja.

Vesna Sivec Poljanšek
Foto: Iztok Dimc

V sestransko Andrejo Vukmir že od nekdaj zanima ogromno stvari, zato se je po študiju zgodovine in sociologije čez čas odločila še za podiplomski študij psihoterapije. Obožuje potovanja, branje in tudi pisanje – je avtorica več knjig za otroke, preizkusila pa se je tudi že kot urednica knjig na temo vzgoje – rada pa ima tudi jogo, meditacijo in še kaj bi se našlo.

Čez vse, kot poudarja, pa jo zanimajo medčloveški odnosi. In prav na tem področju nam v življenju tudi najraje zdrsnemo. Zakaj? Kje je treba iskati vzroke za določena naša dejanja? Se sploh lahko otresemo starih vedenjskih vzorcev?

Andreja pozna odgovore na vsa taka in podobna vprašanja ...

Diplomirali ste iz zgodovine in sociologije, po diplomi pa ste za dve leti odpotovali v Indijo. Vas je k temu gnala želja po spoznavanju druge kulture, njihove zgodovine, načina življenja, ali pa ste želeli tudi bolj spoznati sebe?

Odšla sem izključno zaradi študija, učenja jezika in čara neke bolj oddaljene dežele. Družboslovje me je vedno zanimalo, predvsem antropologija. No, potem pa se je v resnici zgodilo tudi to, čemur pravimo spoznavanje samega sebe. Rekla bi, da sem pristala v nekem duhovnem okolju, kjer sem se imela priložnost spoznati na drug način. Ob tem pa tudi prebuditi, razviti nek del sebe, ki je prej sicer obstajal, ampak je bil bolj speč in nisem imela stika z njim.

Do kakšnih spoznanj ste se dokopali na poti, kako je vse skupaj morda pozneje vplivalo na vas kot osebnost, na vaš nadaljnji osebnostni razvoj?

Vaše vprašanje se sliši zelo enostavno, je pa nanj težko odgovoriti, ker – vsaj pri meni – spoznanja nikoli niso premočrna. Odvisna so od časa, prostora, osebne zrelosti. Danes bi rekla, da je moje spoznanje, kaj je ravnotežje in kako bistveno je v življenju. Takrat pa se mi je odpiral fenomen človeka, kaj vse poseduje, kakšne so njegove zmognosti in to je zelo zaznamovalo mojo pot v poklic terapevta. Takrat je bila to res pot čudenja.

Že dvajset let delate kot knjižničarka v kamniški osnovni šoli. Vas je prav delo s knjigami in otroki nagovorilo k temu, da ste tudi sami ustvarili kopico knjig za otroke in mladostnike?

Že kot otrok sem si želela pisati. Prav v Indiji je bil prostor in čas, kjer se mi je to na novo prebudilo. Delovno okolje šole in knjižnice pa je vse to samo spodbudilo in na koncu je bil to en naraven proces. Zdaj sem v nekakšnem 'zatišju', nimam časa za pisanje, ampak se mi prebujajo zgodbe in strašno si želim napisati nekaj knjig.

Kakšne knjige vas sicer (osebno) najbolj privlačijo?

Rada berem leposlovje. Ustanovila sem knjižni klub in zadnji petek

v mesecu se v naši dnevni sobi zbere okoli deset žensk. Lahko si predstavljate, da je pestro. Vsakič določimo, katero knjigo bomo brale v naslednjem mesecu. Brez leposlovja ne bi mogla živeti. Mi je pa najbolj blizu magični realizem: Isabel Allende je najljubša avtorica. Pa še veliko drugih, v zadnjem času sem odkrila Margaret Mazzantini, odlična pisateljica.

Kako pomembni sta po vašem zgodovina in njeno poznavanje? V svojih delih otrokom radi skozi pravljico približate pretekle dogodke, znamenitosti nekega kraja itd.?

Zgodovino sem študirala, mi je blizu, vendar bolj z vidika vsakdanjega življenja. V dveh mojih knjigah pretekle dogodke, motiv, prenesem v sedanja časa. To je bila posledica sodelovanja z založbo Viharnik, ki ima v svojem programu bolj zgodovinske in etnološke knjige. Pravljice so zame najpomembnejše, včasih bi brala samo to. Mogoče ne toliko pravljice o znamenitostih, ki jih imajo pa otroci zelo radi, pač pa bolj zgodbe modrosti. Je nekaj zgodb, ki so me tako navdihnile, da so kar precej zaznamovale določene moje odločitve.

Kako pa je pozneje v vas vzniknila želja po podiplomskem študiju na Teološki fakulteti? Kako lahko zdaj kombinirate delo knjižničarke z delom terapevte?

Že kot srednješolka sem se odločala med študijem psihologije in zgodovine. V enem trenutku je prevladala zgodovina. Me je pa to vedno zelo zanimalo, tudi ukvarjanje z jogo (zanimali sta me jogijska in budistična psihologija) me je vodilo v to smer. Edini tak študij je bil na Teološki fakulteti, zelo kvaliteten, vrhunsko zastavljen, z vajami, prakso. Zdaj pač kombiniram, v šoli nisem več stoođstotno zaposlena, je pa še vseeno veliko dela. Delo z otroki ima drugo dinamiko in je dobra protiutež čustveno zahtevnemu terapevtskemu delu.

Se vam zdi, da potreba po dobrih terapevtskih med ljude vse bolj narašča? Ima vse skupaj kaj opraviti tudi z vedno večjo odtujenostjo, ne dovolj trdnimi, pristnimi socialnimi stiki in pomanjkanjem časa zase?

Ljudje so vedno imeli probleme, doživljali različne stiske, zasvojenosti. Ne bi si upala trditi, da jih je zdaj več kot prej. Tudi okoliščine in družbene razmere vplivajo na naravo težav. Vendar se je zdaj spremenila mentalna higiena ljudi, danes je terapija stvar čustvene higie-ne. Lahko spremeniš svoje razmere ter se izviješ iz primeža stiske in težav.

Kaj so, če zelo posplošite, po navadi največje tegobe ljudi, ki se obrnejo k vam po strokovno pomoč?

Največje težave ljudje doživljajo v partnerskih odnosih in s svojimi otroki. Ali pa imajo težave otroci, starši se pa še ne vidijo kot konstitutivni del teh težav in predvsem njihovih rešitev. Vse te stiske v odnosih pa imajo svoj vzrok v ne-varni obliki navezanosti in slabi sposobnosti upravljanja s težkimi čutenji. To je zelo na kratko

glavni vir težav. Izvor pa imajo seveda v naših izvornih družinah.

Kako zelo na osebnost in na njeno (iz)oblikovanje pravzaprav vpliva zgodovina družine? Je res, da so si »vse srečne družine podobne, vsaka nesrečna družina pa je nesrečna po svoje«, kot je zapisal Tolstoj v Ani Karenini, in kot ste si za moto cikla predavanj, ki bodo v Trzinu potekala vse leto, izbrali tudi sami?

Ne samo naša psiha in osebnost, celo naša možganska arhitektura se razvija znotraj odnosov v naši izvorni družini. Sodobne nevrološke raziskave dokazujejo, da naše možgane oblikujejo izkušnje, v zgodnejšem razvoju predvsem izkušnje v družini. Družina nas torej ne zaznamuje samo psihološko, temveč tudi organsko.

Je mogoče preseči določene stvari, ki jih posameznik podeduje v družini, ali pa je to neki del, ki je neizpodbitni del vsakega človeka?

Seveda je mogoče. Ne-varno obliko navezanosti lahko pozneje v nekem varnem odnosu nadgradimo v varno navezanost. Varna navezanost je največ, kar človek lahko dobi v svoji družini. Tudi naše regulativne funkcije lahko pozneje v življenju določimo. Vendar je treba na tem delati, to si je treba kar prigarati. Spomini pa seveda vedno ostanejo, samo nimajo te moči, da bi nas vrgli iz tira.

Bi bilo po vašem dobro, če bi si vsak od nas 'privoščil' terapijo, da razreši določene vzorce, zmotna ukoreninjenja prepričanja in podobno?

Mogoče ne ravno terapijo, bi bila pa za vsakega dobra določena serija predavanj ali pa udeležba na določenih podpornih skupinah. To so zelo, zelo dobre stvari, ki nas lahko zelo ozaveštvijo, razsvetlijo, podučijo. Take so npr. predzakonske skupine pa skupine za mlade mamice. Nekaj takega s serijo predavanj Življenjski cikli družine poskušamo tudi mi. Načeloma pa terapija nikomur ne bi škodovala.

Se družina skozi stoletja spreminja ali moeda ne tako zelo?

Družine imajo ne glede na čas in kulturo določene cikle, kot so odhod od doma, dozorevanje, poroka, ustvarjanje lastne družine, družina z majhnimi otroki, družina z najstniki, mladostništvo, staranje, smrt. So se pa okoliščine in odnos od tega močno spremenili. V vsakem obdobju oziroma življenjskem krogu je določen odnos v ospredju in s tem pred velikim izzivom. Če izhajamo iz zdrave in varne izvorne družine, so ti prehodi naravni. Sicer pa lahko družina zastane, in če se v posameznem obdobju ta dinamika ne razreši, potem je ves nadaljnji razvoj družine deformiran. Vsako obdobje ima torej v sebi tudi potencial razrešitve. Če ne razrešimo, se lahko vse nerazrešeno prenese tudi v naslednjo generacijo.

Kaj je po vašem največja težava v današnjih sodobnih družinah?

Velikokrat me to sprašujejo in meni je težko odgovoriti na to vprašanje. Nekateri bi rekli premalo časa, drugi, da ni stika, zakonski konflikt ... Največja te-

žava so odnosi, za odnose pa je treba poskrbeti, predvsem je treba dozoreti.

Ko sva ravno pri odnosih, iz vaših del je razvidno, da vas še posebej zanimajo otroci in mladostniki ter njihovo delovanje. Zakaj?

Ker iz tega obdobja vse izhaja. Takrat se organsko in psihološko ustvarjamo. Ni pa to edino področje, ki me zanima. Veliko delam tudi z materami in s hčerkami, do zdaj sem imela že kar nekaj terapevtskih skupin za hčerke. Tako smo jo poimenovali, ker smo vse ženske hčerke, zanimajo me problemi mladih odraslih, pa sorojencev. Pa zakoncev ...

Se starši na vas pogosto obračajo z vprašanji glede težav v času odrasčanja njihovih otrok in mladostnikov? Kaj jih najpogosteje tare – starše in tudi mladostnike?

Seveda se. Težave so različne. Najpogosteje jih vznemiri vznemirjenost otrok. Pri mladostnikih pa njihovo zavračanje, neposlušnost in prepirljivost ter težave v šoli. Veliko, veliko otrok ima težave v šoli, pa ne toliko s snovjo, kot znajti se med vrstniki.

Bodo obiskovalci predavanj v Trzinu lahko dobili odgovore tudi na svoja osebna vprašanja?

Vedno bo po predavanjih čas za pogovor. Vsak lahko vpraša, kar želi.

Katera od predavanj bi morda še posebej izpostavili?

Vsako je po svoje zanimivo. Najbolje bi bilo poslušati vse, da dobimo ta uvid, vpogled v funkcioniranje družine kot sistema. Ne glede v katerem družinskem obdobju smo.

Verjetno bi bilo dobro, da bi nanje prišli – sploh glede na posamezno tematiko – ne le odrasli, ampak tudi njihovi mladostniki. So v resnici sploh dovzetni za tovrstna predavanja, se vam zdi, da se jih 'kaj prime'?

Vedno sem vesela, če pride kakšen mladostnik, ampak oni so v drugem čustvenem svetu. Njih zanimajo druge stvari. Se jih prime, seveda se jih, ampak njihove teme. Če bodo prišli starši ter od tega nekaj odnesli in potem doma v odnose stopili boljši in bolj celi, bodo ogromno naredili za svoje mladostnike. Otrokom so najboljši terapevti njihovi lastni starši. Prava beseda staršev naredi več kot sto besed terapevta.

Predavanja ste pripravili v sodelovanju z zavodom Punčica; zato, da bi ljudem pripravili čim širši 'nabor' tem in tudi strokovnjakov?

Z zavodom Punčica tudi sicer veliko sodelujemo, dr. Tino Rahne Mandelj zelo spoštujem, je naša supervizorka in vrhunska terapevta. Več ljudi več ve, vsak ima kakšno specifično področje, v katerem bolj vibrira, čuti. Tako smo si tudi razdelili teme.

Kdaj se vi osebno najbolj počutite – vi, v stiku s sabo? Kdaj lahko najpristneje pogledate vase?

Kadar sem dobro in ko sem dobro v odnosu. Najpristneje pa lahko pogledam vase v varnem in zaupljivem trenutku s svojim partnerjem in med meditacijo. □

NOVICE

Občina Domžale je tretja najprijaznejša občina v Sloveniji

Tako namreč menijo bralci revije Eko dežela, kjer so vse leto zbirali glasove in mnenja o tem, kako so občani zadovoljni z življenjem v svoji občini. Lenta najprijaznejše občine je pripadla občini Kamnik, drugo mesto Mestni občini Ljubljana, tretje mesto pa je pripadlo občini Domžale.

Kazalniki, po katerih so spraševali v reviji Eko dežela, so obsegali različne tematike: možnosti za aktivnosti, turistična ponudba, možnosti za aktivnosti v naravi in športne aktivnosti, kako je poskrbljeno za mlade, za mlade družine, za starejše občane, zado-

voljstvo z dostopnostjo storitev, možnosti za zaposlitev, ocena okolja, cestna infrastruktura, komunalne storitve in stanovanjska politika. Vse kazalnike so lahko ocenili z ocenami od 1 do 5 (1 za najmanjše zadovoljstvo in 5 za največje). Bralce so pozvali tudi k izpostavitvi opaznega projekta ali dobre prakse in k pohvalam.

Občina Domžale, ki je po mnenju oziroma izboru bralcev revije Eko dežela zasedla tretje mesto, je dosegla povprečno oceno 3,61 (občina Kamnik je dosegla povprečno oceno 4,01). Bralci so bili v občini Domžale najbolj zadovolj-

ni s tem, kako je poskrbljeno za mlade, mlade družine in starejše, kar so ocenili s povprečno oceno 4,43. Tako kot v občini Kamnik je bila tudi občina Domžale najslabše ocenjena pri možnosti zaposlitve (s povprečno oceno 2). Kolesarske in sprehajalne poti ob Kamniški Bistrici so prepričale Domžalčane, saj so med dobrimi praksami največkrat izpostavili steze, ki vodijo ob celotni občinski trasi reke Kamniške Bistrice. V Domžalah je občane prepričala tudi družabna tržnica, s svojim delom pa medgeneracijski center MGC Bistrica.

MIHA ULČAR

Pomagajmo dvoživkam

Pomladanska otoplitev bo v prihodnjih tednih povzročila selitev različnih vrst žab in pupkov, iz prezimovališča, kjer bo potekalo njihovo razmnoževanje. Selitev se bo začela, ko bodo najnižje nočne temperature presegle 4-5 stopinj Celzija in bo primerno vlažno. Na svoji poti v prvih urah po sončnem zahodu bodo dvoživke prečkale tudi prometne ceste, kjer se pogosto dogajajo množični pomori živali. Zaradi skrbi za dobrobit živali in njihovih življenj in zaradi

skrbi za ohranjanje naravnega okolja, katerega pomembni del so tudi dvoživke, je prav, da poskrbimo za zmanjšanje njihove smrtnosti. Posamezni vozniki so lahko pozorni na dvoživke na cestah in takrat vozijo s hitrostjo, ki omogoča tudi izogibanje dvoživkam. Lahko pa tudi rešimo dvoživke pri prečkanju cest tako, da jih prenesemo na drugo stran ceste. Tako pomagamo dvoživkam na cesti Radomlje-Rova, kamor vabimo prostovoljce, da se nam pridružijo. Prenašanje dvoživk

poteka slabi dve uri po sončnem zahodu in prostovoljci sodelujemo dvakrat ali trikrat na teden v obdobju selitve. V pomoč nam je tudi ograja, ki zadrži dvoživke. Vabimo vas, da združite prijeten zgodnji večerni sprehod z reševanjem živali. Informacije o začetku akcije boste prejeli, če se prijavite na: zabice.rova@gmail.com ali na telefon 041 82 62 63 (Milan Šinko, Rova).

Pridobite srček kakovosti za prehranske in rokodelske izdelke

Razvojni center Srca Slovenije je 15. februarja 2016 objavil Razpis za pridobitev pravice do uporabe kolektivne tržne znamke Srce Slovenije. Rok za prijavo je 1. april 2016. Na razpisu pa se lahko prijavi tudi registrirane pravne in fizične osebe občine Domžale.

Znamka Srce Slovenije poudarja in izpostavlja prepoznavnost tipičnih pridelkov in prehranskih izdelkov, rokodelskih izdelkov ter izdelkov uni-katnega in industrijskega oblikovanja in bo v uporabi za označevanje kakovosti iz območja destinacije Srce Slovenije.

Več informacij o razpisu poiščite na spletni strani: razvoj.si/?lng=sl&t=projekti&id=2215

V službi človekovega dostojanstva

Te besede je slovenska Karitas izbrala za geslo ob 25-letnici delovanja. Skupaj z njo te besede ponavljamo tudi mi ob prihajajoči 25-letnici delovanja župnijske Karitas Domžale, ki jo bomo njeni sodelavci praznovali 6. marca, t.j. dan po zaokrožitvi petindvajsetletnega delovanja. Da ne bi ostalo samo v zapisanih besedah, se trudimo besede s poslušom in razumevanjem situacije po najboljših močeh preliti v dejavno ljubezen do bližnjega. Besed, kako bi se morali prizadevati za spoštovanje in ohranitev dostojanstva vsakega človeka, je dovolj zapisanih že v deklaracijah, ustavah, pravilnikih in še kje. Vse to preliti v dejanja pa je veliko težje. Naloga vsakega človeka, še posebno karitativnega in humanitarnega delavca, bi morala biti, da se s svojim delom in delovanjem zavzema, spoštuje in pomaga vsakemu človeku ne glede na spol, socialni status, narodnost ali versko pripadnost. V prvem poglavju svetega pisma je zapisano: »Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, po Božji podobi ga je ustvaril, moškega in žensko je ustvaril.« (1 Mz 1,27) in ker je vsak človek Božja podoba, je še toliko bolj vreden vsega našega spoštovanja, saj je nekdo in ne nekaj.

Ravno zaradi tega bi moralo biti njegovo dostojanstvo nedotakljivo.

Kljub nekaterim besedam in statističnim podatkom, da se splošno stanje izboljšuje, sodelavci župnijske Karitas Domžale v letu 2015 tega skoraj nismo opazili. Večkrat smo se srečali tudi s tiskami, ki so bile precej težje kot običajno. Število prosilcev se je v zadnjem letu nekoliko zmanjšalo, a se je za malo manj kot desetino povečalo število obiskov v pisarni. Razlog za to vidimo prav v poglobljanju stisk in so prosilci bolj redno prihajali po pomoč kot pred leti. Na področju pomoči ljudem v stiskah smo v letu 2015 pomagali 210 družinam, 47 samskim in 11 brezdomcem oziroma 824 osebam. Razdelili smo prek 43.000 kg hrane, detergentov in ozimnice, ki smo jo kupili, dobili podarjeno oziroma pridobili iz blagovnih rezerv. Za plačilo položnic, šolskih potrebščin, bele tehnike in kurjave smo porabili 22.059,78 evra.

Ob vsem delu, ki so ga zahtevala dežurstva v pisarni, je bilo veliko ur namenjenih za obiske bolnih, starejših in invalidnih v domovih in na domovih. Za te sta bili pripravljene dve srečanja in romanje na Brezje ter miklavževanje v DUD. Skupaj s Kulturnim društvom Miran Jarc smo sodelo-

vali pri izvedbi miklavževanja za otroke. V Kulturnem domu Franca Bernika je bila prireditev ob praznovanju Materinskega dne. V novembru smo pripravili dobrodelni koncert Skupaj na poti 2015. Hrano smo zbirali ob tednu Karitas v cerkvi in med letom v trgovinah oziroma pred njimi. Po svojih močeh pa smo pomagali tudi z dežurstvi v prehodnem centru za begunce na Vrhniki. Skupni prihodka so bili 48.292,27 evra, ki smo jih pridobili iz občinskega proračuna, z organizacijo dobrodelnega koncerta, od krajevnih skupnosti ter z donacijami podjetij in posameznikov ter z darovi posameznikov. Za vse naše programe, stroške prostorov in poslovanja smo porabili 49.279,81 evra. V ta znesek pa ni vključena podarjena hrana in hrana iz blagovnih rezerv. Sodelavci ŽK Domžale smo v preteklem letu opravili približno 4.160 ur prostovoljnega dela.

Ob tej priložnosti se vsem, ki ste nam finančno ali materialno v letu 2015 in skozi vseh 25 let delovanja omogočili, da lahko pomagamo drugim, priskrbno zahvaljujemo. Ostanimo tudi vnaprej vsak po svojih močeh usmiljeni Samaritani, naj si bo s prostovoljnimi delom ali z darovanjem sredstev.

JANEZ KASTELIC, TAJNIK ŽK DOMŽALE

Frizerstvo je lep poklic

Anton Komatar z Vira je že 40 let frizer in svoje delo še vedno opravlja z veseljem. Naj tako tudi ostane.

V 70. letih prejšnjega stoletja je bilo frizerstvo bolj ženski poklic. Kako ste se vi odločili zanj?

Ob koncu osnovne šole sem razmišljal o tem, kam naj se vpišem naprej. Otrok niti ne ve, kateri poklici obstajajo in se težje odloči. Potem pa sem nekega dne obiskal frizerko Nado v Preserjah in se pošalil, da bom šel tudi sam za frizerja, če bi me vzeli. Mojstrica Nada je to vzela zares in me celo obiskala doma, kjer sva se pogovarjala o tem poklicu in res me je prepričal. Takrat so bile frizerke v glavnem ženske, to ni bil moški poklic, in v srednji šoli sva bila samo dva fanta,

njenih staršev naredila prizidek in v njem imam še zdaj svoj salon. Še vedno delam, dela je precej manj, saj je konkurenca zelo velika, po letu 1990 so se cene frizerskih storitev dvignile in začeli so se odpirati na vsakem vogalu. Na začetku je bilo kar težko, ljudje niso vedeli zame. Potem pa je bila v Slamniku objavljena informacija, da je na Viru nov frizerski salon, in ljudje so začeli prihajati. Občani Slamnik res berejo. Takrat so ga in še vedno ga in lepo je, da Slamnik mlade obrtnike podpira in informacijo o njihovem delu sporoči prebivalcem.

Ste zadovoljni z delovanjem občine?

Nobenih pripomb nimam. Domžale so mi pri srcu, manjše so in vse je

blažena med ženami. Šolanje sem zaključil in se zaposlil v Ljubljani v podjetju Brivnice in česalnice. Kot mladega in neizkušnega pomočnika te pošiljajo iz ene poslovalnice v drugo, da spoznaš delo in pridobiš nepotrebne izkušnje.

Kako je bilo biti frizer v tistih časih?

Malo nas je bilo. Pravzaprav nas je bilo čisto premalo, saj je bilo delo slabo plačano, dobili smo pol manj od električarja in zato se marsikdo ni odločil za frizerstvo. V Domžalah je bilo v 70. letih manj kot deset frizerjev in stranke so čakale v vrsti na striženje ter friziranje. Danes je vse drugače, frizerjev je veliko, strank pa v teh kriznih časih tudi manj. Je bilo pa včasih prav prijetno, ker so si ljudje vzeli čas za frizerja, posedeli, se srečali znanci in poklepetali, si izmenjali informacije, malo opravljali, spleta so se nova poznanstva. Zdaj se ljudje niti ne pogovarjajo več med sabo, vedno se jim mudi, vse mora biti hitro.

Zakaj ste odprli svoj salon na Viru?

Kot sem omenil, je bilo frizerjev včasih premalo. Po letih vožnje v službo v Ljubljano sva z ženo leta 1987 k hiši

tukaj, ničesar ne pogrešam. Kar sem moral urediti z občino, sem vedno uredil. Opazil pa sem, da so nekateri postopki zdaj enostavnejši, kot so bili včasih.

Kakšni so načrti za naprej?

Kmalu bom izpolnjeval pogoje za ukopitev in če mi bo zakonodaja omogočala, bom delal še naprej. Če so stranke s tvojim delom zadovoljne, potem imaš voljo in veselje delati. Tudi snaha je frizerka in mogoče se bo kaj razvilo v to smer. Ne vem, kako se bo življenje odvijalo naprej, a če bo zdravje, ne bom kar odnehal. V mojem frizerskem salonu ni naročanja, ljudje pridejo in so hitro na vrsti, če mora kdo malo počakati, pa poklepetamo in se pogovorimo o uspehih naših orlov ali o kaki drugi temi.

Bi kaj spremenili na svoji poti?

Nič. Zadovoljen sem, da so se stvari odvijale, kot so se. Spreminja se slog frizur, spreminjajo se izdelki, ljudje pa so še vedno radi urejeni, kar lahko naredi le spretna frizerjeva roka. Vse je ročno delo in če lahko koga 'polepšam' s svojimi rokami, sem zadovoljen. Dokler bodo stranke hodile k meni, bom delal še naprej.

KMALU V
DOMŽALAH

IN KAJ BO
KUHNA NA
PLAC, SE BOSTE
VPRAŠALI?

To bo dogodek v stilu ulične kuhinje, ki bo dodatno poživil tržni prostor v Domžalah in obiskovalcem ponudil lokalne kulinarne specialitete po dostopnih cenah.

OBČINA DOMŽALE
prava je naša, zdaj je naša

Med slovenskih čebelarjev je varno živilo

Znano poreklo in način pridelave hrane sta lastnosti živila, ki jima osveščeni potrošniki iz dneva v dan namenja večjo pozornost. Izrednega pomena za ohranjanje našega zdravja in dobrega počutja je prav uživanje lokalno pridelane hrane iz domačega okolja. Takšna živila pridejo tako rekoč nepo-

sredno na naš krožnik in niso izpostavljena dolгим transportnim potem, saj s tem živila izgubljajo svojo biološko vrednost. Zaradi kratkih transportnih poti se v živilih, predvsem v sadju in zelenjavi, ohranijo vitamini in ostale bioaktivne snovi, ki krepijo naš organizem in so tudi življenjskega pomena za naše telo. Kakovost čebeljih pridelkov se z dolgimi transportnimi potmi in nepravilnim skladiščenjem poslabšuje, zato je najbolje, če jih uživamo čim bolj sveže in iz domačega okolja. Kratke transportne poti predstavljajo tudi manjše obremenitve za naše okolje glede sproščanja toplogrednih plinov, ki nastajajo zaradi dolgih transportov hrane. Uživanje živil iz tujega okolja poveča tudi tveganje za pojav alergij, ki so v zadnjem času v porastu, tako pri odraslih kot tudi otrocih. Ker imamo v Sloveniji izredno nizko oskrbo s hrano, z uživanjem lokalno pridelanih živil izražamo tudi podporo lokalnim proizvajalcem oziroma domačemu gospodarstvu, saj prispevamo delček k ohranjanju delovnih mest in poseljenosti na podeželju. Uživanje domače hrane je neposredno povezano tudi z varovanjem in ohranjanjem okolja. Ustrezno naravno okolje je predpogoj tako za življenje ljudi, živali kot tudi za pridobivanje hrane. Velikokrat zaradi onesnaževanja okolja slišimo o pomorih čebel. Čebele so prvi indikatorji onesnaženosti okolja. Premalo se zavedamo, da je vsaka tretja žlica hrane po vsem svetu odvisna od opravevanja čebel in da so čebele v naravi nepogrešljiv člen v verigi pridelave hrane. Zagotoviti potrošniku kakovostno in varno živilo je poglobitvega pomena pri ohranjanju zaupanja in pridobivanju novih uporabnikov čebeljih pridelkov, česar se čebelarji dobro zaveda-

mo. Čebelarji se z ustreznimi postopki čebelarjenja z upoštevanjem dobre čebelarje prakse in ustrezne tehnologije čebelarjenja trudimo označiti kakovost medu takšno, kot jo pridelajo čebele v panju. Čebelarimo v skladu s Smernicami dobrih higienskih navad v čebelarstvu, ki so osnovane

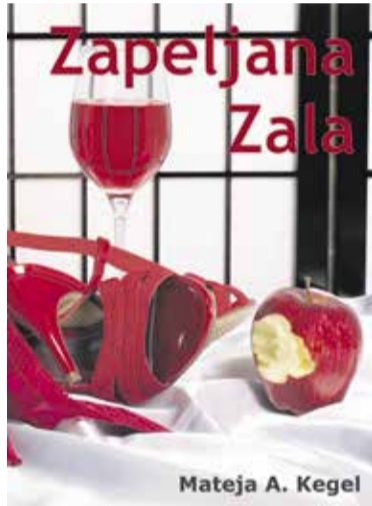
na načelih sistema HACCP in zagotavljamo sledljivost. Na nalepki za med je poleg točnega izvora medu označen tudi poln naslov čebelarja, ki je med pridelal. To je velika razlika od označb medu, ki so opredeljeni kot „mešanica medu držav, ki so ali niso članice ES“. Rok uporabe medu je lahko zelo dolgotrajen, če je med skladiščen v ustreznih razmerah. Med, ki je shranjen na toplem, veliko hitreje izgublja svojo vrednost. Kakovost medu ogrožajo zlasti dolgotrajni prevozi na velike razdalje in skladiščenje v neustreznih razmerah. Med in drugi čebelji pridelki slovenskih čebelarjev pa pridejo v naše roke tako rekoč neposredno iz čebeljega panja, zato je ohranjena tudi njihova kakovost. Kakovost nadziramo tudi z vsakoletnimi analizami v internem laboratoriju na ČZS. Tudi varnosti čebeljih pridelkov vsa leta namenimo veliko pozornosti in ni odveč podatek, da je bilo v zadnjih desetih letih na ostanke kemijskih sredstev analiziranih prek 1.200 vzorcev medu. Rezultati v vseh analiziranih primerih kažejo, da varnost medu, pridelanega v Sloveniji, ni ogrožena. Da svojim potrošnikom zagotavljamo še višjo kakovost in dodatno kontrolo medu, ki ga pridelujemo v Sloveniji, se čebelarji združujemo v kakovostne sheme, kot so Slovenski med z zaščiteno geografsko označbo, ter kakovostni shemi zaščitenege geografskega porekla Kočevski gozdni med, Kraški med in med iz ekološke pridelave.

V Sloveniji pridelan med je glede na izsledke interne kontrole kakovostno in varno živilo, priporočamo uživanje čebeljih pridelkov iz lokalnega območja z znanim poreklom in od domačega pridelovalca.

MAG. ANDREJA KANDOLF BOROVŠAK IN
NATAŠA LILEK, ČZS, JSSČ

Zapeljevanje, varanje, igranje s čustvi

Vse iz naslova boste našli v novi knjigi, ki je v začetku februarja ugledala luč sveta v založbi Zgodba.NET. Zapeljana Zala je deveta knjiga Mateje Kegle Kozlevčar, ki ustvarja kot Mateja A. Kegel in tretja knjiga v zbirki zgodb mladih ženske, ki razkriva njihova čustva. Knjiga predstavlja zgodbe treh deklet, Zale, Hane in Klare, ki vsaka zase in skupaj sprejemajo odnose in moške, ki vstopajo v njihova življenja. Zali pot nepričakovano prekriža Andraž, moški, ki zna z besedami, predvsem pa pove tisto, kar si ženska pri skoraj tridesetih, v dolgoletni zvezi, želi slišati. Kako daleč ga bo pripeljalo njegovo laskanje? Ali je njena zveza z Aljošem res tako trdna, kot je mislila, ter ne bo podlegla lepim besedam in čarom neznanca?

Avtorica je prvo knjigo (Divja Klara) posvetila Klari, ki je prava avanturistka, njene zgodbe (marsikatera je resnična, saj so zgodbe prve in druge knjige pisane po resničnih pripovedih slovenskih deklet) zabavajo vse njene prijateljice. Hana, iz istoimenske druge knjige, preseneči bralca z zvezo s precej starejšim moškim, Zala pa v tretji, samostojni knjigi, pripoveduje zgodbo, v kateri se lahko najde marsikdo. »Knjiga razkriva razmišljanja in vpogled v čustva žensk in odzive moških, zgodbe pa predstavljajo, četudi niso resnične, tako življenjske situacije, da se v njih lahko najde marsikdo,« pravi avtorica. Knjiga bo prvič uradno predstavljena v Knjižnici Domžale v ponedeljek, 14. marca 2016, ob 19. uri. Na predstavitvi bodo v razpravi o odnosih ob avtorici Mateji Kegel Kozlevčar sodelovali še novinarka Tjaša Banko, avtor uspešnice Ljubezen ali dandanašnja farsa Sebastjan Horvat ter terapevtka partnerske in družinske terapije ŠRCD Lidija Bašič Jančar.

TINKARA ROZINA

Zgodbe ljudi in družin nekdanjih Domžal

Domžale so v tem mesecu dobile neverjetno knjižno delo, monografijo Matjaža Brojana z naslovom Domžalci in njihov čas ter s podnaslovom Zgodbe ljudi in družin nekdanjih Domžal.

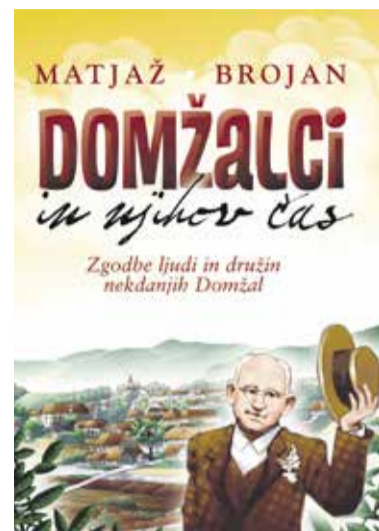
Gre za 368 strani obsegajočo knjigo velikega formata z zapisi o ljudeh in družinah, ki jih ni več med nami, kar je treba še posebej poudariti. To so ljudje, ki so še posebej zaznamovali življenje, delo, ustvarjanje v Domžalah in njihov prispevek pri razvoju kraja, pravzaprav nekdanjih vasi, iz katerih so v 20. letih prejšnjega stoletja nastale Domžale, sprva razglašene za trg, ki so nato postale mesto in sodobno urejena občina.

Človeka mora voditi nek nemirni duh, da se loti tako obsežnega dela, kakršnega nam je s to knjigo podaril neumorni raziskovalec vsega domžalskega, novinar, publicist in zbiralec etnografskega gradiva Matjaž Brojan. Mesto, v katerem živíš, moraš imeti neskončno rad, da začneš najprej razmišljati, nato raziskovati, zbirati, spraševati, zapisovati, fotografirati in na koncu še napisati obsežno delo o ljudeh in družinah nekdanjih Domžal.

Sodobni informacijski viri nam nudijo neskončno veliko podatkov, zapisov in drugih dokumentov, ki raztreseni na vseh koncih kraja ležijo v knjigah, na spletu in v zapiskih ter v tonskih in video posnetkih. So tudi svojevrstna past, če jim slepo sledimo. Tu je vsemogočni splet še kako na udaru, prav zaradi sposobnosti brezplodnega razmnoževanja, s tem pa tudi ponavljanja napak, dejstev in podatkov. Matjaž Brojan je v tem početju pravo nasprotje. Je drugačen, natančen, analitičen, pronicljiv. To mu omogoča njegov osebni arhiv o Domžalah in drugih zadevah, skrbno in pregledno urejen, kjer je neskončno veliko informacij. Zdi se, da je ta njegova zbirka časopisnih izrezkov in drugih zapisov neusahljiv vir, neka mogočna zakladnica, ki kar kliče po tem, da z največjo mero kritičnosti preide na papir, nato v računalniški spomin, na tiskarske plošče in na koncu izide v knjigi.

Domžale so relativno mlade, čeprav tudi na širšem območju današnjega občinskega prostora najdemo sledi neke davne preteklosti. A za današnji čas so pomembni ljudje, ki so bili še ne dolgo tega tako rekoč med nami. Pustili so pomembne sledi, tako pomembne in zanimive, da se je Brojan z vso svojo natančnostjo podal po poteh njihovih korenin, po poteh bivanja, dela in življenja. To so ljudje, ki so nezavedajoč se svojega početja in delovanja, pomembno prispevali k razvoju današnjih Domžal.

Matjaž Brojan je opravil veliko delo, nedvomno, saj se je s svojim načinom delovanja že večkrat dokazal. V to svoje delo vlaga neizmerno veliko energije,

pa ne le te, temveč tudi neizmerno veliko ljubezni do vsega, kar diši po starem. Vse to počenja v tretjem življenjskem obdobju, ko nekateri balinajo, drugi hodijo na izlete in tretji rešujejo križanke. Brojan se je lotil pisanja in izdajanja knjig, s katerimi med drugim posega v domžalsko preteklost. Vsaka od njegovih knjig je svojevrsten spomenik, prav knjiga Domžalci in njihov čas pa je enkratni poklon, svojevrstna skulptura, ki predstavlja čas, ki so ga zaznamovali ljudje in njihove družine v ne še tako oddaljeni preteklosti. Za večno nam na svojski način razgalja usode, uspehe in tudi žalostne trenutke posameznikov. To so ljudje in njihove družine v ne še tako oddaljeni preteklosti, ki so v svojem življenju želeli in hoteli nekaj ustvariti. Po teh poteh in sledih je zdaj hodil Matjaž Brojan, ki je tem ljudem s knjigo Domžalci in njihov čas – Zgodbe o ljudeh in njihovih družinah postavil enkratni spomenik, nekakšen skupinski mavzolej, v katerem bo vsak našel svoje sledi preteklosti, pomembne za današnji in jutrišnji čas.

To pomembno delo, ki spada v vsak domžalski dom, so poleg Brojana ustvarili še France Malešič, ki je knjigo s pomočjo Vere Vojska tudi uredil, bdel nad besedili, napakami in jih odpravljaj, skratka, bil je avtorjeva desna in leva roka, še kako pomemben pa je tudi prispevek oblikovalca in ilustratorja Igorja Ribiča in njegova studia Imprimio, ki je množico pisnega in slikovnega gradiva zelo spretno preliel na strani knjige. Natisnila jo je tiskarna Media Print Gostič, ki je svoje delo zelo lepo opravila.

Skratka, knjiga Matjaža Brojana Domžalci in njihov čas je imenitno delo, zato smo lahko avtorju samo hvaležni, da se je lotil in dokončal tako pomembno in svojevrstno zbirko domžalskih človeških usod, življenj in njihovih hotenj.

PRIMOŽ HIENG

Arboretum odpira vrata

Pomlad se že čuti v zraku, dnevi se daljšajo in sonce bo na plano zvabilo vse, ki smo moko zimo preživljali na toplem. Prebudile so se tudi rastline in kje jih je lepše opazovati kot v Arboretumu Volčji Potok. Z novo sezono se začne tudi prodaja sezonskih vstopnic. Za občane Domžal so tudi letos na voljo letne vstopnice po znižani ceni, ker Občina Domžale, tako kot vsa leta, za svoje prebivalce sofinancira vstopnino za obisk parka. Vstopnice lahko kupite v Volčjem Potoku v njihovem vrtnem centru ali do konca marca v cvetličarni Arboretum v Mercator centru v Domžalah. S seboj morate imeti fotografijo in osebni dokument, cena pa ostaja nespremenjena – 25 evrov.

V Arboretumu je marec mesec narcis, april pa mesec tulipanov. Poleg razcvetenih glavic, ki se bodo nagibale v pomladnih vetrovih, je na voljo še marsikaj drugega. Dinozavri bodo spet na ogled, orhideje pa vedno pri-tegnejšo pogledate in cvetoče bodo prič-

kovale obiskovalce vse do konca sezone. V začetku aprila pripravljajo fotografsko razstavo dreves, konec meseca pa tradicionalno, letos že 25. spomladansko razstavo cvetja, tulipanov, vrtnarske opreme in vrtnarski sejem. Tudi delavnic ne bo manjkalo: kako krasiti s servietno tehniko, pripravila in prve setve, kako načrtovati zelenjavni vrt, izdelava gregorčkov iz naravnih materialov, obrezovanje okrasnih dreves, oskrba trajnic, rože iz krep papirja, izdelava velikonočnih pisanic, slike iz zemlje, ornitološki sprehod in še kaj se bo našlo.

Na vsako delavnico, predavanje ali ogled se je treba prijaviti po elektronski pošti na naslov: prireditve@arboretum.si. Vse delavnice, predavanja in ogledi so brezplačni, treba je le plačati vstopnino v park. Podrobnejši urnik dogajanja si lahko ogledate na njihovi spletni strani www.arboretum.si.

Uživajmo v objemu prebujajoče se narave!

Za samo 25 € vsak dan v Arboretum!

Sezonske karte že v prodaji

Arboretum Volčji Potok vabi!

NOVICE

Centralna čistilna naprava Domžale - Kamnik je energetska samooskrbna

Centralna čistilna naprava Domžale - Kamnik (v nadaljevanju CČN) je v letu 2015 z obnovljivimi viri energije za delovanje tehnoloških in podpornih procesov dosegla 92 odstotni delež samopreskrbe oziroma z upoštevanjem prodanih občasnih viškov celo 96 odstotno samopreskrbo z električno energijo. To pomeni, da je bilo za delovanje CČN potrebno kupiti le štiri odstotke električne energije. Proizvodnja električne energije se z večjo močjo izvaja v visoki tarifi, kar še dodatno znižuje ceno nakupa manjšajočega deleža iz omrežja. S toplotno energijo, proizvedeno s kogeneracijskima enotama oziroma na kotlih na bioplin, pa je CČN praktično že več let 100-odstotno samozadostna, tako da jim za ogrevanje tehnoloških procesov in poslovnih ter delovnih prostorov ni treba kupovati zunanjih energentov. Z ukrepi na področju samopreskrbe, ki so bili sistematično izvedeni v zadnjih desetih letih, so poleg nižjih stroškov obratovanja in nizke cene storitve za gospodinjstva, dosegli tudi večji energijski izkoristek in neodvisnost od javnega omrežja ter s tem večjo zanesljivost oskrbe z energijo. Primerjalno bi proizvedena električna energija zadostovala za oskrbo več kot 550 štiričlanskih gospodinjstev. Sočasno proizvedena toplotna energija bi zadostovala navedenemu številu gospodinjstev za ogrevanje energijsko dobro učinkovitih stavb površine približno 90 m² v zimski sezoni, izven sezone ogrevanja pa bi bili presežki toplotne energije.

Energetska nadgradnja CČN poteka že deset let

Pred desetimi leti so ob odobritvi občin lastnic CČN sprejeli odločitev, da se s postopnimi vlaganji posodobi in nadgradi energetska del, s ciljem povečanja samopreskrbe z električno in toplotno energijo iz bioplina, proizvedenega na čistilni napravi, ki spada med obnovljive vire energije. Obnova se je vršila z lastnimi sredstvi in je zajemala rekonstrukcijo gnilišč, obnovo plinohrama, menjavo plinskih motorjev in generatorjev, postavitve postaje za sprejem biološko razgradljivih odpadkov, postavitve enote za čiščenje bioplina, avtomatizacijo energetike, dodatne toplotne izolacije, ipd. Poleg

Energana na CČN Domžale-Kamnik

cilja povečanja proizvodnje električne energije je naš cilj tudi optimizacija porabe električne energije. Cilj smo dosegli, saj je poraba električne energije iz mreže ena od nižjih v primerjavi s podobnimi sistemi komunalnih čistilnih naprav.

Med najboljšimi v Evropi

Delež samopreskrbe z električno energijo CČN uvršča med najboljše komunalne čistilne naprave v Evropi. Poleg tega CČN viške električne energije ob koncah oddaja oziroma prodaja v omrežje, saj smo registrirani kot proizvajalec obnovljivih virov energije. V letu 2010 smo kot prva čistilna naprava v Sloveniji pridobili deklaracijo za proizvodno napravo za obnovljive vire energije in s tem postali upravičeni do prejemanja obratovalne podpore za neto proizvedeno električno energijo.

Nizka cena za gospodinjstva čiščenja odpadne vode v Sloveniji

Z ukrepi na področju samopreskrbe in optimizacijo porabe energije smo dosegli večji energijski izkoristek, zmanjšanje emisij CO₂ in energetske varnosti, saj CČN ni odvisna od zunanjih virov energije. Vse to pa ima za posledico nižje stroške obratovanja, kar se odraža tudi na nizki ceni storitev za gospodinjstva, ki je med nižjimi v Sloveniji.

CČN gleda v prihodnost

Brez razvoja ni napredka in cilj CČN je družbeno odgovorno ravnanje, ki se v prvi vrsti izkazuje v skrbi za okolje in zagotavljanju sprejemljivih parametrov na vseh emisijskih virih. Za doseganje višje zakonsko predpisane kakovosti čiščenja je na CČN v teku nadgradnja objektov in naprav na liniji vode,

Čistilna naprava v procesu čiščenja odpadne vode letno porabi okoli 2,7 milijona kWh električne energije:

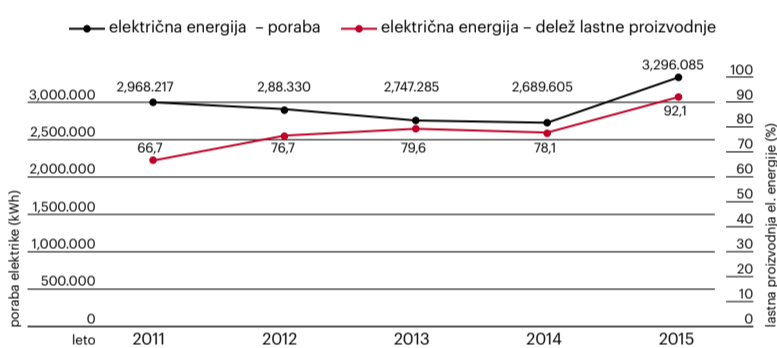
- Običajno se čistilne naprave z anaerobno stabilizacijo pokrijejo z lastno proizvodno okoli 60 %.
- CČN sprejema tudi biološko razgradljive odpadke in optimira porabnike električne energije (npr. vpihovanje zraka).
- V letu 2015 je CČN dosegla 92 % samooskrbo; cilj je doseči 100 %.
- Viške električne energije ob koncah pošiljajo v omrežje; CČN je registriran proizvajalec obnovljivih virov.

Visok delež lastne proizvodnje električne energije omogoča eno nižjih cen čiščenja odpadne vode za občane v Sloveniji.

ki pomeni posodobitev 35 let starega sistema. Z nadgradnjo se bo v procesih čiščenja odpadnih voda doseglo odstranjevanje dušikovih in fosforjevih snovi. Pri nadgradnji, katere vrednost je okoli 15,5 milijona evrov, se vključujejo učinkoviti tehnološki procesi, oprema in postopki, ki so energetske sprejemljivi po načinu najboljše razpoložljive tehnologije (BAT).

Javno podjetje Centralna čistilna naprava Domžale - Kamnik, d. o. o., bo tudi v prihodnje z modernim tehnološkim pristopom, z razvojem in raziskavami, ki jih izvaja visoko usposobljen kader in s sodelovanjem z občinami lastnicami, skrbela za javno infrastrukturo in izvajala kakovostne storitve za sprejemljivo ceno. Predvsem pa bomo skrbeli, da bo narava v čim manjši meri čutila hiter razvoj družbe, ki ima poleg pozitivnih tudi negativne posledice.

Celotna poraba električne energije in delež lastne proizvodnje električne energije na CČN Domžale-Kamnik

Krajani Vira gradijo prijetno zgodbo, ki bo navdušila marsikoga!

Tokrat vam razkrivamo zgodbo, ki bo razveselila vse, ki se radi sprehajate ob zeleni rekreacijski osi ob Kamniški Bistrici. Na Viru pri Domžalah, med sprehajalno potjo zelene rekreacijske osi ter Bevkovo in Dvorčakovu ulico nastaja nova parkovna površina, namenjena sprehajalcem. Zasluga pri tem gre prizadevnim krajanom Vira na čelu z Milanom Štepcem, ki je tudi idejni vodja novo nastajajočega parka.

Ko prizadevni krajan Vira na čelu z Milanom Štepcem zavijajo rokave, potem bo zagotovo nastalo kaj prijetnega. Ob podpori Občine Domžale in priznane slovenske kiparke Dragice

Čadež na Viru nastaja park, ki bo dodatno obogatil zeleno rekreacijsko os, saj bo tam tudi lesena skulptura, ki nastaja pod pridnimi rokami krajanov in seveda pod budnim očesom kiparke.

Po besedah krajana Milana Štepcia park nastaja v sodelovanju z Občino Domžale, saj ga je ta že opremila s klopami. Čakajo še knjigobeznico. Akcija je seveda potekala pod budnim očesom kiparke Dragice Čadež. Po besedah našega sogovornika Milana naj bi park odprli v soboto, 27. februarja 2016.

MIHA ULČAR

FOTO: ZVONE VRHOVEC

DOGAJA SE ...

Razstave

Slammikarski muzej
300 LET SLAMNIKARSTVA NA SLOVENSLEM
Stalna razstava

IZ STRAŽIŠČA PO EVROPI: SITA IZ KONJSKE ŽIME
Gostujoča razstava Gorenjskega muzeja Kranj, do 31. maja.

Menačenkova domačija
5. LIKOVNI NATEČAJ: AKVAREL
Natečajska razstava avtoric in avtorjev iz Domžal in okolice, od 8. do 29. marca.

Galerija Domžale
VLADIMIR LEBEN: ZVERINSKO SLIKARSTVO
Likovna razstava, od 17. do 31. marca.

Center za mlade Domžale
MOJCA PIVAR: AMBIVALENCA OPAŽENEGA
Fotografska razstava, od 24. marca do konca aprila.

Knjižnica Domžale
MIOMIRA ŠEGINA: KUBA: OTOK SOCIALIZMA V OCEANU KAPITALA
Fotografska razstava, do 12. marca.

PLAKAT MIRU: MIR POVEZUJE
Razstavljajo učenci Likovnega društva Vera Terstenjak, v okviru 27. mednarodnega Lions likovnega natečaja za Plakat miru 2015-2016, od 14. marca do 1. aprila.

Knjižnica Domžale, oddelek za otroke in mladino
V SOŽITJU S KNJIGO
Razstavlja Medobčinsko društvo Sožitje v sodelovanju s Knjižnico Domžale, do 14. marca.

PLAKAT MIRU: MIR POVEZUJE
Razstavljajo učenci Likovnega društva Vera Terstenjak, v okviru 27. mednarodnega Lions likovnega natečaja za Plakat miru 2015-2016, od 14. do 31. marca.

Svetniki Občine Domžale

Andreja Pogačnik Jarc, LTD

»Ko se upokojiš, se prioritete tudi pri osebnih predstavitev spremeni. Pomembnejši od službenih, profesionalnih nalog in (ne)uspehov postanejo osebni dogodki, družinski krog, konjički.« uvodoma pove Andreja Pogačnik Jarc. »Imam se za Domžalčan-ko, le zgodnje otroštvo sem preživela v Ljubljani, šolnico z dolgoletnim ravnateljskim stažem, ljubiteljico narave in vsega lepega. Po izobrazbi sem učiteljica kemije in biologije, po načinu življenja pa tabornica, ki sledi gestu: Taborniki spreminjamo svet na bolje.« Pomembno mesto v njenem življenju ima družina. Skupaj s staršema, skoraj stoletnikoma, in možem se veselijo pogostih družin z družinama obeh sinov, vnukin in vnuka, ki prinašajo vedrino in živahnost.

Družinsko in poklicno življenje, je dolga leta uspešno združevala s političnim udejstvom. »K vstopu v politiko me je pred začetkom nje-nega prvega mandata povabila nekdanja županja Cveta Zalokar. Kot ravnateljica osnovne šole sem se srečevala s številnimi vprašanji s področja izobraževanja, vzgoje, varstva otrok in se zato kot občinska svetnica posvečala predvsem reševanju tovrstnih problemov in načrtovanju politike, ki je izboljševala področje tako imenovanih družbenih dejavnosti,« pravi in dodaja, da ima prav na pri tem lokalna skupnost veliko obveznosti in pristojnosti: znatno financira otroško varstvo, ne le zmogljivosti, pač pa tudi program. »Zagotavljati mora pogoje za izvajanje programa osnovnih šol, sledi sociala, različne subvencije

za starostnike, denarne socialne pomoči, usmerjanje in zagotavljanje pogojev v športu in kulturi.«

Andreja Pogačnik Jarc je dva mandata kot podžupanja usmerjala politiko razvoja družbenih dejavnosti. »Ponosna sem, da smo v tem času uspeli zagotoviti zadostne zmogljivosti za predšolsko vzgojo. Spremembe v pogojih plačila vrtecev, spremembe v delovnem času staršev, pa priseljevanje v naše okolje so povzročile močan pritisk. Ni šlo čez noč, smo pa v nekaj letih vsem, ki so želeli, zagotovili vključitev otrok v sodobne in vsebinsko kakovostne vrtnice. Podobno je s šolami. Kakovostne prostorske možnosti mora po zakonu zagotavljati lokalna skupnost in so predpogoj za uspešno šolsko delo. In domžalske šole to delo izvajajo izjemno kakovostno,« pravi o ključnih projektih, ki so bili uresničeni pod njeno taktirko. In ne pozabi omeniti športnih uspehov. »Ne vem, če se še katera lokalna skupnost lahko pohvali s takšnimi uspehi v športu: dva prvotigaša v nogometu, dva v košarkarki, uspehi v individualnih športih, pa zelo široka paleta možnosti za rekreativno vadbo in šport otrok in mladine.« Pri kulturi pa izpostavi KD F. Bernika, ki privablja tudi širšo okolico.

Tem področje posveča največ pozornosti tudi v aktualnem mandatu. »V Listi Tonija Dragarja imajo prioriteto področja, ki dvigajo kakovost življenja občanov, ki občino delajo občanom prijazno. Vesela sem, da živim v Domžalah,« dodaja svetnica.

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

S prostovoljnim delom zagotovili za več kot 200.000 evrov donirane hrane socialno ogroženim

Projekt Donirana hrana poteka v občini Domžale od aprila 2014. Znotraj akcije je v manj kot dveh letih vrednost donirane in razdeljene hrane krepko preseгла 200.000 evrov.

Cveta Zalokar

Foto: Iztok Dimc in osebni arhivi

Nosilec projekta, Lions klub Domžale, pod okriljem Zveze Lions klubov Slovenije, Distrikt 129, je na osnovi izkušenj kolegov Lions kluba Mozaik iz Celja med prvimi v Sloveniji zasnoval projekt na prav poseben in inovativen način. Za uspešnejši potek in širšo podporo so k sodelovanju pri zbiranju, hranjenju in razdeljevanju donirane hrane povabili številne organizacije, društva in posameznike z območja občine Domžale. Skupaj tvorijo uspešno in učinkovito ekipo.

Bistvo projekta je, da hrana, ki ostane neprodana oziroma je tik pred iztekom roka trajanja, najde naslednji dan pot do socialno ogroženih družin in posameznikov. Po zaprtju trgovin, ki so se odločile za doniranje hrane, prostovoljci hrano zvečer prevzamejo in jo prepeljejo na primerno mesto za shranjevanje. Naslednji dan jo razdelijo pomoči potrebnim. Gre za zelo različno hrano, od mesnih izdelkov iz toploteke, sadja in zelenjave, do sladice in različnih mlečnih izdelkov. Pri projektu v Domžalah sodelujeta dve trgovini: Mercator in osrednja trgovina Tuš, s katerimi so Lions sklenili donatorske pogodbe.

Prejemniki

Družina J., Vir, pet članov: Že od začetka dobivamo hrano, pripeljejo jo na naš dom vsako soboto. Zelo se je veselijo naši trije otroci, saj je pravi priboljšek, še posebej radi imajo zlasti pice, bureke, pa ocvrte piščance. Sama iz mleka skuham puding. Hvaležni smo, da smo med prejemniki, in upamo, da bo akcija še dolgo trajala.

Družina S., Domžale, trije člani: Za akcijo sem izvedela iz medijev, poklicali smo nosilce in zdaj redno prejemo hrano. Super je, zelo smo hvaležni. Vse pohvale gospe Cveti, ki je tole začela, zelo prijazni pa so tudi gospodje iz doma, ki nam hrano pripeljejo. Dobro je, da se hrane ne meče stran ...

Družina P., Domžale, sedem članov: Smo velika družina, zato nam donirana hrana pride zelo prav. Mlečni izdelki, hrenovke, zavitki, pečeno meso, marsičesa si sami ne moremo kupovati ... Hrano sami prevzemamo v domu in rada bi pohvalila Miho Sršena iz kuhinje, zelo je prijazen in ustrežljiv. Hvala vsem, ki pri tem sodelujete!

A. L., Domžale: Sem invalidska upokojenka in moram živeti skromno. Ampak sem zelo pozitivna in zadovoljna, hvaležna sem, da dobivam hrano, še posebej sem vesela sadja in solat, no, pa tudi mesa. Pa fante, ki vozijo hrano, moram resnično pohvaliti. Ko pridejo, se večkrat tudi malo pohecamo in si polepšamo dan ...

Ž. R.; Rodica: Najprej bi se res rad zahvalil, da sem med prejemniki že od vsega začetka, torej skoraj dve leti. Predlagali so me na Rdečem križu. Živim sam, zato sem še posebej vesel zlasti kuhane hrane. Pa tudi vse drugo je zelo dobrodošlo. To je enkratna akcija. Samo hvala je premalo, glede na to, koliko nam to pomeni.

Janko in Andreja Velkavrh

Mateja in Borut Peršolja

Vera Banko

Miha Sršen

Tina Jeklič

Majda Mernik

Prostovoljci

Vera Banko (Karitas Domžale): Z velikim veseljem smo se v Karitas pridružili akciji. Pokrivamo vse torke. Obenem pa ob torkih hrano tudi razdeljujemo naprej in vsi jo zelo radi vzamejo, je peprite in dopolnimo naših paketov. Osebnost me to delo izjemno izpolnjuje in osrečuje, obenem pa hrabri. Navdušila sem tudi svoje prijatelje in znance, nekateri gredo samo z menoj, drugi pa so se pridružili kot prostovoljci.

Janko in Andreja Velkavrh (Rotary klub Domžale): Že dolgo sva si želela, da bi hrana, ki je včasih odveč, dosegla tiste, ki je nimajo dovolj. Najina želja se je v veliki meri izpolnila, ko sva se pridružila akciji zbiranja donirane hrane v domžalskih trgovinah Mercator in TUŠ, za kar dajeva vse priznanje pobudnikom projekta. Veseli naju, da pri projektu z veseljem sodelujemo tako prostovoljci, ki hrano zbiramo, kot sodelavci Doma upokoencev Domžale ter zaposleni v trgovinah Mercator in TUŠ, ki hrano redno pripravljajo in izražajo zadovoljstvo nad tem, da se ne zavrže več. Moti naju le dejstvo, da smo državljani pri iskanju in izvedbi rešitev v skupno dobro dostikrat uspešnejši in neobremenjeni z razlikami, kot tisti, ki smo jim zaupali vodenje države.

Tina Jeklič (Nogometni klub Domžale): Člani rumene družine se zavedamo, kako pomembno je delati dobro ne le za sebe in svoje bližnje, temveč tudi za tiste, ki jih sploh ne poznamo, pa pomoč potrebujejo. Nekaj neprecenljivega je vedeti, da hrana, ki bi si-

cer končala med odpadki, tudi z našo pomočjo pride v domove socialno ogroženih družin. Pri projektu Donirana hrana sodelujemo od samega začetka, in veseli me, da ima enak, celo večji zagon kot na začetku. Lepo je biti kamenček v mozaiku tega projekta.

Ladislav Samec: K projektu me je povabila Bankova. Pri delu mi vedno pomaga z žensko skrbnostjo in sistematičnostjo pri razvrščanju moja žena. Vem, da je najin prispevek k projektu neznan, samo delček pri pobiranju. Bistvo projekta je pomoč ljudem, ki imajo, večinoma ne po svoji krivdi, nezavidljiv materialni položaj. Predvsem pa je pomoč njihovim otrokom, da se lahko nasmejijo, ko dobijo te dobrine. Posebna pohvala gre tvornemu sodelovanju doma upokoencev in Mihe Sršena, veseli me tudi dobrovoljnost vseh delavk doma, ko z vestnostjo in zadovoljstvom, kljub napornemu dnevu, odvažajo hrano z vozički.

Majda Mernik (Rdeči križ Domžale): OZRRK Domžale se je priključil projektu Donirana hrana 1. aprila 2015. Vsako sredo zvečer naši člani in članice poberejo hrano v treh trgovinah in jo dostavimo v DU. Donirano hrano pa mi prejmemo vsako sredo zjutraj na naše razdelilno mesto in jo razdelimo socialno ogroženim. Zbiranje, skladiščenje in delitev materialne pomoči je ena izmed humanitarnih dejavnosti, s katero pomagamo družinam in posameznikom, ki so se znašli v socialnih težavah in stiskah.

Mateja in Borut Peršolja: Takoj ko sva izvedela, da lahko pomagava pri zbiranju donirane hrane, sva z veseljem priskočila na pomoč. Presenetljivo je, koliko hrane (pogosto dva polna avtomobila), ki je še užitna, bi sicer zavrgli. Ko veš, da bo ta hrana prišla do tistih, ki so pomoči potrebni, se počutiš izpolnjeno. Projekt podpirava, ker nekaj nespametnega, kot je zavržena hrana, spreminja v nekaj popolnoma nasprotnega: osrečuje ljudi, tiste, ki to delamo, in tiste, ki so prejemniki pomoči.

Cvetka Potočnik (Dom upokoencev Domžale, medicinska sestra): Veseli me, da obstaja pot, kako hrano, namesto da konča med biološkimi odpadki, ponuditi tistim, ki jo potrebujejo. Prispevek našega zdravstveno negovalnega tima je, da jo prevzamemo od prostovoljcev in shranimo v hladilnike do naslednjega dne, ko jo v kuhinji razdelijo med končne uporabnike. Zadovoljna sem, da lahko pomagam na ta način.

Miha Sršen (Dom upokoencev Domžale, vodja kuhinje): S humanitarnim projektom Donirana hrana sodelujemo od začetka. Hrano prejema trenutno okoli 40 družin tedensko. Ker prihaja vedno več hrane, se dogovarjamo, da bi vsaka družina dobila manjši paket tudi večkrat tedensko. Projekt je v našem domu dobro sprejet kljub dodatnim zadolžitvam, saj zaposleni čutimo notranje zadovoljstvo, da pomagam drugim. Vesel sem, da sem del projekta.

Prostovoljci zvečer hrano zberejo in prepeljejo do Doma upokoencev Domžale, kjer je prek noči shranjena v skladiščih in hladilnikih, zjutraj pa je dostavljena socialno ogroženim družinam in posameznikom. S tem se uresničujeta dva pomembna cilja: po eni strani se zmanjšujejo količine hrane, ki bi bila zavržena, po drugi strani pa je donirana raznolika in kvalitetna hrana v teh kriznih časih pomemben prispevek socialno ogroženim družinam in posameznikom v naši občini.

Projekt od samega začetka vodi in koordinira Ana Ahčin in Cveta Zalokar, ki skrbita za stike z donatorji, razporede, izobraževanje prostovoljcev, informiranje in komunikacijo s prejemniki ter usklajevanje vseh sodelujočih pri projektu. Uspešnega projekta pa ne bi bilo brez sodelovanja številnih prizadevnih prostovoljcev, članov in članic Lions kluba Domžale in Rotary kluba Domžale, zaposlenih v kolektivu Nogometnega kluba Domžale in nogometišev, aktivnih članic in članov domžalske in ihanske Karitas, članov Območne organizacije Rdečega križa ter drugih prostovoljcev, ki so se pridružili akciji. Med njimi je tudi nekaj zakonskih parov, ki so med najaktivnejšimi udeleženci. Znotraj projekta je doslej sodelovalo več kot 50 posameznikov, ki za prevoz hrane uporabljajo lastna prevozna sredstva.

Eden ključnih in nenadomestljivih členov projekta je tudi Dom upokoencev Domžale, kjer vodstvo zavoda z direktorico Natašo Zalokar vseskozi podpira projekt, zato so prijazno ponudili dve ključni storitvi v poteku projekta: pri njih je skladiščena in hranjena hrana prek noči, poskrbijo pa tudi za razdeljevanje in razvažanje hrane na domove socialno ogroženih družin in posameznikov. Doslej je hrano redno prejelo več kot 40 družin in posameznikov, večji del hrane pa posredujejo naprej domžalska Karitas in Rdeči križ ob dnevnih razdeljevanja hrane.

Način razdeljevanja hrane in potek aktivnosti v projektu Donirana hrana je v občini Domžale edinstven, njegova največja vrednost pa je, da so v njem združila svoje prostovoljno delo in sredstva tako številna in raznolika društva, organizacije in posamezniki. Projekt je pokazal, da lahko z organiziranim delovanjem omogočimo, da donirana hrana pride do številnih ljudi, ki jim nakup hrane lahko pomeni velik problem. □

DRUŠTVA

na kratko

CENTER POŽARNE VARNOSTI

Poročilo za januar 2016

Poklicni gasilci Centra požarne varnosti smo v januarju posredovali triindvajsetkrat. Pogasili šest požarov, posredovali ob osmih prometnih nesrečah in svojo pomoč nudili na devetih dogodkih.

4. 1. so nas obvestili, da se je na Policiji v Domžalah pojavila kuverta z neznamo vsebino. Iz kuverte se je vsipal prah, zato so nas zaprosili za pomoč. Obveščena je bila tudi specialna enota policije oddelka za protieksplzivno zaščito in oseba iz Veterinarske fakultete za raziskavo. Ob prihodu na mesto smo začeli z zavarovanjem objekta. Postavili smo zaščitne cone in pripravili opremo za dekontaminacijo. Skupaj z enoto specialne policije smo v popolni izolirni opremi vstopili v objekt in odstranili sumljivo pošiljko. Zapakirali smo jo v hermetično zaprto posodo in jo predali uslužbenki veterinarske fakultete, ki jo je odpeljala v nadaljnje preiskave. Do prvega rezultata so morali vsi, ki so prišli v stik s pošiljko, ostati v začasni karanteni. Po prvih raziskavah je bil ovržen sum, da gre za snov antraks.

4. 1. smo dobili obvestilo o prometni nesreči v predoru Podmilj na avtocesti med Blagovico in Vranskim. Ob prihodu na mesto nesreče smo le-to protinaletno in protipožarno zavarovali. Na vozilu smo odklopili akumulator in posuli razlite motorne tekočine. Ob prihodu reševalcev NMP Domžale je zdravnik pogledal poškodovane. Pomoč so nam nudili reševalci iz Velenja, ki so se ravno peljali mimo. Na kraju dogodka so bili prisotni policija in uslužbenci Darsa, ki so dodatno zavarovali mesto nesreče.

5. 1. so nas prek 112 obvestili, da gori stanovanjska hiša v Domžalah. Pred našim prihodom je uslužbenec NMP Domžale zbudil stanovalce goreče hiše. Vsi so se rešili že pred našim prihodom. Takoj po izvozu smo aktivirali prostovoljne gasilce PGD Domžale-mesto, ob ogledu požara pa še prostovoljne gasilce PGD Jarše-Rodica, PGD Študa in PGD Stob-Depala vas. Izvedli smo dva notranja in dva zunanja napada, ker je bil požar že popolnoma razvit, saj je gorelo kompletno ostrežje stanovanjskega objekta. S hitrim ukrepanjem smo rešili dve sobi v prvem nadstropju in pritlični del objekta. Na kraj dogodka je prišel uslužbenec Elektra Ljubljana, ki je odklopil električno napeljavo objekta. Med intervencijo so bili aktivirani prostovoljni gasilci PGD Vir za potrebe dežurstva v Centru požarne varnosti.

23. 1. so nas prek Regijskega centra za obveščanje obvestili, da na Vodnikovi v Domžalah teče voda. Ugotovili smo, da je počil ventil za vodovodnim števcem. Zaprli smo ventil pred števcem in s tem preprečili nadaljnje iztekanje. Voda je zalila dnevni prostor, hodnik in kuhinjo v pritličju stanovanja. Vodo smo skupaj s prostovoljnimi gasilci PGD Domžale-mesto prečrpali in sanirali stanovanje. A. V.

Marjan Koderman ostaja predsednik

Drago Mrdjenovič prvi častni član društva

ČEBELARSKO DRUŠTVO KRTINA, DOB Čebelarско društvo Krtina, Dob je skupaj s številnimi gosti na občnem zboru pregledalo opravljeno delo, se zadržalo v štiriletni zgodovini društva in sprejelo program za leto 2016, v katerem bodo, tako kot vsa leta doslej, posebno skrb namenili vzgoji mladih in zdravju čebel.

Iz poročila Marjana Kodermana, predsednika, je vel ponos nad uspešnim delom Čebelarskega krožka na OŠ Dob, ki se lahko pohvali z vrsto odličnih uspehov; vlogo učnega čebelnjaka pod Močilnikom, ki mu družbo dela v letu 2016 posajena evodija, nekaj več kot 60 čebelarjev pa je ponosnih tudi na skrb za okolje, različna srečanja in ekskurzije, slovenski zajtrk v šolah in vrtcih, zdravstvena in druga predavanja, dober obisk dneva odprtih vrat pod Močilnikom, obiska čebelarjev s Hrvaške, ki kar niso mogli verjeti, da tako mlado in majhno društvo na vseh področjih dosega tako velike uspehe, nadaljevali so s tradicionalno Ambroževo mašo, ocenjevali med, posebej slovesno pa je bilo ob njihovem sodelovanju v projektu, da bi v maju določili svetovni dal čebelarstva, ko jih je obiskalo vodstvo Čebelarske zveze Slovenije, s katero dobro sodelujejo. Razprava, v kateri so prav vsi gostje, med njimi Marko Alauf, podpredsednik ČZS, Marija Ravnikar, predsednica sveta KS, dobski župnik Jure Ferlež, in Barbka Drobnič, ravnateljica OŠ Dob ter predstavniki sosednjih čebelarskih društev, pohvalili delo društva in mu čestitali, se je velikokrat dotaknila tudi problema kvalitete in primernosti slovenskega medu, kjer so ugotovili, da je slovenski med zdrav in da čebelarji

storijo vse, da bo tak tudi ostal. Opravili so tudi volitve novega vodstva, predsednik je ostal Marjan Koderman, člani upravnega odbora ob njem pa še: Boštjan Vindšnurer, Janko Kokalj, Peregrin Stegnar, Majda Koderman, Radivoj Urošević in Nataša Rihtar.

Posebej toplega aplavza in številnih čestitk je bil deležen pravi starosta društva Drago Mrdjenovič, ki je postal prvi častni član društva. Določeno prizadevno čebelarjenje, ki ga opravlja skupaj z ženo, je rodilo številne sadove, za katere je dobil vrsto priznanj, lani pa tudi nagrado Občine Domžale. Del nagrade je namenil prav čebelarskemu društvu.

Podelili so tudi priznanja in zahvale, ki so jih prejeli: Jure Mlakar, Jure Ferlež in Nataša Rihtar; odlikovanje Antona Janša III. stopnje sta prejela Boštjan Vindšnurer za dolgoletno napredno čebelarjenje in aktivno sodelovanje pri delu Čebelarske družine Krtina ter ustanavljanju ČD Krtina, Dob ter za zgledno in prizadevno izvajanje tajniških ter administrativnih del, Barbka Drobnič za aktivno sodelovanje pri delu ČD Krtina, Dob in njeno prizadevno delo pri organizaciji in uspešnem delu Čebelarskega krožka na OŠ Dob ter za prizadevanja in širjenja znanja o čebelah. Novi člani društva so postali: Drago

Trbežnik, Jernej Kokalj in Matevž Kokalj. Čestitamo!

Program za leto 2016 obsega številne tradicionalne aktivnosti, želeli pa bi si urediti nadstrešek ob čebelnjaku in s tem omogočiti boljše pogoje – tako za delo čebelarskega krožka kot čebelarjev, sicer pa načrtujejo, da bodo pripravili več predavanj, med katerimi bo tudi predavanje o zdravju čebel, radi bi uredili učno pot ob reki Rači, okrepili sodelovanje s čebelarsko zvezo in sosednjimi čebelarskimi društvi, posebno skrb pa bodo namenili tudi 100-letnici ustanovitve Čebelarske podružnice Brdškega okraja. Naj med!

VERA VOJSKA

126. občni zbor Prostovoljnega gasilskega društva Dob

Pomembno praznično leto, ki ne bo šlo v pozabo

PGD DOB 126-letna zgodovina Prostovoljnega gasilskega društva Dob je prinesla številne pomembne dogodke. Na prvem mestu je vseskozi skrb za varstvo pred požari ter pomoč ob ognjeni ujmi in naravnih nesrečah. Plemenita, srčna in humana dejanja odmevajo v celotni zgodovini društva, v kateri bo imelo leto 2015 še posebej pomembno mesto.

Na 126. občnem zboru PGD Dob je bilo namreč ugotovljeno, da je to leto,

ko je društvo dokončno dobilo nov gasilski dom z vsemi potrebnimi prostori za delo. Dobili smo vrtec, kraj lep večnamenski prostor, gasilci pa nov avto. Zato je bil 126. občni zbor še posebej prazničen. Med udeleženci je bila vrsta gostov: predsednik Gasilske zveze Domžale Stane Kovač, predsednica sveta KS Dob Marija Ravnikar, dobski župnik Jure Ferlež, ravnateljica OŠ Dob Barbka Drobnič, Tatjana Grčar vodja enota Pikapolonica vrtca Ur-

ška, predstavniki dobskih društev ter sosednjih gasilskih društev in drugi. Nove pridobitve so bile skupaj z uspešnim delom društva priložnost za praznovanje in slovesno izročitev novosti svojemu namenu. »Če nekaj želimo, to uredimo, naredimo,« je v nagovoru, ko je predstavljal opravljeno delo, poudaril Luka Pušnik, predsednik društva, in povabil vse, da še v večji meri sodelujejo v društvu, naredijo nekaj dobrega zanj, za kraj, za sočloveka in

hodijo po trdno urejenih poteh, ki so jih gradile generacije društva. O uspehih, vztrajnosti, zaupanju in spoštovanju, strokovni usposobljenosti in intervencijah je govoril poveljnik Jure Rogelj, z aplavzi pa so bila sprejeta tudi poročila drugih organov, med katerimi je izstopalo poročilo o delu mladih v obliki kratkega filma. Med tekmovalnimi rezultati posebej izstopajo mladinke in člani B, ki so se uvrstili na državno prvenstvo. V društvu skupaj dela 241 članov in članic, ob neupoštevanju vseh ur pa so prešteli kar 3190 ur opravljenega prostovoljnega dela. Po potrditvi poročil so sprejeli bogat program dela za leto 2016, v katerem ima posebno mesto ureditev lastništva doma. Nato so prisluhnili gostom, od katerih je Stane Kovač, predsednik GZ Domžale, predstavil usmeritve in aktivnosti za leto 2016, čestital PGD Dob in jim zaželel še veliko uspehov. Njegovi čestitki in dobrim željam so se pridružili tudi drugi gostje ter posebej poudarjali uspešno sodelovanje in skrb za mlade.

Ob koncu so podelili priznanja, tako potrdila tečajnikom, kot priznanja za napredovanje. Za požrtvovalno delo pri gradnji doma so posebna priznanja prejeli: Helena Kovač, Jurij Milanovič, Pavel Orehek, Luka Pušnik, Jure Rogelj, Pavle Vojska, Tomaž Orehek, Robert Hrovat in Stanko Grčar. Nagrajene so bile mladinke za uvrstitev na državno prvenstvo, nagrado predsednika društva za leto 2015 je za prizadevno delo prejel Edo Šimenc.

Prostovoljstvo, ob njem vztrajnost, delavnost, tudi trma, požrtvovalnost, bratska pomoč, so v Dobu doma, je bilo večkrat poudarjeno na občnem zboru, zato se za uspešnost dela PGD Dob tudi v letu 2016 in vseh naslednjih ni bati. Na pomoč!

VERA VOJSKA

Modra ptica – društvo, primerno za vse generacije

Med društvi, ki se lahko pohvalijo z večdesetletnim neprekinjenim delom, je tudi Društvo za modelarstvo in aeronavtiko Morda ptica.

DRUŠTVO ZA MODELARSTVO IN AERONAVTIKO Društvo se trudi v svoje delo na vseh področjih – organizacija tekmovanj, delovne akcije, predavanja, predstavitve in izobraževanje pritegniti kar največ ljubiteljev modelarstva, saj je ta hobi primeren za čisto vse generacije, obenem pa v veliko primerih pomeni prispevek k razvoju slovenskega znanja, saj se je marsikatera tehnološka novost rodila prav v modelarstvu ali pa je bila v njem preizkušena. To zlasti lahko trdijo za napredek na področju brezpilotnih zračnih plovil, ki se uporabljajo tudi pri reševanju, v geodeziji, pri policiji, vojski, za komercialno snemanje iz zraka in prav tu modelarji lahko in že odigravajo pomembno vlogo. Tako so že na lanskem občnem zboru opozorili, da razvoj in včasih kar preveliko dostopnost omenjene tehnike zahteva sprejetje zakonskih regulativ. Pri njihovi pripravi smo ponudili sodelovanje in veselili smo, da se pripravljajo zakonodaja tudi na tem področju.

Člani društva Modra ptica so veseli, ker so ob koncu jubilejnega dela ugotovili, da so sprejeti plan praktično v celoti izpolnili. Aktivnosti društva so obsegale področje letalskega mode-

larstva – radijsko vodeni modeli letal, helikopterjev in multikopterjev, za kar je bilo posebej pomembno primerno vzdrževanje vzletne modelarske steze v Krtini, kjer se, zlasti ob lepem vreme-

nu, vedno zbere precej članov. Pri tem so člani opravili veliko prostovoljnega dela, zagotoviti so morali tudi precej finančnih sredstev. Za primerno vzdrževanje vzletne steze se iskreno zahva-

ljujejo gospodarju in vsem prizadevnim članom, saj le redno košenje travnatega modelarskega letališča omogoča letenje vseh vrst letalskih modelov in helikopterjev.

Ob letalskem modelarstvu se del članstva ukvarja tudi z avto modelarstvom na asfaltiranem poligonu na Ježici, kjer so v poletni sezoni organizirali dirke. Poligon v Komendi pa so najeli za izvedbo dirke za DP v kategoriji Off road, v zimski sezoni pa pripravijo treninge z radijsko vodenimi modeli avtomobilov v dvorani na Viru.

Boljše pogoje delovanja društva so v letu 2015 zagotovili z ureditvijo nadstreška za stezo, novo vetrovno vrečo ter novim merilnim sistemom za izvedbo planiranih FPV tekmovanj. Člani so bili v letu 2015 deležniki veliko čestitk, saj so uspešno tekmovali ter dosegali vidne uspehe na tekmovanjih in srečanjih v Sloveniji (Vrhnik, Litija, Lesce, Tolmin) in Italiji.

»Člani Upravnega odbora MDA Morda ptica se redno sestajamo običajno vsako prvo sredo v mesecu v sejni sobi KS Vir in si želimo tudi v letu 2016 uspešno nadaljevanje tradicije dobrega dela našega društva,« pravi predsednik Gusti Ogrinc ter vabi mlade in starejše, da se jim pridružite. Poglejte na njihovo spletno stran www.modraptica.si in se tudi ob številnih fotografijah prepričajte, kako delavni so!

VERA VOJSKA

Za kulturni praznik na obisk k Prešernu

Veterani vojne za Slovenijo smo se po tradiciji na kulturni praznik odpravili na Gorenjsko.

VETERANI VOJNE ZA SLOVENIJO Priključili smo se pohodnikom iz Radovljice, ki so navzlic dežju, ki ni prenehal, prepešali celotno petnajst kilometrov dolgo pot do Vrbe.

Prvič smo se ustavili na Bledu, kjer je bila krajša proslava ob prvem spomeniku našemu velikemu poetu. V Vrbi je bila osrednja proslava, na kateri je bil slavnostni govornik predsednik države Borut Pahor, ki je pouda-

ril, da se slabo piše narodu, kjer vsak posameznik lahko pove vse, kar mu roji po glavi, in to na nespoštljiv način. Temelj zaupanja med ljudmi je medsebojno spoštovanje in upoštevanje vsakega posameznika. Tokratni govor našega predsednika je bil za razliko od mnogih zelo dober in povezovalen, kar se sicer na tak dan tudi spodobi.

Dežne zaloge iz temnih oblakov še niso pojenjale, tako nam ni preostalo

drugega, kot da obudimo Prešernovega Povodnega moža, ki se nam je ob dobrem kosilu nedvomno prilgel. Le Urške mu nismo dovolili valovom šumečim predati, saj od silnih oblakov pršenja, dovolj je že mokra bila.

JANEZ GREGORIČ

Proslava je bila kljub dežju dobro obiskana.

Nikoli več!

Ob dnevu spomina na holokavst

DRUŠTVO IZGNANCEV 27. januarja 1945, so sovjetske enote Rdeče armade osvobodile eno izmed najhujših in največjih nacističnih taborišč smrti Auschwitz na Poljskem. Po ocenah zgodovinarjev so v njem v manj kot petih letih ubili več kot 1,1 milijona ljudi. V spomin na ta dan svet 27. januarja praznuje svetovni dan boja proti holokavstu.

Milijoni otrok, žensk in moških iz skoraj vse okupirane Evrope so bili v drugi svetovni vojni prepeljani v koncentracijska, delovna in uničevalna taborišča, imenovana tudi taborišča smrti, iz katerih so se rešili le redki.

Med njimi je bilo v drugi svetovni vojni v taboriščih zaprtih tudi 65.000

Slovencev, od katerih se jih kar 12.000 ni nikoli vrnilo. Veliko smo tudi letos ob svetovnem dnevu boja proti holokavstu slišali o teh težkih časih in nevarnostih genocida, in še vedno odmevajo besede enega od visokih predstavnikov OZN: »Ta dan je spomin o preteklosti, vendar pa gre tudi za zdajšnje in prihodnje izzive. Grožnja genocida še vedno ostaja. Je zadnji in najgrozljivejši izraz nestrpnosti, ksenofobije in rasizma – in cinične politike, ki skuša izkoristiti najtemnejše plati človeške narave. Mednarodni dan spomina na žrtve holokavsta je opozorilo, da je treba v prihodnosti ukrepati odločno ob prvih znakih, ko se ozračje za genocid začneja šele razvijati.«

Tudi v Sloveniji smo ta dan obeležili z različnimi slovesnostmi, najpomembnejše so se v Ljubljani udeležili tudi predsednik krajevne organizacije Društva izgnancev Slovenije 1941–1945 Jože Kveder in drugi naši člani.

Obveščamo, da je do konca marca dežurstvo za informacije kakor tudi za plačilo članarine in naročnine Vestnika organizirano vsak ponedeljek med 9. in 10. uro v prostorih KS Domžale – na dvorišču Domžalskega doma.

Želimo vam prijetno čakanje na pomlad, našim članicam pa pošiljamo voščila ob mednarodnem dnevu žena in materinskem dnevu. Srečno!

VERA VOJSKA

TURISTIČNO DRUŠTVO RAČA, UČENCI PŠ KRTINA IN OTROCI VRTCA MAVRICA

VABIJO

na tradicionalno spuščanje osvetljenih hišic po Rači.

Praznujmo prihod pomladi ob mraku v petek, 11. marca, ob 18. uri na domačiji Kepec v Zalogu pod Sv. Trojico.

V kulturnem programu bodo sodelovali Domžalski rogisti, učenci PŠ Krtina in otroci vrtca Mavrica.

Poskrbljeno bo za topel čaj in domače pecivo.

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, 25. marca 2016.

Rok za oddajo prispevkov je v četrtek, 10. marca 2016, do 12. ure.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš e-naslov.

Za vprašanja smo na voljo na e-naslovu: urednistvo.slamnik@gmail.com

ZDRAVSTVENA NEGA STOPAL
Pančur d.o.o.

01/72 45 106
031/353 347

(v stavbi zdravstvenega doma Domžale)

Pamet v noge! NOVO:

- Sanacija glivičnega nohta s fotodinamično terapijo PACT MED (varno in nežno z lučko)

Vabilo k sodelovanju

Po odmevni in uspešni Razstavi kruha v letu 2012 in razstavi Praznična peka v letu 2014 bomo člani TD Rača v letos spet pripravili prodajno razstavo potic.

Vljudno ste vabljeni k ustvarjanju različnih vrst potic, šarkljev, štrukeljčkov ..., ki jih bomo na ogled in pokušnjo postavili

v soboto, 19. marca 2016, od 10. ure dalje
v avli Podružnične šole Krtina.

Prijavnice za sodelovanje, ki jih bo prejelo vsako gospodinjstvo v KS Krtina, so na voljo tudi na naši spletni strani www.tdraca.si. Seveda ste vabljeni k sodelovanju tudi drugi ljubitelji potic. Prijave sprejemamo na e-naslov: raca.td@gmail.com.

Veselimo se že vaših mojstrov, ki jih boste pripravili za razstavo in ponudili obiskovalcem.

Dodatne informacije so na voljo na telefonski številki: 041 349 494 (Ani).

Orehova potica, naša dediščina

Le čevlje sodi naj kopitar!

Tik pred slovenskim kulturnim praznikom so se zbrali člani Čebelarškega društva Domžale na občnem zboru. Poleg običajnih točk dnevnega reda so se čebelarji razvneli v debati o medijskem linču slovenskega medu. Jezili so se na številne nestrokovne in pompozne članke, ki so povzročili veliko zmedo med kupci medu. S prisposodbo bi lahko vzkliknili tako kot naš veliki pesnik: »Le čevlje sodi naj kopitar!«

Veliko se je pisalo, da je med nevaren, da so v medu ostanki zdravil. Vse analize, ki jih ni bilo malo, so pokazale, da je ves analiziran med slovenskih čebelarjev varen za kupce, odpoklican je bil samo med iz ene od trgovskih verig, ker je vseboval antibiotike.

Redni občni zbor je seveda tudi čas, ko vodstvo društva, na ogled postavi svoje delo. Veliko in dobro so delali domžalski čebelarji v preteklem letu. Njihovo število raste, vključuje se mladi, tako da je sedaj že 95 članov. S prezimitvijo čebeljih družin so bili zadovoljni. Imeli so le devet odstotkov zimskih izgub. Bera medu je bila srednje dobra, največ so natočili čebelarji, ki so peljali čebele na akacijevo pašo v Prekmurje. Tudi s hojovo pašo so bili zadovoljni, lipovo in kostanjevo medenine pa je v precejšnji meri »opravljal« dež.

Med letom so se čebelarji izobraževali tako na predavanjih Čebelarške zveze Slovenije kot na izobraževanjih, ki so jih organizirali sami ali pa sosednja čebelarstva. Posebej so ponosni, da so zaživel debatni večeri, kjer eden od izkušenih čebelarjev predstavi svojo dobro prakso, nato pa se razvije strokovna diskusija. Doleglej je bilo že osem takih večerov, udeležba pa se stalno povečuje. Podjetno so se lotili izdelave paničev iz sturidurja za rezervne družine. Zanimanje je tako veliko, da bodo take delavnice organizirali tudi v bodoče. V Osnovni šoli Domžale je že drugo leto aktiven čebelarški krožek, ki ga vodi čebe-

lar – mentor Stane Rener. Učenci, ki obiskujejo krožek, so na republiškem tekmovanju mladih čebelarjev v Črnomlju prejeli dve srebrni priznanji. Člani društva so se organizirano udeležili 38. dnevov čebelarstva v Celju in strokovne ekskurzije v Belo krajino. V skrbni za okolje so se množično udeležili čistilnih akcij v krajevnih skupnostih. V sklopu akcije Dan odprtih vrat so na široko odprli vrata svojih čebelnjakov. Obiskovalcem so odkrivali skrivnostni svet čebel in jih pogostili z medenimi dobrotami. S svojimi pridelki in razlago, kako živijo čebele in kako pridemo do medu, so čebelarji sodelovali na tradicionalnem slovenskem zajtrku v krajevnih šolah in vrtcih. Tik pred koncem leta so se zbrali na promociji svetovnega dneva čebel, ki jo je organizirala Čebelarška zveza Slovenije. Udeležili so se je župan občine Domžale in številni predsedniki krajevnih skupnosti. Čebelarji so bili veseli, da so našli poslušne predstavnike krajevnih skupnosti za njihovo delo. Leto so zaokrožili družabno s tradicionalnim srečanjem čebelarjev in vseh, ki so jim naklonjeni, z večerjo in plesom.

Gostje na občnem zboru – predstavniki sosednjih društev so vodstvu čestitali za opravljeno delo in izrazili pripravljenost na še boljše sodelovanje. Letos je volilno leto, zato se je dosedanji predsednik društva Bine Kladnik zahvalil za dobro sodelovanje v štirih letih svojega predsednikovanja. Prav tako so se tudi člani društva predsedniku toplo zahvalili za njegovo

Dosedanji predsednik Bine Kladnik in novi predsednik Andrej Jus

vo prizadevno delo in vse uspehe, ki jih je v tem času dosegel.

Andrej Jus je novi predsednik društva in je od konca lanskega leta tudi član upravnega odbora Čebelarške zveze Slovenije. Članom se je zahvalil za izkazano zaupanje in predstavil svoj program dela. Društvo je stičišče družabnega in strokovnega dela članov. V naslednjem letu bodo člani imeli na voljo še več izobraževanj, po-

leg vseh tradicionalnih akcij društva bodo novost sekcije, organizirane po strokovni vsebini tako, da bodo bolj kot krajevna pripadnost pomembne različne tehnologije čebelarjenja in strokovni interesi članov. Posebej je poudaril, da čebelarji niso medarji, torej sta jim primarna delo in skrb za čebele. Ravnavati se morajo odgovorno do čebel, uporabnikov in narave. Svoji kupcem morajo razložiti, kako de-

lajo s čebelami in kakšna sredstva za zatiranje varujejo uporabljajo. Zavzel se je za še več strokovnega dela in boljše sodelovanje z veterinarji in za še boljše sodelovanje s sosednjimi društvi, posebej še s Čebelarškim društvom Krtina Dob, ki deluje v isti občini. Izrazil je prepričanje, da bo pomlajen upravni odbor društva z novo energijo še nadgradil dosedanje z aktivnostmi polno delovanje društva.

V:MUZEJU Marec '16

MENAČENKOVA DOMAČIJA

Torek, 8. marec 2016, ob 18. uri | Odprtje

AKVAREL 5. likovni natečaj

Razstava | 8. – 29. marec 2016

Vstop prost.

Sobota, 12. marec 2016, ob 16. uri

Delavnica II. Kaligrafija s Katarino

2 uri / kotizacija: 10 eur, otroci do 10 let v spremstvu odraslih brezplačno / št. udeležencev omejeno / obvezne prijave sprejemamo do 7. marca na e-naslov info@kd-domzale.si ali 01-722 50 50 (KDFBD)

SLAMNIKARSKI MUZEJ

SREČANJA POD SLAMNIKI

Sreda, 2. marec 2016, ob 18. uri | Vstop prost.

Ljuba Jenče

Pripovedne pesmi in zgodbe z domžalskega področja in širše

Srečanje bo pripravila in vodila Cveta Zalokar.

3. december 2015 – 31. maj 2016

Razstava | Vstop prost.

Iz Stražišča po Evropi – sita iz konjske žime

GORENJSKI
MUZEJ

MENAČENKOVA DOMAČIJA Cankarjeva ulica 9, 1230 Domžale, menacenk@kd-domzale.si | Odprtja v času razstav od tor. do pet. od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sob. od 10.00 do 12.00; ob praznikih, ned. in pon. zaprto.
SLAMNIKARSKI MUZEJ DOMŽALE Kajuhova 5, 1230 Domžale (domuje v Godbernem domu Domžale), slammnikarski.muzej@kd-domzale.si | Odprt od tor. do pet. od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sob. od 10.00 do 12.00; ob praznikih, ned. in pon. zaprto.

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale
www.kd-domzale.si
T: 01/722 50 50

Pust širokih ust

Na kulturni praznik, 8. februarja 2016, smo se zbrali v diskoteki Šporn v Radomljah na društvenem pustovanju.

MEDOBČINSKO DRUŠTVO SOŽITJE
Po tradiciji naj bi pustne maske odganjale zimo in v deželo priklicale pomlad. Letos pust ne bo imel veliko dela, saj so teloh, zvončki in trobentice že zdavnaj pokukali na plan. Smo pa priklicali veliko pozitivne energije, dobre volje in prijetnih trenutkov. V diskoteko so prihajali klovni, kavboji, čarovnice in drugi liki, ki so se veselo zavrteli ob zvokih glasbe, ki nam jo je vrtel DJ David. Sladkali smo se s slastnimi krofi z marelčno marmelado

in si žejo gasili s kokto, fanto, colo ali vodo. Izbrali smo tri najboljše maske, ki so dobile še posebne kulinarične nagrade.

Ker bomo jeseni v letošnjem letu praznovali 50-letnico delovanja društva, so vsi dogodki še toliko bolj slavni. Ob prvem družabnem dogodku, kot je bilo pustovanje, se je predsednica društva dr. Tatjana Novak s posebno pisano zahvalo iskreno in najlepše v imenu vseh članov društva zahvalila Hotelu in gostilni Šporn ter seveda

Cirilu Cerarju za dolgoletno gostoljublje, ki ga brezplačno nudi ob pustnih srečanjih našim članom, še zlasti pa družabno srečanje zelo veliko pomeni otrokom, mladostnikom in odraslim z motnjami v duševnem razvoju. Pisno zahvalo je prevzel sin Črt, ki je z nami delil veselje ob druženju. Čas je prehitro minil, za nami je bilo nepozabno in veselo popoldne, ki nas je napolnilo z dobro voljo za dneve, ki so pred nami.

METKA MESTEK, ČLANICA DRUŠTVA

Tudi v prihodnje se bomo imeli radi

Rad se mejmo je slogan več kot dvesto članov in članic Društva upokojencev Naš dom Dob, za katerimi je posebej pomembno leto.

DRUŠTVO UPOKOJENCEV NAŠ DOM DOB V letu 2015 so namreč praznovali prvih deset let uspešnega dela, na kar jih bo vsa nadaljnja leta spominjala v parku pod Močilnikom slovesno posajena lipa. Ob jubileju so pripravili prijetno slovesnost, v celoti pa tudi uredili sprejeti program, ki je vsako leto bogatejši.

Tega mnenja so bili tudi člani in članice ter številni gostje, zbrani na letnem zboru članov zadnje dni januarja. Zbor zanje nikoli ni le sestanek s pregledom opravljenega dela in načrta za novo leto, temveč je tudi priložnost za prijetno srečanje in za pogovor, kaj bi v prihodnje naredili še boljše. Ker ni meseca, v katerem ne bi imeli katere od aktivnosti, navadno jih je celo več, name-

Dober dan, Vinko Žebovec!

Član Društva vojnih invalidov Domžale je že več kot 20 let tudi Vinko Žebovec

DRUŠTVO VOJNIH INVALIDOV DOMŽALE 8. julija 2016 bo praznoval 92. rojstni dan v krogu prijateljev in sorodnikov. Rojen je davnega leta 1924 v Rudniku pri Radomljah na srednje veliki kmetiji. Zdaj živi skupaj s sinom Vinkom, ki je tudi praporščak. Zamenjal je očeta, ki je dolga leta nosil prapor našega društva. Vsako leto se udeležuje spominske slovesnosti, posvečene 30 padlim borcem in političnim aktivistom kamniškega okrožja, ki so padli 6. januarja 1945 v okolici Rudnika in darovali življenja v rosno mladih letih. Vsako leto se Vinko tega spominskega dogodka, streljaj od njegovega doma, v začetku januarja udeleži in obuja spomine kot edini preživeli borec. O vojnih dogodkih ima Vinko veliko spominov, ki jih prenaša na zdajšnje mlade generacije. Vinko se je bojeval v partizanskih enotah, odredih in brigadah, vse do osvoboditve leta 1945, ko se je vrnil izčrpan in večkrat ranjen na svojo domačo kmetijo. Med tem časom je izgubil starša, brate in sestre. Za sodelovanje v partizanih je bil Vinko večkrat odlikovan. Na to je ponosen in odlikovanja

vedno nosi na partizanski uniformi na vseh spominskih in drugih srečanjih.

Tovariša Vinko Žebovca vsako leto obišče delegacija društva vojnih invalidov Domžale na njegovem domu, ga simbolično obdari, se z njim pogovarja o njegovi prehojeni poti med drugo svetovno vojno in zdajšnjih ne preveč dobrih časih v samostojni Sloveniji, ki smo si je vsi iskreno želeli. Žal imamo danes vsako leto slabše življenje, posebno za srednji sloj prebivalstva. Vinko se rad druži s preživeli borci, ki jih je bore malo, veseli se vsakega obiska, srečanja s člani društva in ostalimi dobro mislečimi ljudmi.

Pravi, da se bo spominskih srečanj udeleževal, dokler mu bo dano zdravje, kljub vsem temu je optimist, rad pogleda TV oddaje, poslušaja radijska poročila, bere razne časopise, saj je rad na tekočem vsak dan, kaj se dogaja doma in v tujini.

Vinku, ki je vedno poln energije, želimo še veliko zdravih pomladi ter dobrega počutja doma in med člani društva.

JOŽE NOVAK

Jubilej Vinka Perovška

Iskrene čestitke Vinku Perovšku za 90. rojstni dan

MEDOBČINSKO DRUŠTVO INVALIDOV DOMŽALE »Ranjenci v partizanski bolnišnici smo vedeli, da ima pesem moč in tako je nastal Invalidski pevski zbor, tudi Pojoča četa, iz katere nastali Partizanski pevski zbor je že praznoval 70-letnico prepevanja,« sva lani obujala spomine na ustanovitev današnjega Partizanskega pevskega zbora z Vinkom Perovškom, partizanom, enem prvih pevcev te znamenite pevske skupine, ki ji je ostal zvest kar petnajst let.

Dogovorila sva se, da se spet srečava ob 90. rojstnem dnevu na prijetnem domu v Nožicah. Tako smo na njegova vrata z malce zamude, rojstni dan praznuje prav na kulturni praznik, 11. februarja 2016, potrkale Vida Perne, predsednica, ter Milka Dolinar, poverjenica Medobčinskega društva invalidov Domžale za to območje, ki sta mu ob visokem jubileju čestitali in zaželeli veliko zdravja, in avtorica prispevka, ki sem jubilanu zaželela vse dobro v imenu Društva izgnancev Domžale.

Jubilant je bil rojen v vasi Retiža blizu Šentvida na Dolenjskem v kmečki družini. Rad bi se kaj izučil, pa je prišla vojna. Pripravil je nahrbtnik ter puško in čisto spontano, kot številni njegovi vrstniki, odšel v partizane – v Cankarjevo brigado, nato pa je bil na Ilovi Gori v veliki ofenzivi od 1. do 4. novembra 1943 hudo ranjen v obraz. Bil je v bolnišnici Jelendol v Kočevskem Rogu, nato v bolnišnici Planina pod vrhom Mirne Gore, kjer je bil leta 1944 ustanovljen današnji Partizanski pevski zbor. Spomini so lepi – prav na vsak dan peja, številna gostovanja in osvoboditev.

Dokončno so zelo zahtevno operacijo opravili v poletnih mesecih leta 1945 v vojaški bolnici v Ljubljani. Iskal je primerno delo, se vmes izobraževal in postal strokovnjak za knjigovodstvo. Svojo delovno pot knjigovodje je sklenil na Fakulteti za gradbeništvo. V Nožicah si je z ženo z veliko odreknanj zgradil hišo za hčerki Bredo in Silvo. Žena Silva je žal leta 2002 umrla, ob hčerkah pa je jubilanu v veliko veselje vnuk Tomaž.

Že blizu 20 let je član Medobčinskega društva invalidov Domžale, aktivno sodeluje v zvezi borcev za vrednote NOB in Društvu izgnancev Domžale. Kljub visoki starosti gre rad na kakšen izlet in srečanja, rad je med ljudmi in le nekaj dni pred 90. rojstnem dnevu se je prav rad zavrtil na pustovanju društva invalidov. Se mu pozna, da je bil odličen športnik, saj ima številne medalje, priborjene v balinanju, bil pa je tudi strasten ribič.

Praznovanje visokega jubileja je bilo kar več. Vse najboljšje so mu prišli zaželeli domači, prijatelji, poklicali so ga člani Partizanskega pevskega zbora, ki ga nikoli ne pozabijo, spomnijo se ga tudi tovariši iz Cankarjeve brigade. V Nožicah rad živi, lepo se razume s sosedi in je vesel obiskov hčerke. Zdravje mu še kar služi, rad ponovi besede izpred leta dni: »Veste, nemogoče je zahtevati, da 90 let star človek še veliko pričakuje od življenja. Rad živim zato – od danes do jutri, vesel sem vsakega jutra, ko se zbudim in pomislim na svoje življenje.« Želimo mu, da bi tako optimistični in dobre volje živel še dosti zdravih dni.

VERA VOJSKA

Feliks Lampret, predsednik DU Naš dom Dob, iz rok Janeza Sušnika, podpredsednika ZDUS, prejema Veliko plaketo za uspešno delo.

njajo posebno skrb izboljšanju kvalitete posameznih aktivnosti, s katerimi lepšajo jesen življenja članom in članicam. Tako smo na zboru, vodil ga je delovni predsednik Maks Jeran, lahko prisluhnili Feliksu Lampretu, predsedniku, ki nas je spomnil na številne aktivnosti, med katerimi so tako skrb za najstarejše člane ob življenjskih jubilejih in obiski pred novim letom, kot predavanja, različni izleti, velikokrat podobni raziskovalnim ekskurzijam, srečanja ob posameznih praznikih, pohodi, pa Šola zdravja in rekreacija v OŠ Dob, svoja telesa pa krepijo tudi s kolesarjenjem in vsakotedenskim metanjem podkev. Sodelovali so v čistilni akciji, tradicionalno pa pomagajo pri prireditvi ob dnevu državnosti. S svojimi dejavnostmi se radi predstavljajo tudi navzven, posebej ponosni so na stalno rast članstva in iskrene medsebojne odnose ter pomoč. Prisotni na zboru so soglasno sprejeli vsa poročila in soglašali z bogatim programom dela za leto 2016. Niso pozabili niti na 70-letnico ZDUS, veseli so bili nagovorov številnih sosednjih društev upokojencev, Marije Ravnika, predsednice sveta KS Dob, od koder so pozdrave prinesla nekatera društva, posebej pa so odmevale besede Janeza Sušnika, podpredsednika ZDUS, in Zdravka Malnarja, voditelja gorenjskih DU. Oba sta, tako kot gostje, zelo pohvalila delo dobskega društva upokojencev, jim zaželela veliko uspeha, predsednik Feliks Lampret pa je za uspešno delo prejel Veliko plaketo ZDUS.

Na zboru članstva so s priznanji nagradili za opravljeno delo vse, ki v društvu delajo deset let. Priznanja so prejeli: Marija Breda Cerar, Vida Cerar, Marija in Franc Erčulj, Draga Brenčič, Marija Jeraj, Maks Jeran, Jožica Kosmatin, Marjeta Kotnik, Lado Kušar, Cilka Limoni, Peter Novak in Milica Tkalec.

Zbor članov se je končal s prijetnim druženjem in prepričanjem, da bo leto 2016 za DU Naš dom Dob še pestrejšje in prijetnejše.

VERA VOJSKA

Vse najboljše, mag. Peter Pengal

Krajevna organizacija borcev za vrednote NOB Dob, Krtina je tudi leto 2016 začela s tradicionalnimi aktivnostmi, kot so obiski spominskih slovesnosti in priprave na zbor članstva, ob tem pa imajo pomembno mesto v njenem programu tudi obiski članov, ki v letu 2016 praznujejo jubileje.

Iskrene čestitke ob življenjskem jubileju!

KRAJEVNA ORGANIZACIJA BORCEV ZA VREDNOTE NOB DOB, KRTINA V januarju je bil prvi obisk namenjen mag. Petru Pengalu, ki je 17. januarja praznoval 70. rojstni dan. Kot rojen Ljubljčan je mladost preživel v Ljubljani. Po šolanju je diplomirani gradbeni inženir začel poklicno kariero na gradbiščih Slovenskih železnic. Tem je ostal zvest deset let in postal svetnik v njihovem Prometnem inštitutu. Zaključil je magistrski študij na Univerzi v Zagrebu in postal magister tehničnih znanosti.

Leta 1984 se je preselil v Domžale, kjer je potem delal deset let, nazadnje na občini kot vodja javnih gospodarskih služb ter podsekretar v sekretariatu za okolje in prostor. Ves čas je bil aktiven v političnih organih lokalne samouprave, tako v občinskih odborih, po letu 1992 tudi v Krajevni skupnosti Dob, kamor se je preselil.

Ko se je po osamosvojitvi Slovenije oblikovala nova državna uprava, je bil povabljen k sodelovanju v takratno Republiško upravo za ceste, kjer je bil kot svetovalec vlade odgovoren za vse mednarodne projekte. S tem je vstopil v evropski in svetovni krog cestno-prometnih strokovnjakov. Zato ni čudno, da je bil leta 2000 imenovan za državnega sekretarja za prometno politiko in mednarodne odnose na ministrstvu za promet. Vse od leta 1994 do upokojitve

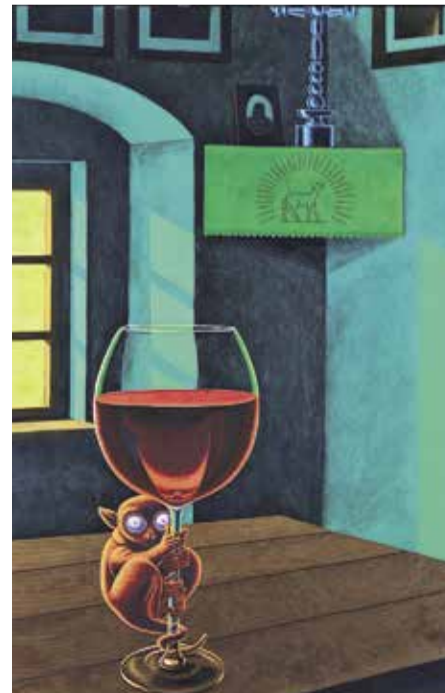
je ostal predstavnik Republike Slovenije v več mednarodnih strokovnih organizacijah, v katerih je bil nato izvoljen tudi v izvršne in upravne odbore.

V okviru občine Domžale je vrsto let s strokovnimi pogledi in konkretnimi rešitvami prispeval k delu Občinskega sveta, najprej kot občinski svetnik, pozneje pa tudi kot član odbora. V KS Dob je bil dejaven predvsem v krajevni organizaciji LDS. Obisk ob jubileju je bil zato tudi priložnost, da pove svoje mnenje o KS Dob ter največjih problemih na področju komunale in prostora v občini. Meni, da lokalna samouprava v obih deluje solidno, obžaluje pa, da njeno uspešnost kvarijo nekatere nepotrebne napake, kot je npr. nedomišljenost projekta garažne hiše v Domžalah ali pa opustitev letnih zborov občanov v KS Dob, saj so vendarle osnovni gradnik demokracije.

In kaj dela mag. Peter Pengal danes? Uživa v lepo urejenem domu z domačimi, posebej z dvema vnukoma, se redno rekreira ter se druži s prijatelji v Dobu in bivšimi sodelavci v Ljubljani. Je član Strelskega športnega društva Olimpija in reden obiskovalec ljubljanskega strelišča. Ne more pa se odreči niti političnemu udejstvovanju, zato ostaja letom aktiven med upokojenci v Domžalah. Iskrene čestitke!

VERA VOJSKA

VLADIMIR LEBEN ZVERINSKO SLIKARSTVO 17. – 31. marec 2016

www.kd-domzale.si / T: 01/722 50 50

► Vabimo vas na odprto razstavo, ki bo v četrtek, 17. marca 2016, ob 19. uri v Galeriji Domžale.

Z umetnikom se bo pogovarjal Jurij Smole.

DOGAJA SE ...

KOLENDAR KULTURNIH PRIREDITEV V OBČINI DOMŽALE/ MAREC

Srečanja pod slamniki: Ljoba Jenče
Slamnikarski muzej, 2. marca

Ustvarjalne delavnice za mlade
Center za mlade, 2., 9., 16., 23. in 30. marca

5. likovni natečaj: akvarel
Menačenkova domačija, 8. marca

Literarna kavarna: Viki Grošelj
Knjižnica Domžale, 10. marca

Delavnica osnov kaligrafije
Menačenkova domačija, 12. marca

Koncert: Kaykay Story, Denis Beganovič
Blunout klub Domžale, 19. marca

1. marec torek

Knjižnica Domžale
9.30 | IGRALNE URICE
Za predšolske otroke (3+) in starše, skrbnike, dedke, babice / prijave na oddelku za otroke in mladino.

Center za mlade Domžale
18.00 | ZIMSKO NADALJEVALNO JEZIKANJE V ŠPANSČINI
Nadaljevalni tečaj španščine / do 30. leta / prijave na info@czm-domzale.si ali 040 255 568.

Knjižnica Domžale
19.00 | PETRA DRAŠKOVIČ PELC: NARAVA JE ŠE VEDNO ŽIVA
Gromiški večer / pogovor vodi Borut Peršolja / vstop prost.

KD Franca Bernika
20.00 | DRAGA POTOČNJAK: ZAVEDNONEZAVEDNO
Abonma gledališki RUMENI in IZVEN
Psihotripter / ko kriminalka sreča psihodramo, se na odru zgodi Zavednonezavedno / 14. oz. 13. €.

2. marec sredo

Center za mlade Domžale
14.30 | USTVARJALNE DELAVNICE
Od 7. do 12. leta / prijave na info@czm-domzale.si ali 040 255 568.

18.00 | USTVARJALNE DELAVNICE
Od 13. do 30. leta / prijave na info@czm-domzale.si ali 040 255 568.

Slamnikarski muzej
18.00 | SREČANJA POD SLAMNIKI: LJOBA JENČE
Zbirateljica slovenskega ustnega izročila, pevka in mentorica delavnic bo predstavila pripovedne pesmi in zgodbe z domžalskega območja / vodi Cveta Zalokar / vstop prost.

Mestni kino Domžale
18.00 | DRUŽINSKI FILM
Drama / Olmo Omerzu, na Češkem živeči slovenski režiser, analizira družinske odnose in vlogo družine v družbi.

Knjižnica Domžale
19.00 | SREBRNI NABOJ NARAVE
Predstavitelj knjige / predava Vida Gostenčnik /

6. marec nedelja

Mestni kino Domžale
10.00 | ZOOTROPOLIS
Glej opis pod 5. marec.

KD Franca Bernika
17.00 | 17. GOSTIČEVI DNEVI
Za IZVEN

Slavnostni koncert / nastopajo solisti
Operne HNK Zagreb ter SNG Opera in balet Ljubljana / www.gosticevi-dnevi.net / 12. oz. 10. €.

Mestni kino Domžale
20.00 | POVRATNIK
Pustolovski film, drama / oskarjevec Alejandro González Inárritu in Leonardo DiCaprio združita moči v zgodbi o preživetju in moči človeške odločnosti.

7. marec ponedeljek

Center za mlade Domžale
18.00 | KORAK ZA KORAKOM DO DOBRE FOTKE
Fotografske delavnice / vodi Klemen Brumec / od 15. do 30. leta / prijave na info@czm-domzale.si ali 040 255 568.

KD Franca Bernika
20.00 | DRAGA POTOČNJAK: ZAVEDNONEZAVEDNO
Abonma gledališki ORANŽNI in IZVEN
Glej opis pod 1. marec.

8. marec torek

Knjižnica Domžale
9.30 | IGRALNE URICE
Glej opis pod 1. marec.

Center za mlade Domžale
18.00 | ZIMSKO NADALJEVALNO JEZIKANJE V ŠPANSČINI
Glej opis pod 1. marec.

Menačenkova domačija
18.00 | 5. LIKOVNI NATEČAJ: AKVAREL
Odprte natečajске razstave / sodelujejo avtorice in avtorji iz Domžal in okolice / pokrovitelj: Art Ljubljana, d. o. o. / vstop prost.

Mestni kino Domžale
18.00 | V ŽARIŠČU

Blunout klub Domžale
20.00 | NIKLAS WINTER & JANI MODER (Finska, Slovenija)
Koncert / jazz / v predprodaji 7 €, na dan dogodka 9 €.

Mestni kino Domžale
20.15 | KOSEK
Abonma filmski PETEK
Hrvaško-slo. film / tri zgodbe, ki v eni noči razkrijejo podobo z zločinom zaznamovanega človeka in njegovega domačega kraja, ujetega v spomine na vojno.

12. marec sobota

Tržni prostor Domžale
10.00-13.00 | ARTD SEJEM ROKDELCEV
Prikaz rokodelstva in predstavitev izdelkov lokalnih rokodelcev.

Mestni kino Domžale
10.00 | ČAS ZA SNEG
Animirani film / 84' / sinhronizirano, 6+ / za popestritev počitnic otroci iz majhne vasi organizirajo boj s snežnimi kepmi.

16.00 | JAKEC NAROČI BRATCA
Družinska komedija / 84' / podnapisi, 5+ / Jakec, ki živi z dvema mamama, si želi brata, zato se odpravi na potep, da bi našel bele paglavce z repkom.

Menačenkova domačija
16.00 | DELAVNICA KALIGRAFIJE S KATARINO
Osnove kaligrafije / vodi Katarina Rojc / 2 uri / 10 €, otroci do 10 let v spremstvu odraslih, brezplačno / št. udeležencev je omejeno / prijave do 7. marca na info@kd-domzale.si ali 01 722 50 50.

Mestni kino Domžale
17.45 | TEKAČ
Glej opis pod 5. marec.

Blunout klub Domžale
20.00 | MILAN STANISAVLJEVIČ TRIO SOUNDQUEST (Slovenija)
Koncert / jazz / v predprodaji 7 €, na dan dogodka 9 €.

Mestni kino Domžale
20.15 | POVRATNIK
Glej opis pod 6. marec.

13. marec nedelja
Kulturni dom na Mocičniku v Dobu
16.00 | JANKO IN METKA

KD Franca Bernika
20.00 | INTIMA GLASBENE REDKOBESED-NOSTI IN MOČ GLASBENE ALKIMIJE
Za IZVEN
Glej opis pod 15. marec.

17. marec četrtek

Center za mlade Domžale
18.00 | KAKO LAHKO STARŠI VPLIVAMO NA ZDRAV RAZVOJ SVOJIH OTROK?
Predavanje za starše in vse, ki jih tematika zanima / predava dr. Bogdan Polajner / vstop prost.

Knjižnica Domžale
18.00 | SREČANJE ALZHEIMER CAFER
Pogovori o demenci: kako zaposliti bolnika z demenco, primerne aktivnosti in prikaz pripomočkov / pogovor vodi Cveta Zalokar / vstop prost.

Galerija Domžale
19.00 | VLADIMIR LEBEN: ZVERINSKO SLIKARSTVO
Odprte likovne razstave / pogovor z avtorjem vodi Jurij Smole / vstop prost.

Blunout klub Domžale
20.00 | ZAPORNİK ŠT. 3.2.3.: DOMEN VALIČ (Slovenija)
Monokomedija / 5 €.

18. marec petek

Mestni kino Domžale
16.00 | KUNG FU PANDA 3
Animirana druž. pustolovskična / 95' / sinhroniz., 6+ / Po se z očetom odpravi v skrito vas pand, vmes pa se na boj proti kung fu mojstrom poda sovražni Kai.

Knjižnica Domžale
17.00 | VELIKONOČNA DEKORACIJA
Delavnica / od 4. do 8. leta / vodi Nives Podmiljšak / prijave na oddelku za otroke in mladino.

Mestni kino Domžale
18.00 | TRUMBO
Glej opis pod 8. marec.

20.00 | TEKAČ
Glej opis pod 5. marec.

Blunout klub Domžale
20.00 | BLUE ANGEL GANG (Italija, Slovenija)
Koncert / soul-blues / v predprodaji 6 €, na dan dogodka 8 €.

Knjižnica Domžale
18.30 | KAJ SE DOGAJA Z NAŠIM PODNEBJEM?
Srečanja z ustvarjalci / pogovor o podnebnih in vremenskih spremembah / gosta: Jožef Roškar in Gregor Vertačnik / pogovor vodi Cveta Zalokar / vstop prost.

Mestni kino Domžale
20.00 | TO VSE SPREMENI + FILMSKI POGOVOR
Dok. film / film po uspešnici Naomi Klein pokaže, da je svet mogoče ubraniti pred brezvestnimi peljanci / po filmu pogovor z Antonom Komatom.

23. marec sredo

Knjižnica Domžale
10.00 | GLASBENI DOJENČKI
Biba leze ... - cikel srečanj za starše z dojenčki / predava dr. Veronika Šarec / srečanje vodi Simona Glavan / vstop prost.

Center za mlade Domžale
14.30 | USTVARJALNE DELAVNICE
Glej opis pod 2. marec.

Knjižnica Domžale
17.00 | PIKA NA OTOKU TAKA-TUKA
Pikna čajanka / 5+ / animatorica: Lidija Smerkolj Turšič / prijave na oddelku za otroke in mladino.

Center za mlade Domžale
18.00 | USTVARJALNE DELAVNICE
Glej opis pod 2. marec.

KD Franca Bernika
20.00 | KATALENA: ENCI BENCI KATALENCI
Abonma glasbeno scenski DRUGI in IZVEN
Glej opis pod 14. marec.

Blunout klub Domžale
20.00 | STAND UP S KOMIKI CEH ZA SMEH
Glej opis pod 9. marec.

24. marec četrtek

Mestni kino Domžale
18.00 | SUFRAŽETKE
Glej opis pod 10. marec.

Center za mlade Domžale
19.00 | MOJCA PIVAR: AMBIVALENCA OPAZENEGA
Odprte fotografske razstave.

Knjižnica Domžale
19.00 | BRANE TERNOVŠEK: MALEZIJA
Dokumentarni / novotisk, Brano Ternovski

Center za mlade Domžale
18.00 | ZIMSKO NADALJEVALNO JEZIKANJE V ŠPANSČINI
Glej opis pod 1. marec.

Knjižnica Domžale
19.00 | TEKAŠKI NASVETI O VADBIZA ZACETNIKE IN REDNE TEKAČE
Predava dipl. kineziolog Luka Hren / vstop prost.

KD Franca Bernika
20.00 | VINKO MÖDERNDORFER: OBISKI
Abonma gledališki ORANŽNI in IZVEN
Slovensko stalno gledališče Trst / druž. satira, ki bo nasmejala s prepri in presenetila s preobrti / 14. oz. 13. €.

30. marec sredo

Center za mlade Domžale
14.30 | USTVARJALNE DELAVNICE
Glej opis pod 2. marec.

18.00 | USTVARJALNE DELAVNICE
Glej opis pod 2. marec.

Knjižnica Domžale
19.00 | MLINČEK, MLINČEK ZMELJI MI!
Pravljice za odrasle / avstrijska pravljica / pripoved in analiza: Mirjam Slanovec in Luka Hrovat.

KD Franca Bernika
20.00 | VINKO MÖDERNDORFER: OBISKI
Abonma gledališki RUMENI in IZVEN
Glej opis pod 29. marec.

31. marec četrtek

Center za mlade Domžale
17.00 | IZDELAVA MOZAIKOV
Delavnica z Rado Kos / do 30. leta / prijave na info@czm-domzale.si ali 040 255 568 / vstop prost.

Knjižnica Domžale
19.00 | S STIHI IN PROZO V POMLAD
Literarni večer / sodelujejo članice literarnega krožka Lipa / vodi Zlatica Levstek / vstop prost.

KD Franca Bernika
20.00 | VINKO MÖDERNDORFER: OBISKI
Abonma gledališki RDEČI in IZVEN
Glej opis pod 29. marec.

Blunout klub Domžale
20.00 | VERONIKA KUMAR (Slovenija)
Koncert / jazz / 5 €.

vstop prost.

Mestni kino Domžale
20.00 | V ZARIŠČU
 Biog. drama / resnična zgodba o novinarjih (Mark Ruffalo, Michael Keaton, Rachel McAdams), ki so razkrili prikrivanje pedofilskih škandalov v katoliški cerkvi.

Blunout klub Domžale
20.00 | ZOO STORY: ŽIGA ČAMERNIK IN SEBASTJAN PIKL (Slovenija)
 Gledališka predstava / režija: Janez Vajevc / zgodba o živalskem vrtu / 5 €.

3. marec četrtek

Knjižnica Domžale
10.00 | S CVETJEM V POMLAD
 Delavnica / vodijo Marija Radkovič in članice MD Jesenski cvet – kreativne skupine MASIMM / prijave na 01 724 12 04 ali sonja.jurisevic@dom.sik.si.

17.00 | DUŠICA KUNAVER: SLOVENSKE LJUDSKE O VILAH IN SKRATIH
 Predstavitve knjige / pogovor / pravljična urica.

19.00 | MAG. SILVO ŠINKOVEC: SAMO-SPOŠTOVANJE KOT JEDRO OSEBNOSTI
 Predavanje / sofinancira Občina Domžale.

KD Franca Bernika
20.00 | DRAGA POTOČNJAK: ZAVEDNONEZAVEDNO
Abonma gledališki RDEČI in IZVEN
Glej opis pod 1. marec.

4. marec petek

KD Franca Bernika
20.00 | DRAGA POTOČNJAK: ZAVEDNONEZAVEDNO
Abonma gledališki ZELENI in IZVEN
Glej opis pod 1. marec.

Blunout klub Domžale
20.00 | MOJO HIŠNI BAND (Slovenija)
 Koncert / Esperanto blues / 5 €.

5. marec sobota

Galerija na potepu (Italija)
6.00 | ESCHER IN MIRÓ
 Strokovna ekskurzija v Italijo / vodi Jurij Smole / prijave v KD Franca Bernika ali na 01 722 50 50 / 35 €.

Tržni prostor Domžale
8.00–13.00 | DOBRODOŠLI V DOMŽALAH: JEZERSKO
 Predstavitve občine Jezerško in njenih običajev, kulinarike, kulture.

KD Franca Bernika
10.00 | CIRKUS BUFFETTO
Sobotna otroška matineja in za IZVEN
 Klovnovska predstava / 3+ / 40' / čisto pravi cirkus, ki nas bo nasmejal do solz / 4 €.

Mestni kino Domžale
16.00 | ZOOTROPOLIS
 Animir. pustolovščina / 108' / sinhron., 6+ / nova Disneyjeva zgodba o velelemstu, kjer živijo samo živali.

18.00 | AVE, CEZARI!
 Komedia / vrnitev v zlata leta Hollywooda z zvezdmiško igralsko zasedbo in znamenitima bratoma Coen / otvortveni film Berlinala 2016.

20.00 | TEKAČ
 Biograf. drama / zgodba o temnopoltem atletu Jesseju Owensu, ki je na olimpijskih igrah v osrčju nacizma pometel s konkurenco.

Glej opis pod 2. marec.

Knjižnica Domžale
19.00 | PARADOKSI MODERNEGA ŽIVLJENJA
 Filozofski večer / predava dr. Dušan Rutar / vstop prost.

Mestni kino Domžale
20.30 | TRUMBO
 Biografska drama / Dalton Trumbo je bil v 50. letih najuspešnejši hollywoodski scenarist, doktor ga niso zaprli in uvrstili na črno listo.

9. marec sreda

Center za mlade Domžale
14.30 | USTVARJALNE DELAVNICE
Glej opis pod 2. marec.

18.00 | USTVARJALNE DELAVNICE
Glej opis pod 2. marec.

Knjižnica Domžale
18.00 | TONE PARTLIČIČ: KOMEDIOGRAF IN DOMOLJUB
 Pogovor / pogovor vodi Janez Gregorič / vstop prost.

Mestni kino Domžale
18.00 | NEMIRNA OBALA
 Kriminalna drama / režija: Luca Guadagnino / scenarji: David Kajganich / psihološki trilser o štirih ljudeh, ki sredi Sredozemskega morja odprejo Pan-dorino skrinjico spominov, strasti in ljubosumja.

Blunout klub Domžale
20.00 | STAND UP S KOMIKI CEH ZA SMEH
 Stand up večer / 5 €.

Mestni kino Domžale
20.30 | OVNA
 Drama / Islandija, Danska / odtujena brata združita moči, da bi rešila tisto najpomembnejše / znatogovalec cannske sekcije Posebni pogled in lanske-letnega Liffa.

10. marec četrtek

Knjižnica Domžale
10.00 | LJUDJE POMLADI SE IMAMO VEDNO RADI
 Ustvar. delavnica / vodi Kristina Galun / vstop prost.

Mestni kino Domžale
17.45 | CAROL
 Romantična drama / igrajo: Cate Blanchett, Rooney Mara, Sarah Paulson / zgodba iz 50. let o neizbežni ljubezni, predsodkih in socialnih razlikah.

Knjižnica Domžale
19.00 | VIKI GROŠELJ: 40 LET MOJIH SOOČANJ S HIMALAJO
 Literarna kavama / vodi Mirjam Slanovec / vstop prost.

Mestni kino Domžale
20.00 | SUFRAŽETKE + FILMSKI POGOVOR
 Zgod. drama / o mladi politični aktivistki Maude Watts in njeni vpletenosti v gibanju za enakopravnost žensk / po filmu pogovor z Milico Antič Gaber.

11. marec petek

Knjižnica Domžale
16.00–18.30 | DVORANA IGRAČ
 Od igrache do igroknjige / predstavitve knjižnične igroteke / 3+ / vstop prost.

Mestni kino Domžale
18.00 | CAROL
Glej opis pod 10. marec.

Za ABONMA in IZVEN
 Gled.lutkovna preds. za otroke s petjem / Gledališče na vrvcih Nova Gorica / rezervacije na 041 420 610.

Mestni kino Domžale
16.00 | ZOOTROPOLIS
Glej opis pod 5. marec.

18.00 | SUFRAŽETKE
Glej opis pod 10. marec.

20.00 | DEADPOOL
Za zamudnike

Akcijska domišljajska pustolovščina / Ryan Reynolds v zgodbi o nevsakdanjem antijunaku s hudomušnim smislom za humor.

14. marec ponedeljek

Center za mlade Domžale
17.00 | VELIKONOČNI POSLADKI MALO DRUGAČE

Kulinarična delavnica / prijave na info@czm-domzale.si ali 040 255 568 / 10 €, za mlade do 30. leta 5 €.

17.30–19.30 | IZMENJEVALNICA
 Prinesite svoja stara, a še uporabna oblačila, nakit in obutev in jih izmenjajte z novimi.

Knjižnica Domžale
19.00 | MATEJJA KEGEL KOZLEVČAR: ZAPELJANA ZALA
 Predstavitve knjige / gostje: Mateja Kegel Kozlevčar, Tjaša Banko, Sebastian Horvat, Lidija Bašič Jančar / pogovor vodi Tinkara Rožina / vstop prost.

KD Franca Bernika
20.00 | KATALENA: ENCI BENCI KATALENCI
Abonma glasbeno scenski PRVI in IZVEN
 Koncert / etno zasedba z novo ploščo otroških pesmic za odtrasle / 14. oz. 13 €.

15. marec torek

Knjižnica Domžale
9.30 | IGRALNE URICE
Glej opis pod 1. marec.

Center za mlade Domžale
18.00 | ZIMSKO NADALJEVALNO JEZIKANJE V ŠPANŠČINI
Glej opis pod 1. marec.

Knjižnica Domžale
19.15 | PLAKAT MIRU: MIR POVEZUJE
 Odprte razstave / dela so nastala v okviru 27. mednarodne Lionskega natečaja / sodelujejo: Jadranka Šumi, plesalca Petra Slokan in Žan Jeršin, pevka Nina Pirnat / vstop prost.

KD Franca Bernika
20.00 | INTIMA GLASBENE REDKOBESED-NOSTI IN MOČ GLASBENE ALKIMIJE
Abonma koncertni MODRI in IZVEN
 Koncert / Irena Grafenauer (flavta) in Oleg Maisenberg (klavir) / program: Schubert, Debussy / največja slovenska flavtistka ob spremljavi pianista / 14. oz. 13 €.

16. marec sreda

Center za mlade Domžale
14.30 | USTVARJALNE DELAVNICE
Glej opis pod 2. marec.

18.00 | USTVARJALNE DELAVNICE
Glej opis pod 2. marec.

Knjižnica Domžale
19.00 | NIKOLAY GRISHIN: GLAVA, RUBIKOVA KOČKA
 Predavanje / vstop prost.

19. marec sobota

Tržni prostor Domžale
8.00–13.00 | VELIKONOČNI SEJEM
 Predstavili se bodo Turistično društvo Jariše-Rodiča in drugi ponudniki.

KD Franca Bernika
10.00 | ROKGRE: BABIČINA MARMELADA
Sobotna otroška matineja in za IZVEN
 Gledališka predstava po stari korejski pravljici / 3+ / 35' / babica je ves dan kuhala marmelado in se zvečer odpravila k počitku. Takrat pa ... / 4 €.

Galerija Domžale
10.00 | USTVARJALNA SOBOTA ZA NAJMLAJŠE
 Po ogledu slikarske razstave Vladimira Lebna se bomo (likovno) posvetili živalim, ki največkrat nastopajo v njegovih slikah / 3+ / 90' / pokrovitelj: Art Ljubljana, d. o. o. / vstop prost.

Galerija na potepu (Ljubljana)
10.00 | BOGOSLAV KALAŠ IN RAZSTAVA ALUO
 Zbor pred Moderno galerijo v Ljubljani / gost bo akademski slikar, profesor Bogoslav Kalas / prijave v KD Franca Bernika ali na 01 722 50 50 / 3,5 €.

KD Franca Bernika
19.00 | OBMOČNA REVUJA ODRASLIH PEVSKIH ZBOROV
 Koncert / brezplačne vstopnice.

Blunout klub Domžale
20.00 | KAYKAY STORY (Slovenija)
 Koncert / smooth jazz / presenečenje z vrhunskimi glasbeniki / v predprodaji 6 €, na dan dogodka 8 €.

20. marec nedelja

Mestni kino Domžale
16.00 | KUNG FU PANDA 3
Glej opis pod 18. marec.

18.00 | MISIJA ARKTIKA
 Družinska pustolovščina / 87' / podnapisi, 8+ / tri-letni otroci morajo v ledeni naravi dati vse od sebe, da se bodo lahko vrnili domov.

20.00 | SUFRAŽETKE
Glej opis pod 10. marec.

21. marec ponedeljek
Center za mlade Domžale
18.00 | KORAK ZA KORAKOM DO DOBRE FOTKE
Glej opis pod 7. marec.

Mestni kino Domžale
18.00 | OVNA
Glej opis pod 9. marec.

20.00 | KOSEC
Abonma filmski PONEDELJEK
Glej opis pod 11. marec.

22. marec torek
Knjižnica Domžale
9.30 | IGRALNE URICE
Glej opis pod 1. marec.

15.30 | VODENA ŠOLA SPOMINA
 Delavnica / vodi Nina Živkovič / vstop prost.

Center za mlade Domžale
18.00 | ZIMSKO NADALJEVALNO JEZIKANJE V ŠPANŠČINI
Glej opis pod 1. marec.

Mestni kino Domžale
18.00 | DRUŽINSKI FILM
Glej opis pod 2. marec.

ropisno predavanje / popotnik. Bratje Removšek / vstop prost.

Mestni kino Domžale
20.15 | PAPEŽ FRANČIŠEK: POT DO SVETEGA SEDEŽA

Biog. zgodovinska drama / Argentina, Španija, Italija / skozi oči mlade novinarke sledimo dolgi, naporni in ganljivi življenjski poti papeža Frančiška.

25. marec petek

Knjižnica Domžale
18.00 | ZAPLEŠIMO V PRAVLJICO
 Ples in gibanje / od 4. do 6. leta / v sodelovanju s Plesno šolo Miksi / prijave na oddelku za otroke in mladino.

Mestni kino Domžale
18.00 | KUNG FU PANDA 3
Glej opis pod 18. marec; tokrat je film s podnapisi.

20.00 | TUMBLEDOWN
Za zamudnike
 Romantična komedija / zgodba o nepričakovanem paru (Rebecca Hall, Jason Sudeikis), ki si po slučajni napisle naslednje poglavje svojega življenja.

Blunout klub Domžale
20.00 | NEJC ŠKOFIC TRIO (Slovenija)
 Koncert / jazz / v predprodaji 5 €, na dan dogodka 7 €.

26. marec sobota

Mestni kino Domžale
10.00 | KUNG FU PANDA 3
Glej opis pod 18. marec.

18.00 | MUSTANG
 Drama / prvenec turške režiserke Deniz Gamze Ergüven je zgodba o petih odraščajočih sestrah in njihovem uporu zoper patriarhalne družbene norme.

20.00 | PAPEŽ FRANČIŠEK: POT DO SVETEGA SEDEŽA
Glej opis pod 24. marec.

Blunout klub Domžale
20.00 | ASTRONUTS (Slovenija)
 Koncert / jazz/funk/fusion/hip hop / v predprodaji 7 €, na dan dogodka 9 €.

27. marec nedelja

Mestni kino Domžale
16.00 | ZOOTROPOLIS
Glej opis pod 5. marec.

18.15 | KUNG FU PANDA 3
Glej opis pod 18. marec; tokrat je film s podnapisi.

20.00 | TEKAČ
Glej opis pod 5. marec.

28. marec ponedeljek

Mestni kino Domžale
16.00 | KUNG FU PANDA 3
Glej opis pod 18. marec.

18.00 | PAPEŽ FRANČIŠEK: POT DO SVETEGA SEDEŽA
Glej opis pod 24. marec.

20.00 | MUSTANG
Glej opis pod 26. marec.

29. marec torek

Knjižnica Domžale
9.30 | IGRALNE URICE
Glej opis pod 1. marec.

Tečaji, natečaji

RAČUNALNIŠKI TEČAJ ZA ZAČETNIKE
 Knjižnica Domžale organizira brezplačen računalniški tečaj vsako sredo in petek od 10. do 12. ure. Obvezne prijave na 01 724 12 04 ali helena.prelc@dom.sik.si.

COBISS – VIRTUALNA KNJIŽNICA SLOVENIJE
 Brezplačno izobraževanje za otroke in mlade v Knjižnici Domžale (kako uporabljati servis Moja knjižnica, zakaj sta uporabna Cobiss in aplikacija mCobiss) vsako sredo med 12. in 14. uro. Prijave na 01 724 12 04.

PREDSTAVITEV APLIKACIJ
 V Knjižnici Domžale vam lahko pokažemo delovanje aplikacij mCobiss, DomLib, Biblos ipd. Prijave in rezervacije terminov na 01 724 12 04 ali vojka.susnik@dom.sik.si oziroma petra.strajnar@dom.sik.si.

PRVA RAČUNALNIŠKA POMOČ
 V Knjižnici Domžale nudimo brezplačno prvo računalniško pomoč vsak drugi petek v mesecu med 12. in 14. uro. Naučite se lahko tudi uporabe kataloga Cobiss in servisa Moja knjižnica. Prijave na 01 724 12 04.

Info

Center za mlade Domžale
 Ljubljanska cesta 58, Domžale,
 T 01 722 66 00, info@czm-domzale.si,
 www.czm-domzale.si

Galerija Domžale
 Mestni trg 1, Domžale (trgovski kompleks Vele)
 Odprta v času razstav: od torika do petka od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sobotah od 10.00 do 12.00; ob praznikih, nedeljah in ponedeljkih zaprto. Za skupine (več kot 10 oseb) po dogovoru tudi izven časa odprtosti. Vstop prost, dodatna ponudba plačljiva.

Knjižnica Domžale
 Cesta talcev 4, Domžale
 T 01 724 12 04 ali 01 722 50 80,
 info@dom.sik.si, www.knjznica-domzale.si

Kulturni dom Franca Bernika Domžale,
 Ljubljanska 61, Domžale
 T 01 722 50 50, info@kd-domzale.si,
 www.kd-domzale.si

Kulturno društvo Jožef Virk Dob
 Ulica 7. avgusta 13, Dob
 T 041 420 610

Menačenkova domačija
 Cankarjeva ulica 9, Domžale
 Odprta v času razstav: od torika do petka od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sobotah od 10.00 do 12.00; ob praznikih, nedeljah in ponedeljkih zaprto. Za skupine (več kot 10 oseb) po dogovoru tudi izven časa odprtosti. Vstop v domačijo in na razstava prost, dodatna ponudba plačljiva.

Slamnikarski muzej Domžale
 Kejuhova 5, Domžale
 (domuje v Godbenem domu Domžale)
 Odprt: od torika do petka od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sobotah od 10.00 do 12.00; ob nedeljah in ponedeljkih zaprto. Za skupine (več kot 10 oseb) po dogovoru tudi izven časa odprtosti. Vstopnina. Muzejska trgovina. Dodatna ponudba plačljiva.

Galerijski atelje
 Ulica Matije Tomca 6, Domžale

Koledar dogodkov
 Zbirra in ureja: Manca Kraševc
 Fotografije: promocijsko gradivo.

Koledar kulturnih prireditvev izhaja v glasilu Slamnik. Urednica ne odgovarja za spremembe programov. Za točnost informacije odgovarja prijavitelj dogodka. Uredništvo si pridružuje pravico do krajšanja prispelih informacij. Informacije o dogodkih in aprilu pošiljate v pisni obliki do **16. marca 2016** na elektronski naslov: **koledar@kd-domzale.si**.

IZ NAŠIH VRTCEV IN ŠOL

na kratko

OŠ DOMŽALE

Festival Bobri na potepu

Učenci OŠ Domžale so si ob festivalu Bobri na potepu v KD Franca Bernika brezplačno ogledali štiri različne prireditve. Pogled v gledališko zakulisje in spoznavanje vlog vseh, ki ustvarjajo gledališko predstavo, so si v predstavi Gledališče od A do Ž ogledali četrtošolci, animirano domišljjsko pustolovščino Mali princ 3. razred, 2. razred je užival ob ogledu animiranega filma Pesem morja, prvošolci pa so spoznali zgodbo o ločevanju odpadkov v lutkovni predstavi Obisk dr. Eka. Vse vsebine so bile poučne, saj so v njih raziskovali, kako naš svet narediti prijaznejši.

Veseli smo, da je festival kulturno-umetniške vzgoje, ki sicer že osmo leto poteka v Ljubljani, letos prišel tudi v Domžale, in nam omogočil ogled kvalitetnih vsebin.

VERONIKA ŠPORAR
EKOKOORDINATORICA

OŠ PRESERJE PRI RADOMLJAH

Mladina in gore

Tudi letos se je planinska skupina z OŠ Preserje pri Radomljah udeležila tekmovanja Mladina in gore. Na regijsko tekmovanje sta se pripravljali dve ekipi, mlajša v sestavi Tim Ličen, Nika Osolin, Eva Močnik, Lana Bolta in starejša v sestavi Vita Korošin in Domen Mestek s pridruženima članoma

OŠ Venclja Perka Alešem Belšakom in Lukom Peršoljo. Mlajša ekipa je za točko zgrešila udeležbo na državnem tekmovanju in dosegla 27. mesto med 63 ekipami iz vse Slovenije. Starejša ekipa se je z 10. mestom uvrstila na državno tekmovanje.

V soboto, 23. januarja 2016, je starejša ekipa po razburljivem in izenačenem finalnem kvizu na OŠ Tržič dosegla končno 4. mesto. Za nagrado so si prislužili dvodnevni izlet v Vrata in nekaj praktičnih nagrad.

Poleg osnovnošolcev je pod mentorstvom vodnice Planinske zveze Slovenije Mateje Peršolja sodelovala tudi srednješolska ekipa. Klara Mestek in Kaja Peršolja sta dosegli končno 7. mesto med 25 ekipami.

MATEJA PERŠOLJA

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slarnika izide v sredo, **25. marca 2016**.

Rok za oddajo prispevkov je v **četrtak, 10. marca 2016, do 12. ure**.

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa in komentar k fotografiji.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš e-naslov.

Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-naslovu:
urednistvo.slarnik@gmail.com

Dedek in babica, hvala ...

V tednu kulture smo kot običajno, že skorajda tradicionalno, v vrtcu Urša, v skupini 'želvice', gostili dedke in babice.

VRTEC URŠA Vsako leto se z veseljem v velikem številu odzovejo našemu povabilu. Tudi letos je bilo tako. Na lepo petkovo sončno dopoldne ... To je bil dan, na katerega čakamo vse leto in na katerega se skrbno pripravljamo. Letos smo jim pripravili kulturni program, kjer je bila rdeča nit dramatizacija zgodbe z naslovom Rokavička. Otroci so z igro, s pesmijo in plesom stare starše zapeljali v čas otroštva, ko so se tudi sami brezskrbno igrali in uživali čas otroštva. Tako kot ga mi zdaj, ko vsakodnevno prihajamo

v vrtec, ko širimo svoj pogled na svet in ko se imamo preprosto lepo. A kaj je lahko še lepšega, kaj je lahko pika na i? To je trenutek, ko zaplešemo in se poveselimo z dedkom in babico ob sladkem prigrizku in toplim čaju, to je trenutek, ko se čas ustavi. Prav nič čudnega ni, da jih imamo zato tako radi. Dedek in babica, hvala vama za vse! Hvala za čas, nasvete, poglede in nasmehe. Veselimo se naslednjega snidenja.

OTROCI Z VZGOJITELJICAMA ANDREJO ROPOTAR JAGODIC IN ANDREJO GRČAR

Pomahajmo v svet

Vrtec Urša v sodelovanju z Vrtcem Opatija v okviru mednarodnega projekta Pomahajmo v svet – Say Hello to the World

VRTEC URŠA je javno vzgojno izobraževalni zavod, katerega ustanoviteljica je Občina Domžale in ima poleg najstarejše enote Urša še pet enot: Čebelico, Bistro, Češmin, Mavrico in Pikapolonico. Smo eko vrtec, ki ima poleg programa, ciljev, načel tudi svojo vizijo: Vsi skupaj tvorimo mavrico, naj se strokovnost, strpnost in spoštovanje prelijejo v barvite igre in dobro počutje. Poleg obogatitvenih dejavnosti, ki so nanizane na naši spletni strani, sodelujemo tudi v projektu Varno s soncem, Varno v prometu in Turizem v vrtcu.

V šolskem letu 2015/2016 smo se odločili, da vrtec predstavimo izven Slovenije. Od oktobra dalje si mahamo enkrat mesečno štiri in petletniki iz skupine 'želvice' iz enote Urša z Dječjim vrtcem Opatija iz Hrvaške.

Sodelujemo v mednarodnem projektu Pomahajmo v svet – Say Hello to the World, njegov ustanovitelj je Fini zavod Radeče, ki nam omogoča preko spletne aplikacije in video klica spoznavati nove prijatelje izven mesta, izven države Slovenije. Za prvič je bil to skok v sosednjo državo, na Hrvaško.

Projekt je zasnovan na podlagi petih prstov in prav vsak od njih je nekaj posebnega, z vsakim odkrivamo nekaj novega in prav vsakega predstavimo prijateljem. S palcem spoznavamo sebe, s kazalcem družino, s sredincem vrtec, s prstancem mesto in z mezinem državo. Dlan pa je celota vsega druženja – svet, po katerem hodimo taki in drugačni, različni in strpni drug do drugega ... Tudi vizija vrtca Urša je, da tvorimo strpnost in spoštovanje, ki sta poleg strokovnosti del dobrega počutja.

Mesečno se tako prek video klica izmenično oglasimo eden drugemu in si izmenjamo vse, kar smo novega spoznali o sebi, o domu, prijateljih, vrtcu, mestu, državi ... Morda nam bo najbolj ostalo v spominu prav prvo oglašanje in predstavljanje sebe; z njim pa neučakano, adrenalini; na koncu klica pa veselje in neopisljiva sreča.

Skozi celotni projekt nam stojijo ob strani ravnateljica vrtca Martina Pan-

čur z ekipo, ki nam omogoča, da prek moderne tehnologije širimo dober glas o našem vrtcu. Za sladke prigrizke poskrbijo kuharji, s katerimi smo speklislastne Uršine piškotke ter tako razveselili prijatelje v Opatiji. Da imamo vedno urejeno igralnico in okolico, poskrbijo čistilke in hišnika ter perici. Da po-

šta pravočasno prispe v prave roke, smo hvaležni tajnici in šoferju, ki je še zadnji člen, ko vsa sporočila preda v prave roke in se vrne iz pošte z darili in sporočili, ki prihajajo iz Hrvaške.

In seveda tu so tudi starši. Skrbijo za gradivo, prinašajo naravni material in nas spodbujajo pri zastavljenem projektu tako, kot nas spodbuja sama Občina Domžale na čelu z županom Tonijem Dragarjem skupaj s podžupanjama Renato Kosec in Jano Miklavčič.

A brez skrbno načrtovane aplikacije, ki jo vodi Kaja Kink, ki nam je v veliko pomoč, projekt ne bi bil to, kar je.

Na koncu pa so tu še otroci skupaj z mojo desno roko, vzgojiteljico Andrejo Grčar, ki dnevno raziskujejo in se podajajo v svet za novim, neznanim. Drug brez drugega ne moremo vzleteti, drug brez drugega nimamo kril, brez otrok ni prihodnosti. Skupaj zato plujemo po poti domišljije v širni svet. In veseli smo, da lahko te sanje živimo – drug z drugim!

ANDREJA ROPOTAR JAGODIC, MAG.,
PROF. PV, DIPL. VZGOJITELJICA

Kulturna prireditev na Podružnični šoli Krtina

V petek, 5. februarja 2016, smo na šoli obeležili slovenski kulturni praznik, Prešernov dan.

PODRUŽNIČNA ŠOLA KRTINA Po himni so nastopajoči zbranim predstavili svoje razumevanje besede kultura in pomena kulturnega praznika. Razmišljanja so bila različna, a vsi smo se strinjali, da je Prešernov dan najlepše obeležiti z obiskom muzeja, prireditve ali vsaj z družinskim branjem knjig. Eno od Prešernovih prvih del, balado Povodni mož, so nato učenci poslušali ob čudovitih ilustracijah Jelke Reichman. Sledili so nastop pevskega zbora, šolske tolkalne skupine in pripovedi iz življenja Franceta Prešerna.

Na prireditvi smo podelili tudi knjižne nagrade za najboljše lepopisne in mojstre pisane besede na naši šoli. Tekmovanje iz lepopisa in razmišlja-

jočega pisanja o sreči smo izvedli dan poprej. Žirija, ki so jo sestavljale učiteljice in knjižničarka naše šole, so iz vsakega razreda izbrale najboljšega. V prvem razredu je se je najbolje izkazal Luka Šumiga, v drugem Lucija Jurcan, v tretjem razredu se je knjižne nagrade razveselila Laura Arnuš, v četrtem Vesna Rode in v petem Zoja Djordjevič.

Po prisrčnem aplavzu in skupinskem fotografiranju nagrajencev smo prireditev sklenili s sladkim presenečenjem za vse učence, Prešernovimi kroglicami, in s povabilom k sodelovanju na letošnjem bralnem izizzvu, ki bo potekal vse leto do naslednjega Prešernovega dne.

ANJA KOKALJ

Počitniško varstvo v času zimskih počitnic

V sodelovanju z Zvezo prijateljev mladine Domžale smo v času zimskih počitnic, od 15. do 19. februarja 2016, na Osnovni šoli Rodica organizirali počitniško varstvo.

OŠ RODICA Počitniškega varstva so se udeležili otroci iz okoliških šol, od prvega do četrtega razreda osnovne šole. Program je bil oblikovan tako, da so lahko aktivno preživljali svoj prosti čas, temeljil pa je na ustvarjanju, druženju in gibanju. Ker nam vreme v času zimskih počitnic ni bilo najbolj naklonjeno, smo se večino časa zadrževali v prostorih Osnovne šole Rodica.

V ponedeljek smo si v šoli ogledali film Robotki, nato pa so otroci peli ob spremljavi kitare. Med drugim so z veseljem barvali pobarvanke, spet drugi so se igrali z lego kockami. V torek je sledilo naravoslovno izobraževanje, saj smo izdelovali lava lučke, nato pa smo iz rolic toaletnega papirja in kolaž papirja izdelali različne živali (sovo, čebelo). Ta dan nas je obiskal tudi dirigent Godbe Domžale Damjan Tomažin ter nam predstavil pozavno in harmoniko. Učenci so imeli možnost preizkusiti, kako trobiti na pozavno in igrali na harmoniko. Otrokom je šlo več kot odlično. Skupaj z dirigentom smo tudi peli, za otroke je pripravil tudi nekaj glasbenih ugank. V sredo smo v gošpodinjskem praktikumu pekli hrenovke v testu in otroci so jih z veseljem pojedli, poleg tega pa so izdelovali nakit iz perlic. Četrtek je bil kino dan, zato smo se odpravili v Kulturni dom Franca Bernika in si ogledali film Robinson Crusoe, po filmu pa smo se odpravili nazaj v šolo in sledilo je ustvarjanje na temo filma. Iz rolic toaletnega papirja in kolaž papirja smo izdelali like iz filma (papiro Maka, ježevko Epi, ptičko Kiki). Otroci so rekli, da jim je bil film zabaven in smešen. Zadnji dan, v petek, smo izdelovali izdelke iz slanega testa. Vsak dan smo se odpravili tudi v telovadnico in bili aktivni – otroci so tekmovali v poligonu, igrali nogomet in se igrali.

Po izpeljanem počitniškem varstvu smo otroke povprašale, kako so se počutili v počitniškem varstvu in rekli so, da jim je bilo všeč, ker je bilo organiziranih veliko dejavnosti, lah-

ko so se družili s prijatelji, ustvarjali, se igrali in peli. Starši so bili podobnega mnenja, saj so rekli, da otroci zelo radi obiskujejo počitniško varstvo, predvsem zaradi druženja s prijatelji in ker je organiziranih veliko dejavnosti. Skupaj smo lepo preživeli zimске počitnice in vse skupaj upamo, da se vidimo, ko bo organizirano naslednje, poletno počitniško druženje.

MENTORICE DEJAVNOSTI:
TEJA MEDLE, NENA TOMELJ BOBNAR IN
EVA GRUBER

V spomin na Matijo Tomca

Osmega februarja je minilo 30 let od smrti velikega slovenskega skladatelja in nekdanjega domžalskega župnika Matije Tomca.

Miha Ulčar
Foto: Miro Pivar

Med velike Domžalčane se je s svojim glasbenim ustvarjanjem in službovanjem kot domžalski župnik zapisal tudi veliki slovenski skladatelj Matija Tomc, ki je v našo skupnost prinesel pesem, ki jo je sam najbolj ljubil. Letos od njegove smrti mineva 30 let in ob tej priložnosti so v spomin na tega izjemnega ustvarjalca in dušnega pastirja v domžalski cerkvi darovali sveto mašo, in na koncu priredili še krajšo akademijo, na kateri je sodeloval cerkveni mešani pevski zbor domžalske župnije, ki deluje pod vodstvom Ksenje Kozjek.

Zborovski skladatelj

Tomc se je zapisal v spomin slovenskega naroda kot zborovski skladatelj. Njegovo glasbeno delo je sila raznoliko: od maš, različnih skladb za liturgične potrebe za različne sestave od mešanih, moških in ženskih zborov do skladb za otroške zборе. Leta 1947 je napisal opero Krst pri Savici, ki je na premierno koncertno izvedbo čakala 45 let. Od večjih del je napisal še sedem kantat, ki so pretežno cerkvenega značaja. Najpomembnejši sta Križev pot (1942) in Stara pravda (1956). Napisal je več kritik in razprav o slovenski glasbi ter tudi o

problemih v organistiki. Tomcu je od lastnih skladb bila najbližja maša Stopil bom k oltarju, ki je še danes del železnega repertoarja slovenskih cerkvenih zborov.

Življenjska pot

Rodil se je 25. decembra 1899 v Kapljišču. Osnovno šolo je začel v domačem kraju, dokončal pa v Novem mestu, kjer se je pripravljaval na vstop v gimnazijo. Na gimnaziji je bil njegov

profesor tudi cerkveni skladatelj in organist v novomeškem kapitlju Ignacij Hladnik, ki ga je učil violino in klavir. V drugi letnik gimnazije je šel na Škofijsko klasično gimnazijo v Zavodu sv. Stanislava. Poleg šole je v Šentvidu igral violino in rog, pozneje je tudi igral pri mašah. Leta 1920 je po maturi vstopil v bogoslovje, kjer je med drugim vodil tudi več pevskih sestavov (večji zbor, manjši zbor, oktet, kvartet in duet).

V duhovnika je bil posvečen leta 1923 in je opravljal delo kaplana v Mokronogu. Tu je vodil tudi župnijski pevski zbor, ki ga je spraval na zavidljivo kvalitetno raven. Jeseni leta 1925 je bil imenovan za vzgojitelja v Zavodu sv. Stanislava. Tudi v Šentvidu je prevzel pevski zbor. Navkljub izbrnemu poklicu se je pozneje odločil za študij kompozicije in orgel na Dunaju. Po vrnitvi leta 1930 je bil profesor na Škofijski gimnaziji v Šentvidu, pozneje pa na Klasični gimnaziji v Ljubljani. Veliko veselje je imel s šolskim zborom, ki mu je sproti izvajal vse njegove nove skladbe. O značilnostih dijaškega zbora je ugotavljal: »V takih zborih manjka bleščočih tenorjev in fundamentalnih basov, s katerimi se ponajbolj drugi zbori, ki imajo med člani odrasle, včasih kar priletne pevce. Dijaški zbori imajo zaseden tenor in bas z napol odraslimi fanti, ki so komaj prešli preko mutacije. Majhen zbor sestavljen iz takega materiala, ne bi imel nobene izrazne moči.« Zato je njegov zbor štel vedno vsaj sto članov, včasih se je število pevcev dvignilo tudi do 130. Po ukinitvi gimnazije je še eno leto ostal v Ljubljani, potem pa je odšel v Domžale, kjer je služboval kot domžalski župnik, vse do zlate maše leta 1973. Umril je 8. februarja 1986, njegovo zadnje zemeljsko počivališče je na starem domžalskem pokopališču.

Spominska sveta maša

Ob obletnici njegove smrti je v uvodu svete maše zdajšnji domžalski župnik mag. Klemen Svetelj podal nekaj mi-

sli o Tomcu. Med drugim je izrazil hvaležnost za njegovo delo in poslanstvo: »Hvaležni smo za delo in poslanstvo Matije Tomca, velikega slovenskega skladatelja 20. stoletja in obenem dušnega pastirja v naši župniji. Letos 8. februarja je minilo trideset let od njegovega odhoda s tega sveta ... Matije Tomca se bomo danes, na praznik, 8. februarja, spomnili pri tej sveti maši in po njej obiskali tudi njegov grob, v katerem je našel zadnji zemeljski počitek. Naj bo pa ta sveta maša tudi naša prošnja, da bi prav v skrivnosti svete maše našli hrano tudi za našo kulturo; da bi v vsem, kar slutimo kot skrivnost vere, videli tudi povabilo k tistemu fundamentalnih basov, s katerimi se ponajbolj drugi zbori, ki imajo med člani odrasle, včasih kar priletne pevce. Dijaški zbori imajo zaseden tenor in bas z napol odraslimi fanti, ki so komaj prešli preko mutacije. Majhen zbor sestavljen iz takega materiala, ne bi imel nobene izrazne moči.« Zato je njegov zbor štel vedno vsaj sto članov, včasih se je število pevcev dvignilo tudi do 130. Po ukinitvi gimnazije je še eno leto ostal v Ljubljani, potem pa je odšel v Domžale, kjer je služboval kot domžalski župnik, vse do zlate maše leta 1973. Umril je 8. februarja 1986, njegovo zadnje zemeljsko počivališče je na starem domžalskem pokopališču.

Po evangeliju je dr. Anton Štrukelj v svoji pridigi podal nekaj zgodb s srečanjem z Matijo Tomcem, ni pa pozabil tudi na prispevek predhodnika Matije Tomca, Franca Bernika, ki je služboval kot dušni pastir v domžalski župniji, in jo praktično dvignil na noge. Nekaj besed v spomin na Matijo Tomca je spregovoril tudi akademski kipar Juri Smole, ki je med drugim dejal, da je kultura tista stvar, ki ne obstaja, nima telesa, ni snovna, je pa najbolj bistvena za vse tisto, kar nas veže drugega z drugim s sabo v skupnost, v pesem, ki jo je najbolj ljubil ravno prof. Matija Tomc: »Mislim, da ga ni med nami, ki ne bi bil deležen v svojem preletu delčka njegovega časa ...« □

Gnojilo prvega razreda kakovosti!

Digestat iz Bioplinarne Ihan

Nastane z razgradnjo gospodinjskih odpadkov, odpadnih olj in maščob. Ker je brez živalskih gnojil, umetnih snovi in klavničnih odpadkov, je **okolju prijazno gnojilo**.

Vsebuje **veliko hranilnih snovi in mineralov** ter posebno mikrobakteriološko floro, zato je **odlično nadomestilo kemičnim umetnim gnojilom (NPK)**, saj pospešuje rast in količino pridelka. Preprečuje tudi bolezni rastlin in ohranja stabilne pogoje tal za nadaljnjo obdelavo.

Kako do digestata?
Pokličite 041 934 987

PETROL

Energija za življenje

Več na www.petrol.si/gnojilo

POLITIČNE STRANKE

MATEJA K. KOZLEVČAR / ŽENSKI FORUM SD

Z razprtimi jadrji ... novim izzivom naproti!

V januarju je potekala konferenca Ženskega foruma Socialnih demokratov, kjer smo izvolili novo vodstvo, osvežili strukture in si začrtali novo pot. Ženski forum sestavljajo ženske in moški, ki delovanje in naša stališča predstavljajo v vseh organih in na vseh nivojih strankarske politike SD. Je avtonomno politično interesno združenje, ki stranki zagotavlja možnost oblikovanja dosledne politike enakosti spolov, pomaga krepiti politično moč žensk znotraj stranke ter omogoča civilno družbenim skupinam s sorodnimi cilji neposreden vpliv na stranko in parlament. »Ženski forum je gibanje. Ženski forum mora biti srce socialne demokracije. Enakost spolov ni žensko vprašanje. Tudi ni obrobna vrednota, ki pride na vrsto takrat, ko zmanjka resnih tem. Odločiti se moramo, ali (še) verjamemo, da moramo vsi ljudje imeti enake pravice, enake možnosti. Da moramo biti enakovredni in enako obravnavani. Zavedati se moramo, da ni nič samoumevno in da tisto, kar je že pridobljeno, ni za zmeraj. Če se tega zavedamo in če v to verjamemo, potem bomo znali pravočasno reči stop. Ker gre za temelje,« je v svoji uvodni besedi zapisala nova predsednica Ženskega foruma, sicer pa državna sekretarka Martina Vuk.

« Članstvo v stranki SD ni pogoj za članstvo v Ženskem forumu, kamor so vabljeni tako ženske kot moški.

Ker se tudi v Domžalah zavedamo pomembnosti ohranjanja pridobljenih pravic, predvsem pa dejstva, da je potrebno timsko delo, če želimo uspeti, vabimo vse tiste, ki jih zanima sodelovanje v Ženskem forumu Domžale, ki želijo biti aktivni ter sooblikovati stališča in ohranjati enakovredne družbene norme, predvsem pa želijo biti slišani, da se nam pridružijo. V naslednjih tednih bomo oblikovali novo ekipo, zagnali motorje in se skupaj odpravili po poti ustvarjanja novih priložnosti za boljši jutri naše družbe, z ekipo Ženskega foruma. Če želite biti del te ekipe, nam pišite na domzale.sd@gmail.com. Članstvo v stranki SD ni pogoj za članstvo v Ženskem forumu, kamor so vabljeni tako ženske kot moški.

SDS / MAG. TOMAŽ DEŽELAK, ČLAN OS IN PREDSEDNIK OO SDS

Ali nam bodo (občinarji) zapolnili garažno hišo z begunci

Hiša duhov. Zavožena investicija. Garažna hiša. Kako jo zapolniti? Nekomu se je porodila odlična ideja. Zaponimo jo z begunci. Noro?! Morda pa ne. Pred dnevi sem prebral odličan prispevek http://www.siol.net/novice/slovenija/2016/02/v_domzalah_22_milijona_evrov_za_eno_uro_parkiranja_na_dan.aspx. V njem je med drugim navedeno: »Občina Domžale je lani zgradila novo garažno hišo, kjer v povprečju parkira en avtomobil na dan, pa še ta za manj kot eno uro. Mesečni stroški obratovanja se gibljejo med 3.000 in 3.500 evri. Trenutni prihodki so glede na eno parkirano uro na dan zanemarljivi, skoraj nični.« Kaj občina dela z našim denarjem? Meče ga skozi okno in se ob tem treplja, kako je uspešna. Zato se vprašajmo: ali pri glasovanju k predlogu občinske uprave resnično odpove lastna presoja. Ali lahko zdrava kmečka pamet prevlada pred pripadnostjo raznim listam? Zasljepljenost, strankarska pripadnost ali kaj drugega. Ker smo podvomili v razne odločitve, smo na prejšnji seji predlagali, da se na spletnih straneh občine objavi glasovanje posameznega svetnika glede na točko dnevnega reda. Rezultat: salva smeha. Aroganca ali kaj drugega? Torej, kakšne neumnosti nas še čakajo? Ali nas res čaka naselitev beguncev v prazen objekt? Sliši se,

« Pred ponovnim eksodusom možganov na občinski ravni bomo v sprejetje predlagali Pravilnik o ugotavljanju alkoholiziranosti občinskih svetnikov in predstavnikov občinske uprave, sodelujočih na seji občinskega sveta.

da je lokacija odlična: ima železniško povezavo, je prazna in ograjena. Pred ponovnim eksodusom možganov na občinski ravni bomo v sprejetje predlagali Pravilnik o ugotavljanju alkoholiziranosti občinskih svetnikov in predstavnikov občinske uprave, sodelujočih na seji občinskega sveta. Menimo namreč, da odgovorna oseba, ki vodi sejo, ne sme dovoliti sodelovanja na seji osebi, za katerega sumi, da je zaradi vpliva alkohola v takšnem stanju, da glasovanja ali predstavitve posameznega odloka ne bo zmožel zanesljivo opraviti. V predlogu bomo med drugim navedli, da se lahko na pisni predlog vsaj petih svetnikov odredi test alkoholiziranosti kateregakoli sodelujočega na občinski seji, in da naj se v občinskem glasilu objavi rezultat (odklon) testa alkoholiziranosti.

NSI / LJUDMILA NOVAK, PREDSEDNICA IN POSLANKA

Praznik slovenske kulture in umetniško eksperimentiranje

Osmega februarja Slovenci praznujemo dan slovenske kulture. Vsako leto se tako v počastitev tega praznika pripravi tudi osrednja državna proslava. Letošnja je tudi mene negativno presejela, saj sem v Cankarjevem domu prisostvovala slavju slovenske kulture, ki pa mu je močno primanjkovalo prav okusa po Sloveniji in slovenstvu. Po koncu proslave smo izvedeli tudi za zaplet z režiserjem, ki je želel na odru nekatere slovenske simbole provokativno oviti v bodočo žico.

Name osebno in na Novo Slovenijo se je v dneh po proslavi obrnilo veliko število ljudi, ki so bili nad prireditvijo ogorčeni in se jim je zdela neprimerna. To me je spodbudilo, da sem ministrici za kulturo Julijani Bizjak Mlakar napisala odprto protestno pismo, kjer sem izrazila (tudi svoje) nestrinjanje zaradi vsebine in načina obeležitve dneva slovenske kulture. Umetniški program je bil namreč skoraj v celoti izvajan v tujih jezikih in tujih umetnikov. Če bi bila izvedba slovenske himne v tujih jezikih zgolj ena od točk programa, bi to sprejeli z razumevanjem in naklonjenostjo. Tako pa je prireditelva zašla v zelo vprašljiv kontekst, ki ni primeren za tovrstne priložnosti.

Himna je eden od ključnih simbolov naše države, ki nas združuje in opogumlja, še posebej v težkih časih, zato je eksperimentiranje z njo nesprejemljivo. Slovenski kulturni praznik praznujemo z namenom, da se prav na ta dan

« Proslave ob državnih praznikih bi morale biti predvsem domoljubne ter Slovincem v veselje in ponos, ne pa v spotiko ter povod za ponovne delitve in prepire.

še posebej spomnimo slovenskih ustvarjalcev, slovenskih umetniških del in se povežemo kot narod. Spomni nas tudi na to, da smo odgovorni za prihodnost slovenske kulture, jezika, ustvarjanja in za ohranjanje naše kulturne dediščine. Osrednja državna proslava ne more in ne sme biti projekt posameznika, ki izraža svoje ideje, videnja in nestrinjanja z aktualnim družbenim dogajanjem. Kdor hoče uveljavljati zgolj svoje ideje in zamisli, pa naj to počne v lastnih projektih in naj zanje pridobi tudi finančna sredstva.

Junija letos bomo praznovali 25-letnico samostojne države. Želim si, da bi bila proslava ob tej obletnici skrbno pretehtan umetniški projekt, ki bo vsebinsko verodostojen, umetniško odličen, s svojim sporočilom pa povezovalen in navdihujoč za naš narod. Zato upam, da bodo pristojni skrbneje pretehtali, komu bodo (so) zaupali to zahtevno nalogo. Proslave ob državnih praznikih bi morale biti predvsem domoljubne ter Slovincem v veselje in ponos, ne pa v spotiko ter povod za ponovne delitve in prepire.

MARIJA PUKL / PREDSEDNICA OO DESUS

Smo pripravljeni?

Dogajajo se nam stvari, na katere pred leti niti pomislili nismo, zato ker nismo vedeli za njih ali pa so bile tako daleč, geografsko ali časovno, da si z njimi nismo »belili glave«. Kaj pa danes? Nismo pripravljeni na klimatske spremembe, na globalizacijo, na neverjetno hiter tehnološki razvoj, na drugačne odnose v družbi, na nesprejemljivo velike socialne razlike, na odvzem dostojanstva, na nenehni vdor v našo zasebnost, na velikega brata, na sprožanje strahu v ljudeh, na odtujevanje med ljudmi, na ustvarjanje medgeneracijskih konfliktov ... Začuden gledamo na odločitve najvplivnejših politikov in si njihovih odločitev marsikdaj ne znamo razložiti. Mladi niso pripravljeni na prekarnost, srednja generacija ne na mobing in stari ne na strah za socialno varnost v najbolj ranljivi dobi življenja. Vprašanj staranja prebivalstva se moramo lotiti takoj, saj bo imela spremenjena struktura prebivalstva pomemben vpliv na celotno družbo. Že smo v obdobju »srebrne ekonomije«, ki zahteva prilaganje gospodarstva spremenjenim demografskim razmerjem. Pa tega ne priznamo in ne ukrepamo dovolj učinkovito. V svetu, še posebej v Evropi in znotraj nje v Sloveniji, se povečuje delež ljudi +65 let, zmanjšuje pa se delež aktivnega prebivalstva. Že čez 14 let je pričakovati, da bomo imeli kar četrtno starejših prebivalcev. Ob tem pa delodajalci še vedno dovolj ne izkoriščajo izkušenj in znanja starejših, premalo je tudi prenašanja

« ... delodajalci še vedno dovolj ne izkoriščajo izkušenj in znanja starejših, premalo je tudi prenašanja spoznanj in znanj iz generacije na generacijo. To je zagotovo velika škoda. Danes imamo v državi že približno dvesto devetdeset tisoč ljudi pod pragom revščine, od tega okrog dvesto tisoč upokojencev. Zato bomo morali razviti cenejše oblike varstva starejših, predvsem različne oblike oskrbe na domu.

spoznanj in znanj iz generacije na generacijo. To je zagotovo velika škoda. Danes imamo v državi že približno 290.000 ljudi pod pragom revščine, od tega okrog 200.000 upokojencev. Zato bomo morali razviti cenejše oblike varstva starejših, predvsem različne oblike oskrbe na domu. Odločujočo vlogo bodo morale prevzeti občine ter postati organizator in koordinator cenejših oblik pomoči starejših in invalidov. Sicer precejšen del starejših s svojimi dohodki ne bo imel dostojnega življenja.

NSI / PEREGRIN STEGNAR

Odvoz smeti v Ljubljano: Pričakujem, da bo številka na položnicah nižja

V začetku februarja smo si občinski svetniki in zaposleni v občinski upravi Občine Domžale ogledali Regijski center za ravnanje z odpadki v Ljubljani oziroma skrajšano RCERO Ljubljana. Gre za najmodernejši center za ravnanje z odpadki in tudi za največji kohezivski projekt s področja okolja v Sloveniji. Trenutno je v poskusnem delovanju, s polno močjo pa bo začel delovati konec letošnjega leta in bo poskrbel za odpadke tretjine Slovenije. Pripeljane smeti oziroma odpadke se predeluje v kurjavo, iz bioloških pa prideluje kompost. Prav tako pridobivajo bioplin, iz katerega pridelujejo električno energijo za lastno uporabo, presežek pa vračajo v omrežje.

Center združuje najmodernejšo in trajnostno usmerjeno tehnologijo za ravnanje z odpadki v Evropi. Ker poznamo mnoge podobne centre v naši bližini, lahko s ponosom zapišem, da je naš zares najmodernejši in tudi tehnološko dodelan. Hrvatje na primer imajo v Zagrebu center za zbiranje odpadkov, a so morali stare in že odložene odpadke zaradi slabe tehnologije in ravnanja z njimi že delno predelati in preložiti. Na Reki je tik pred izgradnjo novo odlagališče, ki pa ne bo imelo takega odstotka predelave kot ljubljansko.

« Pričakujem in logično bi bilo, da bo ta sprememba odvoza smeti na novo lokacijo za domžalske občane pomenila nižjo številko na položnicah, saj bodo transportni stroški veliko nižji.

Naj omenim, da bodo tudi odpadke iz občine Domžale namesto v Celje odslej vozili v ljubljanski center. Zato je bilo na obisku seveda na mestu vprašanje, koliko nas bo to po novem stalo. Rečeno je bilo, da bo cena za vse občine v osnovi enaka, občine pa bodo lahko nato ceno oblikovale glede na svoje dodatne stroške pri pobiranju smeti. Pričakujem in logično bi bilo, da bo ta sprememba odvoza smeti na novo lokacijo za domžalske občane pomenila nižjo številko na položnicah, saj bodo transportni stroški veliko nižji.

Škoda le, da zanimanja za ta obisk med domžalskimi svetniki ni bilo večje, saj bi se lahko na lastne oči prepričali, kako poteka predelava odpadkov in kaj lahko pričakujemo od nove lokacije, kamor bomo vozili smeti.

LTD / MAG. RENATA KOSEC

Domžale za mlade

Komisija za mladinska vprašanja, v kateri sodelujejo predstavniki Centra za mlade Domžale, Mladinskega sveta Domžale in zainteresirane javnosti, je od ustanovitve dalje zelo aktivna. V naslednjih mesecih bomo začeli z aktivnostmi, ki nas bodo vodile do priprave dokumenta – Strategija za mlade v občini Domžale za obdobje od 2016–2021.

Najprej bomo med mladimi izvedli raziskavo in s tem dobili celovitejši pregled nad trenutnim stanjem v občini. Iz ankete bomo »slišali« glas mladih, kaj si želijo na različnih področjih družbenega življenja – pomembno je namreč, da se zavedamo, da mladih ne moremo in ne smemo enačiti zgolj s področjem zabave in prostega časa. Področje mladine posega tudi na številna druga splošna področja, kot so izobraževanje, zaposlovanje, stanovanjska politika, participacija, zdravje, informiranje, mobilnost, mednarodno sodelovanje, ipd.

Za mlade bomo organizirali tudi delavnice, posvete in srečanja ter jih tako še dodatno spodbudili, da na glas povedo, kaj si želijo, kakšna so njihova videnja in pričakovanja od lokalne skupnosti, v kateri živijo. Želimo si vzpostaviti vez, ki bo omogočala trajno komunikacijo med mladimi in odločevalci na lokalni ravni kot tudi

« Naš cilj je, da bo Strategija postala živ dokument, ki bo mladim olajšal prehod iz obdobja mladosti v obdobje odraslosti.

aktivno družbeno participacijo mladih v lokalnem okolju. Želimo si torej, da vzpostavimo dialog med obema skupinama, izboljšamo učinkovitost mladinskih pobud, njihovo sodelovanje ter prenos idej in vključenost mladih in procese odločanja.

Na podlagi vseh aktivnosti in raziskav bo oblikovana Strategija za mlade v občini Domžale, ki bo na eni strani upoštevala obstoječe delovanje lokalne skupnosti na področju mladih in na drugi strani ustrezala njihovim realnim potrebam. Naš cilj je, da bo Strategija postala živ dokument, ki bo mladim olajšal prehod iz obdobja mladosti v obdobje odraslosti.

Zato vabimo vse mlade, da spremljajo naše aktivnosti, ki jih bomo objavljali v glasilu Slammnik, na občinski spletni strani in na Fb strani. Našli nas boste pod sloganom Domžale za mlade. Pridružite se nam!

STROJ ZA SLIKANJE JE LE PRIPOMOČEK

BOGOSLAV KALAŠ, AKADEMSKI SLIKAR IN UPOKOJENI LIKOVNI PEDAGOG

Od sredine decembra do 20. marca je v ljubljanski Moderni galeriji na ogled pregledna razstava del akademskega slikarja Bogoslava Kalaša.

Cveta Zalokar
Foto: Iztok Dimc

Umetnik, ki živi in ustvarja v Radomljah, po mnenju kustosa dr. Marka Jenka vzbuja občudovanje. To je večinoma povezano z izvirnim in njemu lastnim likovnim postopkom, t. i. aerografijo, ki jo kontinuirano razvija od leta 1971 in pri kateri je s strojem za slikanje razvil postopek, ki temelji na načelu prenosa avtorske fotografije oziroma motiva z mehničnim prenosnikom – strojem za slikanje – in barvam na nov nosilec, platno, papir ...

Brez vzornikov, a z vplivom številnih umetnikov

Rodil se je leta 1942 v Ljubljani, a je del zgodnje mladosti skupaj z družino živel v Beogradu, kamor je bil službeno premeščen oče. Spomni se, da je v slovensko šolo hodil na Terazije, na popolnoma drugi konec mesta. V petdesetih so se vrnili v Ljubljano, oče je poučeval na srednji gradbeni šoli, sam pa je postal osnovnošolec in šiškar. Glede na družinsko tradicijo je najprej obiskoval srednjo gradbeno šolo, sledil pa je študij slikarstva na Akademiji za likovno umetnost pri profesorjih Mariju Preglju, Francetu Miheliču in Gabrijelu Stupici, pri Maksimu Sedeju pa je opravil še slikarsko specialko: »Pred študijem sem slikarstvo spoznaval na tečaju, ki ga je vodil Slapernik, velikokrat pa me je zaneslo v Narodno galerijo in na razstave v Malo galerijo, ki je bila takrat še v Kozlerjevi stavbi. Likovna umetnost me je vedno zanimala in ko sem v 4. letniku srednje šole ob hudi bolezni leto dni prebil v bolnici, sem se dokončno odločil za študij, ki mu domači sicer niso nasprotovali, ravno veseli pa tudi niso bili. Ko sem z odliko specializiral, mi je mama rekla, da me bo živela še kakšna štiri leta, če se lotim česa pametnega.« Spremljanje svetovnih likovnih trendov ni bilo tako 'blizu' kot danes. Kot študent je kar mesec dni čakal na vizum, ko je prejel štipendijo za študij v Parizu. Informacije so bile zelo omejene, slike so si lahko ogledovali le v knjigah iz knjižnice na akademiji. Morda je bilo malo lažje profesorjem, a pravi, da so bili skrivnostno molčeči, le profesor Pregelj je več govoril o umetnosti v svetu: »V času študija sem bil z državno štipendijo dvakrat po mesec dni v tujini, v Parizu, pozneje tudi v Londonu. To so bila pomembna doživetja, lahko sem doživel slike v njihovi resnični podobi in v detajlu, pa tudi v pravi velikosti.« Na vprašanje, kdo je nanj naredil med profesorji in slikarji največji vtis, odkrito pove: »Nihče od profesorjev. A po drugi strani mnogi umetniki, od renesanse do sodobne umetnosti. Nihče pa kot vzornik. Takšno stališče sem oblikoval, ker sem na akademiji opazil, da so se mnogi dobri študentje takrat preveč zgedovali po profesorju Stupici in s tem izgubili svoj jaz. Sam sem zato specializiral pri Sedeju.«

Likovni pedagog in dolgoletni dekan Likovne akademije

Že med študijem je učil na osnovni šoli, po študiju na specialki pa je predaval opisno geometrijo na gradbeni šoli. Ko se je leta 1969 poročil in dve leti pozneje dobil sina Uroša, se je redno zaposlil na OŠ Adolfa Jakla v Zalogu, učil pa je tudi na višji šoli za zdravstvene delav-

V 20. stoletju se ni zgodil razvoj, ampak prevzem umetnosti. Umetnost, ki zanika podobo in figuro, je prevzela tisto, ki je ohranjala podobo.

ce: »Pedagoško delo je bilo potrebno za preživetje, a v šoli smo imeli učitelji takrat več prostega časa, dolge počitnice. Tako sem ob pedagoškem delu tako rekoč vsak dan lahko slikal. Hvaležen sem svoji ženi, da sem lahko toliko časa preživel v ateljeju in imel tako njeno kot družinsko podporo.« Ko je sin začel hoditi v prvi razred OŠ, je mala montažna hiša v Zalogu postala pretesna, in našli smo staro, takrat že 90-letno hišo, bivšo Pogačarjevo gostilno v Radomljah, in se preselili: »V tej hiši imam atelje, tu so nastala, razen najzgodnejših, vsa moja dela.« Ko je Akademija za likovno umetnost razpisala mesto za docenta risanja in slikanja, se je prijavil: »Najprej sem moral pridobiti docenturo, čez leto dni pa me je prof. Marjan Tršar povabil za svojega asistenta za prostorske zasnove in likovno anatomijo. Ko je leto zatem šel v pokoj, pa sem prevzel njegovo delovno mesto. Pozneje sem poleg poučevanja opravljal funkcijo dekana kar pet mandatov (med letoma 1983 in 1987 ter 1998 in 2005), dva mandata pa sem bil prodekan. To so bila burna leta ... Imeli smo probleme s financiranjem, del denarja smo morali pridobiti na trgu. Ustanavljali smo nov oddelek za obli-

Galerija na potepu

Vse, ki bi si želeli ogledati veliko pregledno razstavo Bogoslava Kalaša Stroj za slikanje, vabimo, da se udeležite vodenege ogleda v soboto, 19. marca 2016. Zbrali se bomo ob 10. uri v Ljubljani pred Moderno galerijo, po razstavi pa nas bosta popeljala avtor Bogoslav Kalaš in Jurij Smole, strokovni sodelavec Galerije Domžale.

kovanje, vseskozi smo imeli prostorske in finančne probleme.« Prav med njegovim dekanovanjem je nastala ideja za gradnjo treh umetniških akademij v Domžalah in takrat sva se tudi bolje spoznala: »Vseskozi sem zagovarjal to idejo, to je bila edina realna možnost za akademije. Vesel sem bil, da je občina Domžale in vi kot županja pokazala takšno željo za ta projekt. Žal pa so bile v glavih mnogih profesorjev velike ovire,

»Umetnik tradicionalist izhaja iz prepričanja, da je podoba dobra in vredna upodabljanja, saj je odraz resničnega. To, kar je lepo in skladno, je vzvišeno in je zato pravi umetnikov cilj. Korenine takega doživljanja umetnosti segajo nazaj v helenistično klasiko in v humanizem. Na procelju Apolonovega svetišča v Delfih je stal napis GNOTHI SEAUTON ali SPOZNAJ SAMEGA SEBE. Če bi ga poskušali dopolniti, bi morda lahko dodali: saj je v tebi skrit ves svet. Zato vse to, v kar umetnik verjame, skupaj z njegovimi življenjskimi izkušnjami oblikuje njegovo umetniško prepričanje, umetnikov krédo, ki je enotni vzrok za vse, kar naredi. Vse svoje znanje usmeri v nastanek umetniškega dela, ki je njegov končni cilj. Temeljno vprašanje, ki ga vseskozi zaposluje in na katerega išče odgovor v svoji umetnosti in z njo, je globlji smisel človeškega bivanja.« – Bogoslav Kalaš

in končalo se je, ko so proti temu pridobili tudi študente. Proti so bili predvsem na AGRFT, gledališki del, kjer zaradi sodelovanja z gledališči niso hoteli delati izven Ljubljane. Podobno odklonilo stališče se je oblikovalo tudi na Akademiji za glasbo in na našem oddelku za oblikovanje. To je bila čista neumnost in tudi sebičnost – akademije pa še danes nimajo prepotrebni novih prostorov.«

Razstava predstavlja vrhunec dosedanjega delovanja

Razstavlja od leta 1966, vendar ne pogosto. Prvo samostojno razstavo je imel leta 1972 v Ljubljani, do zdaj najobsežnejšo razstavo v Moderni galeriji je mogoče videti še do sredine marca. Gre za reprezentativno razstavo, tako po svojem obsegu kot izboru: »To je za slikarja veliko priznanje, obenem pa sem se ob tem lahko videl, kaj vse sem doslej naredil. Doma imam kar nekaj del, na razstavi pa so zbrana tudi dela, ki jih imajo zasebni lastniki in institucije. Žal jih kar nekaj na razstavi pogrešam, nekatera so bila uničena, nekaterih del, posebej aktov, pa lastniki ne želijo pokazati javnosti. V takšnem

večjem prostoru slike tudi izgledajo povsem drugače kot v domačem okolju.« Razstava je postavljena tematsko, razen v prvi sobi, kjer so razstavljena zgodnja dela. Motivi njegovih del so izrazito tradicionalni – od akta, tihožitij, krajine do portreta: »Svoje stališče glede tega sem opredelil z izjavo, ki je na zidu glavne dvorane, kjer sem želel jasno povedati, kakšna je razlika med modernim, sodobnim umetnikom na

eni in tradicionalistom na drugi strani. V 20. stoletju se ni zgodil razvoj, ampak prevzem umetnosti. Umetnost, ki zanika podobo in figuro, je prevzela tisto, ki je ohranjala podobo.« Gre zanikanje podobe, ki ima po mnenju Kalaša svoje korenine v predrenesančnem času, to so tudi predkrščanski principi: »Zanimivo, zanikanje podobe je zapovedano v židovski, protestantski in muslimanski kulturi. Prepričan je, da je bila ta 'moderna in sodobna' umetnost po drugi svetovni vojni uvožena v Evropo, in uvozniki so se zavedali teh izhodišč. Večina je to sprejela in se ne zaveda, da so sprejeli neko tujo kulturo. Moderna umetnost ima že v imenu vgrajeno nekaj nenavadnega. Kako lahko govorimo, da je nekaj sodobno, kaj pa bo potem, ko bo to sodobno minilo ...«

Na razstavi tudi akt iz domžalske stalne zbirke

Njegova dela imajo v svojih zbirkah med drugim v muzejih moderne umetnosti v Zagrebu in Beogradu, nekaj jih je tudi v Skopju in Podgorici, v Nemčiji, na Poljskem, v Angliji, ZDA in Franciji, njegova slika je tudi v zbir-

ki NLB in Državnega zbora. Na razstavi je med drugim razstavljen tudi akt, ki je del stalne zbirke Galerije Domžale. Ob razstavi je bil pripravljen tudi katalog, ki pa je bil dokončan šele v februarju: »Oblikovala ga je skupina Novi kolektivizem.« Od konca 80. let preteklega stoletja je Kalaš sodeloval (kot sam pravi predvsem kot tehnična pomoč) s skupino Irwin pri projektu Slovenske Atene 1983–1987. In kot avtor skupinskega portreta za delo L'Etat. Svoje delo je prispeval tudi za projekt Was ist Kunst Slovenia: »Za razstavo so portret skupine Irwin, ki je nastala okviru projekta L'Etat, pripeljali iz Sarajeva. Tega sem bil zelo vesel.« Avtor je leta 2006 za življenjsko delo prejel tudi Jakopičevo priznanje.

Slikanje s strojem in ohranjanje podobe

Kot je ob razstavi zapisal kustos dr. Marko Jenko, je Kalaš v slovenskem prostoru do neke mere polarizirajoča figura. Njegovo delo bodisi vzbuja občudovanje, ki je večinoma povezano z izumom stroja za slikanje, bodisi povzroča zadržke, saj je slikarjeva roka v očeh nekaterih postavljena na stran, s tem pa naj bi se menda izgubila pristnost umetniškega ustvarjanja. Postopek namreč poteka s strojem, ki fotografijo prevede v sliko: »Stroj sem vseskozi nadgrajeval. Za fotografijo kot osnovo pa sem se zavestno odločil, ker je fotografija medij današnjega časa.« To ni slikanje s čopičem, ki bi ga umetnik držal v roki, ampak gre za slikanje z 'zračnim čopičem' (air brush), ki ga vodi natančno skonstruirani stroj: »Slikarji so v resnici vedno veliko uporabljali stroje, med drugim camera obscura, konkavna zrcala, stroje za perspektivo. A se o tem malo govori, to je tabu tema. Tako renesančnega slikarstva kot tudi vsega poznejšega slikarstva ni brez strojev in pripomočkov. Prva takšna slika je iz leta 1413 Brunelleschijeva slika Baptisterija v Firencah in s tem je postavil temelje perspektive s pomočjo pripomočkov. Glede motivike pa sem čutil, da sem figurativni in temu sledim še danes. Sem tradicionalist in izhajam iz prepričanja, da je podoba dobra in vredna upodabljanja, saj je odraz resničnega.« Razlog za to, da ga niso premamili sodobni in moderni koncepti, je bil v tem, da sta ob njegovem vstopanju v likovno življenje veljala za edino zveličavno abstraktna umetnost in socialistični modernizem. Zato je bila to zavestna in radikalna odločitev: »Ikonoklazem in zanikanje podobe pa ostaja še vedno vodilo zahodne umetnosti.« Prav zato je bil velikokrat deležem posmeha, čeprav je vseskozi lahko razstavljal. Kolegi, ko so se odločili za nefigurativno slikarstvo, pač njegovega dela niso odobraval: »Motili sta jih stroj, s katerim sem delal, in to, da vsaka štiri leta nisem zamenjal koncepta in načina slikanja. Stroj za slikanje je pri meni stroj za slikanje in ne stroj, ki slika. Je le pripomoček, s katerim slikam. Ničesar ne naredi sam, ampak je le orodje, s katerim si pomagam.« Prav veliko posnemovalcev ni, ne pri nas ne v svetu. Kustos Jenko je sicer našel nekega ameriškega slikarja, ki je pred tem živel v Jugoslaviji, tako da je mogoče, da je spoznal Kalaševo tehniko. Dandanašnje slikanje s stroji, računalniki in podobno pa vendarle temelji na popolnoma drugačnih osnovah in ni primerljivo. □

KULTURA

SUBTILNOST UMETNOSTI NAJ KAŽE POT

DRAGA POTOČNJAK, IGRALKA, DRAMATIČARKA, PISATELJICA

Marca letos bomo imeli v KD Franca Bernika priložnost videti predstavo Drage Potočnjak, kriminalko in triler Zavednonezavedno, ki je nastala v koprodukciji z domžalsko produkcijsko hišo Parnas.

Lenart Zajc
Foto: Žiga Koritnik

Draga Potočnjak se je rodila leta 1958 v Prelogu na Hrvaškem. Leta 1964 se je z družino preselila v Slovenijo. Študirala je igro na AGRFT in leta 1981 diplomirala ter se zaposlila v Slovenskem mladinskem gledališču. Od takrat je igrala v številnih predstavah in filmih, tako v Sloveniji kot tudi drugje v bivši Jugoslaviji. Od začetkov 90. let tudi piše dramska dela, v katerih tematizira usode ljudi, ki živijo na družbenem obrobu. Prejela je tudi Grumovo nagrado za besedilo Za naše mlade. V letu 2013 je pri Založbi Sanje izšla njena knjiga Skrito povelje, v kateri opisuje usodo svaka Tonija Mrlaka, pilota helikopterja JLA, ki ga je v času osamosvojitvene vojne za Slovenijo nad Rožno dolino sestrelila Teritorialna obramba.

Poleg vse ustvarjalnosti pa je Draga tudi družbeno aktivna, angažirana umetnica. Nazadnje se je izpostavila ob protestu Društva slovenskih pisateljev zoper zažiganje knjig, ki ga je organizirala skupaj s pesnico Svetlano Makarovič, pesnikom Borisom A. Novakom in pisateljem Dušanom Šarotarjem.

Draga, ti si igralka, dramatičarka, pisateljica – kako eno dopolnjuje drugo, oziroma, kako je eno vodilo k drugemu?

V glavnem se nam v življenju dogaja to stvar, ki jih ne načrtujemo, pa živijo v nas in se potem enkrat zgodijo. Želela sem biti pisateljica, vendar si tega dolgo nisem upala priznati. V gimnaziji sem bila urednica šolskega glasila. Pesmi mi je za objavo prinašal tudi Marko Pavček, sin velikega pesnika Toneta Pavčka. Vedno je rekel: »Ene pesmi imam, ampak itak niso nič vredne.« Meni so se zdele popolne! Pomislila sem, zakaj ne znam jaz tako pisati. Po objavi Markovih pesmi v zbirki Z vsako pesmijo me je manj se je izkazalo, da je pesniški velikan. In da je njegova smrt velika izguba za slovensko poezijo. Večino pesmi, ki so pozneje izšle v zbirki, je prvič izdal prav v glasilu, ki sem ga urejala. Ponosna sem, da sem že tako mlada vedela, kaj je dobro. Vendar je moja pisateljska želja spala do mojega trintridesetega leta, ko sem, bolj po naključju, napisala svojo prvo dramo. Tako rekoč čez noč sem zaradi predolgega jezika ostala brez vlog, pa sem začela pisati igro Sanje in strah. Bila je nominirana za Grumovo nagrado, kar je bilo menda presenetljivo. Bila sem namreč prva ženska, ki je bila do takrat sploh nominirana za Gruma. Ženskih dramskih avtoric ni bilo, čeprav je nagrada obstajala že petindvajset let. Sicer so se pojavile, a tudi kmalu nehale pisati. Drama je bila takrat na slovenskem še domena moških. Zdaj vlada ravnotežje.

Tebe vleče predvsem dramatika, saj si do zdaj z izjemo Skritega povelja pisala izključno drame?

Res je, Skrito povelje je predvsem dokumentarno esejistično delo, sicer pa se posvečam predvsem dramatici. Gledališče poznam in mi je zelo

Ljudje si vse težje sami pomagamo. Vse več je zatekanja k psihiatrom in k različnim vrstam terapevtom. Vse preveč je reševanja problemov, ki nastajajo v človeku ali med ljudmi v odnosih s tabletami ali zgolj razumsko. Vse več je tlačenja čustev. Vse več obremenitev. A tudi vse več iskanja poti iz labirintov, tudi svojih lastnih. Pravzaprav je vse težje biti človek.

blizu. Tako združujem poklic dramske igralka in pisateljice. Razen tega sem se skoraj dvajset let ukvarjala še z gledališko pedagogiko, absolvirala sem tudi dramsko terapijo. Z dramatikom se ukvarjam tudi zato, ker zahteva roman veliko sedenja, za katerega pa zaenkrat še nimam časa. Še pride na vrsto!

Je naloga sodobnega umetnika biti tudi družbeno angažiran, da mora opozarjati na družbene probleme, nakazovati pot?

Meni se to zdi nujno. Že filozofija konec 20. stoletja se je ukvarjala le z začetnim stanjem. Poljski pisatelj, nobelovec Czesław Miłosz, je rekel, da če se nismo nič naučili iz zgodovine 20. stoletja, potem za človeštvo ni rešitve. Zato je naloga tistih, ki vedo več in ki stvari prav predvidijo, da to delijo z drugimi. In kdo naj bi bil tisti, ki bo kazal pot, če ne ravno umetnik, ki je običajno subtilnejši in prej opazi maligna družbena stanja.

V času pred osamosvojitvijo je bila identiteta Slovencev vezana skoraj v celoti na kulturo in lastno umetnost. Po osamosvojitvi pa

je umetnost v Sloveniji odrinjena na popolnoma stranski tir. Smo za to krivi tudi ustvarjalci sami – nenazadnje je angažiranost s sodobno družbo po osamosvojitvi za določen čas skoraj v celoti izginila iz umetniških del, nadomestile pa so jo predvsem male intimne zgodbe?

Spomnim se, da je Lado Kralj, tam nekje, ko sem se začela ukvarjati z dramatikom, da je problem tedanje dramatik, da ni o čem pisati. Da smo prišli v sistem, ki ne ponuja zgodb. Nenavadno se mi je zdelo, da je to rekel Lado, ker dobro ve, da lahko pišemo o čemerkoli in lahko sleherno vsebino po lastni volji senzibiliziramo in angažiramo. Bolj zaskrbljujoče je bilo, da naša kulturniška srenja, že takrat, torej od začetka, ni reagovala na posege turbulentne demokracije in turbokapitalizma. Ki je že čisto paraliziral tudi tiste, ki bi morali ohranjati kritičnost. In ravno po osamosvojitvi, takoj po padcu Demosa, so se začeli zelo hudi premiki v družbi, ki so pustili dolgoročne posledice tako na slovenski kulturi kot gospodarstvu. Začeli so se rezi v kulturi, na katere pa se kulturniki sami nismo odzvali. In to je bilo seveda narobe, saj je bilo takoj jasno, da se je začel pomor kulture. Enako je zdaj z zažiganjem knjig. Simptomi so vedno jasni. Vendar pisatelji niso protestirali, ko so z izgovorom tržnega gospodarstva ukinjali založbe, gledališčeniki pa ne, ko so gledališčem zmanjševali proračune in začeli drastično rezati finance za samozaposlene v kulturi. Sledil je Mrkaič, ki je udrihal in pljuval povprek in mastno po slovenski kulturi in vse, kar še poznamo. Kot da se je slovenska kultura znašla z osamosvojitvijo države na vrhu tobogana in jo je treba bilo pognati dol v pesek. Sramota – pa taka kulturna politika!

Dobre kulturne programe imajo, ve se, Francija, Nemčija, skandinavske države. Novi italijanski premier Renzi je dvignil financiranje kulture v Italiji, ki je bila do zdaj na samem repu v Evropi. Pa ne le kulturni de-

diščini, pač pa predvsem sodobni kulturi, ki daje poudarek jeziku in ustvarjanju v lastnem jeziku, kar uveljavlja države in narode v svetu.

Zavednonezavedno je kriminalka o zločinu, ki se še ni zgodil ...

In se ne bo. Ali pa se je, v simbolnem smislu, že pred petintridesetimi leti. Najprej je bila igra napisana kot psihodrama, pa si je režiser predstave Mare Bulc zaželel, da bi jo izostrila v žanr psihotrilerja, torej kriminalke, ki je običajnejša za film kot za gledališče. Predvsem je treba zadržati gledalčevo napetost tako, da pozabi dihat. Zame kot avtorico nadvse zanimivo! V igri je ogromno presenetljivih preobratov. Kar bi moralo biti, da, kar precej zanimivo.

Ker gre za kriminalko, ne bi rada razkrivala zgodbe. Omenila bom le temo, ki je psihiatrija. Psihiatrija na vse načine. Tudi v vlogi psihiatra na eni strani in na drugi fanta, ki deluje kot pacient. Igra je predvsem dinamična. Poigrava se z resnico in lažjo, pravzaprav z zanikanjem in to na različnih nivojih oziroma v različnih globinah.

Govori delo tudi o problematiki našega časa?

Freud ima pri tem, ko se razkriva problematiko sodobnega časa, še vedno precej zraven. Nismo ga še presegli. Pa če govorimo o najbolj osebnih in intimnih dejanjih, ki se tičejo posamezne osebnosti ali če to, kar je odkril in velja za osebnost, apliciramo na družbo. Slednje postaja tudi sicer vse bolj moderno. Pravzaprav je tudi samo po sebi umevno, saj so v vsem, s čimer se ljudje ukvarjamo, v vse situacije, v katere v življenju prihajamo, povezane z ljudmi in z nekimi odnosi z njimi. V vsem gre za psihologijo. Ki jo, kot vedo, vse premalo obvladamo in celo tisto, kar vemo iz nje, ne znamo prav aplicirati na svoja vsakdanja življenja. Ljudje si vse težje sami pomagamo. Vse več je zatekanja k psihiatrom in k različnim vrstam terapevtom. Vse preveč je reševanja problemov, ki nastajajo v človeku ali med ljudmi v odnosih s tabletami ali zgolj razumsko. Vse več je tlačenja čustev. Vse več obremenitev. A tudi vse več iskanja poti iz labirintov, tudi svojih lastnih. Pravzaprav je vse težje biti človek.

No, pa drama seveda ne govori o tem, teh stvari se zgolj dotika ali jih obravnava v detajlu.

Predvsem si želim, da bi gledalcem minila, kot bi mignil, in da bi o njej po ogledu še veliko razmišljali. In bi razreševali njene uganke.

Koprodukcija te predstave je pestra, kako je prišlo do sodelovanja?

Že pred desetletjem sem pisala to igro za moja igralska kolega Ivana Rupnika in Roka Viharja, pa se je ustavilo. Zdaj sem se vrnila k njej. Iskala sem način, da bi jo tudi zares odigrala. Velikokrat sem namreč napisala igro za svoje kolegice in kolege, pa je potem niso igrali. Meni in njim je bilo potem hudo.

Milana Mariniča poznam še iz svojih gimnazijskih časov iz Šentjaskovega gledališča. Bil je odličen igravec, naravni talent, kot rečemo,

in prepričana sem, da bi postal velik slovenski igravec, če se ne bi odločil za drugačno poklicno pot. A ga je vseeno pripeljalo h gledališču, postal je direktor najprej kranjskega gledališča in pozneje Kulturnega doma Franca Bernika. To je po njegovi zaslugi eden najbolj opremljenih in programsko najboljših kulturnih domov v Sloveniji. A verjetno je bil tudi odnos do kulture v občini Domžale dolga leta veliko resnejši kot drugje v državi. Z Milanom sva se dogovarjala o postavitvi igre že davno, preden sem izvedela, da odhaja v pokoj. Ideja, da bi tudi Franc Bernik naredil vsaj eno produkcijo, je bila nekaj, o čemer je že dolgo razmišljal. Igralci pa smo ob gostovanju v Domžalah vedno ugovarjali, da so v Berniku takšni pogoji za igranje predstav kot v poklicnih gledališčih. Za koprodukcijo sem se dogovorila še v Minitratru in za sodelovanje s svojim matičnim gledališčem. Brez Parnasa in posredno KD Franca Bernika te koprodukcije zagotovo ne bi bilo! Morda bi jo igrali kje drugje, a ne ta ekipa. Hvaležna sem vsem, ki so predstavo podprli v tej različici.

Kaj pa ekipa predstave? Kako poteka delo? Bi kaj posebej izpostavila?

To je predvsem predstava za dva igralca. Takšnih vlog niti največji igravec v življenju ne dobi veliko, tako je rekla moja prijateljica, igralka in pisateljica Saša Pavček, potem ko je igro Zavednonezavedno prebrala. In Rok Vihar, ki prihaja iz ljubljanske Drame, in Milan Štefe iz Mestnega gledališča ljubljanskega, sta res odlična. Z režiserjem Maretom Bulcem sva lepo sodelovala pri predstavi Slovenskega mladinskega gledališča Srce na dlani. Le da je takrat povabil k sodelovanju on mene, zdaj pa jaz njega. Odkritje zame in za ekipo pa je Matjaž Marinič v vlogi dramaturga. Do njegovega sodelovanja je prišlo čisto slučajno. Prebral je mojo igro z naslovom Vse lepo in prav, ki je bila leta 2006 nominirana za Grumovo nagrado. Gre torej za predhodnico Zavednonezavedno. Gre za isto igro, ki sem jo še popravljala ter ji na koncu spremenila še žanr in naslov. Matjaža sem prosila za pripombe ob branju in ko sva se začela pogovarjati, sem odkrila, da sem v svoji gledališki karieri morda srečala le še enega ali dva dramaturga njegovih sposobnosti. Matjaž je sicer končal primerjalno književnost, ki je tudi sicer področje, razen AGRFT, s katerega prihajajo, dramaturgi.

Kakšne imaš načrte za naprej? Nov roman, novo raziskovalno delo ...?

Načrtov imam za prepolno glavo in delajo že res velik dren v njej. Zaposlena sem namreč kot igralka, pisanje pa zahteva celega človeka in predvsem mir. Tako da ne morem pisati, kadar študiram novo vlogo, niti ko igram predstavo. Razen tega pišem zelo počasi. Tako da si lahko kar predstavljaj, koliko snovi in zgodb me preganja v glavi. Ves čas lovim sebe za rep časa. Tudi zdaj me čaka nekaj, kar bi že morala končati, igrca za osnovno šolo v Žireh. Tam bodo gostili svetovni klekljarski festival. Pa so me prosili naj jim napišem igrico. Tega sicer ne delam, a so me pogovorili. □

MAREC 2016

Mestni kino
Domžale

IZBR@NO V KNJIŽNICI DOMŽALE

Izbral in uredil: Janez Dolinšek

animirana komična pustolovščina / Zootopia / režija: Byron Howard, Rich Moore / glasovi: Lija Pečnikar, Klemen Slakonja, Sebastijan Cavazza, Saša Pavlin Stošič, Rok Kunaver, Marjan Bunič, Uroš Buč, Lara Jankovič, Tatjana Đurić Ribič, Tilen Artač, Jernej Kuntner / 2016, ZDA / **sinhronizirano, 6+**

Sodobna živalska metropola Zootopolis je mesto, kakršnega ni nikjer drugje. Sestavljena je iz sosesk, kot na primer peščeni Saharski trg in hladno Tundrino mesto. Je mesto, kjer vse živali živijo skupaj in v katerem ni pomembno, če si največji slon ali pa najmanjša rojka. V tem mestu si lahko karkoli. Ko v policijske vrste Zootopolisa stopi zajčica Judy Hopps, kaj kmalu ugotovi, da ni bito enostavno biti prva zajčica v policiji, v kateri so zaposlene predvsem velike in močne živali. Ker je odločena, da bo pokazala svoje sposobnosti, sprejme svoj prvi primer, kljub temu, da bo njen sodelavec hitro govoreči in prevarantski lisjak Nick Wilde.

zgodovinska drama / Suфраžetke / režija: Sarah Gavron / scenarij: Abi Morgan / igrajo: Carey Mulligan, Helena Bonham Carter, Brendan Gleeson, Anne-Marie Duff, Ben Whishaw, Meryl Streep, Grace Stottor, Geoff Bell, Adam Nagaitis / 2015, Velika Britanija / distribucija: Fivia / 106' Zgodovinska politična drama se osredotoča na žensko gibanje sufražetk v poznem 19. stoletju. Spremljamo mlado politično aktivistko Maude Watts (igra jo Carey Mulligan) in njeno vedno večjo vpletenost v gibanju za volilno pravico in enakopravnost žensk, ki ga je vodila Emmeline Pankhurst (Meryl Streep). Ta je po ustanovitvi sufražetk nekaj časa preživela v zaporu zaradi napada na policista, kasneje pa je igrala pomembno vlogo pri zakonu, ki je leta 1918 reformiral angleški volilni sistem (Representation of the People Act). Emmeline je umrla le nekaj tednov pred potrditvijo volilne pravice za ženske, starejše od 21 let.

TEKAČ

5. | 12. | 18. | 27. mar

biografska športna drama / Race / režija: Stephen Hopkins / igrajo: Stephan James, Jason Sudeikis, Jeremy Irons, Carice van Houten, Shanice Banton, William Hurt, Eli Goree, Kristina Sandev / 2016, Francija, Nemčija, Kanada / 134'

Resnična zgodba o temnopoltem atletu Jesseju Owensu prikazuje dileme, s katerimi se je moral soočiti pred prihodom na olimpijske igre v Berlinu, kjer je v osrčju nacizma pometel s konkurenco. Jesse se je že v mladosti dokazal kot izjemni športni talent, toda zaradi temne polti je bil v ZDA pogosto podvržen rasni segregaciji. Pod svoje okrilje ga nato vzame trener Larry, ki ga začne pripravljati na olimpijske igre. Kljub številnim rekordom se Jesse še vedno čuti prikrajšanega, zato se mora odločiti, ali naj v športnem duhu odide na olimpijado, ali pa pokaže solidarnost z drugimi zatiranimi temnopoltnimi Američani in tekmovalje bojkotira.

KUNG FU PANDA 3

18. | 20. | 25. | 26. | 27. | 28. mar

animirana družinska pustolovščina / Kung Fu Panda 3 / režija: Jennifer Yuh / igrajo: Jack Black, Angelina Jolie, Dustin Hoffman, Jackie Chan, Seth Rogen, Lucy Liu, David Cross, Bryan Cranston, Kate Hudson, J.K. Simmons / 2016, ZDA / 95' / **sinhronizirano, 6+**

V Dolini miru se mojster Šifu pripravlja na upokojitev, zato hoče svoje mesto prepustiti Poju, ki pa se v vlogi učitelja ne znajde najbolje. Ko se v Pojevo življenje nepričakovano vrne njegov oče, se ponovno združen par poda v skrito vas pand, kjer srečata veliko novih prijateljev. Ko pa se sovražni Kai poda na strahotni boj proti vsem kung fu mojstrom Kitajske, je Po soočen z nemočjo misijo - vasico, polno nerodnih sorodnikov, ki si želijo zgolj zabave, mora izuriti v nepremagljivo skupino kung fujevskih pand.

knjige za odrasle

Arundhati Roy

Bog majhnih stvari

PREŠERNOVA DRUŽBA, 2000

Roman indijske pisateljice in politične aktivistke Arundhati Roy, ki je leta 1997 prejel Bookerjevo nagrado, poleg pretresljive brezčasne vsebine krasi tudi drzen in inovativen jezik, poln metafor, besednih iger in aluzij. Je veličastna družinska drama in tragična zgodba o prepovedani ljubezni med žensko višje kaste in pripadnikom najnižje kaste (nedotakljivih). Je brezramni presek indijske družbe ob koncu šestdesetih let, ki je kljub odpravi (uradne) veljavnosti kastnega sistema, z njim še vedno prežeta in zastrupljena. In žal podobno velja tudi skoraj 50 let pozneje. Doživetja sedemletnih dvojčkov Rahel in Esthappna ter njune matere Ammu, ki živijo v Kerali na jugu Indije, nam skozi spomine 23 let pozneje počasi odstirajo usodne dogodke, dokler nazadnje ne pridemo do razkritja tragične skrivnosti, ki je nepovratno zaznamovala življenja junakov knjige.

Roman je preveden v več kot 20 jezikov in je hitro našel mesto med modernimi klasiki. Popelje nas na nepozaben lepoboleč krog na vrtiljaku neizprosne indijskega vsakdana tistega časa. Kljub neizmerni tragičnosti je hvalnica življenju in obenem opomin, da je intenzivnost in lepota življenjskih radosti neizogibno zaznamovana z minljivostjo in sencami človeške šibkosti.

Vincent Liegey (ur.)

Projekt od-rasti: Manifest za brezpogojno podporo za neodvisnost

ZALOŽBA SANJE, 2015

Zanimiv razmislek o iskanju alternativ za neoliberalno ekonomsko paradigmo nenehne gospodarske rasti, večanja konkurenčnosti in potrošnje. Avtorji se ozrejo onstran ekonomističnih manier, ki so nas pripeljele v čas temačnih obetov. Za enega ključnih predlogov na poti k pravičnejši in trajnostno naravnani prihodnosti izpostavi univerzalni dohodek, ki ga poimenujejo brezpogojna podpora za neodvisnost. To bi bil nabor sredstev, deloma v nacionalni deloma v lokalnih valutah, v kombinaciji z nekaterimi brezplačnimi pravicami, denimo do medicinske oskrbe, vode, energije, ki bi deloval razbremenjujoče za posameznika in družbo.

Zanimivo žanrsko branje, a verjetno nič več kot to. Namreč onstran polja prepričanih, ki so ponavadi bolj ali manj oddaljeni od pozicij moči in odločanja, bo težko segel. Kapitalizem preprosto ponuja preveč možnosti za individualne in kolektivne utehe, da bi se mu odpovedali ali ga samo reformirali do predlaganih oblik. Zato bo treba počakati na kľofuto, ki bo na neznanem mestu na neznan način priletela iz nepričakovane smeri.

Harper Lee

Če ubiješ oponašalca

MLADINSKA KNJIGA, 2015

Polona Glavan je na novo prevedla roman Ne ubijaj slavca, veliko ameriško klasiko Harper Lee. Zdjaj ima mojstrovina naslov Če ubiješ oponašalca. Prvenec Harper Lee so pred časom v anketi Library Journal razglasili za najboljši ameriški roman stoletja. Odličan roman o rasističnem jugu ZDA je izšel leta 1960 in ponuja zgodbo o nesmislih v zakotnem mestecu v Alabami v 30. letih prejšnjega stoletja. Govori o univerzalnih vrednotah, o pravičnosti in sočutju, a tudi o predsodkih in rasizmu, dvoičnosti in ignoranstvu. V premislek ponuja tudi vprašanja o morali in o odločanju med dobrim in zlim. Roman govori o pogumu načelnega, neupogljivega odvetnika Atticusa Fincha, ki se loti predane in zavzete obrambe temnopoltega moškega, obtoženega posilstva belke. Večno aktualna zgodba o pogumu in upanju.

Susanna Tamaro

Vsak angel je strašen

ZALOŽNIŠTVO TRŽAŠKEGA TISKA, 2015

Gre za avtobiografski roman slavne italijanske pisateljice, ki je za naslov izbrala verz iz prve Rilkejeve elegije. To je pripoved o grenkem otroštvu in mladosti, sestavljenih iz strahu in tesnobe, o nakopičenih vprašanjih, ki jih nihče ni slišal. O otroštvu brez starševske ljubezni in skrbi, o nepričakovanem odkritju talenta, iskanju resnice in potovanju v globino človeškega srca ... kar je avtorico nazadnje pripeljalo do

spoznanja moči knjig in pisanja. Knjigo je prevedel avtoričin mladostni prijatelj Mark Sosič.

knjige za otroke in mladino

John Green

Lažna mesta

MLADINSKA KNJIGA, 2015

»Šel boš v lažna mesta in se nikoli več vrnil«. Quentin Jacobsen in Margo Roth Spiegelman živita v sosednjih hišah v predmestju ameriškega mesta Orlando. Poznata se že od otroštva, ko sta bila najboljša prijatelja. Vendar se njun odnos spremeni, ko postaneta najstnika. Margo postane najpopularnejša punca na srednji šoli, on srednješolski nihče. Na skrivaj je zaljubljen v njo, vendar ji tega nikoli ne bi priznal. Nekega večera se Margo pojavi na Quentinovem oknu in ga vzame s seboj na svoj maščevalni pohod. Preživita razburljivo noč in Quentin komaj čaka, da svojim prijateljem pove, kaj se mu je zgodilo. Vendar Margo naslednji dan izgine in nihče ne ve, kje je. Kmalu začne Quentin na nenavadnih mestih odkrivati sledi, ki jih je Margo pustila zanj, da jih poveže in odkrije skrivnost, kdo Margo sploh je.

Rainbow Rowell

Eleanor in Park

MLADINSKA KNJIGA, 2015

Eleanor in Park je mladinski roman ameriške pisateljice Rainbow Rowell, je njen prvenec za mladino, s katerim je bila nominirana za številne nagrade. Eleanor in Park sta šestnajstletnika, ki se spoznata na šolskem avtobusu. Oba sta malce samosvoja in posebna. Eleanor je čudaška rdečelaska, Park pa suhljat Azijec. Na avtobusu začneta skupaj prebirati stripe, poslušati glasbo, izmenjujeta si kasete in knjige. Počasi se zaljubita in želita preživljati skupaj čedalje več časa. Park izhaja iz ljubeče družine, Eleanor pa se trudi skrivati svojo družino, nasilnega očima, neodločno mamo, pomanjkanje denarja. Eleanor sprejetosti ne doživi niti v razredu, kjer se sošolke spravljajo nanjo. Nekega dne se na njenih knjigah začnejo pojavljati opolzki zapisi, ki ji vzbujajo še dodatni sram in strah. Ko odkrije avtorja zapisov, se njen svet poruši. Bo njuna ljubezen preživela? Roman je odlično branje, tako zaradi same zgodbe, iskanja identitete kot tudi zaradi uporabljenega slenga, saj se je prevajalec Boštjan Gorenc Pižama odlično vživel v jezik mladostnikov.

Junko Morimoto

Moja Hirošima

KUD AAC ZRAKOGLED, 2014

Junko Morimoto je ena redkih še živčih hibakuš, kot na Japonskem rečejo tistim, ki so doživeli in preživeli uničujoč atomski napad na Hirošimo. V slikanici doživeto opiše usodno jutro 6. avgusta 1945, ko jo je kot 13-letno deklico bolel trebuh in ni šla v šolo. Med pogovorom s sestro se je nenadoma razlegla silovita eksplozija in mesto popolnoma uničila. Avtorica nam zelo slikovito opiše to uničenje, ki mu je bila priča na poti v votlino, kamor se je zatekla njena družina, in predirljive krike hudo poškodovanih preživelih. Slikanica je opremljena s čudovitimi ilustracijami ter je izšla v slovenskem in japonskem jeziku. S preprostim jezikom Junko Morimoto zgodbo o nepredstavljivo tragični in grozljivi katastrofi približa najmlajšim bralcem in tako prihajajočim generacijam položi na srce, da boj za svet brez vojn in brez jedrskega orožja še vedno traja, ter da moramo skupaj poskrbeti, da se kaj podobnega nikoli ne ponovi.

knjige za otroke in mladino

DVD

Ida

OPUS FILM, 2013

Film je prejel evropsko filmsko nagrado za najboljši film, režijo, scenarij in fotografijo ter oskarja za najboljši tujejezični film 2015. Gre za pretanjen filmsko umetnino, posneto v minimalističnem vizualnem slogu v črno-beli tehniki in ganljivo študijo vojne tematike ter njenega strahotnega vpliva na življenje na Poljskem še dolgo v povojnem obdobju. Film zajema neverjetno paleto različnih usod, ki jih avtor z vso tenkočutnostjo prepleta in sooča s pretresljivo resnico tistega žalostnega kontroverznega obdobja. Odgovori na vsa neizrečena vprašanja o velikih temah, kot so antisemitizem, fašizem, nacizem, komunizem, judaizem in katolicizem, pa so prepuščeni gledalcu ...

MestniKino
DomžaleMestni kino Domžale
Ljubljanska 61
t. 722 50 50
www.kd-domzale.si

KULTURA

KOLUMNA • ODTIS ČLOVEČNOSTI

LENART ZAJC

KULTURNO UMETNIŠKE STVARITVE IN ARTIKLI

Če mi kdo omeni februar, v meni vedno zbudi dve asociaciji: pust in kulturni praznik.

Verjetno bi bilo na tem mestu manj boleče pisati o pustnih šegah in navadah, razuzdanih karnevalskih zabavah, krofih in vinu kot pa o kulturi, umetnosti in kulturnem prazniku. Pač, proslavljanje tega slovenskega unika, kar naš kulturni praznik v resnici je, in se z njim Slovenci vsakoletno poklonimo velikega pesniku, ki je postavil temelj naši narodni identiteti; ta naš unikum dejansko vsako leto vse bolj postaja 'odpustek' za vse tiste slovenske veljake, ki se sicer na kulturo in umetnost požvižgajo. Odpustek v smislu, da jim bo v primeru, če se pojavijo na tej ali oni proslavi Prešernovega dne kjerkoli v Sloveniji, pa naj bo to v Cankarjevem domu ali pa v Kulturnem domu Franceta Bernika, odpuščen vsa ignoranca, brezbriznost in nevednost, ki jo sicer namenjajo kulturi. Takole se zberejo, tiho trpijo, ko poslušajo govore tega ali onega kulturnika, si ogledajo recital, ki ga žal ne dojemajo in komaj čakajo, da bo konec, da bodo lahko odšli nazaj v objem praznosti vsakdana. Ob nekem priložnostnem pogovoru, mi je ravno takšen možakar, sicer lokalni gospodarski veljak, omenil, da so Avseniki najboljši slovenski 'kulturno izvozni artikel'. Prav te besede je uporabil in to me je spravilo v smeh, ki ga je seveda užalil. Verjetno sem se mu moral zdeti precejšen snob, saj je po njegovem moj posmeh šel Avsenikom, in ne njegovi strokovni formulaciji. Pa ni bilo tako; čeprav Avsenikov ne poslušam – njihov glasbeni slog pač ni tiste vrste, ki bi razveseljeval moja ušesa, jim absolutno priznavam, da je njihovo delo odlično, in da so nedvomno zaznamovali vrsto mlajših bolj ali manj uspešnih izvajalcev slovenske in širše alpske narodnozabavne glasbe, s tem pa tudi slovensko kulturo. Avsenikom lahko rečem le: vsa čast! Ne, moj posmeh je šel strokovnjaški formulaciji, ki jo je uporabil moj sogovornik. Vsak, ki je le tu in tam v življenju površno, ljubiteljsko spremljal katero koli vejo umetnosti, se zaveda, da je vsaka kulturna stvaritev edinstvena in neponovljiva, in njena vrednost nikakor ne more biti ocenjevana zgolj z njeno množično sprejemljivostjo ali z uveljavitvijo v tujini. So umetniške stvaritve, ki zdrsejo mimo svojega časa, in so prepoznane šele bistveno po času svojega nastanka, stvaritve, ki nikoli ne dosega množičnega sprejema, pa vendarle ohranjajo svojo svežino, aktualnost in svojo publiko skozi čas, in so stvaritve, ki so množično sprejete in cenjene v času svojega nastanka. Pa vendar, naj bo poezija Franceta Prešerna, slike Franceta Miheliča ali pa nenazadnje narodnozabavna glasba ansambla Avsenik, v nobenem primeru ne moremo govoriti o tem kot o artiklih ali jih celo medsebojno primerjati po kriteriju množičnega sprejema s strani publike. Nenazadnje nikakor ne moremo zanikati vpliva Beatlov na razvoj britanske sodobne umetnosti, množičnega sprejema njihovih stvaritev po vsem svetu, pa vendarle še nikoli nisem slišal, da bi kak britanski veljak govoril, da bi Beati prešli Red britanskega imperija, ker bi bili najboljši britanski izvozni artikel, saj je vsakomur jasno, da so ga prejeli za zasluge, ki jih ima njihovo ustvarjanje za britanski imperij. Namreč, tisti, ki se v Veliki Britaniji povzpnejo do družbeno veljavnih mest, so praviloma kulturno zelo dobro izobraženi ljudje, če pa to niso, si

dajo povedati, kako in kaj je s temi stvarmi takoj, ko pridejo do vplivnih mest. Kako drugače je pri nas, ko lokalne vplivneže še največkrat srečamo na gasilski veselici s kranjsko v desnici, vriskajoče od prešernosti, prepričane, da prisostvujejo vrhuncu trenutne lokalne kulture.

Vidite, zato bi mi bilo lažje pisati o pustnih šegah in navadah, kot pa o položaju kulture in umetnosti v mesecu kulturnega praznika. Nenazadnje je za razvednotenje kulture poskrbel sam predsednik države, ko je pristal

“Kot je slovenski predsednik prepričan, da je TV šov vrhunski odraz slovenske pop kulture, tako je marsikateri lokalni veljak prepričan, da je gasilska veselica najboljši odraz slovenske ljudske kulture.”

na nastop v kvazi komičnem šovu, imenovanem Na žaru. No, voditeljem gre priznanje, da so ohranili prag okusa in si ga niso privoščili tako, kot bi si ga lahko, da so ravnali z njim v rokavicah. Pa vendarle: že samo dejstvo, da se je v tej oddaji pojavil, je do konca zreduciralo lik predsednika države kot spoštovanja vrednega, izvoljenega voditelja ljudstva, na lik klovna, ki žvižga najstnicam in se vseskozi skuša vesti dopadljivo in masovno všečno. Ali ni ravno on ultimativni dokaz, da sta kultura in umetnost odsotni v zavesti večine slovenskih veljakov? Ali ni ta njegov nastop dokaz, da mu je kot predsedniku vseeno za ljudi in za narod, ki naj bi mu predsedoval, ga vodil v dobrem in slabem? Ali niso njegov nastop s maturantski četorki, opremljen s seksističnimi opazkami, praznjenje Na žaru, obenem pa tudi ploskanje na proslavi kulturnega praznika v Cankarjevem domu, dokaz, da je slovenskemu predsedniku in verjetno večini slovenskih veljakov pojavljanje na proslavi kulturnega dne odpustek, za popolnoma izgubljen kompas o tem, kaj slovenska kultura sploh je?

Pač, žal je tako: kot je slovenski predsednik prepričan, da je TV šov vrhunski odraz slovenske pop kulture, tako je marsikateri lokalni veljak prepričan, da je gasilska veselica najboljši odraz slovenske ljudske kulture. Tu jih ljudje vidimo, tu se pridobiva publiciteta, več od tega pa itak ne šteje, saj ne prinaša prave prepoznavnosti. Verjetno pa, če bi se potrudili, in spremljali kulturno umetniško ustvarjanje širše kot le na proslavah kulturnega praznika, potem bi verjetno razumeli, da je slednje več kot le proizvodnja izvozne uspešnih artiklov. Da so Beati dobili Red britanskega imperija za svoje zasluge, se pravi za svoje delo. Potem bi morda tudi sami razumeli, da se prava, dolgoročna prepoznavnost pridobi z delom in ne zato, ker bi bili, recimo, politično najbolj prepoznaven artikel. □

»Bertonclju bi postavil(i) spomenik!« – simpozij Aci Bertoncelej

Ko govorimo o Domžalah in njihovi glasbeni kulturi, je eno izmed imen, ki ga več kot upravičeno pogosto slišimo v povezavi z njo, zagotovo Aci Bertoncelej, pianist in pedagog. Uvrščamo ga med najpomembnejše jugoslovanske pianiste 20. stoletja. Čeprav je bil mednarodno uveljavljen profesionalni glasbenik, ki je kot solist, spremljevalec in med drugim član Tria Tartini stalno nastopal v tujini, je bil precej prisoten na domžalski glasbeni sceni, saj mu, ne glede na lastno strokovnost, ni bilo v breme sodelovati niti z amaterji. Zato ni nič čudnega, da so ga Domžale 'vzele za svojega' in da so se ravno v Domžalah odločili obuditi spomin nanj.

V petek, 12. februarja 2016, so se v Tomčevi dvorani Kulturnega doma Franca Bernika Domžale zbrala številna znana imena slovenske glasbene scene, tako rekoč smetana slovenske glasbene znanosti, z namenom, da na simpoziju Aci Bertoncelej spregovorijo o življenju in delovanju apostola slovenske klavirske glasbe 20. stoletja ter predstavijo vlogo in pomen tega velikega glasbenika kot tudi človeka.

Simpozij, ki je trajal dobrih šest ur, je nastal v produkciji Kulturnega doma Franca Bernika Domžale v sodelovanju z Inštitutom glasbenoinformacijskih znanosti pri Centru za interdisciplinarno in multidisciplinarno raziskavo in študije Univerze Maribor, vodila pa sta ga Franc Križnar in Milan Marinič. Že v uvodnem nagovoru direktorice Kulturnega doma Franca Bernika Domžale Cvete Zalokar je bilo razvidno, kako pomembno je bilo osvetliti življenje enega izmed največjih domžalskih glasbenikov, k tehtnosti simpozija pa sta v svojih govorih le še dodala župan Občine Domžale Toni Dragar, ki ga je tokrat spremljala podžupanja mag. Renata Kosec, in red. prof. Andrej Grafenauer, dekan Akademije za glasbo v Ljubljani.

Župan je v svojem govoru dejal, da izredno spoštuje Bertoncelejevo delo, ne le zaradi njegove umetniške vrednosti, temveč predvsem zaradi pozitivne spremembe, ki ga je le-to pustilo na kulturnem življenju Domžal. »S svojim prizadevanjem je Domžale postavil na glasbeni zemljevid Slovenije. S pobudo in delovanjem na mednarodnem festivalu komorne glasbe v Grobljah, se je ta zemljevid razširil še čez nacionalne meje in Domžale so bile vsako leto deležne mednarodnih melodij. [...] Da v Domžalah še danes vsak mesec odzvanjajo različne melodije, je zaslužen predvsem Aci Bertoncelej.«, je poudaril.

Na simpoziju se je zvrstilo kar osemnajst razpravljavcev, ki so osvetlili Bertoncelejevo življenje in delo z različnih zornih kotov, spregovorili pa so tudi o domžalski glasbeni kulturi in njenem razvoju, predvsem v času njegovega življenja in delovanja. S prispevki so sodelovali številni muzikologi, novinarji, zgodovinarji, glasbeni pedagogi, kom-

ponisti in drugi glasbeni ustvarjalci, med njimi tudi kar nekaj njegovih bližnjih prijateljev in znancev.

V uvodnem predavanju je spregovoril Franc Križnar (Pianist Aci Bertoncelej – življenjske in delovne prelomnice skozi kritikovo oko in uho), za njim pa so se zvrstili še Matjaž Brojan (Aci-

Velenju kot učitelj in Mednarodno klavirsko tekmovanje Aci Bertoncelej), Simon Krečič (Aci, moj učitelj: veliki pianist, glasbenik in človek) in Leon Engelman (Acijeva radijska snemanja solistične in komorne glasbe v času 'režidenčnega' pianista Simfonikov RTV Slovenija in njegovi nastopi na Mednaro-

Slavnostni govornik, župan Toni Dragar

jev rod v Domžalah), Jurij Snaj (Oris življenjepisa), Miroslav Stiplovšek (Sodelovanje Acija s Kulturno skupnostjo Domžale pri programskem oblikovanju koncertov v Grobljah od sredine sedemdesetih let do leta 1990), Milan Marinič (Moja srečavanja z Acijem), Veronika Šarec (Glasbeno življenje v Domžalah in širše v drugi polovici dvajsetega stoletja), Tjaša Ribizel (Vloga Acija v slovenski klavirski glasbi 20. stoletja skozi oči časopisnih objav), Tomaž Habe (Aci z domžalsko glasbeno sceno), Dejan Bravničar (Aci, moj prijatelj in sodelavec), Marko Šetinc (O Aciju kot 'režidenčnem' pianistu Simfonikov RTV Slovenija 1966–1980), Mihael Kozjek (Vloga Acija v okviru mednarodnega festivala komorne glasbe Groblje in Kulturnega doma Franca Bernika Domžale), Henrik Neubauer (Aci in Festival Ljubljana), Hinko Haas (Pianist Aci kot pedagog na Akademiji za glasbo 1979–2002) in v Klavirskem duu Bertoncelej-Haas (1995–2002): Aci Bertoncelej – neusahljivi vir umetniške energije in inspiracije), Pavel Mihelčič (Bertonclju bi postavil spomenik!), Manja Flisar Šauperl (Aci Bertoncelej kot pianist v severovzhodni Sloveniji), Urška Šramel Vučina (Aci v

dnem festivalu sodobne komorne glasbe v Radencih). Na srečo pa vsi ti prispevki ne bodo ostali slišani le obiskovalcem simpozija, vendar jih bo mogoče prebrati tudi v monografiji-zborniku, kjer bodo poleg zgoraj navedenih člankov dodana tudi nekatera za to priložnost spisana pisma Bertoncelejevih najtesnejših sodelavcev tistega časa in prostora, kot sta oboist Ivo Petrič in violončelist Heinrich Schiff. Monografijo naj bi v letu 2016 izdala nosilca simpozija ob podpori Občine Domžale.

Po zaključku simpozija je sledil še koncert Glasbene šole Domžale, ki je bil pripravno izveden v Dvorani Acija Bertonceleja. Na njem sta, poleg mladih, nadobudnih učencev klavirja glasbene šole, nastopila tudi študenta Akademije za glasbo, Uroš Pele na klavirju, in Sebastijan Bertoncelej, sin pokojnega pianista, na violončelu.

Simpozij je zagotovo dokazal, da je Aci Bertoncelej bil in ostaja eden največjih mojstrov črno-belih tipk pri nas. Njegovo delo ostaja v živem spominu ne le njegovim prijateljem in svojem, temveč Domžalčanom na splošno. Njegov pečat v Domžalah je neizbrisen.

NEJC LISJAK

Poklon oranžni barvi

Jože Tönig razstavlja v Mengšu

KULTURNI DOM MENGEŠ Delo domžalskega kiparja Jožeta Töniga že dalj časa spremljamo v domačem prostoru, tokrat pa poročamo o njegovi razstavi v preddverju Kulturnega doma Mengeš. Odprtje je potekalo 3. februarja, v spremljevalnem programu sta nastopili Laura Tönig in Urška Žabota. Na razstavi, ki je odprta do 3. marca, je avtor predstavil zadnjo serijo slik – asemblažev, ki jo je poimenoval 50 odtentkov oranžne. Tudi sestavljenke, v katere vstavlja odpadne materiale in najdene predmete iz svojega vsakdana, nadaljuje v njegovi maniri raziskovanja in preoblikovanja različnih likovnih elementov. Sestavljene kompozicije so nastajale med samim procesom ustvarjanja ali po predhodnih skicah za druga kiparska ali slikarska dela. S toplimi barvami je poudaril volumen

plastične slikovne površine, z njimi nastalim abstraktnim podobam dodal iluzijo prostora in jih kompozicijsko centriral z zlato barvo. Vsebinsko jih je nadgradil s spominom na prežgoda preminulo ženo, ki je najbolj

ljubila oranžno barvo. Pri ustvarjanju je uporabil tudi njene predmete in jih simbolično združil v zgodbe, ki so ju povezovale v skupnem življenju.

KATARINA RUS KRUŠELJ
FOTO: MIRO PIVAR

Plešemo z veseljem in željo, da se folklorni plesi ohranijo

Folklorno društvo Groblje tudi v letu 2016 nadaljuje z uspešnim delom, ki ga vsako leto nadgrajujejo z novimi nastopi, dopolnjujejo pa tudi program plesov, s katerim vedno znova razveseljujejo ljubitelje tovrstne kulturne dediščine.

FOLKLORNO DRUŠTVO GROBLJE

Občni zbor je bil tako priložnost za pregled v letu 2015 opravljenega dela, ki bi ga lahko ocenili z zelo visoko oceno, še več pozornosti pa so namenili letu 2016, v katerem bodo tudi v prihodnje negovali stike z društvi iz sosednjih držav; doslej sodelujejo s sosedi: Avstrijci, Italijani, Hrvati, zamejskimi Slovenci iz Italije in Madžarske.

Letošnjo plesno sezono so odprli februarja z nastopom v Domu počitka Mengeš, z novim spletom dolenskih plesov Nevenke Unk Hribovšek, v prenovljeni kostumski podobi pa so se predstavili tudi varovancem Doma počitka v Trzinu. V maju, ko bo dokončna prenova, načrtujejo tudi nastop v Domu upokojencev v Domžalah.

Folklorna skupina je sprejela povabilo za sodelovanje na 46. tradicionalnem mednarodnem binokštem folklornem festivalu maja 2016 v Antwerpnu, v Flandriji in Belgiji. »Sodelovalo bo 12 folklornih skupin iz različnih držav, mi pa bomo zastopali Slovenijo in Občino Domžale. Naš glavni na-

stop bo trajal 25 minut. Flamska skupina de Kegelaar bo v prihodnosti prišla v Groblje in tako bomo nadaljevali sodelovanje,« je posebej za Slamnik povedal Franc Hribovšek.

Folklorna skupina Groblje bo junija nastopila na slamnikarskem sejmju v Domžalah, na državnem srečanju veteranskih in upokojenskih skupin Slovenije v Bistrici ob Dravi, sep-

tembra pa bo sodelovala v Cankarjevem domu v Ljubljani na festivalu za 3. življenjsko obdobje.

Že zdaj vsi ljubitelji folklornega izročila 10. septembra zvečer vabljene na tradicionalni folklorni večer v Grobljah kot nekoč, v dvorani Kulturnega doma v Grobljah. Koncert bo posebej 125. obletnici Kamniške proge. Folkloristi v programu načrtujejo tudi tesnejše sodelovanje s Turističnim društvom Jarše-Rodica.

Pa še povabilo: 5. marca ob 18. uri ste povabljeni v Kulturni dom Groblje na območno srečanje odraslih folklornih skupin. Dobrodošli!

VERA VOJSKA

Recenzija filma: Soba

Redki so filmi, na podlagi katerih bi lahko dobili idejo, da bi morali biti obvezno filmsko čtivo za slehernika; in Soba (Room) manj znanega irskega režiserja Lennyja Abrahamsona je prav to. Še več, Soba bi si morali ogledati že osnovnošolci in o njej tudi razpravljati. Gre za do potankosti izdelano študijo igralskih značajev v izrednih okoliščinah; glavni poudarek pa se dogaja na relaciji mama – sin, ki nas znova opomni, da gre za tisto elementarno vez med staršem in otrokom, ki je za samo-razvoj slehernega posameznika slej ko prej tudi najpomembnejša.

Na tej točki si skoraj ne bi želel obelodaniti praktično ničesar, kar se tiče vsebine filma neposredno, saj potencialnega gledalca nikakor ne bi hotel prikrajšati za to – res prvovrstno – filmsko izkušnjo. V te namene bi svetoval tudi, da ljudje preden vidijo film, o njem berejo in poslušajo čim manj. Naj omenim le, da je Brie Larson v vlogi mame odlična in da je – ne da bi videl vse konkurenčne filme –, dobila Zlati globus za glavno žensko vlogo nedvomno zaslužen, saj gre za izvedbo, ki je ni moč nadgraditi. Nominirana pa je tudi za prestižnega oskarja, vendar njene dvojne krone zaradi že pregovorne politične korektnosti najverjetneje ni moč pričakovati. Prvovrstno presenečenje pa je dejstvo, da njen petletni filmski sin Jack, ki ga upodobi sicer štiri leta starejši igralec Jacob Tremblay, ki ni v svoji vlogi nič manj prepričljiv, za zlati kipec ni bil niti nominiran. Je pa film dobil vsaj še nominacije za najboljši film, režijo in prirejen scenarij.

Zgodba je osredotočena na vez med mamo in sinom, ki živita v ujetništvu majhne sobe (namenoma ne povem,

kakšni so razlogi) in kjer je mali tudi rojen, zato se med njima splete čisto posebna vez, ki gledalca ne spusti vse do konca filma in še dolgo po njem. Med najbolj presunljive dogodke, ki jih je zgodba sicer polna, pa spada dejstvo, da je za malega dolgoletnega Jacka soba pač edini svet, ki ga pozna in se ob trudu ljubeče mame celo razvija v pravo, torej klinično nepatološko, smer. Še več: majhnega udobnega prostora sploh ne doživlja utesnjeno in klavstrofobično, pač pa bolj ali manj kot varno zavetje, v katerem se zaveda vsake, še tako majhne stvari in podrobnosti, ki jim ves čas izkazuje svojo naivno otroško hvaležnost, s čimer pa je lahko zgled tudi marsikateremu sodobnemu sovrstniku, ki ima za razliko od njega 'polno rit'. V tem kontekstu pa nam takšen zaplet v glavi nehote sproži tudi intrigantno vprašanje: namreč, v kolikšni meri imajo danes starši sploh še kakovostnega, torej ne-stresnega, časa za svoje otroke?

Vendar mali Jack kljub vsemu raste in postaja čedalje bolj dojemljiv tudi za najrazličnejše zunanje impulze,

ki jih dobiva predvsem prek televizijskega ekrana in zasanjanega pogleda v strešno okno, zato ga vedno bolj začne zanimati 'resnični svet tam zunaj' oziroma kar celotno veselje, kar je zanj tako in tako eno in isto. Mama se znajde v precepu, zato začne razmišljati o grozeče odrešujoči alternativni: izbojevati si pot na prostost. Vendar kako?

Soba je nedvomno film, kot ga še niste videli, med drugim pa deluje tudi kot krasna metafora za ujetost sodobnega človeka v družbeno-politični sistem in njegove podsisteme. Zgodba je na trenutke srce-parajoča, zato lahko dobite tudi impulz, da poberete šila in kopita ter jo popihate iz kinodvorane, vendar je po drugi strani tudi neizmerno topla in polna upanja, saj nas opomni, kako srečni smo lahko s svojo svobodo gibanja, vendar pa leta – brez ljudi, ki bi jih imeli radi –, pomeni bolj malo, saj »nič ni dovolj močen sam.« kot lahko slišimo v filmu. Navijamo za film leta!

Film si lahko ogledate tudi v Mesnem kinu Domžale.

ŽIGA ČAMERNIK

Srčni lonec, kot ga pripravi Neža Rus

27. sezona gornjskih večerov Planinskega društva Domžale

KNJIŽNICA DOMŽALE Planinsko društvo Domžale in Knjižnica Domžale sta v začetku februarja s pogovorom Boruta Peršolja z vsestransko Nežo Rus odprla 27. sezono gornjskih večerov. Sogovornica Neža Rus, petindvajsetletna univerzitetna diplomirana gradbenica, skavtinja, mlajša pripravnica Alpinističnega odseka Rašica, predvsem pa oskrbnica v Pogačnikovem domu na Kriških podih (2050 m) je povedala marsikaj zanimivega o delu oskrbnice, ki je odgovorno, zahtevno, tudi sanjsko – predvsem pa prijetno. Zaradi obeh sogovornikov, predvsem pa Neže, ki zna človeka nasmejati, smeha v tokratnem večeru res ni manjkalo.

Nežina ljubezen do gora izvira od družine, ki je rada hodila v hribe, posebej lepi so spomini na počitnice pri stari mami v Žireh, pa bogate izkušnje, ki so ji skupaj z odgovornostjo, samoiniciativnostjo, prostovoljstvom in tudi prvim znanjem kuhanja, prinesli skavti, manjkalo pa tudi ni skromnosti, ki je pomembna vrлина v življenju.

Jutro (enako velja za večere) na Kriških podih, kot oskrbnica ter del mlade ekipe jih doživlja od leta 2014, je, kljub zadolžitvam, ki jih nikoli ne manjka, za Nežo nekaj najlepšega Zato razume planince, ki največkrat iz Vrat in Trente, že zgodaj potrkajo na vrata Pogačnikovega doma, o katerem ima Neža samo lepe besede – tako o mladi ekipi, kjer nikoli ne manjka dobrega vzdušja, najpomembnejše stvari na svetu. Veseli so vseh obiskovalcev, pri katerih najbolj ceni, da so zadovoljni (tudi z njeno zelenjavno juho, ki je njena specialiteta), pa da poskrbijo za čistočo in imajo hribe radi.

Vsak dan v sezoni, ki traja blizu tri mesece – ves dan, poskrbijo za 60 do 120 ljudi, včasih v ležišča spremenijo

vse, kar je mogoče. Med obiskovalci je največ Slovencev, ne manjka tudi tujcev, veliko jih pride zaradi transverzale, tudi bližnjih vrhov, radi se sproščeno pogovarjajo, upoštevajo opozorila, čeprav je večina primerno oblečenih in obutih, najbolje so organizirane večje skupine planincev – veliko z gorskimi vodniki. Večina ostane en dan, obiskovalci radi pomagajo, so prijazni, če je treba, počakajo, njihovo ravnanje jih velikokrat pozitivno preseneča, tudi ko kaj lepega napišejo v spominsko knjigo, jim dajo energijo. Ni manjkalo smeha, posebej o pripovedovanju, kako se nekateri stuširajo, čeprav tuša v domu ni, pa o smrcanju, lupljenju čebule, ki povzroči solze po vsem domu, dvodnevem kuhanju golaža, prijetnem odnosu z drugimi domovi.

In če Neža pove, da večina obiskovalcev hodi zaradi lepot v gore, ji verjameš, kot ji verjameš, da so pripravljene, v okviru možnosti seveda, ustreči vsakomur.

Neža ima prav za vsakogar srč-

ni lonec, za srečanje v Domžalah pa je sama spekla piškotke. Zanesljivo pa bo, kdo od obiskovalcev gornjskega večera njeno iskreno povabilo, da obisk hribov pomeni tudi novo učenje za srce in možgane, vzel zares in med drugim obiskal tudi Pogačnikov dom na Kriških podih. Tedaj se spomnite na oskrbnico Nežo in njeno mlado ekipo ter dobro voljo, ki je nikoli ne zmanjka.

Pa še povabilo: 1. marca 2016 ob 19. uri bo gostja Boruta Peršolja v Knjižnici Domžale dr. Petra Draškovič, pogovarjala pa se bosta o temi: Narava je še vedno živa. Dobrodošli!

VERA VOJSKA
FOTO: MIRO PIVAR

Ljubljana, sobota,
19. marec 2016

Galerija na potepu bo v marcu obiskala tudi Ljubljano. Skupaj si bomo ogledali razstavi v Moderni galeriji in Galeriji Jakopič.

BOGOSLAV KALAŠ: STROJ ZA SLIKANJE

V Moderni Galeriji so postavili odlično pregledno razstavo slik akademskega slikarja in profesorja **Bogoslava Kalaša**, ki razodeva velik, nenavaden in osupljiv opus našega velikega slikarja iz Radomelj. Ker nas bo gostil avtor razstave, bo obisk še toliko bolj razburljiv, saj bomo lahko iz prve roke zvedeli vse o pionirskih prijemih novega načina slikanja.

ALUO LXX: PRETEKLOST, SEDANJOST, PRIHODNOST.

Drugo razstavo obiščemo v Galeriji Jakopič. Gre za razstavo najboljših del študentov ALUO zadnjih pet let, ki prvič v zgoščeni obliki in na enem mestu pokaže kreativnost in vitalnost študija likovnih umetnosti in oblikovanja. ALUO praznuje 70 letnico delovanja in se s to razstavo razgala kot izobraževalna ustanova, ki ji njeni uporabniki – študenti, veliko pomenijo.

Strokovno vodstvo po razstavah je domena **Jurija Smoleta**.

Dobimo se v soboto, 19. marca 2016, ob 10. uri pred Moderno galerijo, na Cankarjevi 15 v Ljubljani. Vstopnina je 3,5 evra.

Prijazno vabljeni!

INFORMACIJE: www.kd-domzale.si / T: 01/722 50 50

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

Presnemavanje video in avdio kaset, fotografiranje in snemanje

Video JPL, Jože Lazar s.p.
www.video-jpl.com
T. 051 677 652

KULTURA

Domžalci in njihov čas

Prestavitev nove knjige Matjaža Brojana v Knjižnici Domžale

»Domžale, Domžale gotovo poznate že vsi, saj veste, saj veste, da ves svet se okrog njih vrti. Klobukov in slammnikov tu se dobi ... Da, da v Domžale pojdeva, da si kupim slammnik bel, da moj možek bo vesel ...« so zapele Mara in njene ljudske pevke v Knjižnici Domžale ob začetku prijetnega pogovora novinarja Roberta Pečnika Pečota z Matjažem Brojanom dolgoletnim novinarjem, publicistom, urednikom in vsestranskim ohranjevalcem naše kulturne dediščine. V njem sta predstavila že 18. knjigo Matjaža Brojana z naslovom Domžalci in njihov čas, ki prinaša 41 zgodb ljudi in družin nekdanjih Domžal.

Obiskovalci so dodobra in čez napolnili večnamensko dvorano in prisluhnili zgodbi o starem, lepem in čudovitem mestu, ki so ga zgradili stari Domžalci. Ti so Matjažu ljubi že od mladosti in so spomini nanje veliko prispevali k ogromnemu arhivu z več kot 100 fascikli. Matjaž je namreč človek, ki razmišlja, si zapomni, zapiše, ima izreden spomin – predvsem pa ceni svoje ljube Domžalce in preteklost. Tokrat smo najprej prisluhnili izvoru imena Domžalec, Domžalka, ki je za prebivalce našega mesta veljalo vse do leta 1935, tako jih je naslavljal tudi znameniti župnik Franc Bernik: ljubi moji Domžalci in Domžalke, nato pa smo dobili Domžalčane, na kar je vplivala sprememba imena prebivalcev drugih krajev.

Matjaž živi za Domžale in z Domžalami 365 dni, vstaja zelo zgodaj in, tako je povedal, iz svojega življenja skuša ustvariti zgodbo, dati času in življenju vsebino in sam sebi vseskozi

dokazuje, da ne živi v tri dni, da je vredno živeti za cilje in stvari, ki mu veliko pomenijo. Zaradi vsega tega mu je preprosto lepo. Stari Domžalci so njegova največja ljubezen. Iz tisoče zbranih gradiv, fotografij, dokumentov, pogovorov, obiskov pokopališč in muzejev je nastala več kot 360 strani obsegajoča knjiga Domžalci, prava galerija že pokojnih ljudi, ki so ljubili in

gradili polno življenje nekdanje male vasi, ljudi, katerih življenjske in delovne poti so prepričljive, napisane na osnovi zbranih dokumentov. S so-govornikoma smo se vrnili v 18., 19. in 20. stoletje ter občudovali ljubezen in dosežke Domžalcev, ki so Matjažu zlezli pod kožo. Knjiga je nastajala eno leto. Brojan je pisal čisto vsak dan, približno osem do deset ur ter o junakih svojih zgodb odkril marsikaj, kar celo sorodniki, ki so mu prijazno odpirali vrata ter se udeležili tudi predstavitve knjige, niso vedeli.

V pogovoru nam je predstavil nekatere glavne junake svojih zgodb: vojaka iz prve svetovne vojne z beležnicami oz. zvezčiči, povezanih s špagco, ki smo jih med drugim gradivom lahko tudi videli, spoznali smo del zgodovine Goričice in povezavo z družino Flis, nasmejali smo se ob pripovedovanju o 43 nekdanjih gostilnah, posebej še o lepi Slokarjevi Milkici, ki jo je

občudoval celo Draža Mihajlovič; pred nami so zaživeli orli in sokoli, zažive-li so dr. Maks Kremžar, pa tudi Mihael Kremžar, France Cerar, velik jezikovni strokovnjak in estēt, Matija Cerar, glasbenik – pevec, ing. Joško Oberwalder, poznavalec slammnikarske zgodovine; telesnokulturni estēt Milan Merhar, velik prijatelj, glasbenik Stane Habe, Cene Matičič, žrtev hude politične gonje, Franc Lazar, veliki gledališki režiser najlepših domžalskih stvari-tev, Jurij Vulkan, pohodnik, telovadec, s svetlobo v očeh, Janez Jeglič, ekstremni alpinist, Janko Šuštar, karizmatični nogometni navdušenec, Jože Koželj, znameniti padar in mnogi drugi. Avtor se je prav vsake usode Domžalcev lotil s simpatijo, z naklonjenostjo do dobrega, iz ljubezni do zgodb Domžalcev, ki jo nosi v srcu in jo v svojih knjigah ohranja z željo, podaljševati njihove zgodbe in prispevke njihovim ljubim Domžalom prihodnjim rodovom.

Knjigo je uredil France Malešič ob pomoči Vere Vojska, oblikoval Igor Ribič, pomagal pa je tudi Primož Hieng. V imenu vseh je Matjažu Brojanu čestital urednik Franc Malešič, ki je poudaril, da je avtor odličen pripovedovalec zgodb, poln ustvarjalnega zanosa in domžalski vedežnik brez primere.

VERA VOJSKA
FOTO: MIRO PIVAR

Ko sem bil mrtev

Nemi film z živo klavirsko glasbeno spremljavo Mitje Reichenberga

KDFB Od dveh ponujenih terminov zadnjega domžalskega filmskega abonmaja sem si ogledal in slišal drugo predstavo (15. februarja 2016). Začelo se je s predfilmom, fantazijsko pustolovščino Potovanje na luno (režija Georges Méliès; Francija, 1902, 13 min.) in nadaljevalo z (glavnim) filmom, komedijo Ko sem bil mrtev (režija Ernst Lubitsch, Nemčija, 1916, 38 min.) s pianistom na odru Mitjo Reichenbergom.

Ker gre tudi po podatkih in pianistovih besedah za kratek film ali kar dva kratka filma, je temu primerna tudi glasbena partitura zanj. Glasbena zgradba sloni na slikovni pripovedi, kar pomeni, da se začne s pogovorom znanstvenikov. Ker je film v osnovi zasnovan komično, sledi temu tudi komično, nekoliko chaplinovsko (po angleškem igralcu-komiku in režiserju siru Charlesu Spencerju alias Charlieju Chaplinu; 1889–1977) obarvana in ritmično izostrena melodika. Ta pa je že prepletena z novjšimi, sodobnejšimi glasbenimi domisljicami. Gradnja in izstrelitev rakete predstavljata novo glasbeno gradivo, v katerem je čuti-ti nekoliko resnosti samega dogodka. Ta pa se konča pričakovano s polnim zadetkom rakete v oko lune. Tretji del partiture je avantura znanstvenikov na Luni, vključno s kometi, z Zemljo in vsem, kar lahko opazujejo. Srečanje s tamkajšnjimi domorodci se glasbeno prelevi v nekakšno komično dramo. V njej ne vemo prav zagotovo, na kateri strani je glasba – ali na komični ali na dramski. S poglobom in padcem nazaj na Zemljo se glasba povrne v osnovne melodične okvire, kjer so znanstveniki svojo razpravo tudi začeli. Njena harmonska in melodična osnova je ponovno nekoliko paradna, podobna izstrelitvi, le da ima pridih plesne komičnosti, še posebej ob zaključnem rajanju. Filmska partitura je sestavljena po sistemu leitmotivne gradnje,

ki se naslanja na glasbeno melodične ideje, predstavljene v samem začetku, torej ob vizualni predstavitvi vseh treh glavnih junakov: moža, njegove žene in tašče. Sledenje tem likom prek celotnega filma je možno slišati kot vedno razumljiv povratek v melodične kakor tudi ritmične strukture oseb in njihovih karakternih potez. Vsi trije liki se namreč v stilu vaudevillae, tj. v pogledu lahke veseloiigre s šaljivimi pevs-kimi vložki, predstavijo pred gledališko zaveso ob samem začetku filmske predstave. Nemalo tega uspeha v neke

vrste domžalskem filmskem Barbizonu, kar že nekaj časa velja prav za tale filmski abonma, je brez dvoma prispeval pianist M. Reichenberg. Njegov improvizacijski klavirski vložek je bil ves večer in v obeh filmih najmanj, kar je: enakovreden filmskim predstavam.

Morda še stavek ali dva o pianistu, enem redkih, ki se dandanes ob delu v kompoziciji, pedagogiji, znanosti, pianistiki in esejistiki ukvarjajo še s klavirsko spremljavo, improvizacijo, konkretno: spremljavo na klavirju (tudi) nemih filmov. Dr. Mitja Reichenberg (roj. 1961) je namreč dovolj vsestranski, da ne zapišem univerzalni glasbenik, ki je hkrati tudi eden redkih, ki se sicer ukvarjajo s filmom ali še bolj natančneje med glasbo in filmom; saj je bil naslov njegove (doktorske) disertacije na ljubljanski Filozofski fakulteti (2012) Film in filmski zvok v družbeni funkciji.

FRANC KRIŽNAR

Jubilejno leto Pevskega zbora Turističnega društva Turnše, Češenik

Nastopili v oddaji Veselje s Podokničarjem

Na TV Golica, ki je posebej poznana po narodno-zabavni glasbi, ki je nikoli ne zmanjka, Franc Pestotnik vodi oddajo Veselje s Podokničarjem, v katero vabi tako profesionalne kot ljubiteljske glasbene skupine. Oddaja je med poslušalci zelo priljubljena, hkrati pa za marsikateri ansambel ali drugo glasbeno skupino pomeni priložnost za nastop in predstavitev pred širšim občinstvom.

Tako smo v oddaji na pustni torek, ki je bila norčavemu prazniku primerno obarvana, lahko prisluhnili tudi Pevskemu zboru Turističnega društva Turnše, Češenik.

Mešani pevski zbor letos praznuje prvih deset let uspešnega petja in nastopanja. Zbrali so se pravzaprav naključno – predvsem, ker bi radi peli skupaj, pod vodstvom pevovodkinje Polone Hribar delali začetne korake in širili svoj program petja ljudskih pesmi ter ob pevovodji Alešu Fariču dočakali prvi jubilej. Podokničarju je Maks Jeran na kratko predstavil zgodovino zbora, ki šteje blizu 30 pevcev in pevk, ki jih družita ljubezen do petja, veselje do druženja, predvsem pa prijateljstvo, pozabil pa ni niti na kratko predstavitev gradov in življenja na tem območju. Za pevci in pevkami je že vrsta nastopov, največkrat smo jim lahko prisluhnili na slovesnostih v

domači krajevni skupnosti, zaploskali so jim varovanci domov upokojencev, iz leta v leto pa je več obiskovalcev tudi na njihovih letnih koncertih. Na njih navadno izberejo temo, ki jo nato ljubiteljem njihovih pesmi predstavijo tudi v pripovedni obliki, vselej pa povabijo tudi glasbene goste. Pohvalijo se lahko s petjem ob kulturnem prazniku, dobrodošli gostje pa so tudi na prireditvah različnih društev.

Tudi tokrat so se s svojim nastopom izkazali. Zapeli so svojo himno, ubrano pa je ob spremljanju kitaristov Silva Prenarja in Gašperja Novaka zavznela tudi Avenikova Prav fletno se imamo. K promociji občine, obeh krajev in dela Turističnega društva Turnše Češenik pa je prispevala tudi Katja Jeraj Kolenko, ki je gledalcem predstavila zgodovino in sedanost društva, skrb za mlade in jih povabila, da obiščejo njihov prireditveni prostor v Turnšah.

Ob narodno zabavnih ansamblih Gašperji, Tik tak, Mladi Poljanški in družinskem ansamblu Prosen je bil pevski zbor Turističnega društva Turnše, Češenik pomemben del februararskega Veselja s Podokničarjem, njihovo dobro petje in prijateljevanje pa še ena potrditev delčka besedila njihove himne ... bodimo prijatelji vedno tako, da življenje srečno bi bilo ...

Odtisi v glini

Kulturni februar smo v Menačenkovi domačiji v Domžalah posvetili glinenim izdelkom, ki so jih v zadnjem obdobju izdelali uporabniki Varstveno delovnega centra INCE Mengeš, enota INCE ZU.

MENAČENKOVA DOMAČIJA Tematsko izhodišče razstave je bila glina kot ustvarjalni izziv ljudem z motnjami v duševnem razvoju. Sklede, skodelice, krožniki, zvončki, ptičje hišice v različnih oblikah in barvah so izdelki, ki jih uporabniki kiperske delavnice v centru vsakodnevno ustvarjajo. Dušan Noč, Slavi Pavrič, Ana Poljšak, Irena Grilj in Boštjan Vidmar se pod vodstvom delovne inštruktorice Sabine Kremžar Pančur učijo novih tehnik oblikovanja, poslikave in okrasitve glinenih izdelkov. Vsak izmed ustvarjalcev je poseben in drugačen. Delujejo z različnimi zmožnostmi, njihovi izrazi so samosvoji in značilni samo zanje. V delavnici poskušajo prepoznati vse vidike posameznikovih sposobnosti, jih razvijati in ujeti ter prenesti v predmet, ki bo prijeten očesu in uporaben v vsakodnevem življenju.

Razstava Odtisi v glini je razstavni prostor Menačenkove domačije popestrila na poseben in predvsem pisan način. Sodelujoči so na otvoritvenem dogodku, ki je bil 4. februarja,

počasno sprejeli naš aplavz. Brez njih in strokovnega vodstva Varstveno delovnega centra INCE Mengeš, ki sta ga zastopali in publiko predstavili direktorica centra Vladka Pakec in vodja enote INCE ZU Carmen Pirc, razstava ne bi bila tako dobro spreje-

ta in obiskana. Odprtje razstave je z glasbenim uvodom in zaključkom na klasični harmoniki popestrila mlada glasbenica Petra Kmetič iz Glasbene šole Domžale pod mentorstvom Žana Legata.

KATARINA RUS KRUŠELJ

Prvi dogodek 16. kulturnega poletnega festivala Studenec 2016 je že za nami

Prof. dr. Janko Prunk: Prešeren je še danes kačipot našemu razvoju

V počastitev kulturnega praznika in v spomin na vse pokojne, ki so sodelovali in soustvarjali v Kulturnem društvu Miran Jarc Škocjan v obdobju 1949–2016 je društvo v škocjanski cerkvi sv. Kancijana in tovarišev pripravilo spominsko mašo, ki jo je daroval dobski župnik Jure Ferlež.

Tradicionalna maša, ki so jo letos prvič uvrstili v okvir programa 16. kulturnega poletnega festivala Studenec 2016, je bila zelo dobro obiskana. Z njo so se zbrani z veliko hvaležnosti poklonili spominu umrlih članov in vseh, ki so kadarkoli v zgodovini društva, ki se počasi, a zanesljivo bliža 70. rojstnemu dnevu, prispevali kamenček v mozaik bogate zgodovine in sedanjosti društva.

V pridigi je dobski župnik Jure Ferlež poudaril pomen obleke, ki jo tke vsakdo izmed nas ter zapušča rodovom, ki jo bodo nosili za nami. Obleka bi morala na zunaj vedno odražati našo notranjost, da bi živeli to, kar smo, hkrati pa ne smeli pozabiti, da je kulturnost tudi pomoč sebi in drugim. Društvu je zaželel kulturno ustvarjalno leto.

V svojem nagovoru je zaslužni profesor dr. Janko Prunk poudaril, da smo Slovenci narod, ki je zrasel iz jezika in zavezanosti temu jeziku in kulturi. Zavezanost jeziku je Slovincem bolj temeljna in pomembnejša kot ostalim narodom, ki so poleg jezika imeli še druge temelje za svoj razvoj in obstoj. »Nas, Slovence, sta s temeljnimi vrednotami, na katerih smo se razvijali kot narod, obdarila oče slovenskega knjižnega jezika, Primož Trubar, in France Prešeren s svojo jasno predstavo o individualnosti slovenskega jezika in njegovem enakopravnem mestu v družini evropskih narodov, zlasti v družbi slovanskih narodov. To izročilo in še predstava o demokraciji in toleranci ter bratstvu med narodi so tisti

temelji, na katerih se je razvijal slovenski narod z manjšimi in večjimi koraki, z vzponi in s padci vse do danes, ko je realiziran kot samostojna suverena nacionalna identiteta s svojo neodvisno državo, kar je za narod v zgodovini do danes najvišji domet v razvoju,« je dejal dr. Prunk in poudaril, da je pesnik še danes edina slovenska osebnost, ki jo brez zadržkov spoštujemo vsi Slovenci, ne glede na našo idejno in politično usmerjenost, hkrati pa v njegovi poeziji lahko celo za današnjo rabo najdemo prav uporabne misli in napotke. Te najdemo v Sonetnem vencu, posebej pa v njegovi Elegiji svojim rojakom, ki zelo zadeto prikazuje večinsko obnašanje današnjih Slovencev v samostojni državi. Ob koncu je dejal: »K sreči so še drugačni ljudje, zavezani pravi morali in narodni zavednosti, in so okolja, v katerih je najti takšne vrednote. Takšni ljudje in takšno okolje je tudi pri vas in zato sem prišel z vese-

ljem med vas, ker mi ni vseeno kako je z mojimi ljubimi Slovenci in mojo domovino. Vaša srčnost in vaša narodna zavest sta garancija, da slovenstvo še ni propadlo, da še stoji in da si lahko obeta, da se mu bodo vremena zjasnila Ostanite še naprej takšni in Bog vas živi!«

V kulturnem programu smo nato prisluhnili doživetemu petju sopranistke Pije Brodnik, tenorista Metoda Palčiča ter igranju citrarja Tomaža Plahutnika, ki so z glasbo sodelovali tudi pri maši. Povezovalka Tadeja Flegar nas je ob čestitki za kulturni praznik seznanila tudi z letošnjim programom 16. kulturnega poletnega festivala, ki obeta, da bo od maja do konca poletja – tako v krtinski cerkvi kot v poletnem gledališču – prijetno. Zato že zdaj povabilo: obogatite si letošnje poletje s kulturnimi prireditvami Kulturnega društva Miran Jarc Škocjan.

VERA VOJSKA

Srečanje pod slamniki

Arhitektka dr. Larisa Brojan je na svoji znanstveni raziskovalni poti posebno skrb namenila gradnji stanovanjskih hiš z balami iz slame.

SLAMNIKARSKI MUZEJ Srečanja pod slamniki v Slamnikarskem muzeju Domžale je konec januarja 2016 s kustosinjo Katarino Krušel Rus gostilo Domžalčanka, dr. Larisa Brojan, arhitektka, ki je posebno skrb namenila gradnji stanovanjskih hiš z balami iz slame in jim namenila tudi svojo doktorsko nalogo. Njeno mladost v Domžalah je zaznamovala uspešna atletska pot in zgodnje spoznanje, da bo življenje povezano z oblikovalsko gradbenimi vodami. Zanimiva je bila izkušnja izmenjave v Angliji, pozneje pa se je kot arhitektka raziskovalka ukvarjala s področjem gradnje hiš iz slame v Ameriki.

Dr. Larisa Brojan dobro pozna zgodovino razvoja Domžal in slamnikarstvo, in slamo kot pomemben naravni gradbeni material. Zanimiva je ugotovitev, da slamnata streha drži 50 let

Izvedeli smo, da problemov soglasij za individualno gradnjo ni, težave so pri javnih objektih pri nas, v drugih državah ne. Skeletna gradnja – slama kot polnilo in izolacija, zagotavlja temperaturo znotraj, pozimi dogrevanje ni potrebno. Predstavljeni so bili načini varovanja pred vlago, glodalci in žuželkami ter vrste ometov.

V Sloveniji je gradnja z balami iz slame v zadnjem času zelo popularna, organiziranih je vrsto ustvarjalnih, arhitekturnih in informativnih delavnic, ustanovljena so prva podjetja, ki poudarjajo energijsko varčnost hiš, tudi uporabo naravnih materialov. Nekaj se tudi prihrani (do 15%), dr. Larisa Brojan pričakuje finančne vzpodbude države za učinkovitejšo rabo naravnih virov – tudi za pridelovalce slame. Poslušalci so pritrdili, da pri gradnji tovrstnih

(hiša iz bal celo do 100 let), pa tudi, da v Sloveniji letno pridelamo slame za gradnjo 17.000 stanovanjskih hiš s površino 150 m².

V ZDA je dr. Brojanova imela vse pogoje za raziskovanje, doživela vrsto prikupnih zgodb ter obogatila življenje s pozitivnimi izkušnjami. Tovrstne hiše ob ustrezni gradnji in zaščiti zagotavljajo prijetne pogoje in so varne tudi ob močnejšem vetru, tornadnih in potresih. Začetek raziskav in odločitev za doktorsko nalogo s to temo je prinesel kar nekaj prepričevanja profesorjev, danes pa je tovrstna gradnja hit.

hiš ne bi smeli upoštevati le finančnega vpliva, temveč ali predvsem prijetnost bivanja, ter zdravstvene in okoljske vplive. Tudi brez zanimivih števil ni šlo: gradnja hiše 120 m², dvignjena od tal, dvokapnica, graditelji veliko postorili sami – je stala 140.000 evrov z opremo; sicer pa je m² od 500 do 3000 – po analizo 150 zgrajenih hiš.

Prijeten večer, ki obeta, da bo slamnikarstvo tudi v naši občini ne le zgodovina, temveč morda tudi zdrava, naravna in udobna sedanjost.

VERA VOJSKA
FOTO: MIRO PIVAR

Odprta vrata mladim umetnikom

Center za mlade Domžale, ki svoja vrata redno odpira mladim ustvarjalkam in ustvarjalcem, je v začetku leta sprva gostil dela 22-letne slikarke Mete Hrovat, zdaj pa se v njem predstavljajo mladi umetniki z Osnovne šole Domžale in Osnovne šole Marije Vere iz Kamnika.

CENTER ZA MLADE DOMŽALE Meta Hrovat se je s svojo prvo samostojno razstavo Spomini ... predstavila januarja. Gre za diplomsko delo, s katerim je pri prof. **Bojanu Gorencu** in prof. **Jožefu Muhoviču** končala dodiplomski študij na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, zdaj pa tam nadaljuje magistrski študij slikarstva. Pri svojem delu zajema najrazličnejša področja in tehnike dela, ki jih med seboj prepleta. Glavno zanimanje ji predstavljajo barve in učinek transparentnosti, plastenje najrazličnejših nanosov in podob.

Uporablja tudi fotografije, ki jo vežejo na dogodke iz preteklosti in so shranjene v njenem spominu. Razprostira in vstavlja jih na površini platna, tako da z njimi konstruira staro zgodbo ali pa ustvari povsem novo.

Njena razstava je bila v prostorih Centra za mlade Domžale na Ljubljanski 58 razstavljena do sredine februarja. Zdaj pa si v njih lahko ogledate dela učencev OŠ Domžale in OŠ Marije Vere iz Kamnika, ki so jih združili pod naslovom Štanjel in Piran po naše. Razstava je odprta od ponedeljka do petka med 8. in 20. uro.

Razstava o vitezu Adamu Ravbarju gostuje v Šenčurju

Po pobudi Mira Erzina iz Šenčurja, avtorja knjige Adam Ravbar, z zgodovinsko razstavo Vitez Adam Ravbar s Krumperka gostujemo v Muzeju Šenčur.

Na odprtje razstave 16. februarja 2016 so nas prav toplo in množično sprejeli. Razstava, ki je bila prvič predstavljena leta 2014 v Slamnikarskem muzeju Domžale, v skupnem sodelovanju s Komisijo za turizem Občine Domžale in Kulturnim domom Franca Bernika Domžale, prikazuje Ravbarjeva delovanja ob koncu 16. stoletja kot tudi rodoslovno skico plemiške družine Ravbar na Kranjskem. Dopolnitev razstave so izbrane akvarelne ilustra-

cije Erzineve knjige, ki jih je ustvarila mlada ilustratorka Anja Osenar, v celoti pa jih lahko prelistamo tudi v razstavljeni knjigi. Razstava je odprta do 6. marca, ob torkih in petkih od 17. do 19. ure, ob nedeljah od 10. do 12. ure. Muzej Šenčur je v središču mesta, v prenovljeni nekdanji zgradbi strojne zadruge in v njej je tudi stalna zbirka umetniške keramike.

KATARINA RUS KRUSHEL
FOTO: FRANCI ERZIN

Metulji in sove

Fotografska razstava

GALERIJA DOMŽALE Metulji in sove je naslov februarске razstave fotografij domžalske ustvarjalke Anke Ažman iz njenih popotovanj po Srednji Ameriki. Maji so tisti čudoviti ljudje z neverjetno

dobrim občutkom za vse, kar je očem skrito. Nadnaravne moči in vraževerja, magičnost, simboličnost živali (sova, prinašalka sporočil iz onostranstva, metulj, simbol ognja in smrti). Rojstvo in smrt ter tisto vmes je glavna simbolična povezava med njimi in avtoričino sporočilo, da se moramo veseliti življenja, takšnega kot je. Njene fotografije niso popotniške, niti dokumentarne, so nekaj vmes, fotografirane s posebnim umetniškim pogledom in občutkom za iskanje podob resničnega sveta. So Anke, ki rada svoje portretirance ali predmete, živali, arhitekturo in cvetlice, fotografira od blizu. Kljub poudarjenemu elementu hipnosti je razstava postavljena preiščeno. Fotografije so združene v pare, ki likovno in vsebinsko zaokrožujejo celoto vidnega. Razstava je na ogled do 28. februarja.

KATARINA RUS KRUSHEL
FOTO: MIRO PIVAR

OBRAZI DOMŽAL

POVEZOVANJE PEDAGOŠKEGA IN RAZISKOVALNEGA DELA

DR. SLOVENKO POLANC

Med nami v Domžalah živijo številni uspešni Slovenci, ki tako in drugače prispevajo družbi. Na področju kemije se je v Sloveniji med zelo pomembne raziskovalce uvrstil prof. dr. Slovenko Polanc, prejemnik številnih priznanj; Prešernove in Krkine nagrade, nagrade Sklada Borisa Kidriča, izbran je bila za najboljšega učitelja študentom biokemije na FKKT in je prejemnik priznanja ameriškega združenja za recenziranje člankov, od leta 2015 pa tudi zaslužni profesor Univerze v Ljubljani.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Iztok DImc

V svoji dolgoletni in mednarodno zelo bogati karieri je na pedagoški in raziskovalni poti pomagal številnim študentom in raziskovalcem. Bil je nosilec raziskovalnih in razvojnih projektov na področju organske kemije, kjer so bila njegova glavna področja raziskav sinteze novih biološko aktivnih spojin, razvoj novih reagentov in njihova aplikacija v organski sintezi ter nove sintezne metode v heterociklični kemiji. Njegovo delo je visoko cenjeno v domačih in mednarodnih krogih. Prof. dr. Slovenko Polanc je avtor več kot 150 člankov v mednarodnih znanstvenih revijah, prek 300 referatov in posterjev na znanstvenih srečanjih, imel je 50 vabljenih predavanj na vseh kontinentih, razen v Afriki, njegova dela pa so bila več kot 1300 krat citirana s strani drugih avtorjev. V zadnjih letih deluje kot eden od treh urednikov znanstvene serije Topics in Heterocyclic Chemistry.

Kako ste usklajevali pedagoško in raziskovalno delo in zakaj je pomembno, da se povezujeta?

Na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo Univerze v Ljubljani sem bil redno zaposlen od prvega do zadnjega dne svoje delovne dobe (od februarja 1972 do septembra 2013). Takrat sem se upokojil oziroma bolje rečeno, upokojil me je Zakon o uravnoteženju javnih financ. Zaradi pomanjkanja pedagoškega kadra na Katedri za organsko kemijo sem prvo leto še predaval po pogodbi v enakem obsegu kot pred tem, lani sem bil le delno vključen v pedagoški proces, letos pa ne predavam več. Še vedno pa opravljam pri meni izpitne študenti 'zamučniki'. V raziskovalno delo skupine sem bil vpet do zaključka financiranja programske skupine, decembra 2014. Še vedno z zanimanjem spremljam delo mlajših kolegov ter z veseljem diskutiram in vrednotim najnovejše rezultate. Formalno v raziskovalno delo ne morem biti vključen, ker tega ARRS (Javna agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije) ne dovoli. Pedagoško in raziskovalno delo sta osnovni sestavini dela vsakega fakultetnega učitelja. Med semestrom je največja obremenitev s predavanji, takoj po koncu semestra pa z izpiti. Raziskovalno in mentorsko delo je na 'dnevem redu' vedno takrat, ko to dopuščajo ostale obveznosti. Obe področji predstavljata na vsaki resni univerzi neločljivo celoto. Povezanost obeh področij je pomembna za kvaliteten študij. Pogosto namreč v svoja predavanja smiselno vključimo tudi rezultate naših najnovejših raziskav, tudi tistih, ki še niso objavljene v mednarodni periodiki. S tem omogočimo študentom, da spoznajo nekatera odkritja, še preden zanje izve mednarodna znanstvena srenja.

Kako pa je v praksi s pedagoškim osebjem, ki mora za raziskovalne projekte konkurirati raziskovalnim inštitutom, kjer nimajo dodatnih obveznosti s predavanji?

Kar pa zadeva gensko spremenjene organizme naj povem, da so plod zahtevnega genskega inženiringa. Pri uporabi teh organizmov za proizvodnjo hrane za ljudi in živali bi morali biti zelo previdni.

Pri kandidiranju za nove raziskovalne projekte smo raziskovalci na univerzah v drugačnem položaju kot tisti v raziskovalnih inštitutih. Na univerzah večino časa posvetimo pedagoškemu delu, ki pa pri ocenjevanju novih projektov ni upoštevano. Pomeni, da samo z enim delom svojih aktivnosti, to je z raziskovalnim delom, konkuriramo ostalim, ki pedagoških obveznosti nimajo. Da se lahko enakovredno kosamo s kolegi z inštitutih, moramo svoje delavnike krepko podaljšati prek osmih ur, včasih tudi prek vikendov. Že od začetka mojega dela na univerzi je bila v tem pogledu sobota najproduktivnejši dan v tednu. Takrat ni telefonov, ni sestankov, ni ostalih obveznosti in človek se lahko v miru posveti najaktualnejšim nalogam.

Raziskovalno delo prinaša financiranje tudi s področja EU. Kako uspešni ste bili pri pridobivanju nepovratnih finančnih spodbud pri vaših projektih? Kaj pa slovenski raziskovalci nasploh?

Kandidiranje s projekti, ki jih financira EU, je zelo zahtevna zadeva. Slovenski raziskovalci pri tem nismo pretirano uspešni. Eden od razlogov je, da so tega sposobne le dovolj velike raziskovalne skupine, ki jih pri nas ni veliko. Nujno morajo pri takem projektu sodelovati laboratoriji iz različnih držav. Največje skupine imajo seveda prednost, ker zaradi večjega človeškega potenciala in boljše raziskovalne opreme hitreje izpeljejo predlagane raziskave. Teh problemov je manj pri bilateralnih projektih, kjer z izbranim partnerjem prijavimo projekte v obeh državah. Finančno so ti projekti skromnejši, a vseeno omogočajo zelo kva-

litetno sodelovanje. Tako sem bil nosilec več bilateralnih projektov s Hrvaško, Češko in z Argentino, sodeloval pa sem tudi v podobnih projektih z Madžarsko, Romunijo in s Kitajsko.

Se vam pri vašem delu zdi pomembno, da se ukvarjate tudi z aplikativnim delom, da ne ostajajo projekti le na bazični ravni?

Za razvoj znanosti so bazične raziskave ključne, saj se tako mladi raziskovalci vpeljejo v skrivnosti raziskovalnega dela. Ko si človek nabere dovolj kilometrine, je prav, da sodeluje tudi v aplikativnih raziskavah, ki še posebno zanimajo industrijo. Temu se nikoli ne odrečemo, če le najdemo na drugi strani primerne sogovornike. Doma sem sodeloval zlasti s Krko, v tujini pa s podjetji iz Francije, Belgije in ZDA. Najpoudarim, da je sodelovanje z industrijo zelo zanimivo, je pa tudi naporeno, ker so roki za rešitev določenega problema praviloma precej kratki. To od nas zahteva, da moramo včasih postaviti vse obveznosti, razen pedagoških, za nekaj časa na stranski tir.

Znanstveno področje in krepitev vrednosti posameznega raziskovalca predstavlja tudi številno objavljenih prispevkov, zbiranje referenc, točke. Vi ste pri tem vsekakor zelo uspešni. Ali se je zaradi sodobnih trendov spremenilo tudi znanstveno raziskovalno delo?

Rezultate raziskovalnega dela poskušamo vedno čim boljše 'prodati', to pomeni objaviti v čim kvalitetnejši mednarodni znanstveni reviji. Seveda izbere urednik revije več recenzentov, ki obravnavano področje dobro poznajo. Njihovih imen urednik avtorjem nikoli ne razkrije, sporoči jim le mnenja recenzentov, ki morajo biti maksimalno objektivna. Če so mnenja pozitivna, je prispevek po morebitnih dopolnitvah sprejet v objavo. Tudi mene pogosto povabijo, da recenziram rokopise, doslej že v približno 25 različnih mednarodnih znanstvenih revijah. Delo sicer ni honorirano, je pa prijeten občutek, da moje mnenje cenijo in si ga zato želijo. Čim višje kotira revija, v kateri je članek objavljen, in čim aktualnejša je problematika, ki jo obravnava, večja je možnost, da bodo članek citirali drugi avtorji. Ti

kazalci, kvaliteta revije in število citatov v člankih drugih avtorjev so ključni tudi pri vrednotenju našega raziskovalnega dela. Mislim pa, da bi morali dati pri ARRS še večjo težo kvaliteti revije, kjer je članek objavljen, ko ocenjujejo uspešnost raziskovalnega dela. Čeprav kvantiteta ni nepomembna, pa bi moral biti poudarek na kvaliteti.

Veliko raziskovalcev danes dela na nanodelcih, ker je to popularno. Kam pravzaprav gredo trenutni trendi na področju raziskovanja?

S tem področjem se sicer ne ukvarjam, ga pa občasno z zanimanjem spremljam. Nanodelci so izredno majhni in jih s prostim očesom ne vidimo. Imajo veliko specifično površino, zato so kemijsko aktivnejši od večjih delcev. Zaradi majhne teže v zraku kar lebdi. Med lebdenjem dosežejo hitrosti do več metrov na sekundo. Njihovo poznavanje je pomembno iz različnih razlogov. Nastanejo kot stranski produkt pri gorjenju vseh vrst goriv, ki vsebujejo ogljik, pa tudi kot stranski produkt v kovinski in kemijski industriji ter v gradbeništvu. V človeško telo nanodelci lahko prodrejo skozi kožo, prebavila in dihala. Tako pridejo v krvni obtok, prek katerega se transportirajo po vsem telesu in lahko povzročajo različne bolezni. To je temna plat medalje. Lastnosti nanodelcev s pridom izkorišča tako imenovana nanotehnologija, ki temelji na molekularni kemiji ter se ukvarja s sintezo in obdelavo novih materialov. Odpira nove možnosti v optiki, robotiki, elektroniki, tehnologiji premazov, biotehnologiji ... Še posebej velja poudariti uporabo v farmacevtski industriji in v medicini. Nanodelci so potencialni nosilci zdravilnih učinkovin, ki lahko dosežejo obolelo mesto v telesu in tam sproščajo zdravilo. Nanomedicina se že uporablja v onkologiji in ortopediji. Verjamem, da se bo v prihodnje uporaba nanodelcev v dobro vsega človeštva še povečala.

Kakšen pa je vaš etični vidik na področju farmacije?

Sicer nisem farmacevt, vendar s kolegi farmacevti pogosto sodelujem. Vem, da raziskovalci na farmacevtskih fakultetah in v raziskovalnih inštitutih po svetu zelo prizadevno iščejo najrazličnejše nove možnosti za razvoj zdravil, tudi takih, ki industriji ne obetajo velikih finančnih učinkov. Sem spadajo npr. nova zdravila za zdravljenje tuberkuloze, ki je razširjena zlasti v revnih državah. Farmacevtske firme si velikih dobičkov tam ne morejo obetati in same za razvoj omenjenih zdravil niso pretirano zainteresirane. Bolj jih zanimajo področja, kjer pričakujejo velik zaslužek. Mislim pa, da so številni kontrolni mehanizmi dovolj močni, da uspešno preprečujejo morebitne bližnjice, ki bi jih proizvajalci in prodajalci zdravil želeli ubrati v hlastanju po čim večjem dobičku.

Iz vašega biografskega zapisa lahko razberemo, da ste bili nosilec pogodbe za DuPont. Kakšno pa je vaše mnenje o GSO?

Ameriška firma DuPont se med drugim ukvarja tudi z razvojem, proizvodnjo in prodajo v kmetijstvu nujno potrebnih herbicidov in fungicidov. Zani-

male so jih določene naše nove spojine, za katere so po računalniških simulacijah predvidevali, da bi lahko bile uporabne kot herbicidi ali fungicidi oziroma kot njihovi prekurzorji. Nekatere od njih so imele zanimive biološke aktivnosti in so predstavljale temelj za nadaljnje proučevanje v njihovih razvojnih laboratorijih. Kar pa zadeva gensko spremenjene organizme, naj povem, da so plod zahtevnega genskega inženiringa. Pri uporabi teh organizmov za proizvodnjo hrane za ljudi in živali bi morali biti zelo previdni.

Kaj pa vaši patenti in kje je Slovenija s patentiranjem na vašem področju?

Naj se omejim le na novejša patenta. V evropskem patentu, ki je plod sodelovanja s kolegi s Fakultete za farmacijo UL in z raziskovalci iz Velike Britanije smo zaščitili nekatere naše nove diazidkarboksamide kot inhibitorje D-alanil-D-alanin ligaz, to je encimov, ki sodelujejo pri biosintezi peptidoglikanov, spojini, ki sestavljajo stene bakterij. S selektivnim zaviranjem delovanja teh encimov se odpirajo možnosti za razvoj novih antibiotikov. Patent, prijavljen v ZDA, je eden od številnih rezultatov sodelovanja naše raziskovalne skupine s skupino z Inštituta Ruđer Bošković v Zagrebu. V patentu poročamo o analogih 1,3-bis(4-nitrofenil)triazenov in njihovih derivatih kot potencialnih novih spojinah za zdravljenje različnih vrst raka. Opisane molekule so citotoksične že pri nizkih koncentracijah in selektivno zavirajo rast nekaterih tumorskih celic, tudi takih, ki so odporne na določena zdravila. Ugotovili smo tudi, kako je aktivnost teh spojin odvisna od modifikacije strukture. Število patentov na področju organske kemije v Sloveniji ni veliko, vendar zadnja leta narašča, kar je dober signal.

Današnje raziskovalno delo se zagotovo razlikuje od vaših začetkov. Razvoj je prinesel nove izzive, kaj pa vi priporočate (mladim) raziskovalcem danes? Kaj je ključno za učinkovito delo na tem področju?

Sedanji pogoji za raziskovalno delo niso primerljivi s tistimi pred 30 in več leti. Naj omenim le eno podrobnost: za uresničitev določene ideje v organski kemiji so pogoste potrebne kemikalije, ki jih ni v laboratoriju. Včasih smo morali zaradi pomanjkanja deviz in zapletenih birokratskih postopkov na take kemikalije čakati tudi pol leta ali več, danes jih dobimo v nekaj dneh! Da ne omenjam ogromne razlike v raziskovalni opremi, ki je nepogrešljiva za kvalitetno delo. Raziskovalcem, predvsem mladim, svetujem, da se usmerijo v področje, ki jih zanima, saj bodo le tako svoje delo opravljali z zadovoljstvom, s čimer bodo tudi lažje reševali probleme, ki jih nikoli ne bo manjkalo. Vem, da je prvi pogoj za učinkovito raziskovalno delo solidno znanje, ki ga naša univerza nedvomno nudi. Drugi pogoj za uspešne raziskave na naravoslovnem področju predstavljajo moderna raziskovalna oprema in ustrezni materialni pogoji, kjer pa Slovenija v zadnjih letih močno šepa. Upajmo, da se bodo razmere spremenile na bolje in nam najboljše kadri ne bodo več odhajali v tujino. □

Lastovka v finalu pokala Spar!

Tokratne domžalske košarkarske zvezde in presenečenje slovenske košarke so košarkarji KK Lastovka, ki so se presenetljivo uvrstili v finale pokala Spar.

KOŠARKA Domžalski Helios je poraz priznal v četrtini finala proti poznejšemu drugemu finalistu – ekipi Krke. Lastovka se je v četrtini finala prek Hopsov povzpela v polfinale, tam je padel tudi Zlatorog, zato pa je sledilo finale, kjer je bil favorit znan – Krka. Lastovka ni imela lahke naloge, premoč enega najbolj trofejnih slovenskih košarkarskih klubov je bila prevelika, tako da so na koncu dvignjene glave zapustili igrišče kljub porazu pri rezultatu 66:33 v prid Krke. Ne zgodi se pogosto, če sploh se, da novinec v ligi pride vse do finala pokala. Lastovki je letos to uspelo. Na zaključnem turnirju pokalnega košarkarskega tekmovanja so bili uspešni tudi mladi domžalski košarkarji. V finalu Mini pokala Spar, tekmovanja, ki je namenjeno mlajšim pionirjem U13, je ekipa domžalskega Heliosa prišla do naslova pokalnega prvaka, potem, ko so v finalu premagali Podčetrtek z 51:48.

Če se vrnemo na mednarodne parkete, se v Domžalah v začetku marca obetajo ponovno vroči košarkarski dnevi. V okviru pokala Alpe Adria Cup se bo tu odvijal finalni turnir tekmovanja, v katerem je Helios po rednem delu zaključil na prvem mestu v skupini A, v četrtini finala, ki poteka te dni, pa so prav tako uspešno premagali nasprotnike. Tako je bil Helios Suns že v januarju najprej premočan za ekipo Kvarner 2010, ki je priznala

poraz v Domžalah (75:68), sledilo je gostovanje pri Traiskirchen Lionsih, ki so tudi poklekli pred Helios Sunsi (58:51) in v začetku februarja še visoka zmaga nad ekipo Klosterneuburg Dukas, ko je Helios slavil s kar 87:61.

Medtem ko se po eni strani Helios Sunsi pripravljajo in lovijo zmage na mednarodnih sceni, pa v domačem prvenstvu lovijo tudi vlak za ligo za prvaka. Trenutno so z devetimi zmagami in petimi porazi na tretjem mestu, medtem ko je Lastovka s tremi zmagami in desetimi porazi na sedmim mestu. V zadnjih štirih krogih je Helios v domačem prvenstvu zabeležil dva poraza in dve zmagi. Gostovanje pri Zlatorogu v Laškem je bilo neuspešno,

domači so bili boljši z 69:63, sledilo je uspešno gostovanje v Šenčurju, kjer je Helios slavil s 84:79, v HKC v Domžalah je bila boljša Rogaška (66:68), Helios pa je bil nazadnje boljši na gostovanju pri LTH Castingsu (67:81). Lastovka je v istem obdobju odigrala tri srečanja in zabeležila dve zmagi. Boljši so bili od Hopsov iz Polzele (77:58) in visoko premagali Elektro iz Šoštanja (97:58), poraz pa so morali priznati Zlatorogu iz Laškega (55:67). Predvidoma 5. marca se ponovno obeta mestni derbi, ko se bosta v Hali komunalnega centra Domžale drugič letos srečala Helios Sunsi in Lastovka.

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR
FOTO: BURGER

Domžalska atletika

Prvi naslov prvaka Slovenije za Asa Žana Vrhovnika

ATLETIKA Šestnajstega januarja 2016 je bilo v Ljubljani prvo prvenstvo za naslove slovenskih prvakov. Priložnost je izkoristil Žan Vrhovnik, ki je bil z rezultatom 152 cm v skoku v višino premočan za konkurenco. Letvica je bila postavljena na 150 in 152 cm, ko je čezno skakal le še Domžalčan, konkurenti so za srebro preskočili 145 cm. Le malo je do stopničke zmanjkalo njegovi klubski kolegici Ani Spahič, ki je bila med kar sto tekmovalkami na 60 m najprej 8. z rezultatom 8,55 s. Še bližje zmagovalnemu odru je bila s skokom 459 cm v daljino, ki je zadoščal za nevhvaležno četrto mesto, na istem mestu je bil v daljino s 473 cm tudi Žan. V kvalifikacijah in B-finalu na 60 m je tekel

v teku na 60 m in v daljini. Na 60 m je bila najvišje uvrščena na 13. mestu Maruška Vuk (AK Domžale), med skakalci pa ASovka Petra Pograjc na 19. mestu.

Mnogobojsko srebro za Ano Spahič: Kar 132 mladih atletov se je 7. februarja zbralo v ljubljanski dvorani na prvenstvu Slovenije v mnogobojskih za pionirje do 14 let. Pred njimi je bil četverboj, ki se je po kar osmih urah zaključil s podelitvijo odličij najbolj-

ce trenutno skromnejša. Na prvenstvu Slovenije za mlajše mladince 30. januarja 2016 v Ljubljani je najvišje uvrstitev dosegla članica AK Domžale Kaja Alič, ki je 60 m pretekla v času 8,41 s in bila 20. Kaja je bila najvišje uvrščena tudi teden pozneje, ko je 6. februarja 2016 med starejšimi mladinci osvojila 18. mesto z rezultatom 8,40 s. Med sprinterji je bil s časom 7,81 s najhitrejši Tadej Gabršek, prav tako iz AK Domžale.

Prva z leve Kaja Alič, trenutno najhitrejša Domžalčanka v družbi kolegic Zale in Eve iz AK Domžale

šim. Za naslov prvakinje se je med 81 atletinjami potegovala ASovka Ana Spahič, ki je bila sicer tretja v teku na 60 m in v skoku v daljino, četrti rezultat je odtekla na 600 m, njena šibkejša točka pa je bil met 2 kg težke žoge, kjer je imela osmi najdaljši sunek. Skupne točke so zadoščale za končno srebrno medaljo. Med 51 fanti sta se odrezala tudi Asa Jaka Hace in David Hribar. Prvi je bil končno sedmi, drugi 14., skupaj pa sta za domžalski AS osvojila še ekipno peto mesto.

Hitri mladinci in mladinke še rastejo: Če pred leti ni bilo dvoranske sprinterske tekme brez hitre Alje Sitar, je slika dvoranskih prvenstev za domžalske mladinske sprinterje in skakal-

Na krožnih tekih člani Atletskega kluba Domžale do 5. mesta: Osem članov AK Domžale je 31. januarja 2016 nastopilo na prvenstvu Slovenije v krožnih tekih, ki ga je gostil avstrijski Linz, saj v Sloveniji tovrstne 200-metrške krožne dvorane še nimamo. Peto mesto je med člani na 1500 m dosegel Miha Breznik (4:21,24 min), kot šesta sta čez cilj iste, sedem krogov in pol dolge preizkušnje, pritekla Jakob Mali in Maja Per. V najboljšo mladinsko osmerico sta pritekli še Sofia Kokot na 800 m in Ana Blaž na 1500 m, najboljši AS pa je bil 10. med mladinci na 800 m Matic Ulčar.

BOJANA

Jan Hafner in Pina Eržen, državna prvaka v standardnih plesih za leto 2016

V soboto, 23. januarja 2016, so se v Športni hiši Radlje ob Dravi na državnem prvenstvu zavrteli najboljši slovenski plesni pari v standardnih plesih.

PLES Organizatorica prvenstva je bila Plesna zveza Slovenije, pomerilo pa se je 45 parov iz 14 slovenskih plesnih klubov.

Plesni par Jan Hafner, učenec 9. razreda OŠ Dob, in soplesalka Pina Eržen, člana ŠRKD Diamant iz Ljubljane, sta postala državna prvaka v kategoriji mladincev za leto 2016 z zmagami v vseh petih plesih.

Iskrene čestitke Janu in Pini ter trenerju Alexeyu Galchunu!

Jaka in Katarina v elementu. Čestitamo za dosežen rezultat in jima želimo še veliko uspehov. (foto: Tone Podgoršek)

Slavila pa sta tudi Jaka Podgoršek in Katarina Matuš iz plesnega kluba Urška Ljubljana, saj sta si v kategoriji starejših mladincev priplesala naslov državnih vice prvakov. Jaka in Katarina sta bila zelo pozitivno naravnana, kar se je tudi videlo med samo tekmo. S svojim nastopom sta zelo zadovoljna, tako kot tudi njun trener Blaž Pocaajt.

Kot smo na državnih prvenstvih že vajeni, se večina plesalk pojavi v novih oblekah. Katarina je zablestela v čudoviti črno-beli kreaciji Nataše Ambrož.

Čeprav se je eno državno prvenstvo ravno odvijalo, pa časa za počitek ni. Že 5. marca 2016 bo namreč državno prvenstvo v latinsko ameriških plesih.

na kratko

ŠAH

Na Hit Open 2016 zmagal Rus Epishin

Prizadevni organizatorji Šahovskega društva Nova Gorica na čelu s predsednikom Stojanom Karerjem so tudi tokrat uspeli pripraviti že 21. novogoriški turnir Hit Open. V A

Organizator Stojan Karer in zmagovalac Epishin

skupino je pritegnil kar 104 udeležence, med temi šest velemojstrov in osem mednarodnih mojstrov iz dvanajstih držav, med drugim iz Indije. Zaslužno je zmagal Rus Vladimir Epishin 7,5, pred Črnogorcem Dragišem Blagojevičem in Srbom Sinišom Dražičem, ki sta osvojila 7 točk iz devetih kol. Med Slovenci je bil najboljši Marko Tratar 6,5 na šestem mestu, član Branika Maribor, vsi imenovani so seveda velemojstri. Zelo dober je bil na sedem mestu mednarodni mojster Vojko Mencinger, Gorenjka Lesce. Med ženskam je bila najboljša Laura Unuk, članica Komende na 11. mestu. Iz Domžal je nastopal le Jože Skok, ki je zaradi napake že v otvoritvi žal izgubil zadnjo partijo in s 4,5 točke pristal na 53. mestu. Kljub temu je osvojil drugo seniorsko nagrado za domačinom Vojkom Srebrničem in pred Italijanom Lorenzom Pagnuttijem. Pomeriti se je moral z Rusom, Madžarom, tremi Italijani in štirimi Slovenci. Na turnirju v Novi Gorici, ki je tokrat potekal v prostorih mestne občine, je sodelovala vrsta mladih talentov, ki imajo za seboj številne težke partije s svetovnih prvenstev po vsem svetu. Prava učna šola tudi za izkušene šahiste. V B skupini, kjer je igralo 25 šahistov do 15 let, je zmagal Žiga Smolej iz Slovenske Bistrice, pred Filipom Trplanom iz Komende in Anejem Širajem z Vrhnike.

JOŽE SKOK

Mladi domžalski šahisti uspešni na regijskem prvenstvu

Sredi januarja je v Komendi potekalo ljubljansko regijsko mladinsko prvenstvo v pospešenem šahu, kjer so člani Domžal osvojili naslove štirih regijskih prvakov, enega podprvaka in eno tretje mesto. V kon-

Prvi trije med fanti do 14 let: (od leve) Jurij in Matija Straže ter Val Kmetič

kurenci fantov do 8 let je Jure Uštar dosegel prvo mesto. Med fanti do 10 let je Jure Olenik osvojil drugo mesto, Jaka Gregorin pa deseto. V zasedbi fantov do 12 let je Erik Hiti zmagal, prav tako Matija Straže med fanti do 14 let, brat Jurij pa je bil tretji. Med deklety do 14 let je slavila Kaja Faganel. Regijsko tekmovanje je pomenilo tudi kvalifikacije za državno mladinsko prvenstvo, ki bo konec februarja v Portorožu.

JOŽE SKOK

Podprvakinja in prvak Slovenije – Asa Ana Spahič in Žan Vrhovnik

Jaka Hace in bil 12., v množici atletov starih do 14 let so nastopili še Asi David Hribar, Iza Steiner in Boni Auda. V oranžnih dresih so za AK Domžale nastopile Eva Hasanagič, Lana Lopatič, Zarja Lapajne in Milla Andrejič.

Atletski vikend s pionirji U16 in U12: AS Maks Ulčar in Kaja Alič iz AK Domžale sta bila edina domžalska atleta na prvenstvu Slovenije za pionirje do 16 let 23. januarja 2016 v Celju. Prvi je v skoku v daljino pristal pri 526 cm in osvojil peto mesto, Kaja je bila 29. v teku na 60 m z rezultatom 8,52 s. V množični konkurenci so dan pozneje v dvorani v Slovenski Bistrici nastopili tudi najmlajši pionirji do 12 let. Trije Asi in dva člana AK Domžale so vsi nastopili

ŠPORT

Prestižni začetek sezone za Žana Podborška

»Ko z užitek rečeš še,« je bil komentar Lovrenca Kokalja, ki se je skupaj z ekipo ATOMovcev veselil treh odličij Žana Podborška. Ta je za povrh osvojil še pokal za najboljšega karateista na močnem dvodnevem turnirju v italijanski Mantovi.

KARATE DRUŠTVO ATOM SHOTOKAN-DO DOMŽALE Castel di Ario, Mantova je 30. januarja 2016 gostil SKIF ekipe devetih evropskih držav, ki so se pomerile za pokal Cup Mantova., 31. januarja pa so se na tatamiju Subaru turnirja predstavili karateisti z barvnimi pasovi, šolskimi in mojstrskimi do 18 let. Svoj pečat je na obeh turnirjih pustil ATOMovec Žan Podboršek, ki je slovenski vrsti suvereno zagotovil zmago pri starejših mladincih absolutno. Žan je konkurenca zasenčil tudi drugi dan, ko se je izkazal

z dvema odličjema: srebrom v katah – Unsu in zlatom v kumite borbe absolutno. Da je bila odlična predstava vredna še več, je poskrbel podeljevalec pokala za najboljšega karateista – Žan je nagrado prejel iz rok legendarnega Senseia Paola Lusvardija 8. Dan.

Bogato bero odličij sta dopolnila še Andrej Neškovski, ki je bil nepremagljiv v katah pri mlajših mladincih in bil še tretji v kumite borbah. Neustavljiva pri mladinkah kumite absolutno je bila še zlata Karin Podboršek.

BOJANA

Naši namiznoteniški uspehi se nadaljujejo

Po Sloveniji so potekali kvalifikacijski turnirji v namiznem tenisu za ekipo prvenstvo RS za mladinke in mladince, enega smo organizirali tudi pri nas.

NAMIZNI TENIS Za ekipo so igrali Nejc Erjavec, Aljaž Frelih, Tilen Šalja in Tim Pavli ter osvojili 1. mesto in se uvrstili v finale državnega prvenstva. Ekipe mladink in druga ekipa mladincev so nastopili na turnirju v Ljubljani. Za mladinke so igrali Ana Tofant, Katarina Stražar, Aleksandra Vovk in Nika Kobetič, gladko zmagale ter se prav tako uvrstile na finalni del tekmovanja, ki bo v Izoli. Za drugo mladinsko ekipo so igrali Bor Rutar, Luka Trtnik, Matej Prezelj in Javor Zavec ter osvojili tretje mesto, kar je lep uspeh. Tudi kadeti in kadetinja so imeli kvalifikacijske ekipne turnirje, tekmovali so v Ljubljani. Za kadete so igrali Tilen Šalja, Luka Uranič, Rok Grad in Mitja Zavec – osvojili so drugo mesto in se uvrstili na državno prvenstvo. Kadetinja so nastopale v postavi Katarina Stražar, Sara Stražar in sestre Kobetič (Nika, Vita in Tara). Tudi one so gladko zmagale in se uvrstile v finalni del, ki bo na Ravnah na Koroškem.

V Puconcih v Prekmurju je potekal 2. odprti namiznoteniški turnir za člane in članice do 21 let ter mlajše kadete in kadetnje. Med mlajšimi kadeti so nas zastopali Aljaž Goltnik, David Grad, Dejan Jokič ter mlajši kadetinja Gaja Kobetič in Eva Šobar. Aljaž in Dejan sta se uvrstila v finalni del in se nato uvrstila med šestnajst, David pa je v tolažilni skupini osvojil 2. mesto. Gaja je bila tudi tokrat na stopničkah, osvojila je 3. mesto. Pri članih do 21 let je Nejc Erjavec osvojil 9.-12. mesto. Še uspešnejše so bile članice Nika Kobetič, Aleksandra Vovk in Ana Tofant, vse tri so se uvrstile v finalni del tekmovanja. Nika se je uvrstila med šest-

Ana Tofant je na članskem TOP turnirju osvojila tretje mesto in potrdila upravičenost za vpoklic v slovensko namiznoteniško reprezentanco, ki bo v Maleziji nastopila na svetovnem ekipnem članskem prvenstvu.

najst. V finalu pa je Ana gladko zmagala in osvojila 1. mesto, Aleksandra Vovk je bila tretja.

Na Muti je potekal 2. TOP turnir za člane in članice. V močni konkurenci je Ana Tofant osvojila 3. mesto in s tem tudi upravičila vpoklic v slovensko člansko reprezentanco, ki bo v Maleziji sodelovala na svetovnem ekipnem prvenstvu za člane in članice. V drugi kvalitetni skupini je Katarina Stražar osvojila 3. mesto, Aleksandra Vovk pa peto. Na močnem mednarodnem turnirju v Hodoninu na Češkem je Ana Tofant med mladinkami osvojila 9.-16. mesto, Katarina Stražar pa je dosegla odlično 2. mesto v ekipnem delu, v dvojicah pa je z Italjanko Laurenti osvojila 3. mesto.

BESEDILO IN FOTO: JANEZ STIBRIČ

Uspešno izvedeno šolsko tekmovanje v namiznem tenisu

Začela so se tudi šolska namiznoteniška tekmovanja, ki potekajo na več nivojih.

NAMIZNI TENIS Tekmovanja se začnejo v okviru posameznih regij, najboljši se uvrstijo na področno tekmovanje, od tam pa potem najboljši napredujejo na vedno višji nivo, ki se zaključijo s finalom državnega šolskega tekmovanja v namiznem tenisu.

Na tokratnem šolskem tekmovanju domžalske regije v namiznem tenisu so imeli pravico nastopa najboljši otroci iz osnovnih šol iz občin Domžal, Mengša, Trzina, Lukovice in Moravč. Tekmovanje je potekalo v dvorani NTS Mengeš pod vodstvom trenerjev Davida Orešnika in Janeza Stibriča.

Tekmovanje je bilo dvodnevno, prvi dan so se med seboj v znanju namiznega tenisa pomerili učenci in učenke od 6.-9. razreda, potekalo pa je tudi tekmovanje v absolutni kategoriji (v kateri igrajo učenci in učenke, ki že imajo točke Namiznoteniške zveze Slovenije) in v ekipnem delu – vsako šolsko ekipo sta sestavljala dva učenca in dve učenki. Drugi dan tekmovanja so se med seboj pomerili učenci in učenke od 1. do 5. razreda osnovnih šol domžalske regije.

Ekipno je naslov prvakov domžalske regije v namiznem tenisu osvojila ekipa OŠ Rodica, drugo mesto je osvojila ekipa OŠ Vencelj Perko Domžale in tretje mesto ekipa OŠ Dragomelj. Pri

učencih od 1.-5. razreda je prvak postal David Grad, drugo mesto je osvojil Maj Guček (oba OŠ Dragomelj), 3.-4. mesto sta osvojila Žiga Popovič (OŠ Rodica) in Luka Nartnik (OŠ Preserje pri Radomljah). Pri učenkah je prvaki-

Nika Vidic (OŠ Domžale), 3.-4. pa Briana Markič (OŠ Rodica) in Pika Pezdir (OŠ Trzin). V kategoriji učenci absolutno je zmagal Aljaž Goltnik, drugi je bil Tilen Šalja (oba OŠ Mengeš), tretji Rok Grad (OŠ Dragomelj) in četrti Mitja Za-

Najboljši s prvega dne dvodnevnega namiznoteniškega šolskega tekmovanja domžalske regije

nja postala Ula Guček (OŠ Dragomelj). Pri učencih od 6.-9. razreda je prvak postal Mark Šporar (OŠ Vencelj Perko), drugo mesto je osvojil Nejc Gerkič (OŠ Trzin), 3.-4. mesto sta osvojila Gašper Markič in Lukas Tristan Nickelj Koželj (oba OŠ Rodica). Pri učenkah od 6.-9. razreda je prvakinja postala Ana Peterlin (OŠ Vencelj Perko), druga je bila

vec (OŠ Trzin). Pri dekletih v enaki kategoriji so si prva štiri mesta razdelile sestre Kobetič; prvakinja je postala Tara, druga je bila Vita, tretja Nika in četrt Gaja (vse OŠ Rodica).

Najboljši v vseh konkurencah so se uvrstili na področno tekmovanje, ki bo v začetku marca v Kamniku.

BESEDILO IN FOTO: JANEZ STIBRIČ

Z novim letom novi uspehi

Najprej čestitke Marjanu Bolharju, srčnemu in hrabremu borcu, tudi predsedniku Kluba borilnih veščin Domžale, ki je bil na slovesnosti Zavoda za šport in rekreacijo Domžale razglašen za najšportnika Občine Domžale za leto 2016.

KLUB BORILNIH VEŠČIN DOMŽALE

Uspehe že prinaša njemu in članom Kluba borilnih veščin Domžale tudi leto 2016. Tako so bili zelo uspešni pred kratkim v sosednji Italiji (Conigliano): Marjan Bolhar, KL - 79 kg, si je priboril drugo mesto med člani, Jan Gajšek KL je bil tretji v kategoriji do 80 kg in drugi v kategoriji do 94 kg, mladinci/člani: Petra Petrc KL - 65/+65 kg je med članicami osvojila tretje mesto, Tim Leben KL - 70 kg pa je bil med mladinci/člani peti. Čestitamo! Registrirana boksarja Boksarske zveze Slovenije iz Kluba borilnih veščin Domžale Anže Merič Krnc in Tilen Javoršek sta nastopila v 4. krogu boksarske lige. Tilen je žal kljub srčni borbi izgubil proti izkušenejšemu in starejšemu borcu, Anže, dvakratni mladinski boks prvak, pa se vrača ponovno v tekmovalni ring

z zmago – prvič v članski konkurenci. Bravo, fanta, ponosni smo na vaju!

Klub borilnih veščin Domžale je pripravil tudi prijateljski boks trening s člani Nogometnega kluba Dob. Na-

porni trening je imel tudi dobrodelno noto, saj smo zbrali kar nekaj hrane za Anino zvezdico, ki pomaga socialno ogroženim.

VERA VOJSKA

Tekmovalno aktivna zima

Naši skakalci tekmujejo in žanjejo uspehe

SSK SAM IHAN Naši tekmovalci so prvi popraznični vikend že pošteno nastopili tekmovalni tempo. Na tekmi za pokal Cockta v Žireh je Jaka Mivšek v kategoriji do 15 let osvojil 24. mesto, v Vizorah je Samo Seljak dosegel 14. mesto, vendar je skakal v eni kategoriji višje, prvo tekmo v svoji karieri pa je odskakal Jaka Lenček.

Imeli smo tudi štiri predstavnike na mednarodnih tekmovanjih. Na Poljskem v Zakopanah na FIS pokalu sta tekmovala Jure Šinkovec in Miha Kveder. Na sobotni tekmi je bil Jure 6., Miha se ni uspel uvrstiti v finale. V nedeljo sta bila uspešnejša, Miha je dosegel 18. mesto, Jure pa je bil 3.

V celinskem pokalu sta nastopala Jernej Damjan in Tilen Bartol. Obe tekmi sta bili zaradi slabih razmer izpeljani v nedeljo. Na prvi tekmi je bil Jernej 21., Tilen 22. Drugo tekmo sta bila na žalost oba izven finala. Mednaro-

dna tekmovanja so se nadaljevala na Japonskem in v Koreji. Jure Šinkovec je na FIS Pokalu v Pyeongchangu dosegel 20. mesto, vendar je opravil le en skok. Na 90-metrski napravi je skočil 114 metrov in preskočil rekord skakalnice za 10 metrov. Pri taki daljavi je nemogoče varno pristati in spet je začutil bolečino v kolenu. Vsi mu želimo čimprejše okrevanje.

Na COC pokalu v Sapporu je bil Jernej Damjan prvo tekmo 16., Tilen Bartol pa se ni uvrstil v finale. Drugo tekmo je bil Jernej 29., Tilen je žal spet ostal brez finala. Tretjo tekmo je Jernej ostal brez finala, Tilen pa je dosegel 29. mesto. V Kranju je potekalo državno prvenstvo za člane in članice na srednji napravi. Eva Logar je zasedla 3. mesto med članicami, med člani pa Jernej Damjan.

V drugi polovici meseca so bile regijske tekme za cicibane in cicibanke

ter dečke in deklice do 9, 10 in 11 let. Pri cicibanah do 9 let je Anže Mihelčič dosegel 12. mesto, Matic Rovšnik 15., Lan Bordjan 17. Pri dečkih do 11 let je Samo Seljak zasedel 8. mesto. Pri deklicah do 11 let pa je bila Zala Mihelčič 3., Živa Mihelčič pa 4.

V Logatcu je bila regijska tekma za dečke do 15 let, Jaka Mivšek je osvojil 22. mesto.

Naj vas na koncu povabimo k sodelovanju v nagradni igri, ki jo je za slovenske skakalce pripravil najboljši sose. Vabimo vas, da na glasovnici izberete Smučarsko skakalni klub Sam Ihan in s tem prispevate k razvoju skakalnega športa v občini in s tem k še večjim uspehom naših skakalcev.

Vse nadobudneže, ki jih smučarski skoki zanimajo, vabimo, da se nam pridružijo na treningih. Več informacij dobite na www.ssk-ihan.si.

SSK SAM IHAN

Izpred oči izginil je tvoj obraz
in ne sliši več se ljubeči glas.
Stol prazen zdaj tam stoji,
naš dan je prazen, saj tebe ni.
Nihče ne more te nadomestiti,
nikoli te ne bomo nehali ljubiti.

ZAHVALA

V januarju se je v 86. letu ustavilo srce naše drage mami,
mame, sestre in prijateljice

Valentine – Tince Bucik

iz Domžal (11. 8. 1930 – 14. 1. 2016)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, bivšim
sodelavkam in prijateljem za darovano cvetje, sveče, izrečena
sožalja in dobre misli ter udeležbo na njeni zadnji poti.

Hvala dr. Svoljšku, patronažni sestri ga. Romani, cvetličarni
Omers, KS Vencija Perka, ga. Božici za lepo pripravljen govor in
govornici Združenja borcev za vrednote NOB KO Vencija Perka
Domžale. Zahvala Pogrebni službi Vrbančič za lepo pripravljen
obred ter pevcem in trobentaču. Iskrena hvala g. župniku za
lepe besede slovesa. Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala!

Hvala vsem, ki se je boste spominjali.

Vsi njeni

Veš, da je vse tako kot je bilo,
v vsaki stvari si, ki je v hiši,
v mislih si, besedah naših,
da, celo v sanjah,
le, da korak se tvoj
nič več ne sliši ...
(Janez Medvešek)

V SPOMIN

16. februarja 2016 sta minili dve leti, od kar nas je zapustil
dragi mož, oče, dedek, pradedek, brat, stric in tast

Božidar Limoni

iz Doba pri Domžalah

Hvala vsem, ki obiskujete njegov grob, prižigate sveče in ga
ohranjate v lepem spominu.

Vsi njegovi

Je čas ki da, je čas ki vzame.
Je čas, ki celi rane
in je čas, ki nikdar ne mine,
ko zasanjaš se v spomine.

ZAHVALA

V 82. letu starosti je svojo življenjsko pot
sklenila, draga mama, stara mama,
sestra, teta, svakinja, tašča in sestrična

Katarina Rahne

rojena Birk, z Rače pri Dobu

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem,
sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje,
sveče in darove za mašne namene. Hvala dr. Mojci Zajc
Kraševac in njeni sestri Tini za pomoč in tople besede.
Posebna hvala gospodu župniku Juretu Ferležu za obiske in
pogrebni obred, pevcem, trobentaču, Pgrebni službi Vrbančič
in vsem, ki ste jo pospremili k večnemu počitku. Zahvaljujemo
se tudi vsem, ki obiskujete njen grob in jo ohranjate v lepem
spominu.

Vsi njeni

Srce tvoje več ne bije,
bolečine ne trpiš,
nam pa žalost srca trga,
solza lije iz oči.
Dom je prazen in otožen,
ker te več med nami ni ...

Svojo življenjsko pot je v 74. letu starosti,
sklenila naša draga mami, mama, tašča,
sestra, teta in prijateljica

Jožefa Stupica

z Vira (5. 4. 1942 – 5. 11. 2015)

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in
znancem, ki ste jo pospremili na njeno prezgodnjo zadnjo
pot. Hvala za vsa izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in
denarno pomoč.

Zahvaljujemo se dr. Mojci Zajc Krašovec in patronažni sestri
Miri Savnik za obiske, nasvete in pomoč na domu. Zahvala
gospodu župniku za lepo opravljen poslovlilni obred, pevcem,
cvetličarni Stupica, trobentaču in Pogrebni službi Vrbančič.

Hvala vsem in vsakemu posebej, ki ste jo imeli radi in
obiskujete njen grob.

Vsi njeni

Vsi bomo enkrat zaspali,
v miru počivali vsi,
delo za vselej končali,
v hišo očetovo šli.
(A. M. Slomšek)

ZAHVALA

V 83. letu je sklenila svoje
zemeljsko poslanstvo nepozabna mama

Marija Jereb

roj. Frontini, po domače Majerjeva mama, s Količevega

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za
izrečena sožalja, stiske rok in pomoč. Hvala za podarjeno
cvetje in sveče, darove za svete maše in cerkev. Posebna
zahvala patronažni sestri Tanji Kralj, osebni zdravnici dr. Mojci
Zajc Kraševac in uslužbenkam zavoda Comett za vso skrb in
obiske na domu. Hvala gospodoma župnikoma Jožetu Tomšiču
in Pavlu Okolišu za prve petke in pogrebni obred.

Hvala vsem, ki se je boste spominjali.

Sinovi in hči z družinami

O, saj ni smrti, ni smrti!
Samo tišina je pregloboka.
Kakor v zelenem,
prostranem gozdu.
(Srečko Kosovel)

ZAHVALA

V 84. letu starosti nas je zapustil naš dragi mož, ati in ata

Štefan Oražem

z Rodice pri Domžalah

Iskreno se zahvaljujemo vsem za izrečeno sožalje, darovano
cvetje in sveče ob njegovem slovesu.

Hvala g. Janezu Juhantu za izrečene besede v imenu KS Jarše-
Rodica, osebju Doma počitka Mengeš za vso skrb in nego, ki
so mu jo nudili, ter g. župniku Matjažu Križnarju in g. Francu
Komporetu za lep poslovlilni obred.

Pogrešali te bomo!

Vsi njegovi

Srce je omedlelo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.

ZAHVALA

V 74. letu starosti nas je mirno zapustila
naša draga žena, mama, babica, sestra in teta

Francka Klopčič

rojena Šinkovec, upokojenka Tosame
z Vira, Tolstojeva ulica 1

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem,
sosedom in znancem za darovano cvetje, sveče, izrečeno
sožalje in dobre misli. Hvala župniku, pevcem in vsem, ki ste jo
pospremili na njeni zadnji poti. Ohranimo jo v lepem spominu!

Vsi njeni

Je čas, ki da,
je čas, ki vzame, je čas, ki celi rane.
In je čas, ki nikdar ne mine,
ko zasanjaš se v spomine.

V SPOMIN

14. februarja 2016 je minilo leto dni, odkar
nas je zapustil najboljši ati, tast in dedek
na svetu

Viljem Majhenič

upokojeni fotograf iz Domžal

Na koledarju je pisalo 14. februar – bil je dan ljubezni. Odšel
si, a nisi bil sam. Za nas si še vedno z nami, tu in zdaj. Vsako
sekundo, minuto, uro ... Pogrešamo te.

Saša, Andrej in Maks

Čakate me, rože cvetoče,
za hišo domačo zeleni gaj,
moj dragi, domači kraj.
Rada bi prišla, oh, rada.
A tja me več ne bo,
ker vzela sem slovo.

V 71. letu je tiho sklenila
svojo življenjsko pot moja ljuba sestra

Marina Kraljevska

(rojena Kleinlercher)

Od nje smo se poslovili 27. januarja 2016 na pokopališču v
Kumanovu, Makedonija, kjer je živela.
Vedno boš ostala v naših srcih in mislih!

**Žalujoci: sestra Cilka z družino ter sinova Dušan in
Tomislav Kraljevski z družinama**

Tako tiho, skromno si živela,
takšno tudi si življenje imela,
zdaj rešena vseh si bolečin,
za tabo ostal bo lep, a boleč spomin.

Svojo življenjsko pot je sklenila
naša draga mamica, mama, sestra in teta

Ana Boštaj

roj. Cerar, z Vira, Borova ulica 30

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in
znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče ter
mašne namene. Zahvaljujemo se tudi Domu Sv. Katarine iz
Mengša ter gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Hči Milenka z družino

Odšel si tja, kjer ni trpljenja,
ni bolečin in ne solza.
Zdaj v grobu mirno spiš,
in v naših srcih še živiš.

V SPOMIN

Stanislav Šinkovec

18. februarja je minilo leto dni od našega slovesa, a v mislih
in srcih si še vedno z nami.

Sin Stanko z družino

Je čas, ki da,
je čas, ki vzame,
je čas, ki celi rane.
In je čas, ki nikdar ne mine,
ko zasanjaš se v spomine.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 86. letu sklenil
naš dragi oče, dedek, pradedek, brat in stric

Jožef Ješovnik

iz Domžal

Zahvaljujemo se sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem
za izrečeno sožalje, spremstvo ob slovesu, cvetje in sveče.

Posebna zahvala dr. Poloni Burja, patronažni sestri Tanji Kralj
in celotnemu osebju ZD Domžale in gospe Fani Kodba
za nesebično pomoč.

Vsi njegovi

OBJAVE

Pomlad bo na naš vrt prišla
in čakala, da prideš ti.
In sedla bo na rožna tla
in jokala, ker te ni.
(Simon Gregorčič)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža,
atija, ata, brata in strica

Franca Kešnarja

upokojenega veterinarja z Rodice

se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sodelavcem in sosedom z Rodice, zlasti s Slomškove in Miševe ulice, za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče ter darove za svete maše. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo dr. Poloni Burji in sestri Simoni Osolin za vso pomoč in prijazno skrb ob njegovem zdravljenju. Pristrčna hvala duhovnikom g. Matjažu Križnarju, p. Andražu Arku, g. Romanu Globokarju in g. Martinu Zlomku za vse besede tolažbe in lepo opravljen pogrebni obred. Hvala tudi pevcem in cvetličarkam iz cvetličarne Omers za ves trud pri pripravi cvetličnih aranžmajev.

Vsi njegovi

Čudno,
kako prazen je svet,
ko umre en človek.
(Dante)

ZAHVALA

Tiho je odšel naš

Vid Vavpetič

s Količevega 58

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, prav tako domžalskim šahistom, sodelavcem papirnice Količevo, Zavodu za šport in rekreacijo Domžale, za izrečene tolažilne misli ter darovano cvetje in sveče.

Posebna zahvala obema govorcema, šahistu Boštjanu Grošlju in bratu Stanetu Vavpetiču za tople in iskrene besede slovesa. Hvala tudi pevskeemu kvartetu Krt za lep izbor in izvedbo pesmi ter klarinetistu Dimitriju Ledererju za doživeto odigrano žalostinko.

V imenu vseh njegovih: žena Cirila, sin Iztok in hči Miranda

V naša srca si se vpisal,
čas ne bo te več izbrisal.
In čeprav pokojno spiš,
z nami kakor prej živiš.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 61. letu starosti
sklenil naš dragi mož, oče, dedi, brat in stric

Slavko Smolnikar

po domače Štibjev Slavko
z Gorjuše (13. 9. 1955 – 9. 1. 2016)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, dobre misli, darovano cvetje in sveče. Hvala gospodu župniku Juretu Ferležu, pevcem in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Pogrešamo te!

Vsi njegovi

Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
a ostala je tišina,
ki močno boli.
(Tone Pavček)

Tiho se je poslovila naša upokojenka, gospa

Jelka Peterka

učiteljica, vodja podružnične šole Dragomelj

S spoštovanjem,

Kolektiv OŠ Venclja Perka Domžale

Je čas, ki da.
Je čas, ki vzame.
Je čas, ki celi rane.
To je čas, ki nikdar ne mine,
ko zasanjaš se v spomine.

V SPOMIN

10. marca mineva deset let, odkar si nas
zapustil dragi mož, oče, stric, dedek in tast

Ciril Sonc

s Pšate

Zahvaljujemo se vsem, ki obiskujete njegov grob, prižigate sveče in ga ohranjate v lepem spominu.
Zelo te pogrešamo!

Vsi njegovi

ZAHVALA

Zapustil nas je naš dragi mož, oče, ded in brat

Vinko Blejc

1932–2016

Zahvaljujemo se vsem, ki ste se na domžalskem pokopališču poslovili od njega. Iskrena hvala sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in nekdanjim sodelavcem Termita za izrečena sožalja, cvetje in sveče.

Hvala Pogrebni službi Vrbančič za organizacijo in izvedbo pogreba, Marinki za poslovilne besede, pevcem, trobentaču in župniku Klemenu Svetelju za lep pogrebni obred.

Iskrena hvala tudi osebjemu Doma počitka Mengeš za skrb in nego v zadnjih mesecih njegovega življenja.

Hvala vsem, ki ga boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njegovi

SPREJEM ZAHVAL

Zahvale in v spomin sprejemamo vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo pa tudi med 14. in 16. uro osebno v uradni pisni (Kulturni dom Franca Bernika Domžale) ali pisno v nabiralnik pri vходу z zadnje strani oziroma po e-pošti slammnik@kd-domzale.si.

POVABILO

Občina Domžale poziva vse javne zavode, vrtce, šole, društva ter druge organizacije, naj sporočijo večje dogodke v 2016, da jih lahko uvrsti na občinski koledar dogodkov. Seznam dogodkov lahko pošljete na e-naslov teja.hauptman@domzale.si.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

OBČINA DOMŽALE

JAVNI RAZPIS

ZA PRIJAVO SOFINANCIRANJA PROJEKTOV OHRANJANJA KULTURNE DEDIŠČINE NA OBMOČJU OBČINE DOMŽALE ZA LETO 2016

I. Na podlagi Pravilnika za vrednotenje kulturnih projektov in programov, ki se sofinancirajo iz proračuna Občine Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 9/13, 11/15) in Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2016 (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 4/15, 11/15) Občina Domžale v letu 2016 načrtuje sofinanciranje projektov ohranjanja kulturne dediščine na območju občine Domžale.

II. Predmet javnega razpisa:

Predmet javnega razpisa je sofinanciranje projektov ohranjanja kulturne dediščine na območju občine Domžale, in sicer:

- akcije, povezane z adaptacijo, prenovno, zaključnimi deli in zaščito kulturne dediščine,
- restavratorski in sanacijsko-konservatorski posegi na kulturni dediščini,
- raziskovalni in publicistični projekti s področja kulturne dediščine,
- nujna vzdrževalna dela zaradi preprečitve propadanja kulturne dediščine,
- akcije in vzdrževalna dela druge kulturne dediščine lokalnega pomena, za katere je izražen širši lokalni interes,
- zbiranje, urejanje in hranjenje premične kulturne dediščine.

III. Pogoji za sofinanciranje:

- prijavitelj je lastnik kulturne dediščine ali ima stavbno pravico na kulturni dediščini ali ima v primeru premične kulturne dediščine dovoljenje lastnika kulturne dediščine za izvedbo prijavljenega projekta,
- prijavitelj ima vsebinsko in finančno opredeljen projekt,
- prijavitelj je pridobil pozitivno mnenje pristojnega javnega zavoda, ki opravlja javno službo na področju varstva nepremične ali premične dediščine (pristojni javni zavod),
- pravice do prijave nimajo neposredni in posredni proračunski uporabniki,

– projekti, ki bi sicer izpolnjevali pogoje, niso predmet sofinanciranja na podlagi tega javnega razpisa, če so lahko predmet sofinanciranja na podlagi drugih proračunskih postavk občinskega proračuna.

Pri postopku se bodo upoštevale določbe Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Ur. l. RS, št. 69/11-UPB2) ali drugega zakona o dolžnosti izogibanja nasprotju interesov.

IV. Merila:

- registrirana kulturna dediščina,
- pomen kulturne dediščine v občini Domžale,
- stopnja ogroženosti kulturne dediščine,
- mnenje pristojnega zavoda (pozitivno mnenje, priporočilo).

V. Višina proračunskih sredstev, ki jih bo Občina Domžale dodelila na podlagi tega javnega razpisa posameznemu upravičencu, ne bo presegala 80% načrtovanih stroškov, povezanih z izvedbo projekta ohranjanja kulturne dediščine.

Občina Domžale ne bo sofinancirala stroškov reprezentance (pogostitev ipd.), obdaritev, stroškov izletov oziroma ekskurzij, stroškov zdravilišč, stroškov telefonije in stroškov prevozov, ki niso v neposredni povezanosti z izvajanjem projekta ohranjanja kulturne dediščine.

Prijavitelj mora vlogi priložiti zapisnik zadnje seje zbora članov v primeru, da je prijavitelj društvo, oziroma zapisnik zadnje seje organa upravljanja, ki ne sme biti starejši od 1 leta.

Najnižji znesek sofinanciranja, ki ga mora v skladu s pogoji in merili doseči prijavljen projekt, ki je predmet tega javnega razpisa, je 200,00 EUR.

VI. Sredstva bodo dodeljena za projekte ohranjanja kulturne dediščine v letu 2016. Dodeljena proračunska sredstva za izbrane projekte morajo biti porabljena v proračunskem letu 2016, skrajni rok za predložitev dokumentarnega zahtevka za izplačilo je 1. 12. 2016.

VII. Okvirna vrednost razpoložljivih sredstev za javno povabilo znaša v letu 2016: do 5.000,00 EUR

Rok za oddajo vlog: 29. 3. 2016

VIII. Razpisna dokumentacija obsega:

- besedilo razpisa,
- obrazec prijave.

Obrazec za prijavo lahko dvignete v vložišču Občine Domžale ali na spletni strani: www.domzale.si, pod rubriko »Razpisi« in je obvezni sestavni del prijave.

IX. Vloge z obrazcem, ki je obvezen del prijave, v zaprti kuverti s pripisom »za javni razpis št. 620-1/2016 – ne odpiraj« lahko vložite osebno v vložišče Občine Domžale, soba št. 4 ali pošljete priporočeno po pošti na naslov: Občina Domžale, Oddelek za družbene dejavnosti, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale.

Prijavitelj lahko vlogo dopolnjuje oziroma spreminja do preteka razpisnega roka na način, kot je opredeljen v prejšnjem odstavku z obvezno navedbo, na katero vlogo se dopolnitev oziroma sprememba nanaša.

Odpiranje vlog bo dne 31. 3. 2016 ob 12. uri in sejni sobi v 1. nadstropju Občine Domžale, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale. Odpiranju vlog, prispelih na ta javni razpis, sme prisostvovati fizična oseba ali zastopnik pravne osebe, ki kandidira na razpisu oziroma mora imeti oseba pisno pooblastilo za zastopanje za ta primer.

Vse dodatne informacije dobite na telefonski številki: 01 722 01 00 int. 20150 (Tjaša Zanoškar).

X. Vlagatelji bodo o izidu javnega razpisa obveščeni predvidoma v roku 60 dni po roku za oddajo vloge.

ŽUPAN TONI DRAGAR

Bilo je prelepo,
skalilo srečo je slovo,
slovo za nas najhujše zlo,
spoznali smo, da te ne bo!

V SPOMIN

Minilo je leto dni, odkar nas je zapustil naš dragi mož, ata, dedek, pradedek, brat in stric

Stanislav Kos

z Vira, Ipavčeva ulica 16

Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu, prižgete svečko in ga ohranjate v lepem spominu.

Vsi njegovi

V SPOMIN

Spoštovani,
sredi januarja smo se na pokopališču v Krašnji poslovlili od naše članice krajevne organizacije Združenja borcev za vrednote NOB Vencija Perka Domžale tovarišice

Valentine Bucik

Njena življenjska pot je bila zaznamovana tako kot pot številnih njenih vrstnikov z najbolj usodnimi dogodki 20. stoletja, pa tudi z obdobji lepih in srečnih dogodkov.

Najprej je njenega očeta Ivana Lovrenčiča na začetku prve svetovne vojne vojna vihra odnesla kot avstro-ogrškega vojaka iz domačega Logja na Tolminskem v Zakarpatje, kjer je napol zmrznjen končal v ruskem vojnem ujetništvu daleč na Uralu. Oče je po koncu prve svetovne vojne ostal v takratni novi državi Sovjetski zvezi na Uralu v kraju Krasnofinsk in tam se je v zakonu z domačinko Pelagijo Ahidovo rodila tudi Valentina kot prvi otrok, za njo pa potem še sestra Lidija.

Leta 1938 se je oče vrnil domov na kmetijo na Tolminsko v takratno fašistično Italijo. Italijani so ga prekrstili v Giovannija Lovrentija. Enako so poitalijančili tudi vsa druga imena.

Leta 1939 se mu je pridružila tudi žena Pelagija z obema hčerama. Potem je prišla druga svetovna vojna. Oče je bil član Krajevnega narodno-osvobodilnega odbora, ki je imel sedež v njihovi hiši in tako se je tudi mlada komaj 13-14 letna Valentina vključila v Narodno osvobodilno gibanje kot mlada kurirka, ki je opravljala zelo nevarne kurirske poti na celotnem tolminskem območju.

Pozneje po vojni se je izšolala in potem prišla v naše kraje. Poročila se je in v zakonu z možem Lojzatom dobila hčerko in sina. Najprej so živeli v Krašnji v župnišču, pozneje pa se preselili v Domžale. Živeli so normalno takratno družinsko življenje. Sama je praktično celo delovno dobo delala v trgovskem podjetju Napredek oz. njegovih predhodnikih. Navajena je bila trdo delati celo življenje in je ostala v svojem poklicu aktivna vse do lanskega avgusta, ko je še pri svojih 85 letih opravljala računovodska dela. Zgradila je nov dom za svojo družino v Domžalah v naši krajevni skupnosti Vencija Perka. O svoji mladosti in težkem življenju najprej v Rusiji in potem na Tolminskem v tistih težkih in povojnih časih ni nikoli pripovedovala niti svojima otroka. Vedno je gledala naprej, pridno delala in si z vsemi močmi prizadevala za dobro svoje družine, pa tudi širšega okolja. S tovarišico Valentino se poslavljajo še zadnji, ki so nosili na svojih ramenih breme vsega, kar danes imamo. Zato jim moramo biti hvaležni ter se ne samo spomniti njihovega dela in njihovih dejanj, ampak tudi sami s svojim delom in odnosom do drugih ljudi pokazati, da njihovo delo in njihove žrtve niso bile zaman.

FRANCI GERBEC

OBVESTILO

Občina Domžale vsako leto namenja **sredstva za preventivne zdravstvene programe**. Tudi v letu 2016 za svoje občane namenja, na podlagi pogodbe z javnim zavodom, Zdravstvenim domom Domžale, sofinanciranje cepljenj proti klopnemu meningoencefalitisu, in sicer:

- 1 odmerek cepiva in cepljenja za odraslo osebo v obsegu do 300 cepljenj in
- 1 odmerek cepiva in cepljenja za mladoletno osebo (otroka) v enakem obsegu do 357 cepljenj.

Za cepljenje se lahko dogovorite v Zdravstvenem domu Domžale.

OBČINA DOMŽALE

OBVESTILO

Lovska družina Domžale obvešča občane, da lahko škodo po divjadi prijavijo in sporočijo lovcu **Andreju Štitarju, Volčji Potok 32, 1235 Radomlje** ali na telefonsko številko **031 508 971**.

LOVSKA DRUŽINA DOMŽALE

OBČINA DOMŽALE

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE PREVENTIVNIH SOCIALNIH PROGRAMOV ZA MLADE IN SAMOPOMOČNE SKUPINE V LETU 2016

I. Na podlagi Zakona o javnih financah (Ur. l. RS, št. 11/11-UPB4, 14/13-popr., 101/13, 55/15-ZFisP), Pravilnika za vrednotenje družbenih, socialnih in humanitarnih projektov in programov, ki se sofinancirajo iz proračuna Občine Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 9/13) Občina Domžale v letu 2016 načrtuje sofinanciranje preventivnih socialnih programov oziroma projektov za mlade in samopomočne skupine.

II. Predmet javnega razpisa je sofinanciranje preventivnih socialnih programov oziroma projektov za mlade in samopomočne skupine.

III. Pogoji za sofinanciranje:

- prijavitelj je fizična ali pravna oseba, ki ima registrirano dejavnost s področja preventivnih socialnih programov za mlade in samopomočne skupine (v kolikor iz AJPES ni razvidna registrirana dejavnost prijavitelja za izvajanje programov, ki so predmet tega razpisa, je potrebno priložiti: dokazilo o registrirani dejavnosti za izvajanje preventivnih socialnih programov za mlade in samopomočne skupine – npr. kopija ustanovitvenega akta prijavitelja),
- prijavitelj ni neposredni ali posredni proračunski uporabnik, - projekt oz. program se izvaja na območju občine Domžale,
- prijavitelj ni subjekt, katerega program je že financiran ali sofinanciran oziroma bi lahko bil financiran ali sofinanciran iz drugih proračunskih postavk.

Pri postopku dodeljevanju sredstev se bodo upoštevale določbe Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Ur. l. RS, št. 69/11-UPB2) ali drugega zakona o dolžnosti izogibanja nasprotju interesov.

IV. Merila:

- jasno opredeljeni cilji in nameni projektov oziroma programov,
- delež udeležencev projekta oziroma programa občanov občine Domžale,
- izvirnost, inovativnost, kakovost programov oziroma projektov (program prilagojen starosti udeležencev, strokoven kader, program je bil v preteklem letu že izvajan, uporaba sodobnih znanj in metod dela, aktivno vključevanje udeležencev),
- delež zagotovljenih lastnih neproračunskih sredstev,
- delež programa, realiziran s prostovoljnimi delom.

V. Višina proračunskih sredstev, ki jih bo Občina Domžale dodelila posameznemu upravičencu iz tega razpisa, ne bo presegala 80% načrtovanih stroškov, povezanih z izvedbo preventivnih socialnih programov za mlade in samopomočne skupine.

Prijavitelj mora vlogi priložiti tudi natančen načrt stroškov po vrstah za izvajanje prijavljenega preventivnega socialnega programa za mlade in samopomočne skupine, ki bo podlaga za sofinanciranje in zapisnik zadnje seje zbora članov, v kolikor je prijavitelj društvo oziroma zapisnik zadnje seje organa upravljanja, ki ne sme biti starejši od 1 leta.

Občina Domžale ne bo sofinancirala stroškov reprezentance (pogostitev ipd.), obdaritev, stroškov izletov oziroma ekskurzij, stroškov zdravljenja, stroškov telefonije in stroškov prevoza, ki niso v neposredni povezavi z izvajanjem preventivnega socialnega programa za mlade in samopomočne skupine.

Najnižji znesek sofinanciranja, ki ga mora v skladu s pogoji in merili doseči prijavitelj projekt oziroma program, ki je predmet tega javnega razpisa, je 200,00 EUR

VI. Sredstva bodo dodeljena za izvajanje preventivnih socialnih programov za mlade in samopomočne skupine v letu 2016. Dodeljena proračunska sredstva za izbrane programe morajo biti porabljena v proračunskem letu 2016, skrajni rok za predložitev zahtevka za izplačilo je 1. 12. 2016.

Prejemnik sredstev mora pri porabi sredstev upoštevati zakon, ki ureja javno naročanje, če so izpolnjeni pogoji, določeni v navedenem zakonu.

VII. Okvirna vrednost razpoložljivih sredstev za javni razpis znaša v letu 2016: do 5.000,00 EUR

Rok za oddajo vlog: 21. 3. 2016

VIII. Razpisna dokumentacija obsega:

- besedilo razpisa,
- obrazec prijave.

Obrazci za prijavo: Obrazec prijave lahko dvignete v vložišču Občine Domžale ali na spletni strani: www.domzale.si, pod rubriko »Razpisi« in je obvezen sestavni del prijave.

IX. Vloge z obrazcem, ki je obvezen del prijave, s pripisom »za javni razpis št. 122-2/2016« lahko vložite osebno v vložišče Občine Domžale, soba št. 4 ali pošljete priporočeno po pošti na naslov: Občina Domžale, Oddelek za družbene dejavnosti, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale.

Vse dodatne informacije dobite na telefonski številki: 01 722 01 00 int. 20150 (Tjaša Zanoškar).

X. Vlagatelji bodo o izidu javnega razpisa obveščeni praviloma v roku 60 dni po roku za oddajo vloge.

ŽUPAN TONI DRAGAR

OBČINA DOMŽALE

na podlagi določil Zakona o javnih financah (Ur.l.RS, št. 11/11 – UPB 4 in 14/13 ZJF – UPB 4p) ter Pravilnika o sofinanciranju dejavnosti turističnih in drugih društev, ki se ukvarjajo s pospeševanjem razvoja turizma na območju občine Domžale (Ur. vestnik Občine Domžale št.03/04), objavlja

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE DEJAVNOSTI TURISTIČNIH IN DRUGIH DRUŠTEV, KI SE UKVARJAJO S POSPEŠEVANJEM RAZVOJA TURIZMA NA OBMOČJU OBČINE DOMŽALE V LETU 2016

I. Predmet razpisa je sofinanciranje turističnih in drugih društev, ki se ukvarjajo s pospeševanjem razvoja turizma na območju občine Domžale v letu 2016.

II. Upravičenci

Pravico do sofinanciranja imajo nosilci in izvajalci turistične dejavnosti, ki imajo sedež na območju občine Domžale in so registrirani najmanj eno leto ter imajo urejeno evidenco o članstvu in predložijo finančni in vsebinski program za leto 2016.

Pri postopku dodeljevanja sredstev se bodo upoštevale določbe Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije ali drugega zakona o dolžnosti izogibanja nasprotju interesov.

III. Višina sredstev

Višina razpoložljivih sredstev namenjenih za sofinanciranje delovanja turističnih društev je 11.280 EUR na proračunski postavki 143201 - Turistična društva. Sredstva se bodo dodelila v obliki dveh dotacij in sicer prva po podpisu pogodbe, druga pa najpozneje v decembru 2016, po predloženem finančnem (skupaj z dokazili o nastanku stroškov) in vsebinskem poročilu, o realizaciji programa društva za obdobje od 1.1.2016 do 31.10.2016, ki ga morajo društva predložiti do 15.11.2016.

IV. Merila in kriteriji za vrednotenje programov društev

Programi prosilcev se točkujejo. Za posamezne vrste aktivnosti lahko dosežejo naslednje najvišje možno število točk:

- a.) Ohranjanje kulturne in naravne dediščine do 20 točk
- b.) Animiranje krajanov in mladine za delo na področju turizma do 15 točk
- c.) Organizacija in usklajevanje aktivnosti..... do 20 točk
- č.) Promocija kraja do 15 točk
- d.) Urejanje turistične infrastrukture do 20 točk
- e.) Širitev članstva do 10 točk

Posamezno društvo lahko doseže skupaj maksimalno 100 točk. Seštevek točk vseh društev daje vsoto točk, s katero se delijo razpoložljiva letna sredstva predvidena v proračunu za sofinanciranje dejavnosti turističnih in drugih društev. Tako dobljena vrednost ene točke se pomnoži s številom točk po

sameznega društva in zmnožek predstavlja višino dotacije, ki pripada posameznemu društvu.

V. Način oddaje in obravnave vloge

Društvo zaprosi za sredstva z vlogo, ki jo lahko dobi v času uradnih ur na vložišču Občine Domžale, soba št. 4, Ljubljanska 69, Domžale ter na spletni strani Občine Domžale: <http://www.domzale.si/>, pod rubriko: **Za občane in občanke/ Razpisi, povabila in javna naročila/ Podjetništvo, turizem in kmetijstvo**.

Prepozno prispelne vloge bodo s sklepom zavrnjene, neutemeljene pa zavrnjene. Če bo vloga nepopolna ali nerazumljiva, bo vlagatelj pisno pozvan, da v roku 15 dni odpravi pomanjkljivosti oziroma, da vlogo ustrezno dopolni. Šteje se, da je vloga pravočasno dopolnjena, če je dopolnjena vloga oddana na pošti s priporočeno pošiljko najpozneje zadnji dan roka ali če je v času uradnih ur, najkasneje zadnji dan roka, osebno oddana v vložišče Občine Domžale, soba št. 4, Ljubljanska 69, Domžale.

O dodeljevanju sredstev odloča občinska uprava. Občinska uprava pred odločitvijo o dodelitvi sredstev, posamezne vloge pošlje v pregled Komisiji za turizem, ki jo imenuje župan in ki pristojnemu oddelku poda svoje mnenje.

Vlagatelji bodo o izidu javnega razpisa obveščeni s sklepom najkasneje v roku 60 dni po poteku roka za prijavo.

Društvu se sredstva nakažejo na podlagi sklepa in sklenjene pogodbe, ki jo mora društvo skleniti v roku, ki ga v sklepu določijo pristojni oddelek, sicer izgubi pravico do odobrenih sredstev.

VI. Rok za vložitev vloge je do vključno **15. marca 2016**. Vloga se lahko vloži osebno v vložišče Občine Domžale, soba št. 4, Ljubljanska 69, Domžale ali pa pošlje kot priporočena pošiljka (pomemben je datum poštnega žiga) po pošti na naslov: Občina Domžale, Oddelek za finance in gospodarstvo, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale. Vloga se šteje za pravočasno, če je od dana priporočeno po pošti do vključno 15. 3. 2016 ali najpozneje 15. 3. 2016 do 14. ure osebno oddana v vložišče Občine Domžale.

Dodatne informacije lahko dobite na telefonski številki 01 721 07 42 ali 01 721 42 51, Občina Domžale, Oddelek za finance in gospodarstvo.

OBČINA DOMŽALE, ŽUPAN TONI DRAGAR

OBJAVE | PISMA BRALCEV

Veterinarski dom Domžale, d.o.o., Ihanska c. 19 a, Zaboršt, 1230 Domžale

Republika Slovenija, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Veterinarska uprava RS, izdaja pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje širjenja in zatiranje stekline. Na podlagi tega pravilnika se bo vršilo splošno cepljenje psov proti steklini po sledečem razporedu v občini Domžale.

Razpored obveznega cepljenja psov proti steklini

PETEK, 4. marec 2016

9.30-10.00	Vir	pri Krajevni skupnosti
10.15-10.45	Količevo	pri Centru požarne varnosti
11.00-11.15	Češenik	pri Janezu Gaberšku
11.45-12.45	Dob	pri Kogovšku - na dvorišču
13.00-13.30	Žeje - Sv. Trojica	pri Gasilskem domu

PONEDELJEK, 7. marec 2016

9.00-9.30	Nožice	pri Jakobu Grašiču, Gostičeva 28
9.45-10.15	Homec	pri Gasilskem domu
10.25-11.00	Preserje	pri Alojzu Černivcu, Kamniška 36
11.15-11.45	Radomlje	pri Krajevni skupnosti
12.00-12.30	Rova	pri Gasilskem domu
12.45-13.15	Dolenje	pri Marku Zalazniku, Dolenje 4
13.35-14.15	Jarše	pri Gasilskem domu
14.30-15.00	Dragomelj	pri Lukanovih, Dragomelj
15.15-15.45	Pšata	pri Luki Mivšku, Pšata 36
16.00-16.15	Selo pri Ihanu	pri Mihaeli Flerin, Selo pri Ihanu 1
16.30-16.45	Ihan	pri Gasilskem domu

TOREK, 8. marec 2016

8.00-8.45	Krtina	pri Francu Simonu, Krtina 37
9.00-9.30	Zalog pod Sv. Trojico	pri Vinku Kepcu, Zalog 5
9.50-10.30	Študa	pri Gasilskem domu
10.45-11.15	Depala vas	pri Pavovcu, Depala vas 16
11.30-12.00	Domžale	Veterinarski dom Domžale, Ihanska cesta 19 a, Zaboršt

Cepljenje psov za zamudnike je na krajih in mestih kot v rednem cepljenju.

TOREK, 8. marec 2016

13.30	Nožice	15.30	Količevo
14.00	Homec	16.00	Dob
14.30	Rova	16.30	Jarše
15.00	Radomlje	17.00	Domžale

SREDA, 9. marec 2016

13.45	Krtina	14.30	Selo pri Ihanu
14.15	Ihan	14.45	Pšata
		15.00	Dragomelj

Ne pozabite prinesiti s seboj izkaznice o cepljenju psov **Potni list – modra izkaznica**. Ob cepljenju na terenu bo možno kupiti ampule proti bolham in klopm.

Imetniki psov morajo zagotoviti cepljenje psov proti steklini med 12. in 16. tednom starosti. Breje in doječe psice se ne smejo cepiti, cepimo jih lahko po odstavitvi mladičev. Ob prvem cepljenju morajo biti psi označeni z mikročipom in registrirani v skladu s predpisom, zato s seboj prinesite enotno matično številko (EMŠO) lastnika psa, številko čipa matere mladička in podatke o lastniku matere mladička. Stroški cepljenja znašajo 31,42 evra. Ob prvem cepljenju se k tem prištejejo še stroški označitve, izdaje potnega lista in registracije v znesku 29,90 evra.

Posamezno cepljenje je v Veterinarskem domu Domžale, Ihanska cesta 19 a, Zaboršt, vsak delavnik med 7. in 12. uro ter med 15. in 18. uro, ob sobotah pa med 7. in 12. uro.

PISMA BRALCEV

Uredništvo si pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov, v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Prispevki za rubriko Pisma bralcev morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter kontakt, na katerem je mogoče preveriti avtentičnost avtorja.

Nastop Glasbene šole Domžale na pustno soboto

Letošnja pustna sobota je bila zame nekaj posebnega. Poleg lepega, sončnega dne, je bil v Kulturnem domu Franca Bernika nastop učencev glasbene šole. Teh nastopov se vedno rada udeležim, spominjajo me na dni, ko sem v glasbeno šolo zahajala sama, pozneje sem hodila poslušat nečakinjo in sedaj nečaka. Nastopajoče v maskah, in sicer učence in učitelje, sem spremljala prvič. Vse pohvale glasbeni šoli in na-

stopajočim, ki so poslušalcem v nabito polni dvorani s svojim muziciranjem še polepšali pustno soboto.

Moram pa povedati, da je na tem nastopu nekaj manjkalo. Godala. Nobenega violinista, nobenega čelista. Ne samo jaz, tudi mnogi drugi smo pogrešali godalni orkester. Anastazija, kje ste? Kje so vaši učenci, ki so na tekmovanjih v domovini in tujini pobirali lovoričke? In kje je vaš orkester,

ki je s svojo igrivostjo, temperamentom in zanosom tolikokrat navduševal? Upam in želim, da ste manjkali izjemoma in vam bomo na naslednjem nastopu spet lahko navdušeno zaploskali.

Še enkrat hvala učencem in profesorjem ter prikupnima povezovalcema za lep nastop.

SONJA ANDREJKA

Vrtca Savska ne damo! – odziv na županov odgovor

Na naše pismo Vrtca Savska ne damo! je bil v decembrski številki Modrih novic objavljen tudi odgovor župana Občine Domžale Tonija Dragarja. V tem pismu se odzivamo na njegove besede.

Županov odgovor je zavajajoč v svoji nejasnosti. V njem Dragar pove kar nekaj stvari, s čimer po vsej verjetnosti poskuša zakriti to, kaj se z enoto Savska dejansko namerava (na koncu sicer lahko ugibamo, možnosti pa sta vsaj tile: a) župan ne ve, kaj bi z vrtčevsko enoto dejansko naredil – zdi se mu predraga (za vzdrževanje, prenovo?), a pripravljenega nima nobenega dolgoročnega načrta; b) Občina ima načrte za prihodnje, a jih ne namerava razkriti, saj bi s tem utegnili izzvati nasprotovanje – raje bodo počakali, da se zadeva malce poleže, potem pa bodo naredili po svoje).

Kaj dejansko pove župan?

Da se vrtec Savska ukinja je bila dezinformacija, ki so jo plasirali zainteresirani v prostoru. – V katerem prostoru? Zainteresirani za kaj? Je po njegovem dezinformacija potem tudi to, da so premestili dve pomočnici vzgojiteljice in da niso razpisali vpisa v tem šolskem letu za najmlajšo skupino? (Kdo se tukaj spreneveda? Kaj naj bi pomenila vsa ta namigovanja?)

Že pred časom se je iskalo prostor, kje bi se lahko delal center za zaščito in reševanje. Nekdo je rekel, da bi bila ta lokacija primerna, ker je v centru Domžal, ker je zadaj veliko prostora. – Kaj ima sedaj z vsem tem center za zaščito ...? Torej je Občina dejansko nameravala ukiniti vrtec Savska in ga nadomestiti s centrom za zaščito in reševanje? So te namere še zdaj aktualne? Če niso, zakaj jih župan omenja (ali pa s tem nehote razkriva, kaj se namerava po zaprtju vrtca)?

Treba je pošteno povedati ... kapacitete vrtcev smo zgradili do 500 otrok na leto, v tem trenutku pa je generacija približno 400 otrok. To pomeni, da je približno sedem oddelkov vrtcev teoretično že jutri lahko praznih. – Kakšna je politika, ki pri sprejemanju odločitev gleda samo na trenutno stanje? Vrtci so javna dobrina in potrebno je veliko truda, da se zgradi kvaliteta dela, kakršna je nedvomno prisotna na Savski. Se pravi, ker je trenutna generacija številčno šibkejša, bi bilo smiselno kakšen vrtec kar ukiniti (z enim zamahom uničiti to, kar je bilo s trudom grajeno skozi več generacij)? (Mar ne kaže to bolj kot na neko 'gospodarno' ravnanje, o katerem župan govori v nadaljevanju, na neodgovornost in nepremišljenost?)

Poleg tega smo naredili analizo, katere enote so drage glede na majhnost, vzdrževanje in ostalo. ... V končni fazi je treba delati gospodarno, mene bodo vsi nadzorniki gledali preko sistema gospodarnosti, in ta vrtec je zelo drag na enoto. – Zakaj zdaj župan govori o tem, če pa vrtca ne nameravajo zapreti? Glede gospodarnosti pa: nadzornikom bi moral

nekdo pojasniti, da takrat, ko se razmišlja o investiciji v vrtec, pač ne gre gledati samo skozi denar – kolikor nadzornikom samim to še ni jasno. (Enak poduk bi izgleda potreboval tudi župan.)

Ni rečeno, da enkrat ne bo prišlo do zaprtja, ampak ti otroci, ki so zdaj v vrtcu Savska, bodo po vsej verjetnosti (!) tu s predšolsko vzgojo tudi končali. Potem pa bomo videli, kako in kaj. – Po vsej verjetnosti, torej. Spet ne vemo, pri čem smo: Zakaj, po vsej verjetnosti? Se torej spet obetajo neke odločitve z danes na jutri?

Morajo pa razumeti tako starši kot zaposleni, da je včasih treba sprejeti odločitev, ki ni prijazna. – Na kakšno odločitev zdaj župan namiguje? Se pripravljate še kaj?

Ampak zaenkrat nič ne kaže na to, da se ne bi v Savski otroci še veselo igrali. – Sledi nov preobrat v zgodbi: Če bo denar, predvidevamo prenovo vrtca Urša v centru, kar pomeni, da bo takrat treba preseliti od 6 do 8 oddelkov otrok. Selili jih bomo tja, kjer bo prostor, tudi v Savsko, tako da jaz ta trenutek ne vidim nikakršnih težav. – Gospod župan jih morda ne vidi, a to ne pomeni, da ne obstajajo. a) Vrtec Savska naj bi v prihodnje torej služil kot nek začasen prostor za otroke iz vrtca Urša. Prenova najbrž ne bo trajala več kot eno šolsko leto, kaj pa potem? b) Kdaj naj bi se vse to dogajalo? Če to načrtujejo v naslednjem šolskem letu, potem je zgodba še bolj čudna, kot se je zdela na začetku – tudi glede na pojasnilo, ki smo ga prejeli z Občine glede omejitve vpisa za letošnje šolsko leto: v njem kot enega glavnih argumentov za to, zakaj v vrtec niso vpisali nove generacije otrok, navaja prostorske omejitve (vrtec naj ne bi izpolnjeval prostorskih zahtev). Zdaj naj bi bilo mogoče v vrtec naseliti še dodatne otroke, pri čemer je ponovno

vtis, da gre za 'rešitve', ki bodo sprejete brez posvetovanja (npr. s strokovnim kadrom, pa tudi s starši oziroma vsaj z njihovimi predstavniki).

Morda pa je županova nejasnost zgolj navidezna in je odločitev sama že na dlani. Ne povsem neverjeten scenarij, ki ga lahko oblikujemo, če sledimo županovim besedam, bi bil lahko naslednji: v tem šolskem letu se v vrtcu Savska še ne bo dogajalo nič posebnega (otroci se bodo v njem nemoteno igrali vse do poletja). Vrtec sicer potrebuje obnovo, a v to ne bodo šli, ker vanjo niso pripravljene investirati toliko denarja. Ko bodo obnovljali vrtec Urša, bo Savska služila kot nadomestna lokacija, dokler bo to potrebno, potem pa bodo enoto zaprli ter (ko se bo prah nekoliko polegal) prostore dali centru za zaščito in reševanje.

Župan torej ne vidi kakšnih posebnih težav, v svojem odgovoru pa se ni potrudil odgovoriti na nekatere najbolj pereče teme iz pisma staršev (vse te je elegantno obšel). Npr. očitno se mu ne zdi vredno pojasniti načina, kako so se do zdaj odločile sprejemale: dve ad hoc premestitvi (brez utemeljitve) pomočnic vzgojiteljic (ki sta delali dobro in na kateri so bili otroci navezani); ne ukvarja se z dejstvom, da smo (bili) starši skupaj z vzgojiteljicami povsem brez zanesljivih in nedvoumnih informacij o tem, kakšne načrte ima Občina z vrtcem Savska. Očitna je tudi diskrepanca med našim videzjem zadeve in njegovim: mi na stvari ne gledamo tako kot župan, tj. predvsem kratkoročno ('potem bomo pa videli, kako in kaj'), ter na zasebne koristi, saj naš pogled vključuje skrb za dobro (vrtčevsko vzgojo) tudi prihodnjih generacij in za dobro zaposlenih v vrtcu.

STARŠI OTROK ENOTE SAVSKA
VRTCA DOMŽALE

MALI OGLASI

Šivalni stroji – servis in prodaja gospodinskih in industrijskih šivalnih strojev. Marko Pratkaner, s. p., Slammnikarska 3 b, Domžale.

t: 041 920 149

Odkup vozil od letnik 1998 naprej, cela, lepa, karambolirana ali v okvari.

t: 031 264 290

Brezplačen odvoz bele tehnike in vseh kovinskih predmetov.

t: 040 780 078

Prodam suha borova ali bukova drva.

t: 01 831 58 10

Male oglase sprejemamo vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo tudi popoldan med 14. in 16. uro osebno v uredništvu (Kulturni dom Franca Bernika Domžale) ali pisno v nabiralnik pri vhodu z zadnje strani oziroma po e-pošti slammnik@kd-domzale.si

V Krtini pri Domžalah zaposlimo kuharja/kuharico in natakarico za nedoločen čas ali pogodbeno 2–3 krat tedensko.

t: 041 648 880

Prodam zazidljivo sončno zemljišče. Ljubljana, blizu Janč, 2129 m², 55.000 €.

t: 068 132 918

SIMAX

Domžale Masljeva 11, 1230 Domžale
tel. 01 724 16 56
Kamnik Ljubljanska c. 21A (Duplica)
tel. 01 831 17 96

PRENOVLJENA SPLETNA TRGOVINA:
www.simax-slo.com

AVTODELI - AVTOMEHANIKA
VULKANIZERSTVO

J. MORTIMER IN B. COOKE

KADAR MAČKE NI DOMA

Kulturno društvo
Jože Gostič Homec
vabi na ogled komedije

v nedeljo, 13. marca
2016 ob 18.00 uri
v Kulturni dom
GROBLJE

Režija:
TOMISLAV TOMŠIČ

Igrajo:
**BORUT JENKO
SABINA ZUPAN
ALEKSANDER BERGANT
KARMEN BERGANT
TEJA MARINŠEK
JANJA BRECELJNIK**

Info:
kd.gostic@gmail.com
tel. 031 322 568

Semaforizirana križišča

Ker se glede prometnih znakov III-3 nič ne premakne in, kot kaže, bi Dragar na vsak način prometne probleme reševal s svojim osebnim premoženjem, je nujno opozoriti še na katastrofalno stanje semaforiziranih naprav v Domžalah.

Domžale imajo že zelo, zelo zastarele prometno krmilne programe semaforiziranih naprav, ki povzročajo številne prometne nesreče zlasti v križišču cest Rojska, Češminova in regionalna cesta R2-447 (Šaranovičeva) pri sedanjem objektu StopShop oz avtopralnici Glavan.

V četrtek, 24. decembra 2015, je bila, kot kaže, težja prometna nesreča, ki je spodbudila to objavo. Tu se zaradi neustreznega krmilnega programa dnevno dogajajo prometne nesreče, do zdaj z materialno škodo, tokrat pa tudi z zdravstvenimi težavami prizadetih v nesreči. Zdajšnji prometno-krmilni program je bil izdelan zelo slabo že v času izgradnje trgovine Lidl in StopShopa.

Zasluga gre predvsem projektantu prometno krmilnega programa, to je g. Pavliniču (Maribor), ki se celo hvali, da dela za Strabag, naslednji v vrsti je DRSC, ki bi morala prometno krmilni program pregledati in preveriti z ustreznimi programskimi opremo oz. nezaupati takratnemu DDC oz. natančneje Sektorju za varnost v prometu in tehnično urejanje, katerega je takrat še vodil Jan Sajovic. Ta je za svoje delo pravno in materialno odgovoren z osebnim premoženjem kot vodilni kader v DDC. Naslednji v vrsti je župan Občine Domžale Dragar, ki je s težavami dobro seznanjen, a ne ukrepa, je pa tudi odgovoren pravno in materialno s svojim osebnim premoženjem za vso dozda-

šnjo in premoženjsko škodo kot žrtve slabega upravljanja prometa v Domžalah in prometno vplivni okolici.

Dejstvo je, da je izgradnja navedenega objekta in pozidava na območju Spodnjih Jarš bistveno spremenila prometne tokove tako, da je to križišče prometno pregorelo. Bistveno se je poslabšala prepustnost prometa in ustvarile so se konfliktne situacije. Zdjaj vozila ostajajo ujeta v križišču in so kot tarče za prehitro vožnjo skozi križišče zlasti v zimskem času, ko se razmere še poslabšajo zaradi drsnosti.

Razmere se z novo poselitvijo na območju Rodice in Spodnjih Jarš še poslabšujejo. Občina je bila o tem večkrat obveščena, a se stanje ne uredi. Gre za neustrezno delo nadzora s strani DRSC oz. družbe DRI, za kar je zadolžena služba vzdrževanja pod vodstvom Barbare Klemen.

Bistvena ovira je nekoordinirano delovanje semaforiziranih križišč na navedenem odseku državne ceste na območju občine Domžale. Odgovornost nosi tudi župan Toni Dragar, saj je stalno prisoten v DZ, s stanjem je seznanjen, ukrepa pa nič.

Vsa semaforizirana križišča na R2-447 bi morala biti koordinirana, tehnični pogoji so skoraj idealni za ta namen, enako tudi v Domžalah in v smeri Kamnika na R2-644.

Župan Toni Dragar tega ne zna ali noče urediti, zato bi bilo prav, da se o tem obvesti zavarovalnice, da izvedejo izvršbo nad osebnim premoženjem, in povrnejo škodo.

Prvotno je bil problem instalacija ustreznih kableske povezave na mostu čez Bistrico, zdaj se polagajo elektroenergetski kabel in druga instalacija, kablja za koordinacijo pa ni.

Tudi lokalna Policija ne naredi nič, je pa sposobna se voziti po R2-447 in trikrat zaporedoma slikati s fotoaparatom voznike pred seboj, v časovnem razmiku 1 do 2 minut ter jih kaznovati oz. povzročati nadaljnje konfliktne situacije.

Gre za hitrostne razlike 1 do 2 km/h in gre za zlorabo zakona, ki ne predvideva dinamike vožnje iz metra v meter, prevožene razdalje zaradi celotnega prometnega toka in značaja ceste R2-447, kjer se vozila vključujejo in izključujejo v in iz voznega pasu, kjer nekdo vozi počasi, nekdo drugi hitreje.

Zlasti je nevaren priključek Depala vas, tam pač ni nikoli ne Policije ne ustreznega voznega pasu za zavijalce v in iz Depale vasi, ni župana, niti nekih njegovih redarjev, še manj pa neke prometno svetlobne signalizacije. Taki postopki ne morejo biti osnova za teroriziranje Policije voznikov. Izgovor je, da je tako napisano v zakonu. To je sicer res, a zakon je pisal g. Sajovic.

V DZ pa ni nobenega prometnika, ki bi t. i. poslancem to razložil ali bolje, ga ne sme biti.

Pri tem pa na dokumentih, ki jih izda Policija, ni osnovnih podatkov o lokaciji nastanka dokumenta, to je o cesti, odseku in stacionaži, ker o tem pač nimajo pojma in se podatkov Policije ne more preverjati.

Tako se nikoli ne ve, kje se je neki dogodek sploh zgodil, koliko je trajal v razdalji in ga tudi sodišče tako ne more in ne sme sprejeti. Povrh pa tudi sodniki za prekrške o tem nimajo nobenega znanja, niti tako imenovani 'sodni izvedenci', še manj ta tako imenovana podjetniška stroka, kot sta AVP in AMZS. Zgodi se, da se ugotovi, da dogodka sploh ni bilo.

Pa vendar gre za dokument s finančnimi in pravnimi posledicami, torej tudi gre za denarni tok. In tak dokument mora vsebovati vse podatke za transparentno ter pravično pravno in finančno obravnavo. Gre za transparentnost postopkov v obeh pomenih in te podatke bi dokument moral vsebovati, sicer je pravno neveljaven za obe strani. Odločitev sodnika za prekrške pa nestrokovna in zato neveljavna, torej tožljiva.

Torej taki dokumenti niso veljavni in bi MF moral kaznovati policiste, ker izdajajo pomanjkljive dokumente s finančnimi posledicami. Vse to bi morala urediti AVP še v času g. Žlendra in pozneje g. Zajca, ki jima je strogo svetoval Jan Sajovic, takrat še DDC.

AVP je celo ustanovil neko skupino presojevalcev, ki o tem niso dobili nobenega znanja, kljub plačljivemu izobraževanju. No, presojevalci niso bili

do zdaj nikoli in nikjer uporabljeni za presojo nesreč, ampak to opravijo Policisti sami, seveda nestrokovno.

V novem semaforiziranem križišču s cesto R2-644 proti Kamniku, Mengšu in letališču je napačno postavljen smerni znak za letališče Brnik, ki vozila usmerja proti Viru in Dobu ter Trojanam, namesto v smeri letališča pri Brniku. Morda je mišljeno mariborsko letališče. OK, nič slabega, le malo daleč je. Na DRI imajo za pregled stanja prometne signalizacije posebne preglednike in ti se očitno vozijo in vozijo, vidijo pa ... Nesreče pa so dnevno.

No za piko na i, danes pa spet nesreča v Domžalah pri Abanki oziroma v križišču Ulice Ivana Pengova in Ljubljanske ceste. Vzrok, slab oziroma zastarel prometno krmilni program in iz tega naslova nekaj izsiljevanja.

Z. P.

IZMENJEVALNICA OBLAČIL, OBUITVE, NAKITA in MODNIH DODATKOV

KDAJ? Vsak drugi ponedeljek v mesecu od 17:30 do 19:30
(14. marec, 11. april, 9. maj, 8. junij)

KJE? V Centru za mlade Domžale, Ljubljanska c. 58, Domžale

„I kos DAŠ - I kos VZAMEŠ“

Prinesi 1 kos oblačila, obuivte, nakita ali modnega dodatka, ki ti doma v omari dela gnečo in si po svoji izbiri vzemi 1 kos, ki ti je všeč.

NAGRADNA KRIŽANKA 1

Nagrajenci, ki so pravilno rešili križanko v glasilu Slamnik št. 1-2016:

Klavdija Učakar iz Domžal, kosilo za dve osebi v gostilni Ribnčan

Helena Kerč iz Domžal, malica za dve osebi v gostilni Ribnčan

Marko Kmetič iz Domžal, palačinke za dve osebi v gostilni Ribnčan

Nagrade podarja: Gostilna Ribnčan Rodica-Jarše 1230 Domžale

Rešitev križanke je: RIBNČAN KUHAR IN VESELJAK

NAGRADNA KRIŽANKA 2

Nagrajuje Kulturni dom Franca Bernika Domžale

Nagrade: Trikrat po dve vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2015/2016

NAGRADNA KRIŽANKA

2

Kulturni dom Franca Bernika, p. p. 2 1230 Domžale

Pravilne odgovore nam lahko pošljete do ponedeljka, 14. 3. 2016 na naslov: Uredništvo Slamnika, Ljubljanska c. 61, 1230 Domžale

KATALENA

Enci benci Katalenci

edinstvena slovenska etno zasedba z novo ploščo otroških pesmic za odrasle

Vesna Zornik vokal, Polona Janežič klaviature, Boštjan Gombač klarinet, Tjbor Mihelič Syed bas kitara, Boštjan Narat kitara, Robert Rebolj bobni

14. in 23. marec / 20h

Kulturni dom Franca Bernika Domžale t. 722 50 50 www.kd-domzale.si

AVTOR: GREGA RIHTAR	DANSKI ARHITEKT JACOBSEN	OLIMPIONIK ŠTUKELJ	POSEBNA, IZJEMNA JED	TELESNI STRAŽNIK VLADARJEV IN KNEZOV V SREDNJEM VEKU	UMA THURMAN	RESNOBA	PREBLVALEC IRSKE	PLOŠČA IZ SKRILAVKA	TEHNIKA GIBANJA V STEP AEROBIKI	OB VODAH ŽIVEČA SEVERNOAMERIŠKA KUNA, KI DAJE DRAGOCENO KRZNO	NAŠ GLEDALSKI IGRALEC (BORIS)	VZDEVEK OLIVERJA MLAKARJA	FILM AKIRE KUROSAVE	GLEDALSKA IGRALKA STARC
DANSKI OTOK V MALEM BELTU			IZLETNIK							AMERIŠKA IGRALKA (JULIANNE)				
POROČEVKA			NAŠ VIOLINIST (IGOR)							MUSLIMANSKA VERA				
DOJEMANJE SMISLA BISTVA PREDMETA					VIJUGASTA CESTA LJUBLJAN; TISKARSKA DRUŽINA					HAZARDNA IGRA				
ZAČETEK NAGRADNEGA GESLA									ZVRST GLASBE Z JAMAJKE RIM, BOG LJUBEZNI			EISENHOWERJEV VZDEVEK	OTOŽEN TONSKI SPOL	BORBA
PRIPRAVA ZA VKLJUČEVANJE ALI IZKLJUČEVANJE ELEKTRIČNEGA TOKA		RAZVITA, ODRASLA ŽUŽELKA ŠPANSKA STENA					SL. OBLIKOVKA (JANJA) IT. PESNIK (GIOVANNI)			NIMBUS IT. FILM, REŽISERJA (PAOLO IN VITTORIO)				
ZDRAVILSKO MESTO V VZHODNI BELGIJI			NESPAMETNOST							AMERIŠKA IGRALKA STARK DESTILAT PREMOMA				
AMERIŠKI DŽEZOVSKI KITARIST FARLOW			RASTLINA Z GROZDI						ANT. PREROČIŠČE NESTRUPENA KAČA					
RASTLINA PERUNIKA			SLAVKO AVSENIK		SIMBOL LIRSKEGA PESNIŠTVA	NEKDANJA AVSTRJ. ALPSKA SMUČARKA (SYLVIA)	POBOTANJE PESNIK GRAFENAUER					IZ PRAMENOV SPLETENI LASJE	STAROEGIPČANSKI BOG SONGA	SPOJ ROKE S TRUPOM
KONEC NAGRADNEGA GESLA										MORSKA ŽIVAL NITASTE OBLIKE				
NAŠ KOMORNI ZBOR										ŠPANSKA IGRALKA IN PEVKA MONTIEL				
KORUZNI STORŽ										STROKOVNIAK, KI PREČUJE ZGRADBO TELESNEGA ČLOVEKA IN ŽIVALI				
TORKOVA PRILOGA ČASNIKA DELO										SUMERSKA BOGINJA PLODNOSTI				

Lastniki neznani, upravnika pa ni

Propadajoči mestni kompleksi s časom pogosto izgubijo svojo prvotno funkcijo in postanejo bodisi lahek plen vlomilcev ali priljubljeno zbirališče uživalcev prepovedanih substanc. Ena takšnih 'mestnih cvetk' je garažna hiša na Župančičevi ulici, na katero ne more biti ponosen noben Domžalčan.

Tjaša Banko

Pred kratkim je bilo vlomljeno v 18 garažnih prostorov omenjenega objekta, katerega usoda je bilo rečeno – negotova. O garažah v nezavidljivem stanju, ki bi bile že zdavnaj potrebne temeljite obnove, je poročal tudi portal Domžalec.si. »Na omenjeni ulici sta dve triplex garaži, v katerih je 228 garažnih boksov. Objekta propadata, saj nimata upravnika, nekateri garažni boksi pa so po pripovedovanju občana prazni že več kot dvajset let.« Trenutno naj bi v zvezi z garažnim objektom potekal vpis v zemljiško knjigo, kjer pa se zadeva znova zaplete, saj, kot v nadaljevanju navaja Domžalec, vsi lastniki garaž niti niso znani. Objekt še vedno propada, kazi podobno mesta in postaja tarča kriminalcev oziroma zatočišče narkomanov.

Na Občini Domžale priznavajo, da obstaja možnost, da garažna hiša na Župančičevi ulici niti ni imela upravnika. »Obžalujemo stanje garažnih objektov, saj bi si želeli, da je naša ob-

čina urejena na vseh področjih. Vendar, ker objekt ni v občinski lasti, občina nima pravne podlage, da bi obnavljala objekt v solastnini zasebnikov. Prenova je tako možna zgolj s strani lastnikov garažnih boksov,« pojasnjujejo.

A lastnikov garaž na Župančičevi ulici zanemarjenost tamkajšnjih prostorov očitno ne moti, saj je stanje z garažami nespremenjeno že nekaj desetletij. Ne občina in ne država nimata podlage, da bi jih prisilila, da bi se lotili projekta. Morda pa bi jih lahko spodbudili z možnostjo nepovratnih sredstev, subvencioniranjem ali regulacijo rezervnega sklada? Vsekakor bi

bilo dobrodošlo, če že ne nujno potrebno, da bi se vsaj 'znani' lastniki garaž poenotili in določili upravnika objekta.

Že res, da večlastniške stavbe s seboj pogosto prinašajo kar nekaj težav pri upravljanju nepremičnin, predvsem pa daljše odločanje o potrebnih naložbah v prenove stavb in težave pri zagotavljanju finančnih sredstev. Vendar kljub temu upamo, da naš garažni kompleks in ostale mestne grde račke ne bodo delile usode stanovanjsko-poslovnega objekta SPB-1, ki – iz podobnih razlogov – vse do danes še ni doživel prenove, o kateri je bilo izrečenih že preveč besed ... ☐

DK Limbarska Gora

vabi na tradicionalno prireditev

**28. POHOD PO NAGELJ
NA LIMBARSKO GORO**
ki bo v nedeljo, 13. marca 2016

Za najbolj zgodnje ob 9. uri **MAŠA**
v cerkvi sv. Valentina

Ob 11. uri **KULTURNI PROGRAM**

Za zabavo bodo skrbeli
Ansambel Poljanšek
Ansambel Ideja

Generalni sponzor Nissan Krulc Moravče

Pridite po svoj nageljček in preživite
drugo nedeljo v marcu
v prijetnem druženju v naravi in med prijatelji!

KOLUMNA • KAM GREŠ, ČLOVEK?

HRANA PO NAČELU 'LJUDJE ZA LJUDI'

ANTON KOMAT

Prehranski sistem je monopol, ki ga vodi trgovina. Izgubljata tako kmet kot kupec.

Srečali smo se na domžalski tržnici in sredi gneče obiskovalcev je stekel živahen pogovor. Pogovarjali smo se o hrani in znanka je rekla: »Nujno bi bilo treba napisati priročnik za nakupovanje hrane v megamarketih. Tak, kot so priročniki o nabiranju gob: ta vrsta gob je užitna, ta je pogojno užitna, tista je neužitna, ona je strupena, ampak tale, pazite, tale je smrtno nevarna!« Drugi je dodal: »Ne bom pozabil, kako smo doma v pečici zadnjič pekli piščanca. Čez pol ure je vse stanovanje smrdelo po scalnici in od takrat ne kupujemo več piščancev farmske vzgoje.« »Uboge živali,« je dodal tretji, »ki žive v grozljivih razmerah. Če bi otroci videli te prizore, bi vsi postali vegetarijanci.« V pogovoru je vsakdo dodal nekaj svojega: »Industrijske farme so sodobni inkubatorji za vzrejo novih patogenov. Bliža se dan, ko bo udaril resnično morilski mikrob, ne kot prevara ptičje ali prašičje gripe, ampak zares.« »Prehranski sistem je monopol, ki ga vodi trgovina. Izgubljata tako kmet kot kupec. Na eni strani propadajo mali kmetje, na drugi pa otroci jedo najcenejšo, torej najslabšo hrano.« »Največje marže dosega najbolj predelana hrana.« »Najcenejša je hrana z največ kalorijami.« »Hrana je preveč pomembna za državno varnost in blagostanje ljudi, da bi jo prepustili zgolj trgu.« »Če ne bomo radikalno spremenili svojega pogleda na hrano, bomo kmalu vsi bolni in lačni.« »Da, čedalje manj vemo, kaj v resnici jemo.« »Supermarket postaja leglo obolenj.« »Narava ne zmore več polniti trgovin.« Mnogo tehničnih misli je bilo izrečenih. Sogovorniki so me vzpodbudili, da tudi vam nekaj več napišem o problemih industrijske hrane, ki nam jo ponujajo 'megaštacune'.

Tisočletja je hrana odražala naravo človeških skupnosti. Pri resnični hrani okusa ni mogoče ločiti od kraja izvora, in če želimo ohraniti ta okus, moramo ohraniti tudi deželo, od koder izvira. Zdaj smo hrano dali v roke nekoga drugega, s tem pa velik del upravljanja naših življenj. Današnja varnost živil je podoba družbene nesposobnosti in popolne nezanesljivosti nadzornih mehanizmov. Njena neoporečnost je bolj predmet teorije kakor prakse. Hrana ima vsaj tri vidike: je biološki pojav, kulturni fenomen in blago na trgu. Toda današnja hrana je obravnavana zgolj kot ekonomska kategorija, kot industrijski izdelek. Hrana je torej vržena na trg, ki favorizira le velike količine in nizke cene. Če se vedemo zgolj kot potrošniki, nam nizke cene godijo, posebno v teh kriznih časih. Toda stranski učinki, ki se vzporedno dogajajo, so veliko usodnejši, kot se zdi na prvi pogled. Če pogledamo na prehransko verigo, lahko ugotovimo, da med kmeti velja 'popolna konkurenca', med trgovci pa 'popolni monopol'. Kmetje morajo pridelovati čedalje več, da ne propadejo, ali pa nenehno povečevati površine. Postavlja se vprašanje, koliko kilogramov hrane na kvadratni meter je sploh mogoče pridelati. Tu je narava postavila trdne meje, ki jih noben trg ne more preseči. Za kar polovico presežkov hrane se imamo zahvaliti uporabi kemičnih gnojil. Kmetje so morali v zadnjih dvajsetih letih podvojiti njihovo porabo, da so ohranili pridelek na prvotni ravni. Toda prst je s kemikalijami že tako uničena, da z dodajanjem kemičnih gnojil zdaj ne dosežejo niti tolikšnega povečanja donosa, da bi pokrili strošek samih gnojil.

Obenem se odpirajo usodne energetske alternative, med katerimi se moramo odločiti. S tisoč kubičnih

metrov zemeljskega plina, kolikor ga potrebujemo za proizvodnjo tone dušičnega gnojila, bi lahko proizvedli 10.000 kilovatnih ur električne energije! Očitno mora družba krepko pretehtati prioritete nadaljnjega razvoja. Obenem čedalje bolj postaja jasno, da prodaja hrane 'pod proizvodnimi stroški' ni možna brez velikanskih državnih subvencij. Ta neverjetni ponaredek 'proste trgovine' zdaj sam sebe vzdržuje. Do kdaj še?

Henry Ford je izumil tekoči trak, potem ko je opazoval vrsto mesarjev, kako so v klavnici drug za drugim razkosavali govedo. Če je tekoči trak izjemno povečal produktivnost velikoserijske proizvodnje tehničnega blaga, pa je prenos koncepta tekočega traku v industrijo hrane prinesel veliko tveganje. Njiva in hlev nista tovarna. Industrijski proces lahko nadziramo, kaotična narava pa uhaja naši zamisli o napovedljivosti dogodkov. Poglejmo si industrijske farme domačih živali. Množična reja živali je precej neučinkovita proizvodnja hrane. Sodobna krava potrebuje vsaj sedem kilogramov krme, da pridobi en kilogram žive teže – skoraj vsaj dvakrat toliko kot prašič in več kot trikrat toliko kot piščanec. Ker je pri kravi veliko večji del trupa neužitnega kakor pa pri manjših živalih – saj 60 odstotkov zajemajo kosti, notranji organi in koža, je pravi koeficient še manjši. Za en kilogram govedine je potrebnih kar dvajset kilogramov žita! Piščanci pretvarjajo žito v meso trikrat učinkoviteje od krav, obenem pa so zaradi hitre rasti stroški za krmo nižji. V šestdesetih letih je moral pojesti piščanec dva kilograma žita in pol za en kilogram telesne teže. Današnji 'turbo' piščanec se enako zredi že ob 1,9 kilograma žita. Zaradi prehitre rasti angiogeneza (razvoj ožilja) krepko

« Predlagam vam, da si zapomnite preživetveno geslo: »Jaz, kupec, lahko z izbiro hrane ustavim izvajanje prakse, ki škoduje mojemu zdravju, našemu planetu in ohranjanja življenja na njem.« Ponudba bo vedno sledila povpraševanju!

zaostaja, zato je prekrvljenost živali tako zmanjšana, da nastajajo nekroze pri živih piščancih. Veliko piščancev je tako mesnatih, da pri petih tednih ne morejo niti stati, kaj šele hoditi. Četrtnina ima pohabljenе noge, veliko jih umre zaradi ustavitve srca. Grozljivka! Tudi pri vzreji prašičev se dogajajo podobne nečednosti. Ker se zdaj iskana 'manj mastna' svinjina med peko hitreje posuši, jo polovico 'napumpajo' s slanico in z drugimi kemikalijami, ki ohranjajo vlažnost in izboljšajo okus. S tem povečajo prodajno težo tudi do 30 odstotkov in temu primerno je povečan tudi dobiček!

Industrijske farme so postale sodobni inkubatorji za vzrejo novih patogenih mikrobov. Pri tem tveganju bodeta v oči predvsem hitrost, s katero se bolezni lahko širijo znotraj urbaniziranih predelov, in neustreznost obstoječega zdravstvenega sistema. Čedalje pogosteje se različni soji bakterij integrirajo v nepričakovane genske himere. Znani so veliki problemi z bakterijo Escherichia coli, ki je interagirala s Shigello in ustvarila nov sev O157:H7, ki zdaj izloča toksin šiga in prenese kislino vsebino želodca. V ZDA so ugotovili, da je več kot polovica su-

rovega piščančjega mesa okuženega z bakterijo Campylobacter jejuni, ki povzroča nevrolško obolenje Guillain-Barrejev sindrom. Od njega do desetja imunskega sistema in rakavega obolenja je samo en korak.

Prehranskega sistema ne pestijo samo visoke cene kemičnih gnojil, uničevanje rodnosti in erozija prsti, bolezni rastlin in živali, izumiranje starih sort in zdravstvena tveganja pesticidov, temveč v prvo vrsto čedalje bolj vstopa trojica omejitev: energija, razpoložljiva voda in spremembe klime. Ti omejitveni dejavniki nas bodo kmalu prisilili, da povsem prenovimo način, kako priti do hrane. Potrebujemo nov model prehranske verige, ne pa novih tehnologij znotraj obstoječega koncepta. Rešitev prinaša čim večja pridelava in prodaja v lokalni skupnosti, obuditev malih kmetij in lokalnih tržnic, skrajšanje vseh dobavnih poti ter upoštevanje in zaračunavanje vseh eksternih stroškov obstoječemu sistemu. Hrano moramo spet pridelovati po načelu 'ljudje za ljudi'. Jasno je, da bodo spremembe lahko prišle le zunaj obstoječega prehranskega sistema. Spremembe je treba sprožiti z uporniški dejavnimi razglaševanja problemov, ki jih nihče ne bo mogel prezreti. Druga pot je seveda čakanje na krizo prehranskega sistema, ki je pred vrati. Nastop nepredvidljive prehranske krize bo vodil v popolno polomijo sistema. V nekaj tednih bi se trgovine izpraznile, oblasti bi morale okrepiti varovanje, da bi preprečile ropanje skladišč in tovarnjakov. Tega si verjetno nihče ne želi. Zato vam predlagam, da si zapomnite preživetveno geslo: »Jaz, kupec, lahko z izbiro hrane ustavim izvajanje prakse, ki škoduje mojemu zdravju, našemu planetu in ohranjanja življenja na njem.« Ponudba bo vedno sledila povpraševanju! ☐